

உ
கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

ந சு ர கீ தை த மூ ல ம்.
பகவற்கீதைதமூலம்.
பிரமகீதைதமூலம்.
பகவற்கீதா மான்மியங்கள்.

இ வை
சமிவனக்ஷத்திரமென்னுங்கோயிலூர்
ஸ்ரீ - முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்
ஆ தீ ன த் தி ற் கு ரி ய
ஸ்ரீ - சிதம்பரசுவாமிகள் பாதசேகரரான
பொன்னம்பலசுவாமிகளால்
பரிசோதிக்கப்பட்டு
கொத்தமங்கலம்

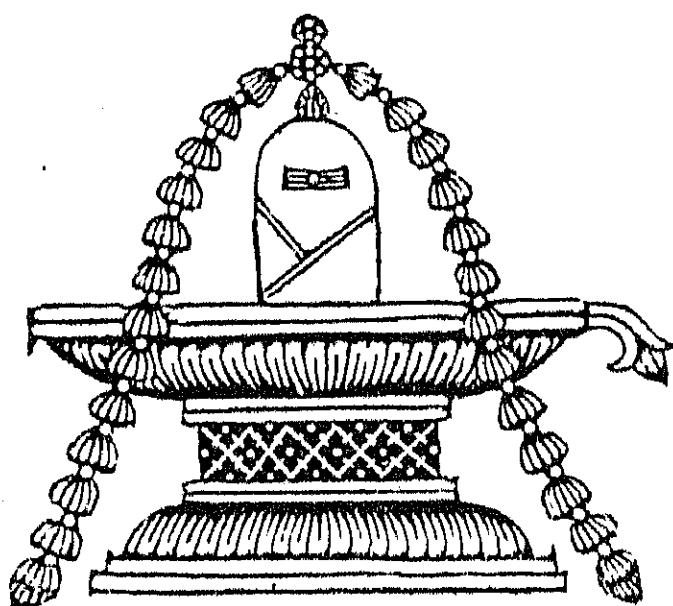
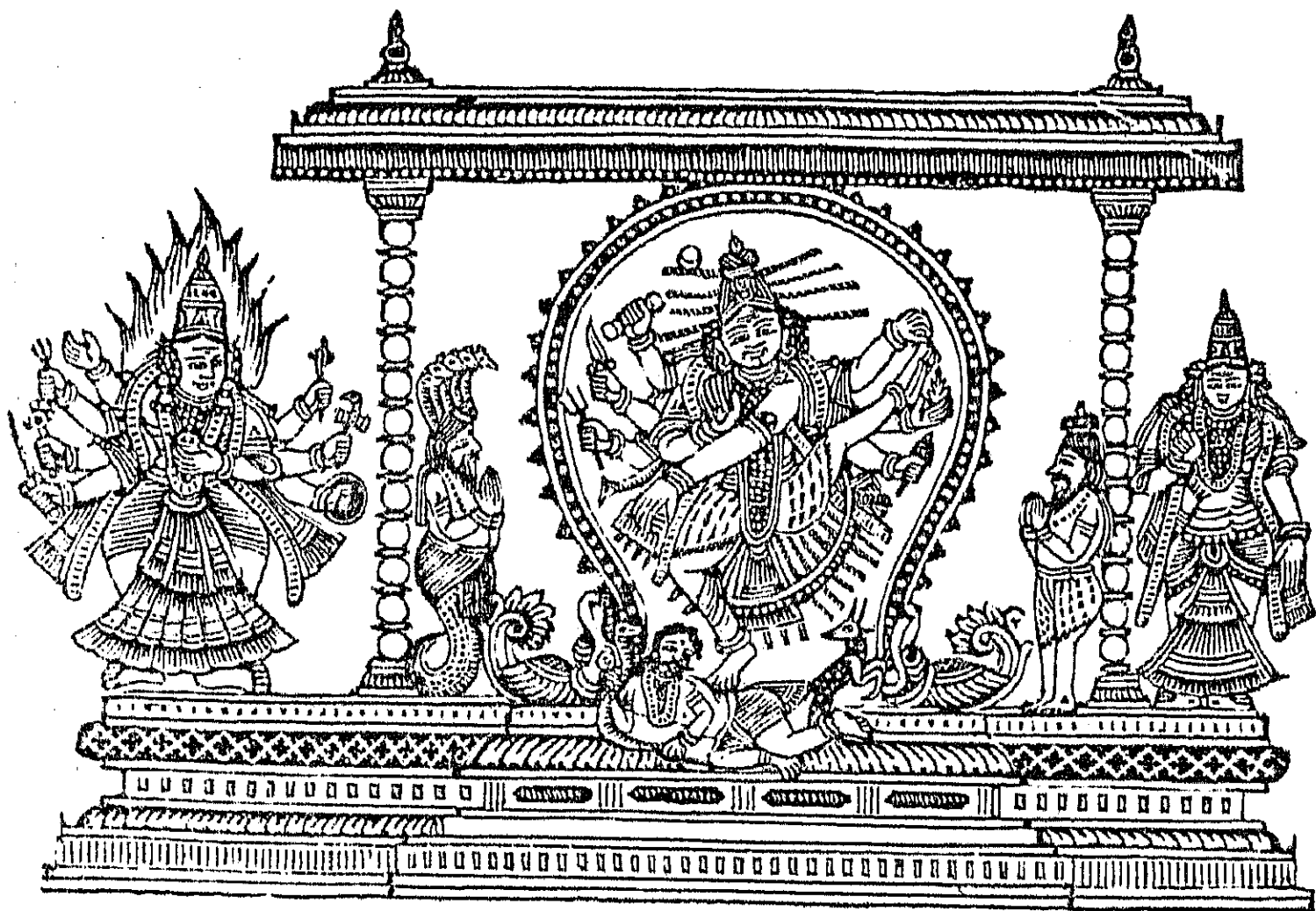
சி. அ. சு. செ ல் ல ப் ப செ ட் டி ய ா ர்
சி. ராம. அ. இராமன்செட்டியார்
இவர்கள் வேண்டுகோளின்படி

ஹே கோயிலூர். ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்
மாணுக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இ ரா ம சுவ ர் மி க ள் ா ல்
சென்னை:

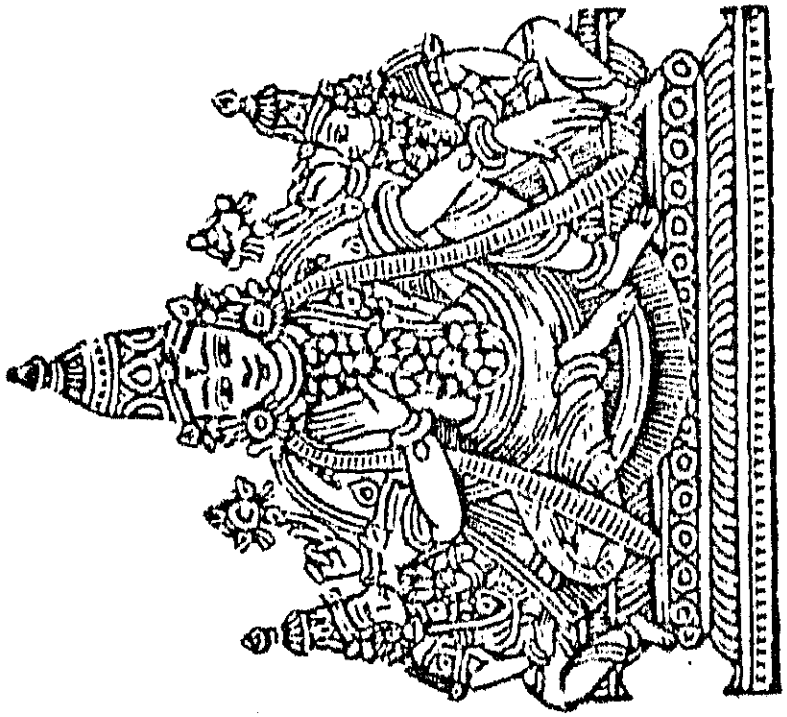
மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

வியவாஸ சித்திநாமன்
Registered Copyright.

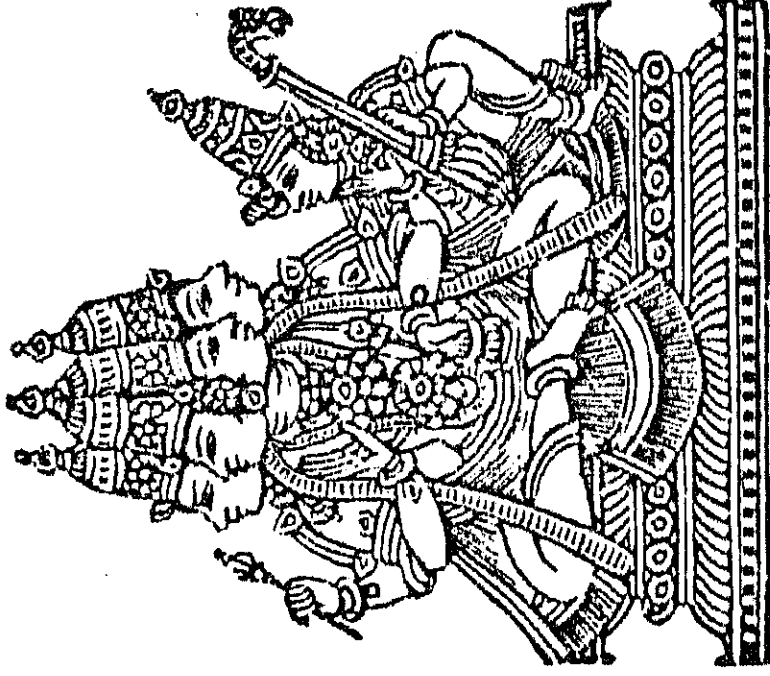

நரசுரர்.

வெட்டுணர்.

புரமர்.

உ

கணபதி துணை .

திருச்சிற்றம்பலம் .

ஸ்ரீ-தத்துவராயசுவாமிகளால்

மொழிபெயர்த்தருளிய

சிவப்பிரகாசமென்னும்

நாகரகைத .

இஃது

சமீபினகேஷத்திரமென்னுங்கோயிலூர்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்கசுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள் பாதசேகரரான

பொன்னம்பலசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டது

கொத்தமங்கலம்

சி. அ. ச. செல்லப்பசெட்டியார்

சி. ராம. அ. இராமன்செட்டியார்

இவர்கள் வேண்டுகோளின்படி

ஷெ. கோயிலூர். ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

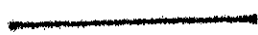
மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது .

வியாஸ் சித்திரைமீ

Registered Copy-right.

அத்தியாய அட்டவணை.

			பக் கம்.	பாடநீ ள்கை
பாயிரம்			க	சு
க.	இருடிகள்வினவும் அத்தியாயம்	...	௨	௨௬
உ.	சாங்கியயோக அத்தியாயம்...	...	௬	௩௩
௩.	சம்பிரதாய அத்தியாயம்	௧௪	௧௩
சு.	பத்திமை அத்தியாயம்	௧௬	௨௧
௩.	விசுவரூப அத்தியாயம்	௧௯	௪௦
௬.	சிவசத்தியின் செயலுரைத்த அத்தி யாயம்	௨௩	௨௩
௭.	தத்துவநிசம் விபூதி அத்தியாயம்	...	௨௯	௨௦
அ.	பிரபஞ்ச அத்தியாயம்	௩௨	௧௩
௯.	மாயாவிகார அத்தியாயம்	௩௪	௧௮
௪௦.	தத்துவதரிசன அத்தியாயம்	...	௩௭	௧௪
௧௧.	யோக அத்தியாயம்...	௩௯	௮௭

உ

கணபதி துணை.

சிவாயபரப்பிரமணேநம:

ந ச ர கீ தை த.

பாயிரம்.

ஆதமைந்தேர்டி ரவிமதிபுருடனாகிப் புணர்ந்தென்றும்
பேதமில்லா வறிவுருவாய்ப் பிறங்குகின்றபேரொளியோ
னாதிமூவர்க்கறி வரியோனரிவை பாகனாமமலன்
பாதபங்கயங் கடலைவந்தே பணியும்பரிசினனான்.

(க)

வேறு.

இலங்கியமறைகனாஞ் சூ மியம்புதற்கியலாதென்ன
மலங்கியசுந்தையோடு வானவர்மூவர்நிற்க
விலங்கியலனையவென்னை வேதகஞ்செய்தென்னுள்ளே
சூலங்கியசொரூபானந்தன் னுணையடிதொழுதல்செய்வாம்.

(உ)

வேறு.

முன்மதியணிந்தசெக்கர் நன்மவுலிமுதல்வனை யென்னமுன்
னின் னு, நன்மதிமுனிவர்கேட்ப வன்போடுநல்கியநான்மறைப்பொ
ருளைப், புன்மதிச்சொலவும் பொருளுமொன்றுணரோன் போதக
ஞ்செயப்புகுமினுகண், டென்மதியெனக்கே நகைசெயுமாறு லேதி
லார்க்கென் செயாதிதுவே.

(ங)

சிவன் நிருவருவுகொண்டு முன்பருளிச்செய்ததோர் புராண
மாநலினும், சிவன் றனையளித்த பரன்நிருநாமஞ் சிவப்பிரகாசமாம
தனும், சிவந்தசெந்தமிழா லியார்க்குமிந்நிலத்தே சிவந்தனைத்தி
கழ்த்திடுந் தெளிவாற், சிவன் றனக்குரிய தாதலானுமஞ் சிவப்பிர
காசமென்றுரைப்பாம்.

(ச)

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௪.

முதலாவது

இருடிகள்வினவும் அத்தியாயம்.

பிரமரண்டங்கள் படைத்தவப்பரிசும் பெருமையுமனுக்களெ
ல்லைகளும், வரமுதவுரைத்தாய் வளம்பெறவதுலே வாய்மையால்
வருணநான்கினினும், தருமதற்பரராய் ஞானயோகத்தே சாலவா
தரிப்பவர்தம்மாற், நிரமுதப்பரவுந் தேவதேவர்க்குந் தேவனுண்
டென்று செப்பினையால். (க)

நாதனாயிரிய நான்மறைதெரிந்து நன்னெறியளிக்குநா ரணனை
மாதவமுனிபாலறிவெலா மறிந்தாயாதலா லரும்பரந்திகழ்த்தி
யேதமார்பிறவியறுப்பதாஞான மேதனுவியம்புவாயென்று ன்ணர்
சூதமா முனியைச்சவுன கன்முதலாந் தொல்லைமா முனிவர்கன் சொ
வேறு.

சூதமா முனிமுனிவர்கள் சொன்னவாகேட்டுப்
போதமாநெறி * யளித்தனபுராணனை நினைவுற்
ரோதுவானொருப்பட வவன்றனக்குணர்வளித்த
நாதனாகியவிபாதனு முறைவிடநடந்தான். (கஉ)

கார்முகில்போலுமேனி கமலமாமலர் போலுங்கண்
ணர்மிருமுனியையெல்லா முனிவருமிறைஞ்சச்சூதன்
பார்மிசைத்தெ ண்டம்பண்ணிப் பன்முறைவலமாய்வந்து
கூர்மிகுமன்பிற்சென்னி குவித்தகையோடுநின்றான். (கங)

அருந்தவத்தோர்களெல்லா மனாமயமுரைத்தவற்குப்
பொருந்துமாதனங்கற்பிக்கப் பூசுரர்முகங்கேணுகி
யிருந்தவங்கல்விகேள்விக் கில்லையேயிடைபூறென்று
பெருந்தகையுரைத்தான் சூதன் பின்னரும்வணங்கிச்சொல்வான் ()
வேறு.

இத்தபோதனர்கள்சாந்தியா லறத்தாலிறந்தவரினையியல்பறி
வான், பத்தரானவர்களேவலேசெய்யும் பாவகம் பிறந்தனவெவர்
க்கு, மத்தனாமரிபண்டாமையாய் முனிகட்கருளியதே தெனக்களி
த்த, சுத்தஞானத்தை யிவர்களுக்கருளாற்சொல்லெனத் துணையடி
தொழுதான். (கங)

வேறு.

சொன்னவாசகமுளங்கொளா விறைனுணைப் பதங்களை நினைந்
துதன், சென்னியாலுறவணங்கி விண்ணவர்க டேவனும்பரவுதேவ

* அளித்தவப்புராணனை எனப்பாடமோ துவாருமுளர்.

னே, முன்னொர்நாண் மிகுசனற்குமாரன் முதன்முனிவர்கட் குல
கின்மூலமான், தன்னையாரருளி னோதினானினி நுகேண்மி னென்று
முனிசாற்றினான். (௭)

வேறு.

தலைமைசேர்சனற்குமாரன் சனந்தனன்சனகன்வெள்ளி
யலைவிலாவுருத்திரன் றுனங்கிராவாமதேவன்
கலைதெரிபிருகுயோகி கடிலனத்திரிகணாதன்
மலைவறுவசிட்டனோடு மரீசியாமதியின்மிக்கோர். (௮)

வேறு.

பரமனதருளாலன்றியே பரத்தைப்பரப்புறப் பார்த்ததம்மதி
யா, லொருவரோடொருவர் பன்னெடுங்காலமு சாவியொன்று
ணர்வுறப்பெறாமல், வரமிகுபதரி வனமடைந்தரிய மாதவம்வருந்து
னார்வருந்த, நரனோடுநாராயண னொருமுனியாய் நற்றவர்க்கருள்
செய நடந்தான். (௯)

நாரணனருளிற் பணிந் துமாமுனிவர்நான் மறைமொழியினால்
வழுத்தக், காரணந்தன்னையறிந்து நீர்தபித்தகாரணமென்னெனக்
கண்ண, னேரணிமறையின் பொருடெரிந்துதற்கெங்களாலியன்
றிலதுறைவா, வாரணப்பொருளை யறிகுவாய்நீயே யாதலாலுன்
னையே யடைந்தோம். (௧௦)

வேறு.

ஏதுகாரணமில்வுலகினுக் கெல்லாமென்று நின்றளிப்பவனெ
வன்றா, னேதுதானான்மாவேது வீடேவன்பிறப்பவனெவன் பிறப்
பிப்பா, னேதுமாராலே கண்டிடப்படுவதுணையறு பிரமமேதெஸ்
லா, மோதுவாயெங்கனைய நீயல்லாலொழிப்பவரில்லை யென்று
னாத்தார். (௧௧)

வேறு.

அந்தவெல்லையி லம்புடையகேள்வனும்
வந்ததன்றவ வேடத்தைமாரியே
கிந்தையாலிமையோர்க்குந் தெரிக்கொண
வெந்தைதன்னொளி யாலேயிலங்கினான். (௧௨)

திங்கனாழிபுபோலத் திகழ்ந்தவெண்
சங்குமாழியுந் தண்டஞ்சாரங்கமுஞ்
செய்கைநான்குந் திரு மறுமார்பமும்
பங்கயாலயப் பாவையுங்கூடவே. (௧௩)

சுட்டபொன்னினுந் தூயொளியாயொளி
விட்டிலங்கினன் விட்டுவிளங்கொளி
மட்டமன்றிய மண்டலத்தால்வெளிப்
பட்டனன்னரனாய் வந்தபான்மைபான் .

(கௌ)

வேறு.

அரியருவுகண்டக மகிழ்ந்தவளவிற்கே
பெரியபரிவோடு பிறைசூடியபிரான்முன்
சுருதிமுடிவோதுபொருள் சொல்லுதறுணிந்தே
கருதவரியான்முனிவர் கண்ணில்வெளிநின்றான் .

(கரு)

வேறு.

செயசெயதேவர்போற்றுந் தேவமாதேவபோற்றி
யயமுறமுனிவர்போற்று மம்பிகாபதியேபோற்றி
நயமுறுமன்பாலன்றி நணுகுதற்கரியாய்போற்றி
செயலறவிருந்தயோகிற் நிகழ்ந்திடுஞ்சிவனேபோற்றி .

(கசு)

கந்தரைகனல்கானீராற் கலந்திங்ஙன்கட்டப்பட்ட
வெந்திரம்வல்லாய்போற்றி யியங்கிடவளிப்பாய்போற்றி
யந்தமுஞ்செய்வாய்போற்றி யானந்தவுருவேபோற்றி
பந்தனையறுப்பாய்போற்றி பரமகாரணனேபோற்றி .

(கசு)

வேறு.

வெல்கபூதபதிவெல்க சீவபதிவெல்கயோகபதிவெல்கவே
பல்குபேருருவுகண்கைகான் முடிபகர்ந்திடற்கரியபான்மையாய் [ல்
தொல்லைநான்மறையினுமுன்,னியல்புசொல்லலாகுமளவல்லவா
வல்லவாறுசிலசொல்லியாமுனை வழுத்துகோமென வணங்கினார்.()

வேறு.

துதித்தமாமுனிவர் தலைகளால்வணங்கித் தொழுதகையினர்
களாய்நிற்பக்,கொதித்தவான்புலத்துக்கொண்டல்வந் துதவிற்கொ
ப்பவேகொடிய வெங்கூற்றை, யுதைத்ததாளுடையா னுலகமுண்
டுமிழ்ந்த வொருவனைத்தழுவிவிங்கிவர்கள், பதைத்தகாரணமென்
செய்யவேண்டுவதென் பகொனப்பவளவாய் மலர்ந்தான் .

(கக)

அந்தமாலிறைவனருள் செய்வாசகத்தைக்கேட்டவ ரருந்தவ
வெரியால், வெந்தபாவத்தால் விமலபாவத்தான் மெய்ப்பொருள்
விளங்குவான்வேண்டி, பெந்தையேயெனையே யடைந்தனரிவர்க
ட்கிரங்கியான் கேட்டுடனிருப்பப், பந்தவேரறுக்கும் பரமஞானத்
தைப் பகர்ந்தருள்செய்கெனப் பகர்ந்தான் .

(கக)

உன்னை நீயுணர் தி யல்லதுவே ருணருவா ருனதுபேரருளா
ம்; நன்னையேதன்னாற்றாநதியறிவு சங்கராவிவர்க்கருளென்று, பி
ன்னர்மா முனிவர் தங்களை நோக்கிப் பிஞ்ஞகன்பெருகியவருளா,
லென்னை நீர்வினவு மரும்பொருள்வினவியெய்துவீ ரெனவவர்க்கி
சைத்தான். (௨௧)

வேறு.

கேசவனுரைத்தமாற்றங் கேட்டவர்பணிந்துபின்னு
மீசனைவினவுமெல்லையிருவிசம்பிடை யேதெய்வ
வாசனம்வந்ததாங்கே யரியொடுமளவிறந்த
தேசினுலகிலமெல்லாந்திகழ வீற்றிருந்தான்தேவன். (௨௨)

வேறு.

யாதொன்றிலடங்க வினைந்தவெலா
மியாதொன்றிடைநின்ற தொடுங்குவதப்
பூதங்களினதனொர் பொன்னணைமே
லேதங்கெடவேறி யிருந்தனனால். (௨௩)

வானேமுதலியாவையு மன்னிடமாய்த்
தானேமுழுதாகிய தத்துவமாங்
கோனையிவர்கண்டு கொளும்படியா
னானையரியோடு மோராதனமேல். (௨௪)

ஓவாமையுளத் திடையோசுசெய்வார்
பாவாலையமேவு பரம்பொருளைத்
தேவாதிபர்தேடு சிவன்றணையே
யாவாவவர்கண் டனராதனமேல். (௨௫)

வேறு.

அளவிறந்தவன் பாகியவருந்தவர்க்கமலன்
முளரியங்கண்வண்டுழாய்முடி முகுந்தனைநோக்கி
வளமிகுந்தமெய்ஞ்ஞான நான்மற்றுமக்குரைப்ப
வுளமொருங்கியன்போடு கேட்டுணர்மினென்றுரைத்தான். (௨௬)

முதலாவது.

இருடிகள் வினவுமத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௩௦.

இரண்டாவது

சாங்கியயோக அத்தியாயம்.

மறைபயில்முனிவர்கேட்ப மாமறைமுடிவினாலு
மறிவருமறிவானந்த வருளுருவமலன் தன்பாற்
பிறிதருபேதநீத்துப் பெயர்வினாதொன்றாயெங்குஞ்
செறிதருந்தன்னை யீசன் தெரிதரவியம்பலுற்றான்.

(௧)

அறைவதன் திந்தனான மியாவருமறியா ரானான்
மறைவுறச்செய்வதொன்றாய் மன்னியேயுள்ளதென்றும்
திறலுடையியமமாதி செய்தகீர்மறையோராது
மறிவரும்பொருளை நீங்க ளறிமினென்றருளிச்செய்தான்.

(௨)

வேறு.

இந்தனானத்தை யெய்தியவன்பத்தா
ரந்தமில்பிரமத் துருவாயினோர்
பந்தமேவிடார்பண்டு மின் றுமென்றே
யெந்தையீ நிலியீசனியம்பினான்.

(௩)

வேறு.

மறைவுறும்பொருள்களினும் மறைவுறும்பொருண்மிகவு
மறைவுறும்படிசெயலை யறவிருந்திடவுளது
செறியுமன்புடைமையொடு திகழ்தருந்தவமுனிக
ளறிவுறும்படியிதனை யறைவெனன்றருளுமிறை.

(௪)

வேறு.

அறிவெனவுரைக்கப்பட்ட தவனுடையுருவுதன்னை
ருறைவிலா நிமலன்சாந்த னுண்ணியெனன்றமுள்ளோன்
செறியுமெப்பொருட்குமுள்ளாய்ச் சின்மயமாயேசான்றாய்ப்
பிறிதருமவித்தைக்கெட்டாப் பெற்றியெனன்றானீசன்.

(௫)

யாதொருபொருட்குமுள்ளா யிருந் துளவறிவுதன்னை
மேதகுபுருடெனன்று முயிரொன்றுமீசெனன்றும்
பேதமில்லாமென்று மனமொடவ்வியத்தமென்று
மோதிடுமறைகளென்றே யுரைத்தனனொழிவிலீசன்.

(௬)

வேறு.

ஆங்கவன்பாலாவ வெலாமவனிடையேயாவதுவு
மோங்கியமாமாயையினை யுடைய னதிலார்ப்புண்ணான்

பாங்குதநாநாவுடலம் பண்ணியிடுமாயிடின
மீங்கிவைதன்னிடைத் தோயாதிவைநடத்துமியல்புமிலான். (௭)

பந்தமதுலொருக்கா லும் பற்றுணைப்பந்தஞ்
சுந்தைசெய்துந்தான் செய்பான்செய்வானாயேநிற்கு
முந்தியவான்காற்றை நீர்மண்ணல்லன்முழு ஆமா
யந்தமிலாவானந்தவறிவுருவே யவன்வடிவம். (௮)
வேறு.

உயிரினைடுமனமவ்வியத்த முறுகந்தமாதிபுலனைந்தலா
னயர்வினையகமென்று நின்றநியுமந்தநாற்காணமும்மிலான்[மிலா
பெயர்விலா அசொலும்வாக்கினைடுமுதலைந் துமாய்வினையமும்[ன்
னுயர்வதாயவறிவேதனக்குருவமென்றுரைக்குமொளி மேனியோ
வேறு.

அயிஸ்கின்றவவைமுதலாம் போக நுகர்பவனல்ல
னுயிரல்லனுயிர்க்குயிராம் புருடனெனுமவனல்லன்
மயலொன்றியுளமாயை யதுவல்லன்மற்றெல்லா
மயர்வின்நியநிகின்ற வறிவுருவென்றேயறிக. (௯)
வேறு.

இருளுடனொளியாவ தெவ்வண்ண
மருவலிலாவவை மற்றதுபோல
விரிவுளதாய சுகந்தனினைடும்
பொருவலிலாத பரன்புணர்வெய்தான். (௧௦)
உலகினிலெவ்வண மொண்ணிழறன்றோ
டிலகுவெயிற் கலவாததுபோல
நிலையிலதாய சுகத்தொடுநில்லா
னுலவலிலாதொளிர்கின் றபரன்றான். (௧௧)
வேறு.

அறிவினைடுடொன்றி நிற்குந்தமத்தொடுவிகாரமாகே
யறிவினிற்கலக்குமென்று மண்ணுடனிற்குமாகி
லறிவினுக்கனந்தகோடி கற்பம்வந்திற் றநிட்டாலும்
பிறிவதற்காகமுத்தி யில்லைபேபேசிலென்றும். (௧௨)
வேறு.

முத்தியையடைந் துயர்ந்த நித்தநன்முனிவொன்று
மொத்தபேரறிவேதன்பா லுளதவி காரமென்றுஞ்
சுத்தமுற்சுகதுக்கங்க டொடர்பிலானந்தருப
நித்தமென்றிடவுங்காண்ப ரொன்றனனிகரிசைன். (௧௩)

வேறு.

யானேசெய்கின் றன்னெவையுஞ் சுக்துக்கங்களென்செயலே
யூனேவாடியிடறடித்த லுடையோனானென்றுரைத்திடுவோ
ரானுவறிவின் றன்மேலே யாங்காரத்தையிடுதலினு
னையெல்லாமென்றிருப்பர் ஞானமில்லாரொனவறிக. (கரு)

வேறு.

அறிவினையுடைய ராகி யருமறைமுடிவுகண்டோர்
செறியுமெப்பொருட்குஞ்சான்றாய்ச் சின்மயமாயேதன்னிற்
பிறிதருமவித்தைக்கெட்டாப் பெற்றியோடெங்குநிற்கு
மறிவெனவுரைப்பரல்ல தயலொன்றுமின்மைகண்டே. (கரு)

வேறு.

இன்பமொடுதுன்பமது வின்றியொர்விகாரந்
தன்கணதிலாவறிவு சார்வதிலைபந்தம்
பின்பதுளனாவதறி யாமைமுதலாலென்
றென்பதுளதாகுமுட லோடியையவென்றும். (கரு)

எப்பொழுதுநின்றுதய மானவொளிதானே
மெய்ப்படவிருந்தறிவ தாகியெவ்விடத்து
மொப்பில்பரனாகுபுரு டன்னகமணைந்தே
செப்பரியவேறுபல செய்வனெனுநின்றே. (கரு)

இத்தன்மையதாகுமவ் வியத்தமொடுக்கடுமறி
வெத்தனையுமுட்புற மிருந்தறியுமேனுஞ்
சுத்தமதுவாயதன துண்மையறியாதே
யத்தன்மையதாயவுரு வாயழியுமன்றே. (கரு)

வேறு.

தானலாதொன்றைத்தானா யறிந்திடுமதனாலென்று
மானதாஞ்சுகதுக்கங்க ளியாராயும்வெறுப்புண்டாக்கு
மீனமாமயலோடொன்றி யிருந்திடுமுடலங்கொண்டே
யானதாயழியுமென்று மறியாமைமுதலாய்க்கொண்டே. (உரு)

வேறு.

கருமஞ்செயவிடர்வந் துறு மதுபுண்ணியபாவந்
தருமென்றுரைசெயுமாமறை யவையாகியவசமே
புருவந்தருமுழுதும்முள தாகும்மெனவொழியா
வருடந்திடுமொளிமேனிய தறிகென்றருள்செயுமால். (உரு)

வேறு.

அழியாதெங்குமுளதாகி யனைத்துட்புறம்புந்தானிரம்பி
யொழியாவறிவாயொருகுற்ற முரைத்தற்கரியதொருபொருளே
கழியாமாயையதனாலே காணப்பலவாய்த்தோன்றியிடு
மழிவாயினதென்றொன்றுமிலா திருக்குமதுவேயியல்பென்றான்.()

வேறு.

ஆதலான் முனிகளுண்மை யொன்றெனவுரைப்பர் வேறும்
பேதமவ்வியத்தத்தாலா மென்றனரதுவுமென்று
மோதியமாயதன்னை யாசரித்திருந்தேசெய்யு
நீதியதென்றுகொண்டே நிகழ்த்தினனிகரிலீசன். (௨௩)

வேறு.

யாதொர்படிதூமமொடு தூளியொளியாய்
நீதியுடைவானைமறை யாதவணமேபோ
லோதுபுலனோடு கரணம்முறுபவெல்லாம்
போதமுடனொன்றியவை நின்றபுணராவால். (௨௪)

அடுத்தநிறமெத்தனைய தாயபடிகம்வே
றடுத்திடலிலாதுதன தாயவொளியேபோ
லடுத்தகமதாகியனை யாதவறிவென்றும்
விடுத்திருளைமிக்கொளிய தாய்விரியுமன்றே. (௨௫)

நல்லறிவுளோருலகை ஞானவடிவென்றே
சொல்லுவர்களவ்வறிவி லார்தொழிலில்வேறும்
பல்வகையதேபொருள தென்றறிதல்கொண்டே
நில்லதிலதாமுலகு கண்டிடுவர்நின்றே. (௨௬)

வேறு

யாதொருபொருட்குமுள்ளாய்க் குணமின்றியெங்குந்தானாய்ச்
சேதனனாயேயென்றுந் திகழ்ந்திடும்பரிசுகாண
ரோதமாமயக்கந்தன்னு லியாவையுமிருந்தவண்ணம்
பேதமாய்க்காணுநிற்ப றென்றனன்பிறவிநாசன். (௨௭)

வேறு.

படிகந்தனிநிடையே பலநிறம்வைகவவ்வுருவாய்
வடிவந்தனதெனநின்றிடு மதுபோலறிவுருவு
முடிவொன்றுமில்பொரு ளெங்கணும்முழுதும்மொளியாயே
வடிவந்தொறும்வடிவந்தொறும் வேறாய்வரும்வகையே. (௨௮)

வேறு.

ஆதலாலழியாநித்த சுத்தமாயெங்குந்தானும்
பேதமிலறிவுதன்னைப் பெரியவர் பேசக்கேட்டு
மோதியுநினைந்துநானா மருச்சனைசெய்யவேண்டு
மேதமில்வீடேயெய்தற் கிச்சையேயுடையோர்தம்மால். (உக)

யாதொருபொழுதியோக மனத்திடையெங்குநின்ற
சோதியாயிலங்குபோதஞ் சோகத்தாவிடைவிடாத
நீதியானிகழ்ந்தெப்போது நின்றிடிற்றானேதன்னி
னோதியபரிசுநின்ற நென்றனனுமையோர்கூறன். (ந.௦)

பூதங்களெவையுந்தன்பாற் புணர்ந்திடநின்றற்கண்டே
பூதங்களெவற்றினுள்ளும் புறம்புந்தானின்றற்கண்டோன்
பேதங்களனைத்துமில்லாப் பிரமமேயடைந்துவேரு
மேதங்களனைத்தும்விட்டோ நென்றிடலாகுமன்றே. (ந.க)

யாதொருபொழுதியோகந் தன்னையேயியற்றியின்ப
மேதகுசமாதிதன்னை யடைந்துவேருகிநின்ற
பூதமியாதொன்றுங்காணா திருந்தவனெங்குநின்ற
சோதியாந்தன்னின்றனைச் சோர்வின்றிக்கண்டேநின்றான். ()

வேறு.

யாவனியாதொரு போதிதயத்தே
மேவியவாசை யெலாமறவிட்டா
னேவருமின்னமிர் தாயவனப்போ
தோவலிலாதொளிர் வீடடைவுற்றான். (ந.ந.)

வேறு.

பூதங்களுடைத்தாயுள்ள வேறெலாமொன்றின்கண்ணே
யேதங்களின்றிக்கண்டு மதினின்றுமெல்லாமாய
பேதங்களனைத்துங்காணா தன்றிவன்பிரமமென்று
வேதங்களனைத்துமோது மெய்யறிவடைந்துநின்றான். (ந.ந.)

வேறு.

யாவனொருவனறிவுருவாந் தனையேகண்டுமற்றொன்றாய்
மேவலின்றிவேறுபடக் காணான்விளங்கவப்பொழுது
நீவினிலையாயுலகனைத்து மாயைதானையெனக்கண்டு
மேவலரிதாம்வீடடைந்தா நென்றேவிளம்பியிடலாகும். (ந.நி)

வேறு.

பிறப்பினொடிதப்புமிடை துன்பமடைவென்னு
தறப்பரிவுசெய்வதொர் மருந் துளததாய்வ
திறப்பில்பரமாயபிர மம்மதணையெய்துஞ்
சிறப்புடையரான பொழுதேசிவமதாவார்.

(நக)

ஆறுபலகூடியுல சுத்தலைகடற்கே
வேறறவுண்மேவியுட னாகும்வினைவேபோ
லீறில்பரமாயருவ தாயபிரமத்தோ
டாறுமறிவானவை யடங்கியிடுமன்றே.

(உஎ)

வேறு.

ஆதலாலெல்லாமாகி நின்றதுமறிவேவேறென்
றோதிடக்கண்டதில்லை யுள்ளபேரறிவைநீக்கி
யேதமாம்பந்தமோடிவ் வுலகமுமிலையேபார்க்கி
லாதிபாமறிவைமூடி யறியாமையக்குமன்றே.

(நஅ)

வேறு.

அவ்வண்ணமுரைத்தஞான மமலமாய் நுண்ணிதாகி
மெய்வண்ணவிகாரமின்றி வேறென்றோடணைதலின்றி
மைவண்ணவிருத்தியின்றி வளொளியாயேநிற்கு
மவ்வண்ணமல்லாதெல்லா மிருளுடையறிவாமன்றே.

(நக)

ஓங்கியமுனிகாளுங்கட் குரைத்தவேதாந்தசாரஞ்
சாங்கியஞானமென்றே சாற்றிடுந்தன்மையாகு
மீங்கினியோகமாவ திறையின்றிவிடயமெல்லா
நீங்கியேயென்றோடு நிலைபெறநின்றல்கித்தம்.

(ச௦)

வேறு.

யோகஞ்செயஞானம் முளதாகுமதனாலே
யாகும்மிதயோகம் பிணையதுவேசெயலுறுவோன்
சோகம்முறுபயனா மவையெய்தாதளவில்லாப்
போகம்முழுதெல்லாம் புணர்கின்றானிவனேயாம்.

(சக)

யாதொன்றினையோகஞ் செய்துபெறுவாரவர்பயனைப்
பேதம்மிலஞானந்தனை யறிவோர்பெறவிசைவா
ரோதம்மிலதாகும்வண மொன்றாயிடல்கண்டே
போதம்முறுபரமாகிய பொருள்கண்டதுபுணர்வார்.

(சஉ)

யோகஞ்செய்துநின்றென்று கைவிட்டேவிடையம்மேன்
மோகஞ்செலவிழுமாலவர் முடிவில்லிடருறுவார்

சோகம்மொழிவிக்கும் பரமெய்தார்தமையடையா
ராசம்மறைமுழுதும் மதுதனையேயதைதருமால்.

(சுந)

வேறு.

அறையுமவ்வியத்தஞ்சீவன் மாயையாலகிலஞ்செய்யு
மிறைவனாய்சென்று மியம்பிடுமறைகளென்னை
முறைமையாலுயிர்கட்கெல்லா மாகியேமுழுதுங்கண்டே
கிறையிறந்தோங்கியெங்குந் திகழ்தருமொளியுநானே.

(சுச)

வேறு.

எல்லாருமாசையுறுகின்ற யாவுமிரதங்கள் கந்தமெனிலே
நில்லாதிந் துவருமானிலாது நிலையாகிநின்றவெனிலே
பல்லார்மெய்கைகளொடு கால்களெண்ணில்பலவாயவற்றின நிவா
நில்லாதுகின்ற நிகழ்கின்ற தென்றுமுளனாய்விளங்குமெனிலே.

[ய]

()

வேறு.

கண்ணின் நியெல்லாங் காண்பன்கா லின் நியெங்குஞ்செல்வன்
விண்ணின் றேவாசையெல்லாஞ் செவியின் நிவினாந் துகெட்பன்
பண்ணின் றகையதுந் திப் பற்றுவன் விடுவனென்றே
யண்ணன் முனிவர் தங்கட்கருளினன நியும்வண்ணம்.

(சுசு)

வேறு.

எல்லாராயுநான நிந்திருப்ப னென்னை யறிவாரியாருமிலை
நல்லாருண்மையெனக்கண்டோர்நா டிநின்றேயநிந்தபடி
யல்லாநில்லாவளவில் பரம்புருடெனனவுமறிவின்றி
யெல்லாமாகியல்லாத வேகமெனவுமியம்புவரால்.

(சுசு)

வேறு.

பார்த்துளமுனிவொன்னைப் பரமென்று ம்பண்டுமின்று
நீத்துளகுணத்தோனென்று நின்மலபுபெனன்று
மாத்துமப்பொருளீதென்று மலர்தலையுலகுக்குண்மை
யாய்த்துமிவ்வறிவேயென்ப ஈல்லவரநியாரொன்றும்.

(சுசு)

யாதொன்றையமர்த்தம்மா லறிவரிதாகுமென்ற
னோதியமாயெழுட மோகத்தாலுணர்வதின்றி
யேதுவொன்றிசையாவென்ற னுண்மையாமறிவைக்காண
ரீதெனமுனிகட்கெல்லா மியம்பினனிமையோர்க்கீசன்.

(சுசு)

வேறு.

நானேமாயைதனைக்கடந் து நிற்பேன் ஞாலந்தனையியற்றே
னேனையனவுமெனையொழிய யாதோர்செயலுமில்லதனா

ஹேனசகத்தைநடத்தியிடு நாதனென்றுநடுவென்று
மாவூவறிவோரறிந்திடுவ றென்றேயருளிச்செய்தனனால். (௫௦)

எங்குந்தானாயாவயுமாய் நின்றேயொன்றுயழிவின்
யங்கமொன்றின்றறிவேயாய் நுண்ணிதாயவருள்வடிவைத்
தங்குஞானயோகத்தான் முன்பாசரித்துப்பினைவந்தெ
னங்கமானபேரொளியோ டொன்றியானாயடங்கிடுவார். (௫௧)

வேறு.

ஆங்கவர்களுன்னுடைய மாயையைவசித்து
நீங்கியபின்னின் மலமதாயவருவாவ
நீங்கிநுசெயாதவர்க ளென்றுமெனையெய்தா
றோங்கிவருபந்த மதினின் றுடனுழைப்பார். (௫௨)

வேறு.

சுத்தனாயொன்றுயென்னைக் கூடிடுந்தொன்மையோர்க
ளெத்தனை நூறுகோடி கற்பங்கடான்சென்று
மெய்த்தகமீளாரொன்றன் விளங்குமெய்யருளாலென்றே
யித்தகைத்தெனவேவேத மியம்பிடுமென்றுனீசன். (௫௩)

வேறு.

என்னாலுங்கட்கியம்பிய விஞ்ஞானஞானயோகிகட்கும்
பின்னாமுமதுபுத்திரர்க்கும் பேணுமியோகசாங்கியர்க்குஞ்
சொன்னாலாகுமல்லாநாத் தூரவொழிப்பதிதுவென்றே
தன்னேரணையானுமீசனருளே சாற்றியருளிணன். (௫௪)

வேறு.

அன்றரியாமையாகி யருள்செய்தபுராணந்தன்னின்
முன்றிகழ்பிறவிதீர முனிகளுக்கீசன்சொன்னான்
குன்றிடாமறையினீருங் கீதையினிரண்டாமத்தை
யின்றெலாமறிபும்வண்ண மியன்றவாறுரைத்ததன்றே. (௫௫)

இரண்டாவது

சாங்கியயோகவத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௮௫.

மூன்றாவது

சம்பிரதாயஅத்தியாயம்.

மூன்னநான் மறையோதிமுடிந்ததை
யுன்னுமா றரிதாகியவொன்றினை
ஞன்னுஞானமு னேபமுமல்லதை
யின்னங்கேண்மினென் றீசனியம்பினுன்.

(க)

வேறு.

நன்னுய்ஞானகனமாகி நானுவெல்லாம்பிறப்பிடமா
யொன்னுய்வேரூர்பொருளின்றி யொளியாயொன் னேருவியிப்ப
தன்னுயகிலசராசரங்கட் காதாரந்தானுயென்றும்
பொன்னுததுவாயவிகா ரப்பொருளாய்ப்புலனுய்ப்புணர்ப்பரிதாய்
இரண்டாவதுலாதளைவகளா லெட்டாததுவாயெங்கெங்குஞ்
சிரங்கால்லைககண்முகமுடைத்தாய்த் தெரியப்படாதாய்த்திரமாவ
யிரும்பார் நீர்தீகால்வானமெல்லா மிருத்தற்கிடமாகும்
பரந்தானுணர்ந்தோர்நிர்க்குணமாம்பரமவியோமமென்பர்களால்

அரிதாயறியாவறிவே யாமனைத்தாருயிர்க்குமுயிரந்தப்
பெரிதாயகமும்புறமுமாம் பிரமநானேபிறாக்கென்றும்
தெரியாதென்னுலே பரம்பியென்பாலிருந்திச்சகமெல்லாஞ்
சரியாநின்றதென்றறிவான் சகலவேதங்களுமறிவான்.

(ச)

ஒருதானாயபரம்பொருளை யுணரப்படாதவியல்பதனும்
தெரியாமையெனப்படுமந்தத் தெரியாமையிலேதிசுழ்காலைம்
பிரதானந்தான்புமான் பிறந்தவவற்றான்முழு ஆம்பிறத்தனினு
னிருபாதிசுமாம்பிரமமய நிகழ்வேயிந்தநிகழ்வேல்லாம்.

(ரு)

சொன்னகாலம்பகுதிபுமான் னேற்றமென்பாலிரண்டிதற்கு
மூன்னராகுங்காலமிவை மூன்றுமென்பாலேழுடியு
மன்னதன்மையாலாதி யந்தமின்றியன்னியமா
யென்னில்வேறுயின்மையினு லென்ன னுருவேயென்பர்களால்.

(சு)

வேறு.

மகமுதலாகவிசேடமீருகமன்னு மிச்சகத்தெலாந்தந்நு
சகலவாருயிர்க்கும்மோகமே செய்யுஞ்சத்தியைப்பகுதியாகவுயப்
பகுதியிலாங்காரத்துடன்புணர்ப் பாற்பஞ்சவிஞ்சகனைப்பட்டுச்
சுகமொடுதுக்கந்நுய்ப்பவன்புருடனாகவுந்நுணிர்தனர்தொல்லோர்

வேறு.

ஆதிவிகாரப்பகுதியின்மானா மறிதலில்விஞ்ஞாதாவுமவன்பே
தோதவகங்காரம்மெனமானாமொருவனுமேயங்கிருபெயருற்றான்
நீதுறுதேகங்கொண்டுநடத்துஞ் சீவனுமாகச்செப்புதலுற்றா
னாதலினெந்தப்பிறவியுமின்ப துன்பமுமாகாரத்தவனாலே. (அ)

வேறு.

கோலமறிவேசீவனுக்குங் கொண்டுதுய்க்குங்கருவிமனஞ்
சாலுமதனாலவிவேக மதனாற்றுன்பஞ்சாருமான்
மாலும்பகுதியிற்புருடன் வைத்தபற்றான்மற்றந்தக்
காலஞ்செய்யும்பிறப்பிறப்புக் கதுவேயென்றுங்காரணமாம். (ஆ)

படைப்பதுங்காலந்தானே படைத்தவையாவுநேராய்த்
துகடப்பதுங்காலந்தானே தொல்லையில்காக்காதத்
திடைப்படத்தோன்றிமாபு மியாவையுமியாவோனும்
கடப்பவரில்லைக்காலங் காலமேகடந்துநிற்கும். (க)

வேறு.

நிலிலவுலகுநடக்கும்வகை நேரோநியமிக்கின்றதது
சகலவுயிர்க்குமுயிருமது தானேயுள்ளாயிருக்குமது
வநிலவறிவுமுனையதது வாதலான்மற்றக்காலம்
பகரவுறுவாரசனானும் பகவான்புருடோத்தமனாக. (கக)

வேறு.

இந்தியங்களிற்பரமன மனத்திலாங்கார
மந்தமானவாங்காரத்திற்பரமவ்விதத்தம்
பந்தமாமதிற்புமான் பரமதிற்பரங்கால
மிந்தயாவைக்கு முயிரிதிங்கிதனினுலெல்லாம். (கஉ)

வேறு.

சகத்தினுயிராங்காலபரந் தன்னில்வியோமம்பரமதனை
மிகுத்துநின்றவியல்பதனால் வியோமாதீதனாலெல்லாந்
தெகித்தவதனாலென்று செப்பப்பட்டயானாகும்
பகுப்பொன்றில்லாப்பரப்பிரம மென்னில்வேரூர்பாமில்லை. (க)

பரமாமெல்லாப்பொருளுக்கும் பரமாயுள்ளவெனையதிற்த
வரமாமுனிவன்றுனென்று மரியான்விறவான்மன்னுசரா
சரமாமுலகமெனையோழியத் தானுண்டாகாதொருகாலுந்
திரமாநானேயுலகனைத்துஞ் செய்கின்றதுஞ்சினைப்பெனும். (க)

வேறு.

ஏகமாய்நின்றவென்ற னேவலாலெல்லையில்லா
மோகமாஞ்சகத்தையென்றன் முன்னோநின்றகாலம்
பாகமாய்ப்பண்ணுமென்று பரம்பரனருளியீதே
யாகும்வேதங்களெல்லா மறைந்ததென்றருளிச்செய்தான். (௧௫)

மூன்றாவது

சம்பிரதாயவத்தியாயம்-முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௦௦.

நான்காவது

பத்திமைஅத்தியாயம்.

விரிந்ததிங்கேவனா ல் விண்முதற்பொருள்
பெருந்தகையாமவன் பெருமைபேசிடப்
பரந்தெழுசுந்தையை யொருக்கிப்பத்தியா
லருந்தவர்கேண்மினென் றருளிச்செய்துவான். (௧)

வேறு.

சகத்துளோரியாவர்க்குஞ் சான்றாகியானென்று
மகத்துளேநின்றாலும் பழகியபத்தியினன்றி
மகத்தினுற்றானத்தான் மாதவத்தான்மற்றுமொரு
முகத்தினொருவர்க்கு முன்னிற்குமவனல்லேன். (௨)

வேறு.

நங்கெனதுள்ளா யிருக்கவெப்பொருளு மெதுக்குமுள்ளாநி
~~யானிருக்கவெப்பொருளு மெதுக்குமுள்ளாநி~~
வதென்றன்னு, லோங்கியமுனிவர் பிதிரர்மற்றும்ப ரொளிமிகும்
பிரமரிந்திரர்வே, ருங்கொளிமிகுத்தோ ரியாவயோக வ வருமெ
ன்னுண்மையையறியார். (௩)

சந்ததம்வேதமியாவையுப்பரமாச் சாற்றவும்படுவதுங் கெனை
யே, யந்தணொல்லாம் வேள்வியினுலு மங்கியிற்போற்றுவதெனை
யே, யெந்தலோகத்தும் பிதாமகன்முதலா மியாவரு மிதைஞ்சுவ
தெனையே, சிந்தையையொருக்கி யோகிகளுளத்தே தியானமுற்றி
ருப்பதுமெனையே. (௪)

வேறு.

ஏகனாகிநிற்கின்றயானே யெல்லாவிமையவர்க்குந்
தேகம்பண்ணிவற்றுள்ளே திதனாய்நின்றலாய்ச்செய்ய

மியாகமெல்லாமெனைக்குறித்தே யியற்றுகின்ற ரவற்றிலவிர்ப்
பாகங்கொள்வேனானவற்றின் பயனுங்கொடுக்கப்படுவேனான். (௫)

பத்தியினாலியாவர்சுலர் பரவியெனைப்பணிகின்றார்
சத்தியமேயவர்களுக்குச் சன்னிதிபண்ணிநிற்ப
னித்தமுன்னாநால்வேத நிட்டர்களாயறநெறிசே
ருத்தமராமவொன்னு மொழிவறவேயுணர்கில்லார். (௬)

வேறு.

மறையவரரசர்மாத வஞ்சிநந்தவணிகர் தாமனத்தினால் வண
ங்கிற், குறைவறுபரமானந்த மாம்பதத்தைக்கொடுப்பனான் குலமி
லாவெந்தக், கறையுறுங்குலத்தோ ராயினுமதனைக் காலபாகத்தி
லேபெறுவ, நிறையெனவெனையே பத்தியான்மலரிட் டிடைவிடா
திறைஞ்சுவராகில். (௭)

வேறு.

பழுதிலவொன்னுடைய பத்தரொருகாலு
மழிவிலர்களைன்றடியி லேயறைதலுற்றேறன்
றொழுதவொனன்பனை யெனைத்தொழுதலுற்றோ
ரொழியவிகழ்வாருமெனை யேயிகழ்தலுற்றார். (௮)

வேறு.

கலையாளரியாவரினுங் காயாதன்மலராத
லிலையாதனீராதலிபன் றதுகொண்டென்பாலே
நிலையாயபத்தியினனித்த மெனைவழிபடுவான்
றலையாயவன்பெனக் கியாவரினுந்தானினியான். (௯)

படைத்தவனைப்படைத்தவற்குப் பண்டையேமறையனைத்துங்
கொடுத்தவனாதலிலெக் குரவர்க்குங்குருபரனான்
றுடைப்பவனானசுரர்களைத் தொல்லறத்தினின்றோரை
யிடர்ப்படுமாறொழித்தவர்கட் கின்பமளித்திடுபவனான். (௧௦)

வேறு.

ஓதுமியோகியர்கடங்களுற்பவ மொழிப்பனாறுபிறப்பினுக்
கேதுநாறொருபிறப்பிறப்பு மிலனாவனவிவகிலத்தினுக்
காதிநானதுதுடைப்பனானது புரப்பனன்முழுதளிப்பனா
னீதிதானினையலற்றமாயசெய்து நித்தனாய்மறையநிற்பனான். (11)

வஞ்சமாயையொருசத்தியென்றனது மற்றியாரையுமயக்குமாம்
விஞ்சையாகுமொருசத்திமற்றெனது விமலயோகுபுணர்வார்கடந்

நெஞ்சின்மேவியதனாலம்மாயையினை நீக்கியேநிகழுகிற்பனா
 னஞ்சிடாதெனையனந்தசத்திகளு மியானினைத்தவணமாகுமால். ()
 வேறு.

ஆலம்பனமாஞ்சத்திகளுக் காலம்பனனாண்டங்கவுமென்
 பாலங்கிருக்குமுத்தியுமென் பாலேயெவர்க்குமுள்ளாயென்[ன்று
 மாலொன்றியமாயையடைந்து மலரோன்வடிவுகொண்டொ
 ஞாலந்தன்னையுண்டாகப் பண்ணுநானாவிதமாக. (கூங்)

வேறு.

ஓதியாவையுந் தானாயுயிர்க்கெலா
 நாதனாகிய நாராயணனெனும்
 தீதிலாதவென் சத்திதிதித்தலா
 லீதெலாநிலைபெற் றேயிலங்குமால். (கூங்)

வேறு.

மூன்றாவதுருத்திர மூர்த்தியதாய்த்
 தோன்றுவகைநின்று துடைப்பதனைச்
 *சான்றோர்பலர் தாமதகாலமென
 ஆன்றவெனதாக வுணாப்பர்களால். (கூங்)

வேறு.

நித்தரியமத்துடனேநெறியுறப் பார்ப்பார்கள்சிலர்
 பத்தியாற்பார்ப்பார்களில் பர்வணையாற்பார்ப்பார்களில்
 சத்தியமாஞானத்தாற் பார்ப்பார்களில்சாற்றுகின்ற
 வெத்திறத்தாரினுமிவனே யெனையுணருமெய்ஞ்ஞானி. (கூங்)

வேறு.

அறிவால்வழிபாடுறுவா னெவன்மற்றவனென்னிற்
 பிறிவானலனியானெனவே நினைமின்பிறர்தாமு
 முறவால்வழிபாடுடையா ரடையாரொருகாலம்
 பிறவாழியிடைப்பிறிவா யெனையேபெறுகின்றார். (கூங்)

எல்லாவுலகங்களு மென்பாலேயென்னாலே
 செல்லாநின்றுஞ்செயலொன் றிலனான்சிவயோகி
 யல்லானடவாதெனவும் மந்தச்செயலென்பா
 லில்லாதமையும்மறிவா னென்றும்பிறிவானால். (கூங்)

வேறு.

காலமாகியபரஞ்செயுமுழுவதுங் கண்டுகொண்டிருப்பேனா
 னாலினுண்ணுணர்வினா லெல்லா நுவலப்படுவேனான்

* சான்றார் எனவும் பாடம்.

மாலிலாதமாயோகிமாதேவனான் மகத்துவமெனக்குண்டா
மூலமாகியபரத்தினிற்பரமமா முறைமையான் மொழிகின்றே நன்.
வேறு.

படைப்பவனென்பொழுதும் பரம்பரையோகிக்கிருந்து
நடத்துவனானவொடுக்க மிலாஞானயோகத்தாற்
கிடைத்திடுமென்றனையாகக் கெழுமியயோகானந்தத்
திடைப்படலானடஞ்செய்வே எனல்லையில்பேரிற்பத்தால். (௨-௦)

யானாடுமியல்பறிவானெல்லா வேதமுமறிவான்
வானாடர்மாமறைக ளுறையின் றமறைவிதனைத்
தானானும்பெறவுரியான் றவமுடையானிசமுடையா
னாதவன்புடையானாகி லவனலமுடையான். (௨௧)

நான்காவது
பத்திமையத்தியாயம் - முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம்-௧௨.௧.

ஐந்தாவது

விசுவரூப அத்தியாயம்.

இவ்வளவுதானருளி யின்பமுடனன்பர்க்
கவ்வளவிலாததிரு மேனியதனாலே
யெவ்வொளியுமானவனி லங்கியவருள்ளே
செவ்வொளிவிளங்கநட நின்றசெயலுற்றான். (௧)

எண்ணமதிறந்த பரயோகவிதயத்தே
வண்ணமதிலாதபர மாகியமகேசன்
விண்ணினிடையேவிமல னானவரியோடுங்
கண்ணினெ திர்நின்றநட மாடவவர்கண்டார். (௨)

வேறு.

ஏவன்மாயையிந்தவுல கெல்லாமாகியிருப்பதுவா
மேவனாலேநடக்கின்ற தேவன்பதங்கள்கிந்தித்தே
பாவமானவஞ்ஞானந் தன்னாலுண்டாம்பயம்போரு
மாவவந்தப்பரம்பொருணின் ருடக்கண்டாரன்போடும். (௩)

வேறு.

நித்திரையுருதவதில் வாயுவைநிறுத்திப்
பத்தியொடுசாந்தியை யடைந்தபரயோகத்

துத்தமர்களாதலுத யாத்தமனமில்லாச்
சுத்தவொளியோடவ்வொளி கண்டனர்கடுயோர்.

(ச)

வேறு.

கணமாத்தினாயிற் கழல்கைதொழுவு
ருணராமையழிக்கு முருத்திரனை
வணநாடரியானை யம்மாமுனிவர்
கணமாவெளிகண்டனர் கம்மிசையே.

(ரு)

வேறு.

சிரங்களாயிரஞ் சேவடியாயிரங்
கரங்களாயிரமாய்க் கரத்தேந்திய
வுரங்கொடண்டமு மோங்கியசூலமும்
பரந்தவேணியும் பான்மதிக்கண்ணியும்.

(ரூ)

வேறு.

புண்டரிகவுரியுடையும் பொன்னொளியாற்பூமகன்
ரண்டமெலாமாவரித்த வனலிரவிமதியென்னக்
கொண்டிலகுமுக்கண்ணுங் கூரொயிறுங்கோடிபெய
ருண்டருக்கொறிக்கின்ற ரொனத்திகழுமோருருவும்.

(ள)

தனதானதிருவுருவிற் சகமெலாம்பிறந் துதன
தனலாலையழியமிக வதிசயமாம்படிகாட்டி
யினமானதில்லாத விர்தவடிவந்தானே
யனையாநின்றாகாசந் தனிலாடியருளினனால்.

(அ)

ஞாலமெலாஞ்செய்கின்ற நாதனைஞானச்சுடனாக்
காலவுருவனைக்கலைக ளியாவையுமாங்காரணனை
யாலமமர்களத்தனையிவ் வனைத் துயிர்க்குமதிபதியைச்
சீலமிகுயோகிக்டஞ் சிந்தனையிற்றிகழ்த்தேசை.

(ஈ)

உற்பவநோயுற்றவர்க ளொழிப்பதனுக்கொருமருந்தாய்
கற்பகத்தையோகிகடங் காரணத்தையாரணந்தேர்
தற்பதத்தைப்பரமான சத்திகட்குச்சத்தியா
மற்புதவாதாரத்தை யமோசர்தொழுமரசை.

(க)

வேறு.

ஆகாதழியாதிருந்தபர மானந்தத்தையகிலத்துக்
கேகாதிபனையெத்தேவு மெல்லாமுனிவர்களுமிறைஞ்சி
நீகாவென்னுநின்மலனை நித்தியத்துவத்தைநிரந்தரமா
மியோகாலடையுமுயர்பதியையொளிகட்கெல்லாமுள்ளொளி

[யை]

வேறு.

ஆறவின ரறிவிடைத் தோன்றுஞ்சோதியை
புறவினிலறிபவர்க் கெளியவுண்மையைப்
பிறிவினிலறிவரி தாயபெற்றியை
யறிவினையறிபவர்க் கருளுமண்ணலை.

(௨௧)

வேறு.

மாதாவிலியாகியகருணை மாதேவனைமாமாதவத்தி
னாதாரத்தையொருசாலு மழியாச்செல்வமளிப்பவனைப்
பேதாபேதமற்றெல்லாந் தானாயிருந்தபிரமத்தை
யோதாதுணருமியோகத்தை யளித்தற்குரியவாணசுடரை. (௧௩)

வேறு.

உருவோவிங்கருவோவென்றும்பர்க்குமுணர்வரிதாய்க்
கருவாகினிறபெருங் கண்ணானகாரணனைச்
சொருபானந்தனைத்தனது சோதியுளத்தேதோன்றக்
குருவாகுந்திருமேனி கொண்டாடக்கண்டார்கள்.

(௧௪)

வேறு.

கண்டுமாயையையதற்குளே யொருவர்காணொணுவகை கரந்
துதா, னண்டர்மாயையமறைத்துமீண்டுவெளியாகியாடியருள
ண்ணலை, வண்டுழாய்முடியான வச்சகலலோகயோனியை யிடத்
திலே, கொண்டகோலமொடு கண்டுமாமுனிவர் கூறொறுவுவகை
கூடினார்.

(௧௫)

வேறு.

சூரம்பையினுள்ளேயிதயக் குகையின்மறைந்திருக்கின்ற
பரம்பொருளைக்கண்ணாலே பார்த்துப்பல்காற்பணிந்து
கரந்தலையிற்குவித்துத்தங் காதல்கரையழிவுறநின்
றுரந்தரவோங்காரத்தை யுச்சரித்தங்குபநிடத்தால்.

(௧௬)

வேறு.

பழுதிலீசன்முன் பாவகற்கண்டதோ
ரிழுதுபோலவிதய மெலாமுக
வழுதுமன்பினொ டாடியும்பாடியுந்
தொழுதுதோத்திரஞ் செய்யத்தொடங்கினார்

(௧௭)

வேறு.

ஆகமுறுமாருயிர் நீயவ்வுயிர்க்குமதிபதிரீ
பேகநுகர்புருடனு நீநுகர்வீக்கும்புராதனன்

யோகிநீயுணர்பவனீ யுளந்தொறுநின் றுணர்கின் ற
வேகனீநின்மலமா யாவையுமாம் பரம்பொருணீ.

(௧௮)

வேறு.

கரணமெல்லா மொடுங்கினவர் காயத்துள்ளே கதியாகிப்
பிரமயோனியாயுள்ள பெருமவென் றும்பிறவாதாய்
மரணமில்லா நின்செம்பொன் வடிவேபரமாய்மற்றெது லும்
பரமமாகியுயிர்க்குயிராய் நிற்கும்பரமாய்ப்பார்க்கின்றோம். (௧௯)

பரமானுவின் துருவாகிப் படைப்பாய்நீபல் லுலகுகளுந்
திரமாமுன்னாலேயுண்டாஞ் சிறிதிற்சிறிதாய்மிகப்பெரிதுந்
பெரிதாய்நின்னில்வேறில்லாப் பெருமைகாணும்பெருந்தகமைக்
குரியாரொல்லாமொருநீயே வேறென்றிலதென் றுரைப்பார்களால்.

வேறு.

போதனாகியபுராணனும் புருடனைப்பொருட்கெலாமுயிராக
வாதிநாள்படைத்தனையவன் படைத்தனன்கிலமுமந்நாளே
வேதமியாவையும்விரித்தனை யுன்னிலேமீளவுமனைத்திற்கு
மேதுபூதனாயுளந்தொறுமிலங்கு நின்னியல்புகண்டனமெந்தாய்.()

வேறு.

இப்பிரமசக்கர மியங்குவதுமுன்பா
லப்பெரியமாயை யுடையாயமலநீயே
சிற்பிரமயோகபதி திவ்யநடனாநின்
பத்மசரணங்கள் சரணென்றுபணிகின்றோம்.

(௨௦)

வேறு.

எந்தைநீபரமாகாசத் திடையுறுநிருத்தங்கண்டோ
மிந்தவெப்பொருளுமானா யேகநீயாகிநின் ற
வந்த்நின்மகிமாவைக்கண் டதிசயமாகவுன்ன
தந்தமில்பரமானந்த மனுபவித்தனுபவித்தேம்.

(௨௧)

உன்னுரையாமோங்கார முயர்முத்திக்கொருவிதைநீ
துன்னியுடனோறுந் தோன்றமைமறைந்திருத்தி
நின்னிடையெல்லாமாய நீமாயாய்நின்னொழிய
வன்னியமாயுளவெல்லா மசத்தியமென்றறைவார்களால்.

(௨௨)

வேறு.

தொழுதருமறையெலாந் துதிப்பதுன்னையே
பழுதறுமுனிவர்கள் பணிவதுன்னையே

யொழிவறவுணர்பவ ருணர்வ துன்னையே
யழிவறநினைபவ ரடைவ துன்னையே.

(௨௫)

வேறு.

ஒருமறையனந்தசாக கொண்டுன துருவமொன்றி
னருமையையறிவிக்கின்ற வப்படியரியவுன்றன்
பெருமையையறிவார்சாந்தி பெறுபவர்பெருதாரொல்லாங்
கருமயலுறுவார்சாந்தி கனவி லுங்காணமாட்டார்.

(௨௬)

வேறு.

ஆதிதேவனீயுலகனைத் துயிர்க்குமாதியா
யீதெலாமமைக்குமண்ண லெல்லையற்றவிற்பமெப்
போதுமேவியென்றுமைம் புலப்படாதிருப்பதோர்
சோதியாகிநித்தமுத்த சுத்தனாயிருக்குமால்.

(௨௭)

படைத்திரீயளித்திரீ படைத்தயாவுமுன்னிலை
புடைத்திரீயொருத்தனே புணர்ந்துகொண்டிருத்திரீ
யடைத்திரீயுளத்திலே நினன்பையேயொளிக்குமா
தடைப்படாமலென்று நின்சரண்பணிந் துசாருகோம்.

(௨௮)

வேறு.

யோகியாகியுயிராகி புணர்வானாகி யிணையிலா
வேகனாகியிந்திரனு மரியுமயனுமீசனுமாஞ்
* சேகிதாவுந்தா தாவுந் தீயுமதியுந்தினகரனு
மாகிவெவ்வேறனைத் துருவு மாளுயெனவேயறைகுவரால்.

(௨௯)

அகிலவுலகுமிருப்பிடநீ யறியவேண்டுமக்கரநீ
சகலதருமங்கனும்வளர்க்குந் தாய்நீபுருடோத்தமன்றானீ
புகலுமரிநீபூமகனீபுராரி நீயெப்பொருளுக்கும்
பகுதிநீநீயொழிவின்நி நிலையாய்நிற்கும்பரம்பரநீ.

(௩௦)

வேறு.

கரணமியாவையுங்கடந்திருள் கடந்துனைக்கண்டவராதித்த
வருணமானசின்மாத்திர நேத்திரமுதற்புலன்மனஞ்செல்லாப்
பிரமமேகமாம்புருடனோர் பிறிதிலாப்பெருமையாற்பேச்சற்ற
பரமமான்முதற்பகுதிநிர்க்குணம்வெறும்பாமென நிகழ்கின்றார்.()

வேறு.

ஓதுமொலியூறுருச் சுவைநாற்றந்தனக்கற்
ருதிமுடிவில்பர மாயசிந்திதமாய்ப்

* சேகிதா-தாதா-என்றவை-ஒவ்வொருதெய்வத்தின்பெயர்கள்.

பூதமனைத்தினுக்கு முள்ளாய்ப்புறம்புமாஞ்
சோதிநினையறிந்தார் துஞ் சார்பிறவாரால்.

(௩௨)

வேறு.

எந்தயோகிகளுநாடுகின் றபர யோகிநின்னடியிறைஞ்சுகோ
மந்தமாதியிலனந்தசத்தியுடையண்ணனின்னடியிறைஞ்சுகோஞ்
சந்தமின்னதெனநாடு மாறரியசம்புலேவயடியிறைஞ்சுகோம்
பந்தமொன்றில்பரிசுத்தந ற்பரமபாதபங்கயமிறைஞ்சுகோம் (௩௩)

வேறு.

கூடுநின் றுருகுமிறைவநின் ஞானக்கூத்தினைக் கண்ணொழிபி
டே, நாடுமெங்கண்களுன் றிருமேனியன் றிமற்றொன் னையுமாபா,
வோடுமிம்மனமுமொழிவற நிறைந்தவுணையலதொருவொருணை
ராப், பீடுறுகமலமலர்ப்பதம் பணிந்தெம்பிற விவேரறுத்தனம்
பிரானே. (௩௪)

வேறு.

பவனேநின்னடிபணிகோம் பவொற்பவனேயடிபணிசெய்த
தவனேநின்னடிபணிகோஞ் சங்கரனேயடிபணிசெய்த
மிவனேயென்றிடவிங்ங னெழுந்தருளும்பொருளே
சிவனேயெத்தேவர்க்குந் தேவேநின்னடிபணிகோம். (௩௫)

வேறு.

காமனீறுசெய்கண்ணை வணங்குதுங்காலைது நிய காமனைவண
ங்குதுஞ் சாமகீதனைநானும் வணங்குதுந்தாளிவெந்தகோபா ரவண
ங்குதும், காமரூபமதின் றியனைத்துமா காமரூபனைநானும் வணங்கு
துஞ், சேமமாகியவீடருளெந்தையாஞ் சிவப்பிரகாசனேயென்ற
ம்வணங்குதும். (௩௬)

வேறு.

உருப்பனேகவிதமாகியோருருவனு முருத்திரநினுஞ் சுவா
விருப்பனேயவர்கடற்பெரும் பிறவிவெந் துந்நெழுவழிப்படுத்தார்
நெருப்பனேநினைவுறப்படவொரு நிருத்தனேநிமலநெஞ்சகத்
திருப்பனேயிறைவனே சிவாயநமவென்றுசேவடியிறைஞ்சினார். (௩௭)

வேறு.

எந்தையளவற்றதிரு மேனியையிறைஞ்சிச்
சுந்தகளிகூருமளவிற் சிவனைநேரே
யந்தமறுதன்னையருள் செய்யவருளாலே
வந்ததிருமேனியினை மாலினொடுகண்டார். (௩௮)

(௩௮)

வேறு.

அளவிறந்தவனளவு பட்டிருந்தவவ்ருள்கண்
 இளம்வியந் தூநின்னொப்பிலாவு ருவுகண்டியந்தோங்
 களவொழிந் தூளங்காத லிக்கின்றதூன்கரைதீர்
 வளமையின்னமுங்கேட்க வென்றடிவணங்கின ரால். (௩௯)

மேலதானதன்பெருமையைக் கேட்கமேன்மேலுஞ்
 சாலதாந்தவஞ்செயத்தகு தபோதனர்த்மக்குக்
 காலகாலனெக்கடவுளுந் தொழுதெழுங்கடவுண்
 மூலமாதவன்றன்முகம் பார்த்துமேன்மொழிவான். (௪௦)

ஐந்தாவது

விசுவரூபவத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - களக.

ஆறாவது

சிவசத்தியின்செயலுரைத்தஅத்தியாயம்.

காதலான்முனிவர் கேண்மினென்பெருமைகாணு மாறருமை
 கண்டுதா, னோதலான்மறையெனுள்ள வாறறியுமுற் பவிப்பதுல
 கென்றனா, லீதெலாமுநிலைபெற் றியங்குவதுமென்றனா லழிவுமெ
 ன்றனா, லாதலாலழிவிலா தறப்பழையனா நான்முழுதுமாகு
 வேன். (௧)

வேறு.

அநிலபூதங்களுக்குமந்தரி யாமியாய்நான்
 சகலபூதமுமென்னுள்ளே சாரநான்றாங்குநிற்ப
 னிகிலமுமதுலெங் கண்ணு நிற்பவனெனவுமென்கைப்
 புகலவும்படாதேயென்னிற் பொருள்பிறிதின்கையாலே. (௨)

வேறு.

செப்பிடவொணுதெதீர் தெரிந்துடவுமுங்கட்
 கெப்படிநிகழ்ந்தது வென்னுடையமேனி
 யப்படியிருந்தவெனை மாயையதனாலே
 யொப்பிடநிகைந்து வோயுணர்விலாதார். (௩)

வேறு.

மேவியாதினுமுளனாய் வியனுலகைநடத்துவனான்
 ருவிலாவென்றனாலே சகலகலைகளுநடக்கு

மோவிலாவொரு கூற்ற லுண்டாகுமுகளைத் து
மாய்வதாமற்றொன்று லிருமையு மென்மாயையதால். (சு)

ஈங்கா தியிடைமுடி வற்றிருப்பேனென்மாயையினுற்
பாங்காகப்பகுதிபுமான் பண்ணினன்முற்பவத்தாமா
னாங்காரமுதலாகவனைத்தும் விரிந்தனவதனா
லோங்காரப்பொருளாமென் னொளியின்விரிவுலகெல்லாம். (ரு)
வேறு.

கரியதாய்நின் நிவ்வுலகினுக் கெல்லாங்கால சக்கரந்தனைநடத்
து, மிரணியகருப்பனா குமார்த்தாண்ட னென்னிடைத்தோன்றின
னென்னாற், புரியும்வேதங்கனான்கையுமொன்றாய்ப்பொருளதாய்
ப்புராணமாய்ப்புணர்தற், கரியதிலரிதானான யோகதையுமடியி
லே யவற்களித்தனனாலு. (சு)

வேறு.

எந்தநாளுமெனையே நினைந்தவியல் பா லேயென்னருளினாலயன்
சந்தநாடரியதிவ்வியமாமெனது தன்மைதான வதரிக்கிறு
னந்தமாதியிலென்னே வலால வனிவ்வகிலலோகமுமமைக்கிறு
னிந்தநா ரணன ளிக்குமாறு மிவனென்னில்வேறென விலாமையால்.

வேறு.

கடையுகமதிற்கடிய காலவனலாய்நின்
றடையவுழுருத்தி ரனழிப்பதுமென்னாலே
யுடையவலியா லுலவு மூதையுடலுய்த்தே
நடையைமுதலானவை நடத்துவதுமென்னாலு. (சு)

வேறு.

தெய்வங்களுக்கும்பிதிரர்க்குஞ் செய்யும்பூசையாகின்ற
வவியங்கவியம்பாகஞ்செய்தனலோ னளிப்பதென்னாலே
யுய்வந்திடுமாறுதரத்தீயாகு மவனுண்டனவெல்லா
மெய்வந்திடாமலென்னிய மத்தாலேவேவித்திடுகின்றான். (சு)

வேறு.

வருணனெனுமகிலசல பதியுமழைவரவுதவு
மருணனெனுமுலகுதிகழ் வதுசெயமலனுமமீர்த
கிரணனெனுமுயிர்மகிழ்வு கெழுமவருள்பவனுமெம
பரணமெனவிவரெனது பணிவகைசெய்தொழுகுமவர். (சு)

வேறு.

மிகப்பயஞ்செயுமரக்கர்கோனிருதியாகும் விண்ணவனும்வெ
வ்விதா, மகப்பயன்றனையளிக்குமந்தகனுமாடகா தியளவற்றதோர்,

சிவசத்தியின் செயலுரைத்த அத்தியாயம். ௨௭

சுகப்பயன்செய்யளகேசனாமெனது தோழனுஞ்சுருதிசொன்னவா,
மகப்பயன் றனையளிக்குமிந்திரனு மற்றெனவல் செய்துவாழ்வ
ரால். (கக)

வேறு.

பொல்லாதபேய்களுக்கும் பூதங்களனைத்தினுக்கு
மல்லாதகணங்களுக்கு மதிபதியாகியவீச
னல்லார்க்குநன்மைபெற நல்குவதுநாடொறுமென்
சொல்லாலேமற்றவர்க்குச் சொல்லவேண்டுவதுண்டோ. (கஉ)

வேறு.

அருத்திசெய்தங்கிரா வடிவணங்குவோ
னுருத்திரகணத்தி லுத்தமனியோகிகள்
வருத்தமதொழித்து வாழ்வாமதேவனுந்
திருத்தமாயென்னுடை யேவல்செய்குவார். (கங)

வேறு.

தக்ககருமங்களிலேநடத்து வதுஞ்சார்பிலர்பால்
விக்கமளித்திடுவதுவும் வினாயகனென்னேவலினாற்
செக்கநிறத்தமரர்கள் சேனாபதியாய்ஞானத்தான்
முக்கியமாமறுமுகனென் னேவலையேமுயல்கின்றான். (கச)

வேறு.

மதியினான்மிகுமரீசியேயாது யாய்மன்னுயிரனைத்திற்கும்
பதிகளாகியபதின்மருமுலகெலாம் படைப்பதென்பணியாலே
திதிசெய்நாரணன்றேவியாகிய திருசெல்வநல்குவதென்றன்
விதியினாலென்றன்பணியினாற் கலைமகள்விமலவாக்களிக்கின்றான்.

வேறு.

வேமெரிநரகினுள்ளே வீழ்பவர்தம்மையந்தத்
தீமையினின்றுசாவித்திரி யெடுப்பதுவுமென்னா
லோமெனும்பொருளை ஞானயோகியர்க்குமையாம்விஞ்சை
யாமகளருளுமாறு மலகிலென்னருளினாலே. (கௌ)

வேறு.

படவரவரசென்னேவலா லுலகம் பரிப்பதும்பரவையுணின்னு,
வடவையுண்பதுமென்னேவலாற் பதினான்மனுக்கள்பாலனமுமற்
றென்னாற், சுடருடையருக்கருருத்திரர் வசுக்கடொன்மருத்துக்க
ளச்சனிக, டிடமுறமற்றுந்தேவர்கடத்தந் தேவையென்னேவலாற்
செய்வார். (க்ள)

வேறு.

பொருவில்கின்ன ரர்கருடர் கிம்புருடர்சாரணர்கந்
தருவார்சாத்தியர் சித்தர்விச்சாதாரியக்கர்
வெருவவந்திடுமரக்கர் வேதாளபூதங்க
ளொருவரிங்கொழியாமனான் விதித்தவாறுறைவார். (௧௮)

வேறு.

நிகழ்ந்திடுங்கலைகள் காட்டை கணிமிட நீதிசெய்சாந்திராண்மு
கூர்த்தம், பகர்ந்திடுமிருசுவாண்டுமாதங்கள் பக்கங்க னென்விதிப்
படியே, யுகங்களுமனுக்கட்குள்ளவெல்லைகளுமுரைத்திடு பரா* ப
ரார்த்தங்க, ணிகழ்ந்திடுங்காலபேதமியாவையு காணியமித்தபடியி
லேநிலையாம். (௧௯)

வேறு.

உற்பவசராசர வியோனியொருநாலும்
பற்பலவதாகமொழி பாதலமனைத்து
மெப்புவனமும் பிரமரண்டமவையாவும்
மிப்படியிருக்குமது வென்றனியமத்தால். (௨௦)

வேறு.

அன்னியமின்றியென்னிலேதோன்று மனந்தபின்னான்மகமாயென்
றன்னிடைநிகழும்பிரமரண்டங் கடனக்கொருமுடிவாதானிலதான்,
முன்னிறந்தனவுமுடிவிலையென்பான்முனைத்திடப்படுவதப்படியே,
யென்னியமத்தாற்றேற்றமு நிலையுமுறுதியும் பெறுவதிங்கெல்
லாம்.

வேறு.

பூதமைந்திடுமனமும் புத்திமமதைபூதாதி
யாதிப்பகுதியென் னியமத்தாலேயென்பாலாயிருக்கு
மோதிவந்தவனைத்திற்கு மியோனியாநியுளமாயை
பேதஞ்செய்வதென்னே வலாலேயன்றிப்பிதிதில்லை. (௨௧)

வேறு.

ஆகமெடுத்தவர்க்கெல்லா மதிபதியாமான்மாவாம்
போகநுகர்பரம்புருடனென் னேவல்புரிநின்முன்
மோகமெலாமறமாற்றி முடிவில்பரமானந்த
வேகவெனைத்தரும் விஞ்சையென்ன நாளவியங்குவான். (௨௨)

* பரார்த்தம் - என்றது - பிரமகற்பத்தின் ஆரை.

வேறு.

பலவுரைசெய்குவதென் பலபரசத்தியினு
லுலகமெலாமெனிலே யொழுகவெனுள்ளொழியத்
துலகுபரப்பிரமமாகிய சோதியதா
யிலகுவனானெனில்வேறில்லை யோரன்னியமே.

(உச)

வேறு.

தொல்லைபுள்ளவென் சோதியைச்சுத்தமா
நல்லவன்பொடு நானுமக்கோதினே
னொல்லையுண்மை யுணர்ந்தவர்க்குற்பவ
மில்லையில்லையென் றீசனியம்பினுன்.

(உரு)

ஆறாவது

சிவசத்தியின் செயலுரைத்தவத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் - கஅச.

ஏழாவது

தத்துவநிசம் விபூதி அத்தியாயம்.

அனியமானதற் றறிகுவார்கள்பின்
செனியுருதவா திகமுந்தேவனாந்
தனியனானவென் றன்மையோதநான்
முனிவர்கேண்மெனா முதல்வனோதுவான்.

(க)

வேறு.

சிரந்தனமாய்மிகத்திரமாய்ச்சிற்சுகந்
தரந்தனுருவாயவிகாரமாய்ச்சதா
நிரந்தரமாகிநிட்களமாய்நித்தமாய்ப்
பரம்பரமானதென்பழையதாமமால்.

(உ)

வேறு.

சங்ராணுருத்திரரிலி யோகிகளிற்சம்புநான்
பங்கமில்லீர்வசுக்கடமிற் பாவகனானேறனான்
மங்கையரின்மலைமகனான் வலியவரில்வாபுருநான்
சிங்கமிருகங்களினுன்றின கரரில்விண்டுருநான்.

(ங.)

இந்திரனானிமையவரிலியக் கரில்வச்சிரவணனான்
சந்திரனான்றிரகையில் விரதத்திற்சத்தியநா

னெந்திரத்தில்வில்லுநா நிலங்கியசாவித்திரியா
மந்திரநான்மந்திரத்தின் மாதவரில்வசிட்டனான்.

(சு)

ஞானமதினென்னுடைய ஞானநானன்றான
யானையிராவத நானாச்சிரமத்தில்லறநான்
கானமுறுபறவைகளிற் கருடனான்கதியதனி
னீனமிலாமுத்திரா நிராக்கதரினிருதிநான்.

(ரு)

எண்ணுமதிற்காலநா நெல்லையிலாமாயைபல
பண்ணுமவர்களிலரிநான் பாசத்தின்மாயையுநான்
புண்ணியமாந்தீவுகளிற் புட்கரநான்பூதத்தில்
விண்ணுநான்றத்துவத்தின்*மிருத்தியுமாகின்றேறனான்.

(ரு)

சித்தர்களிற்கபிலனான் தேகங்கடனிற்பிரம
மத்தனாமீசர்களின் மகேசனான்மறைகடனி
னுத்தமவேங்காரநானூர்களில் வாரணாகிரான்
றத்துவஞானிகடம்மிற் சதூர்முகனாகின்றேறனான்

(எ)

வேறு.

கற்பங்களின்மாகற்பநான் கணேசர்களிலேவிநாயகனான்
சர்ப்பங்களிலேயனந்தனான் சாயம்புவுநான்மனுக்களிலே
வெற்புக்களின்மாமேருநான் விசுவகன்மாநானெனலாஞ்
சிற்பஞ்செய்யவல்லவரிற் சேனாபதிகளிற்கூகனான்.

(அ)

வேறு.

ஏவலார்களிலிராமனான் சுரரிற்பிரகலாதனான்
மேவலாரகலவெல்லும்வீரர்களில் வேனும்வீரபத்திரனானான்
ருவில்சாமமறைதன்னிலத்தின் மிகுசேட்டசாமமதுதானானான்
னோவிலாதடைவிலேசுழன் றிடுமுகங்களிற்கிருதயுகமுநான்.

(ஆ)

வேறு.

தக்கபிரசாபதிதம்மிற் தக்கனானெக்கணங்களினும்
விக்கினவினாயகனான்~~ஞான~~ வியாதனான்மெய்ம்முனிவர்களிற்
ருக்கூத்தங்களிற் புருடூத்தமாவேனான்சோதி
மிக்கவிஞ்சையாவையினுந் தன்னையறியும்விஞ்சைநான்.

(க௦)

வேறு.

ஒன்னலர்த்தெறுமாயுதங்களி லோங்குவச்சிரமாவனான்
பன்னுமெவ்வுலகங்களிற் பரமேசரிற்பரமேசனான்

னின்னுமிங்குலகிற்சிற்றந்தன யாவைமற்றவையென்னதா
மன்னுசோதியில்வந்துதித்தன வென்னவேமனம்வைம்மினீர். ()

வேறு.

எந்தப்பிராணிகளும்பசுக்க ளென்னப்படுமிங்கதிபதியான்
பந்தப்படுக்குமென்மாயா பாசமதனாற்பசுபதியாய்த்
தொந்திப்பதுவீழ்ப்பதுவாமித்தொழிலென்வினையாட்டெனையன்றி
யிந்தப்பசுக்கள்கட்டுனர்க ளில்லையவீழ்ப்பார்களுமிலதால். (௧௨)

வேறு.

ஊறதாம்போகமே யூட்டிவிட்டிடப்
பேறதாயுயிர்களைப் பிணித்தமாயைதன்
கூறதாங்கணங்களாற் கூறப்பட்டநா
லாறதாம்பாசம தறியக்கூறுவாம். (௧௩)

வேறு.

மனம்புத்திமமத்துவம் வான்வளிதீநீர்மண்ணெட்டு
முனையுற்றபகுதிகளா மூக்குவிழ்செவிநாமெய்
பனவுற்றவாய்கைகால் பாயுருபத்தஞ்சத்தந்
தனுவுற்றலுருச்சுவைநாற் றங்களெனுந்தத்துவமும். (௧௪)

ஆகவிலையிருபத்து மூன்றிவற்றுக்காதிதா
னாகியனாகியதாகி யகிலத்தின்கர்ரணமாய்
மோகசமுசயகுணமாய் முதற்பகுதிதெரியாமை
யேகமுமார்தத்துவங்க ளிருபதுடனீரி ரண்டாம். (௧௫)

வேறு.

ஒத்தமுக்குணங்களாம் பகுதியுத்தமஞ்
சத்துவஞானமாந் தமமஞ்ஞானமா
மத்திமங்கலப்பதா மற்றிம்மூன்றையும்
புத்தியின்விகாரமே புலப்படுத்துமால். (௧௬)

வேறு.

தருமபாவ மிரண்டுளதப்புதற்
கருமையாகிய பாசமதாகிலு
மிருமையாதா வின்றியெனக்குநீர்
கருமமுத்தியின் காரணமாகுமால். (௧௭)

வேறு.

அறியாமைகாமம் வெறுப்பாமாசையகஞ்செறிதற்
பொறியாகப்புகுந்தொருவர் போக்கரியபாசமிவை

முறியாதவினைத்தனையான் முடிச்சிட்டேயென்மாயை
பிறியாதென்பாலுளதாம் பிறவிகளுக்கடியாக.

(௧௮)

வேறு.

பின்னியபகுதியாம் பிரதானமாயையு
மன்னியபுருடனு மானுமாதியாய்த்
துன்னியவிகாரமுந் தொல்லையீசனி
லன்னியமின்மையா லவனையாகுமால்.

(௧௯)

வேறு.

அவனேபாசமவனேகட்டுண் டவனேகட்டுமதிபதியு
மவனேபசுக்களாகின்ற னனைத்துமாகியுள்ளானு
மவனேயவனையொருவர்களு மறிவாரில்லையனைத்திற்கு
மவனேயனாதிபுருடனென வவனையறிவாரைறகுவரால்.

(௨௦)

ஏழாவது

தத்துவநிசம் விபூதியத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௨௦௬.

எட்டாவது

பிரபஞ்சஅத்தியாயம்.

வருந்தியுமறைக ளீறறியுமன்னுயி
ரிரும்பவக்கடல்கடந் தேறவுய்ப்பதாந்
திருந்தியவுணர்வது செப்பவின்னமு
மருந்தவர்கேண்மினென் றருளிச்செய்குவான்.

(௧)

வேறு.

பகருபரமீசன்வெறுமொருவனீறில் பரமனெனுமா திபகவனா
னிகரிஸழியாதபிரமமயமாகி நிமலநிலையேயெனொழிவுருக்
ககனவடிவானபிரமமெனிலியோனி கருவையுறமேவிவிடுவனா
னகிலசகமாகவறிவருமென்மாயை யெனைவிதையனாகியமருமால்.

வேறு.

சென்மாதியதாம்பகுதிபுமான் சிறந்தமான் பூதாதிமனந்
தன்மாத்திரைகள் பேதங்க ளிந்தியங்கள்சமைத்ததனாற்
பொன்மாலெகினக்கொடியோனீர் போலுமண்டம்போதானோ
டென்மாசத்தியெல்லையிலா வுயிருமுளதாயிழைத்திடுமால்.

(௩)

வேறு.

எந்த யோனியிற் பிறப்பா ரியார்க்குந்தாயென்மாயை
தந்தையானெனவறிவார் சன்னவினை தப்புவரா
லெந்தையாயெனையறியா திருப்பவொன்மாயையினுந்
பந்தமாமியோனிதொறுந் பவித்திறந் துபதைப்பர்களால். (ச)

பாங்காயவிச்சைகட்கும் பகர்பூதமனைத்தினுக்கு
மீங்காருமிலரிறைவ றென்னை யலாலியானேயா
நீங்காதவதிபதியாய் நின்று கைம்படைக்கின்ற
வேங்காரவுருவான பிரமமெனவுள்ளேனும். (சு)

பொன்றுகின்றபொருள்கடொறும் பொன்றாதேபுரையறநா
னின் றதறிந்தவனென்னை நேராகவறிகின்ற
னன்றியுமிங்கவன்றன்னைத் தன்னாலையறிந்தழியா
தென்றுமுளபரமபத வின்பமடைந்திடுகின்றான். (சு)

சங்கையறத்தத்துவங்க டன்னுடைய நுண்மையுமென்
னங்கமெனமொழிகின்ற வாறினையுமகிலத்தின்
பங்கமறுபகுதியுமப் பகுதிவினியோகமுமென்
றிங்கெனதுநிலையறிந்தா னென்னை யடைந்திடுகின்றான். (சு)

வேறு.

இறைவனுக்கனாதியா யிலங்குபோதமு
மறிவதுமுமுதையு மனந்தசத்தியு
நிறைவொடுசுதந்தர நித்தசத்தியென்
றறைவர்களறிபவ ராறுமங்கமாய். (அ)

வேறு.

நுண்ணியதத்துவங்க ளென நுவல்வனதா நுகர்சீவன்
வண்ணமிலாமனமொடுதன் மாத்திராகண்மற்றெதுக்கு
மெண்ணுவதாமிவையடியா மியாதினுக்குங்காரணமாய்ப்
பண்ணுவதுபகுதியதன் வினியோகம்பந்தமதாம். (சு)

வேறு.

ஆரணமந்தவுண்மையிற்கரப்பதாகு மென்றறைந்திடப்பட்ட, வேரா
ரணவின்றியுள்ளவெப்பொருட்கு மியோனியாதொன்றதிவ்வுலகி
ன், காரணமந்தப்பகுதியிலதனைக்கடந்துமேலாகுமொன்றான, பூர
ணமானமகேசனென்றுரைக்கும்பொய்மைதீர்பரமனும்புருடன். (அ)

வேறு.

மோகமாமூலகமுற்றினுக்குமொரு மூலமானதெரியாமையு
ம், போகமாசெயும்விருத்தியும்பொருளனைத்தையுந்தருபராணனா,
பேகனாகியிறையாகிவானமென வெங்குமுள்ளபரமீசனா, மியோகி
யாயுளவொருத்தனையென வொருக்கிமாமறையுரைக்குமால். ()

வேறு.

பாகமென்பர் பகுதிப்பரமனே
டேகமென்பர் சிலரணுவுக்கணு
வாகிமற்றது மப்படியாமென்பர்
யோகியுள்ளதெலா மென்பதுண்மையாம். (௬௨)

வேறு.

என்னைபுறநினைப்பவரி லெங்கேனுமொருவனவன்
றன்மதியைக்கடந்தருளாற் றன்னிதயக்குகைதன்னிற்
பொன்மயனாய்ப்புராணமாம் புருடனாய்ப்பொருந் துமெனி
லன்னியமதறவறிவானவன் பரமத்திடையடைவான். (௬௩)

எட்டாவது

பிரபஞ்சவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௨௧௬.

ஒன்பதாவது

மாயாவிகார அத்தியாயம்.

நின்மலமாயவிகாரியாய் வேறுபடாநிடுகளாய்ச்
சின்மயனாய்நித்தனாஞ் சிவனேநீசெகத்தான
தன்மையினையருளென்னத் தபோதனே ரார்தனை யொழிய
வின்மையினுனப்பரிசையின்ன மவர்க்கெடுத்துரைப்பான். (௧)

வேறு.

என்னொழியவில்லை சுகமியானவ்வுருவல்லே
னுன்னிலொருமாயை யுகைக்குமுதலாகு
ளுன்னுருவமானவனை யன்றிய துநாளுந்
தன்னியல்பினானிகழ் வுறத்தகுவதன்றால். (௨)

வேறு.

யாதொன்றொருவராலேனு மறியப்படாதவியல்பாமென்
னாதிமுடிவின்னி யசத்தியந்தமாயையதனாலே

பேதவுலகமுண்டாகிப்பிறங்கு மதனாற்பிறர்க்கென்றும்
போதப்படாதவென்னுலா யுள்ளபொருளிப்பொருளெல்லாம். ()
வேறு.

சோதியானந்தமாகுமெனத் தோன்றிடாவேதொல்லை
யாதிகாரணமாமென்றே யறைவர்களறியவொன்றாய்
நீதியாய்ப்பரமானந்த நிமலமாம்பிரமநானே
பேதியாவென்னில்வேறுண்டாவது பிறிதொன்றில்லை. (அ)
வேறு.

அன்றியின்மையறிந்தவராதலா
லென்றுமிச்சகந்தானது மியானென
வொன்றுமாகியு லப்பிலனைத்துமாய்
நின்றல்கண்டிவர் நிச்சயித்தார்களால். (ரு)

சின்மயானந்தமாய்த் திகழ்கின்றதோர்
தன்மையாய்ப்பரமாகிய சாந்தமாய்த்
தொன்மையான சுடரால் விகாரமொன்
றின்மையாமெனக்கே தமொன்றில்லையால். (சு)
வேறு.

எனந்தமற்றவேகமேனி யெண்ணில்பேதமாக்கவற்
றனந்தசத்தியென்னிலே யவற்றின்மாயையாதியா
* மனைந்தவந்தமாயையான வானிலேமனத்தினு
னினைந்திடப்படாதவவ் வியத்தமாகிறிற்பொன். (எ)
வேறு.

சத்தியொன்றாலேயர்னாந் தக்கசாபுச்சமான
முத்தியுண்டாகுமொன்றான் முழுதுசெல்வமுமுண்டாகுஞ்
சித்தியாநிற்பதெல்லாஞ் சிதைபுமொன்றாலேயெல்லா
நித்தியமாகவென்ற னியமத்தானிகமுமன்றே. (அ)
வேறு.

மத்தியமாய்ப்பரஞ்சுடராம் மண்டலத்தான் † மண்டிதமா
யத்தகுமக்கரமாகி யறிவரிதாமனாதியாம்
வித்தகமாம்விட்டுவின் மெய்ப்பரமபதம்விச்சையெனுஞ்
சத்தியினானிகமுமிது தக்கோர்களைறிவர்களால். (க)
வேறு.

*மனைந்தஎன்றதற்குப்பொருள் “பழையனகழிதலும் புதியன
புகுதலும் வழுவலகாலவகையினுனே” என்ற சூத்திரப்படி வனை
ந்தஎன்றுகொள்க.

† மண்டிதம் - என்றது - அலங்கரிக்கப்பட்டது.

உடுக்குமர்டையினைப்போல வலகமியாதொன்றிற்குறுக்கு
நெடுக்குமாகுரிகிலமுமாய் நினைத்தற்கரிதாமியாதொன்றின்
மடக்கும்வாக்குத்தான் சொல்ல மாட்டாமையினுற்பவக்கடலைக்
கடக்கும்பிரமவானந்தங் கண்டானடுக்கங்காணானால். (௧௦)

ஈனஞ்செய்யுமஞ்ஞான விருளைக்கடந் துமேலான
பானந்தனக்கேயுளதான பரமவொளியாம்பரம்பரனை
ஞானந்தன்னால்வேறறவே நானென்றறிந்தநல்லோனவ்
வானந்தமதாம்பிரமமயமாகி வீடேயடைகின்றான். (௧௧)

வேறு.

ஒப்பதுமிக்கதுகுறைந்தவொன்று தனையொழித்தில்லா
தெப்பொருளெவ்வொளிகட்கு மெவ்வொளிதானொளியாகுஞ்
சிற்பரமாகாயத்தே திகழ்கின்றவதுதெளிந்த
வப்பெரியோனானந்தமாய்ப் பிரமமாகின்றான். (௧௨)

வேறு.

உலகங்கண்முழுதுந்த னுளதென்னவுளதா
யலகின்றியழிவின்றி யறிவின்றியமிர்தா
யெலையொன்றுமறநின்ற பரவின்பமிதிசே
நிலைநின்றவவனின்ற நிலையென்றுமழியான். (௧௩)

வேறு.

புன்மயகோசமுள் புக்கொளிக்குளே
நன்மையதாகிய ஞானக்கண்ணினுற்
சின்மயமாய்த்திகழ் தேசைநோக்கிய
தன்மையால்வியோமநற் றுமங்காண்பரால். (௧௪)

வேறு.

அப்பரந்தனைத்தன்பா லனுபவித்தனுபவித்தா
பொப்படிக்கண்டாருள்ளத் திலங்குமாமுனிவரந்தச்
செப்பருமின்பமாய்த்தன் றேகினுற்றிகழ்ந் துதன்னு
பொப்பறுமவனையார்க்கு மும்பனென்றுணரப்பட்டான். (௧௫)

எங்குமுளனாயிதையா யேகனையெல்லாப்பூ
தங்கடொறுமறைந்திருக்குந் தன்மையனாய்ச்சராசரங்கட்
கிங்குயிராயுள்ளாகு மிறைவனொருவனையுமறிந்
தங்கடைவார்சாந்தியினை யடைவரல்லாதவரடையார். (௧௬)

வேறு.

முகமொடுகிரிவந்தன் முடிபதமுடிவின்றாய்க்
குடைமுழுதினுநின்றே குறைவறவுலகெல்லா
மகமொடுபுறமேவுந் தழிவறுநிலையாகும்
பகவனிலயலாகப் படுவதொர்பொருளின்றால்.

(௧௭)

வேறு.

மாசுடைமனத்தர்தம்மின் மறைப்பதாய்மாசிலாத
தேசுடையோகிகட்குந் தெரிந்திடப்படாததான
வீசனானதானா மிப்படியருளினாலே
பேசினனுங்கட்கென்று பெருந்தகையருளிச்செய்தான்.

(௧௮)

ஒன்பதாவது

மாயாவிகாரவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௨௩௭.

பத்தாவது

தத் துவதரிசன அத்தியாயம்.

துக்கரங்குறியில்குறி சூக்கஞ்சனைதெரியி
லக்கணஞ்சகல வுலகத்தினங்குரமவ்
வக்கரம்பரமபத மப்பரஞ்சுடர்பிரம
நிர்க்குணம்பரவெளியி னிச்சயம்பெறநிகழும்.

(௧)

வேறு.

ஒப்பரும்பரதத்துவத்தொப்பிடுஞ் சுருதிக்கலை
கப்பறும்படிபுத்தியி ந்கற்பிதங்கள் கழற்றிமெய்த்
தப்பருந்தவர்கித்தமெய்தற்பரந்தனிலற்றதிங்
கப்பரம்பிரமத்தினுக் கத்தைலிங்கமெனப்படும்.

(௨)

வேறு.

அறிவினில்பிறிதெல்லா மறிவெனலறிவாகும்
பெறவரிதிதுலல்லாற் பிறிதினில்வெளிநிலேன்
பிறவியதறுஞானம் பெறவரிததனாலே
மறவியதுறுமாயா மயலலதுலையெல்லாம்.

(௩)

வேறு.

நின்மலமாகி நிரஞ்சனமாய்வே
நின்மையதாய விகாரமிதாமித்

தொன்மையதாகிய சூக்குமஞான
மென்மலமில்லுரு வென்பரறிந்தோர்.

(சு)

வேறு.

யோகினிலுளமென்பா லொருபடியுறவைத்தே
யேகவெனிலைகண்டா ரவொனதியல்கண்டார்
பாகமதறுமொன்றும் பலவுருவமுநானே
யாகவுமெனையன்பாலறி சூருமயலன்றால்.

(ரு)

பேறுறுபிரமானந் தமுமதுபெறுதாமும்
வேறுறவறிகின்ற ரவர்விழிமறைகின்றார்
சூறறவவிகாரங் கூடியவிதைதாமா
பூறறவுணர்கின்ற ருண்மையையுணர்கின்றார்.

(ஸ)

வேறு.

பங்கமில்சீர்பரனுடையதாதித் தன்பான்மையினை
யிங்கொருவர்க்கறிவரிய தாகியதவ்வியத்தத்தை
யெங்குமுளதாய்த்தம்பாலிலங்கிய பேரின்பத்தைத்
தங்களிலேநிலைபெற்ற சாந்தரடைந்திருப்பர்களால்.

(எ)

வேறு.

மெய்த்தகவீடிது விமலமாய்ப்பரி
சுத்தமதாகிரிந்த் தொந்தமாயொரு
பெத்தமில்பிரம ஞபத்திற்பேதியா
வுத்தமமெனது சாடிச்சமென்பரால்.

(அ)

வேறு.

ஆதியுநடுவுமந்தமுமிலாததொன்
தேததுவெனிற் பரமீசனானா
னீதியிலெனையறி நிமலநித்தனாம்
பேதமிலெனைப்பெறும் பிறவிபின்பெருன்.

(ஈ)

வேறு.

தபனனொளிபெருகிரவி சசியுடுமினடையச்
சிவனிகழ்வினிகழ்வுபெற சிநிதுமிவர் நிகழா
ரவனுடையவொளிகொடெரு வொளிகமுமசையா
விவனதொளிகிநிதுபெறி லிவர்நிகழ்வுபெறுவார்.

(க)

வேறு.

உதியாமலென்றுமொழியாமையின்ற வொளியாகியென்று
முளதாய்த், திதியாய்நிறைந் துதெளிவாகியங்கோர் செயலானதி

ன்றியருளான், மதியாளர்தங்களுக்கேயகண்ட வடிவாய்நிகழ்ந்த
வடிவே, பதியாகியென்றுமழியாமைநின்ற படியாகிநின்றபர
னன். (கக)

வேறு.

நித்தமனந்தநிட்களமின்ப நிமலஞ்சற்
சித்தமுதந்தற்கிவமெனும் வேதத்திரளெல்லாஞ்
சுத்தனையந்தச்சுருதியினந்தத் துணிநெஞ்சத்
துத்தமர்தந்தமுளம துணர்ந்தாரொடுமன்றே. (கஉ)

வேறு.

தாராகாயம்பவனம்புத் தானனல்லனீராதார
னோராதானபிராணதி யெல்லாவாயுவினுருவல்ல
னோராகாசன்மனம்புத்தி யுறுமொருசேதனமவனல்லன்
பாராகாரயோகத்திலகிய கேவலனாகும்பரமீசன். (கங.)

வேறு.

எல்லாவேதத்துமறைந்திருப்பது வாயாவர்க்குஞ்
சொல்லாதபரஞானமுங்களுக்குச் சொன்னேனா
னல்லாணிப்பரயோகஞானத்தாலே நலிவொன்
றில்லாதவிடத்தடைவானென வியம்பியருளினான். (கச)

பத்தாவது

தத்துவதரிசனவத்தியாயம் - முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௫௧.

பதினோராவது

யோக அத்தியாயம்.

இடர்ப்படுபிறவீதிர்க்குமியார்க்கு மெட்டாததாகி
யுடைத்தனதொளியினாலே யொளிர்வதாயுள்ளனானச்
சுடர்த்திருவுருவமான சொரூபனையாதொன்றாலே
கிடைத்திடுமந்தயோகங் கேண்மினென்றருளிச்செய்தான். (க)

வேறு.

யோகவெரியோரிமைப்பிலே யாதுவினையுமெரிப்பதாந்
தேகமொழியுமிம்முத்தியேசேரு முணர்வுசெனிப்பதா
மியோகமுணர்வையொழித்து ருயோகமொழியவுணர்ச்சிதா
னாகுதலவீதுளத்து ளானியாவனவனையளிப்பனன். (உ)

வேறு.

ஒருகாலிருகான் முக்கான் மற்றுள்ளகாலமுள்ளதன் த
வருகாதலினாலியோகத்தேவைப் பார்மகேசரென்பபடுவா
ரரிதாமிதனைமாயோக மபாவயோகமெனவறிஞ
ரிருபாலாகவியம்புவரவ்விரண்டு மிருக்கும்படி கேண்மோ. (ந)

வேறு.

தானினை யுமாறரிய தத்துவமியாதொன்
ருனிகழ்வதாகுமத பாவமெனுமி யோகம்
வானியலதாகியொரு வத்துவமிலாதாஞ்
சூனியமதாகவறிகின்ற னர்கடையோர். (ச)

வேறு.

மயலிலாயாதிலொரு மலமிலாதானகக வடிவதாமாசிலொ
ளியா, மயலிலாவேகவெனை யயலெனாதேகமென வறிகைமாயோ
கமதுவா, முயலுமாருசையென முடிவிலா நூல்கள் பல மொழியு
மியோகாடவியெலா, மியலுருதாமரியவிதனிலோர் * சோடசியுமி
சையுருதாகுமியல்பால். (ரு)

வேறு.

சுத்தமாயென்னைக்கண்டெத் தோற்றமுந்தோன்றுதான
வுத்தமயோகமெல்லா யோகிலும்பரமயோக
மத்திறமின்றியென்னை யாயிரங்கோடிகாலஞ்
சித்தமதொருக்கிராஞ் சிந்தையிற்றிகழக்காணார். (சு)

வேறு.

அயர்வறுயோகலா தறிகையாதன
மயலறவிந்திய மடக்கல்வாயுவின்
சயமிகுதியான தாரணைசுமாதியு
மியமமுநியமமு மெட்டுமங்கமாம். (எ)

வேறு.

தருக்கிலாதபிரமச்சரியமெய்
யுரைக்கைகள்மொழிகையின்னொசையா
திருக்கையாதொன்றுமே ராமையென்றிவை
சுருக்கமாகயம மென்றுசொல்வரால். (அ)

வேறு.

மனத்தால்வாக்காற்காயத்தால் வாதையாவதியாதேனு
மனைத்தாருயிர்க்குஞ்செய்யாத தகிஞ்சையாகவறிகவிசு

தனிற்ருன்பரமார்தருமமிலை சாருமின்பந்தானுமிலை
யெனைத்தாம்விதியிலுயிர்க்கின்னா செயினும துவுமினிதேயாம். (க)
வேறு.

உளவாறுரைசெயுறானுரைசெயுமாறொழுதருன்
வளவாய்மையதெனநர்டினர் மதியான்மிகுமுதியா
ரளவாரகிலமும் வாய்மையிலுளதாதலின துதா
னுளவாசகவினையா லுடையவனி யாவையுமுடையான். (க௦)
வேறு.

மறைவினிலாகினும் வலியினிலாகினும்
பிறர்பொருள்வவ்வுதல் பெரியகள்ளமாங்
கறையுறுமரிவையர் திறங்கனாவிலும்
பிறழ்வறமறப்பது பிரமசர்ரமாம். (க௧)
வேறு.

அரந்தைமுழுந்திட வாபத்தடைந்திடினுமன்பாலே
யிரந்தொருவனீந்திடினுமேராமையேரமை
வருந்திமனத்தாசையற மடக்குவான்மாசற்ற
நிரந்தரமாமியமமிவை நியமமினிநிகழ்த்திடுவாம். (க௨)
வேறு.

படர்தவம்வேதநூல் பயிறல்பத்தியாற்
கடவுளை வழிபடல் கருதிநெஞ்சினே
பிடலுறு நூய்மைசந் தோடமோங்கிய
சுடர்மிகுநியமமாய்ச் சுருங்கச்சொல்வரால். (க௩)
வேறு.

பவமார்நோவுகெடநோன்புபல வாலாக்கைமெலிவிக்கை
தவமாகுவதுவேதாந்தஞ் சதருத்திரியந்தாரகமாஞ்
சிவமாகியமந்திரம்பலவின் செபமத்தியானஞ்சிறந் துள்ள
வவமானதிலாவதன்பேதமறி வாரறையுட்படிக்கேண்மோ. (க௪)
வேறு.

வாசிகமுபாஞ்சுமானதமென்றுமதி லொரொவ்வொன்றினு
க்கொன்று, தேசுடைத்தென்றுசெப்பினர்பிறர்க்குத் தெரியவே
செபித்திடுஞ்செபந்தான், வாசிகமுபாஞ்சுவாயிதழடித்தன்மாத் தி
ரமானதமடங்கி, யாசறச்சிந்தைசெய்தலொன்றினுக் கொள்ளுயிர
மடங்குநல்லனவாம். (க௫)
வேறு.

கூடினகொண்டலம் பாவங்கூடல்சந்
தேர்டமென்றறிஞராத் சொல்லப்பட்டதா

லாடுறு தூய்மை தானகம்புறம்புள்
தோடமதிரண்டையுந் துடைத்தலென்பரால்.

(க௭)

வேறு.

தோயமுமண்ணுமாக் கொண்டுசுத்தமாக்
காயமேவியமலங் கழுவப்பட்டதாம்
வாய்மையமுதலதா மனத்தினுற்செயுந்
தூய்மையையுள்ளந் தூய்மையென்பரால்.

(க௮)

கந்தநன்மலர்கொடு காயபூசனை
வந்தனைசெயல்புகழ் வாக்கின் பூசனை
பந்தனையறமனம் பத்தியாற்செயுந்
சிந்தனை நியதமுஞ் சிவன் றன் பூசையிய.

(க௯)

வேறு.

புராதனரோதியவியம நியமங்கள்புகன் றனமேற்
பிராணனதின்யாமமது பேசுபிராணையாமம்
விராவிடலு றும்வாடி விளம்புவர்கன்பிராணனை
நிரோதனமேசெயலதனை நித்தலுமாயாமந்தான்.

(௧௦)

வேறு.

மந்தமுத்தமமத்திமமென் றுபிங்
கந்தநற்பிராணையாமமநிபவர்
சந்தமுற்றசகற்பவகற்பமாய்ச்
சிந்தையுற்றிரண்டாகவுஞ்செப்பினார்.

(௧௧)

வேறு.

மந்தமாநிருமாத்திரை மத்திமோத்தமங்க
ளந்தவெல்லிரட்டியிரண்டுடன் மாத்திரையடக்கல்
கந்தவேர்ப்புறங் கம்பனங்நிளம்புகையிவையா
னந்தமாச்செயுமொன் றினுக்கொன் றான்மையதாம்.

(௧௨)

வேறு.

அகற்பமல்லதாமந்திரமகத்திலே யானவாயாமந்தான்
சகற்பமாம் வியாகிருதியோங்காரு சாவித்திரிதனை முக்கால்
வகிக்குமெல்லையாமிடம்வலம்வழங்கியவாயுவைவலியுறவலத்தான்
முகக்கவென் றறிந்தவரியோகத்திலேமுயன் றிடமொழிந்தாரால்.)

வேறு.

ஏசதுருமலிடத்தில்வழங்குகை
மாசதுருமல்வலத்தினில்வாங்குகை

யாசதறத்திதியாகவடக்குகை
 ரோசகபூரககும்பகமென்றார்.

(உங்.)

வேறு.

இந்தியமீட்சிதானே யிசைந்திடும்பிரத்தியாகாரங்
 கந்தரமிதயநெற்றி கபாலநாபிகளிலொன்றிற்
 சந்ததஞ்சிந்தைவைக்கத் தாரணைதரித்ததேக
 சிந்தனையொழுங்கொன்றோடே சேர்ந்ததுதியானமாமே. (உசு)

வேறு.

ஒதுமாலம்பன மொன்றுமின்றியே
 போதமும்போதகப் பொருளுமென்றுணர்
 பேதமதன்றியே யிருந்தபெற்றிநற்
 சாதனமாகிய சமாதிபென்பரால்.

(உரு)

வேறு.

தாரணையாயாமத்திற் றகுதிபன்னிருமடங்காந்
 தாரணைதன்னிறியானந் தானுமப்படியேநன்றூந்
 தாரணிதன்னின்னான சாதனமாஞ்சமாதி
 யேரணிதியானந்தன்னி லேற்றமிப்பரிசேயென்பர்.

(உசு)

வேறு.

விவத்திதம்பெற் றிருக்கைவினாந்தெழுங்
 கவற்றிதீர்வுறக் கற்பித்தவாதன
 மவற்றினெல்லை யறைவரிதந்தநற்
 சுவத்திகம்பத்ம மியாதினுந் துய்யவாம்.

(உஎ)

வேறு.

இருதுடைமேலே யீரடியேறும்
 பரமவிருப்பது பதுமமதாகு
 மொருபதமேலே யொருபதம்வைக்க
 மருவவிருப்பது மத்திம்மாகும்.

(உஅ)

வேறு.

தடித்தவூருசா னுக்களின்சந்துற
 மடித்தவந்தரத் துள்ளேமறையவைத்
 தடித்தலங்கள்செவ் வேசெலவாங்குறத்
 தொடுத்திருத்தல்சுவத்திகமாவதே.

(உக)

வேறு.

நீரினாற்செழும்பதான வவ்விடங்க ணெருப்பினால்வந்தவவ்வி
 டங்க, ணுருசெந் துக்கடுற்சனர் தூரால குதிர்த் திடுசருகுபற்றிடங்

கள், கோரமாம்பயங்களுள்ளிடமிடிந்த கோயினுற்சந்திகண்மயா
ன, மாரவாரங்களுள்ளிடமசுத்த மலக்கணுமனத்தினுக்கதனால்.()

வருத்தமாயுடல வாதையைப்பற்று மனமதுநடுநடுங்கிட்டுப்,
பொருப்பினிற்குகைகள் புண்ணியதேசங் கோயில்கணதிகளின்கரை
க, ளிருப்பறுமனைதானார்வது கடிப்பதின்றியேகாந்தமாயுள்ள,
வொருத்தருமறியாவிடத்திலேயென்னை யுன்னுவான்மனனொருப்
படுவான். (நக)

வேறு.

உன்னருமியோகொருப் படுவன்முன்னோ
யென்னருள்பெற்ற யோகீசர்தம்மையுஞ்
சென்னியால்வினாயகன் றனைபுந்தேகிகள்
றன்னைபுமென்னையும் வணங்கிச்சாருவான். (நக)

வேறு.

தனியிலிருந் துபயமின்றிச் சாந்தனாகித்தனக்கிசையு
முனிவர்மொழியுமாதனங்கண் மூன்றினொன்றிலேமூக்கி
னுனியைச்சிறிதேகண்விழித்து நோக்கியாதுநோக்காதே
யினியதன்பாலேயிருந்த வென்னைப்பாவிப்பதியோகம். (நக)

பங்கயந்தலைக்குமேலே பன்னிருவிரலிற்கற்பித்
தங்கதற்கறமென்மூல மறிவதுநாளமாகுந்
தங்கிடுஞ்செல்வமெட்டுத் தளநிறந்தவளமாகு
மிங்குதன்வலிவைராக்கிய மெனப்படுதாதிதன்கண். (நக)

சகலசத்தியமுடைத்தாய்த் தமனியமயமாய்த்தாரம்
புகலுமெப்பொருளாயென்றும் பொன்றுமுதாகியெய்ஞ்ஞந்
திகழொளித்திரளாயுள்ள தெய்வமாய்த்தெரிக்கொணாதாய்
நிகழுதற்பரத்தினேனோ நித்தலுநெஞ்சைவைப்பான். (நக)

வேறு.

மிக்கபரஞ்சடரான விமலனையும்விளம்புற்ற
வக்கமலத்தேதனையு மயலாகாவகைநினைவா
னக்கரமாம்பரமாகா சத்துவனைத்தானெங்கு
மொக்கரினைந்தேபின்னை யொன்றுநினையாதொழிவான். (நக)

வேறு.

யாவருமறிவரிதாயபாவனை
மேவுறவிளம்பினன் வேறுமின்னமோர்

பாவனைகேண்மின்முன் பன்னுபங்கயப்
பூவினையுன்னியப் பூவினுள்ளதாம்.

(௩௭)

அன்னியமறவன லோனைக்காட்டிய
பன்னியபுருடனும் பஞ்சவிஞ்சுகன்
றன்னையேசகலகத் தாவாத்தன்னுரு
வன்னியின்சிகையதா மதித்துநோக்குவான்.

(௩௮)

வேறு.

அவமறுபுருடன்ற னகமுறவறநன்றுச்
சிவமமலமதாகித் திகழ்தருபரமான்மா
வுவமையில்பரனா மென்னுரையினி லுணருந்தத்
துவநிலைகுலையாவச்சுதமெனமனம்வைப்பான்.

(௩௯)

வேறு.

அப்பரமான்மாவுள்ளே யதனுக்காதாரமாகி
நிற்பதாய்ப்பரமமாகி நிரஞ்சனமாகியுள்ள
வொப்பருமகேசனேக வருவனையுன்னியந்தத்
தற்பரந்தன்னோடொன்றுந் தன்மையனாகிச்சார்வான்.

(௪௦)

சொன்னதத்துவங்களெல்லாஞ் சோதனைபண்ணிப்பின்னைப்
பின்னதத்துவமொன்றில்லாப் பிரமநானெனநினைந்து
பன்னருமோங்காரத்தாற் பரமமாம்பரமாயுள்ள
வென்னிலேதன்னைவைத்திங் கென்மயமாகியுள்ளான்.

(௪௧)

வேறு.

நலங்கொள்ளானநீராடிநல்லாகுதி
துலங்குநீற்றையுத்தூளித்துமந்திர
மிலங்குமங்கிமுதனைநீநீசனைப்
புலங்கொள்சோதியின்புஞ்சமாயுன்னுவான்.

(௪௨)

வேறு.

ஆசிரமமேலிலதியாசிரமமாகத்
தேசதருமாமறையினீறுகடெரிந்தே
பாசுபதயோகுபசு பாசமறநேரோ
பேசினனிதாருமறியப்பெறுமதன்றால்.

(௪௩)

வேறு.

பிறிதறுமெனது சாயுச்சம்பேறதா
மறைபொருள்கேவலம் வலங்கிடாரிது

றன்னைவெருவுதலொன்றும் றுன்வெருவருனில்லா
னென்னதியானெனலில்லா னென்றுமெனக்கினியான்.

(ருக)

வேறு.

துயருருதசந்தோடமேவியே
செயலெலாமுதாசீனனாகியே
யயலராயினுரன்பரின்றிவா
ழியல்பினுனெனக்கினியனாயினான்.

(ருஉ)

வேறு.

துதியினிந்தையிற் றுல்லியனாயெனிற்
றிதியடைந்து சினஞ்செருக்கின்றியே
மதியினென்றினும் வாஞ்சையுருதுள
வதிகவானெனக் கென்றுமெய்யன்பினான்.

(ருங)

வேறு.

வாடலின்முகமது மலர்ச்சியுமவுனநற்
பீடுறுவித்தகம் பெற்றதோடலங்
கூடுதலினியவை கூறலியாவரு
நாடருநிலையுடை யவர்க்குநல்லனான்.

(ருச)

வேறு.

எத்தொழில்களுஞ்செயினு மென்னருளினுலென்
பத்தார்பரமப்பத மடைந்திடுவராலே
தத்துவமும்வைத்தெனி லெனைச்சரணமாக
நித்தமுநிராசையை யடைந்துநினைகிற்பார்.

(ருரு)

வேறு.

அடங்குமனனாய்ப்பயனென்றி லாசைப்படாதானளவற்ற
விடங்கொள்வினைகள்செய்தாலும் வீடேயெய்துமாதலினு
லுடம்புகாணுநல்லோகி யுண்டாம்வினையாலொருகாலு
மிடும்பையடையானாசைப்பா டில்லானெனையேயடைந்திடுமால்.()

வேறு.

துற்றுவருதொந்துவ மயக்கவைதுடைத்துப்
பெற்றதொடமைந்தெனருள் பேறுறநினைந்தே
புற்றகருமங்கள்வினை யென்னவுரைசெய்யார்
கற்றவர்கள்வீடதென வேகருதுகின்றார்.

(ருஎ)

வேறு.

என்னையேநினைந்தெனைப் பணிந்தெனையருச்சித்தென்
றன்னையேயறிந்தவனெனை யன்றியேசாரான்

வறமுயலந்தணர்தம் மிலன்பரிற்
றுறவுறுபிரமசாரிகட்குஞ் சொல்லலாம்.

(சுச)

வேறு.

பரியுமகிஞ்சைப்பழிதீர்பிரம
சரியந்தவந்தருசந்தோடமுண்மை
யுரியபொறைதூய்மையுண்டென்றிருக்கை
யரியவிரதத்துக்கங்களாமால்.

(சுரு)

வேறு.

எண்ணியவிவற்றிலொன்றினனானவன்
றண்ணியனாதலாற்றானதைநழுவினான்
புண்ணியவினையினோர்பொருந்தவென்னையே
கண்ணியவிரதமெஞ்சாமற்கைக்கொள்வார்.

(சுஎ)

வேறு.

ஏசிலிந்தவியோகாலெனையடைந்
தாசைகோபம்பயமற்றவான்மராய்ப்
பாசமற்றெனைப்பாவித்தபாவத்தா
லாசிலென்மயமானாரனேகரால்.

(சுஎ)

வேறு.

எப்படியார்நினைந்தடைவரியானவர்க்
கப்படியானிகழ்ந்திடுவனாதலா
லொப்பருனானமெய்யோருளத்தெனைத்
தப்பரும்பூசனைசெயவேதக்கதாம்.

(சுஅ)

வேறு.

பொய்யில்பத்தியாற்றுறவாற் போதம்பொருந் தும்புந் தியினுற்
செய்யும்பூசையேபூசைசெய்யுந் தொழில்களெல்லாம்விட்
டய்யம்பண்ணியுண்டொன்று மாசைப்படாதாரொனையடையு
முய்யும்பரிசுமறைந்தபொருளுங் கட்குரங்கியுரைத்தனனால். (சுக)

வேறு.

பத்தியையென்பாலுடையா னெவ்வுயிர்க்கும்பரிவுடையா
னோத்தநலந்தீங்கடையா னொடுங்கியவுள்ளமதுடையான்
புத்திமனமென்பாலே பொருந் தியபாவனையுடையா
னெத்தனையும்தொறையுடையா னியாவரினுமெனக்கினியான். ()

பன்னியயோகொழிவில்லான் பற்றிலான்பாவகத்தோ
ரின்னலிலானாரம் பித்திடுவதொழிவதிலான்

றன்னைவெருவுதலொன்றும் றுன்வெருவருனில்லா
னென்னதுயானெனலில்லா னென்றுமெனக்கினியான் . (ருக)

வேறு .

துயருறுதசந்தோடமேவியே
செயலெலாமுதாசினனாகியே
யயலராயினாரன்பரின்றிவா
ழியல்பினானெனக்கினியனாயினான் . (ருஉ)

வேறு .

துதியினிந்தையிற் றுல்லியனாயெனிற்
றிதியடைந்து சினஞ்செருக்கின்றியே
மதியினொன்றினும் வாஞ்சையுறு துள
வதிகவானெனக் கென்றுமெய்யன்பினான் . (ருங)

வேறு .

வாடலின்முகமது மலர்ச்சியுமவுநநற்
பீடுறுவித்தகம் பெற்றதோடலங்
கூடுதலினியவை கூறலியாவரு
நாடருநிலையுடை யவர்க்குநல்லனான் . (ருச)

வேறு .

எத்தொழில்சுனஞ்செயினு மென்னருளினாலென்
பத்தர்பரமப்பத மடைந்திடுவராலே
தத்துவமும்வைத்தெனி லெனைச்சரணமாக
நித்தமுநிராசையை யடைந்துநினைகிற்பார் . (ருரு)

வேறு .

அடங்குமனனாய்ப்பயனொன்றி லாசைப்படாதானளவற்ற
விடங்கொள்வினைகள்செய்தாலும் னீடேயெய்துமாதலினு
லுடம்புகாணுநல்லோகி யுண்டாம்வினையாலொருகாலு
மிடும்பையடையானாசைப்பா டில்லானெனையெயடைந்திடுமாஸ் . ()

வேறு .

துற்றுவருதொந் துவ மயக்கவைதுடைத்துப்
பெற்றதொடமைந்தெனருள் பேறுறநினைந்தே
யுற்றகருமங்கள்வினை யென்னவுரைசெய்யார்
கற்றவர்கள்வீடதென வேகருதுகின்றார் . (ரு௭)

வேறு .

என்னையேநினைந்தெனைப் பணிந்தெனையருச்சித்தென்
றன்னையேயறிந்தவனெனை யன்றியேசாரான்

பின்னியா துமப்பெருந்தகை யிருந்திடந்தனிலென்
சென்னியாற்சுமந்தவற்கு வேண்டுவதுசெய்குவனால்.

(ருஅ)

வேறு.

என்பதத்தைவிட்டிதர தேவதைகளைக்காமித்
தின்பம்வேண்டுநர்தாமுமிங்கிதனை பெய்துவரா
லன்பினுலருண்மூர்த்திவேண் டுநர்களுமவர்பாற்
பின்புவந்தெனையறிந் துநன் முத்தியேபெறுவார்.

(ருக)

வேறு.

சாமவொந்தக்கடவுளருஞ் சாவில்லாதென்
ருமமதாமென்றென்னைமொழிந்தார் தமைவிட்டன்
பாமகவாதிச்சுற்றமும் விட்டென்பாலன்பா
யாமரணுந்தத்தளவுமிலிங்கத் தருச்சிப்பான்.

(ரு௦)

எந்தப்பதமுங்காதலிலாதே லிங்கத்தே
வந்திப்பவன்ஞானாத்மகமாகி மயலற்றேன்
சிந்தைக்குளதாயெங்குந்தானாஞ் சிவலிங்க
மந்தச்செனனந்தனிலேயறிவா லடைகின்றான்.

(ரு௧)

வேறு.

பங்கமில்பத்தியோடுமற்றெவரும் பாவனையா லிலிங்கத்தே,
யிங்கெனையிறஞ்சிலின்ப மெய்ஞ்ஞானமெங்குமாமிலிங்கமெய்து
வரா,லங்கியிற்புனலிலம்பரந்தன் னிலருக்கனிலலினிந் துவினி, லி
ங்கிவையிலிங்கமா ரணுதியிலேயெனை நனைந்திறைறஞ்சிடப்படுவான்.

வேறு.

ஈதெலாம்வெறும் லிங்கமயமதா
மீதெலாமிலிங் கத்துளிருப்பதா
மாதலாலந்த லிங்கமெங்கேயங்கே
காதலாற்றொழுவே கடனாகுமால்.

(ரு௩)

வேறு.

கருத்திலாமூடர் காட்டமாதிகளிற் காண்பர்கற்றவர்களை கா
யத், தருக்கனிற்புனலிற்காண்பராகுதியி லருச்சனைசெய்யுமந்தனை
ரவ், வெரிக்கனை காண்பொங்குமாய்நின்ற வெனதுலிங்கத்தினை
நேரே, யொருக்கியபரமயோகிகளென்று மொழிவறக்காண்பர்த
ம்முளத்தே.

(ரு௪)

வேறு.

நீங்காதகாதலினு னின்மலபோதம்பயக்கு
மோங்காரமாத லுருத்திரியந்தானாதல்

பாங்காகவத்தியனவானாகிப் பரித்தவுடல்

போங்காலத்தளவுநிரந்தரயோகம் புரிந்திடுவான். (௬௫)

வேறு.

காமரமெங்குங் காமரகன்றூர்காசிக்கே

யாமரணுந்தத்தளவு மிருப்பாரங்காவி

போமளவுற்றூர்போய்வரவுற்றூர் புளையற்றேரூர்

காமரைவென்றூர் தாமரைவென்றூர்கழல்கண்டே. (௬௬)

வேறு.

பொல்லாதவருமங்காவி போகிலென்னைவிடப்போதார்

நல்லாரென்னைபடைவனொன நவிலவேண்டுவதுமுண்டோ

வெல்லாவுயிர்க்கும்வீடளிப்பனென்றால் வினையாவிநங்காத

வல்லாவகைகூடினுமுயிர்விட்ட கல்வானல்லனறிவுடையான். (௭)

அரியமறையிலரியமறையாகும் பொருளீதறிஞர்களாற்

தெரியநினைந்தபடியெவர்க்குஞ் செப்பப்படாதுசெய்தவத்தா

லுரியவிரதனாயறமற்றொடுங்கு முள்ளத்தொடுபிரம

சரியமுடையபத்தனுக்கு நேசாற்றத்தகுவதுவாம். (௬௭)

வேறு.

இவணமேதனதுயோகமியம்பித் தன்னிடத்திருந்த

வுவணகேதனனைநோக்கி யுத்தமார்க்குரைத்தயோக

மிவணுரைசெய்யத்தக்க இலங்கியசாந்துநெஞ்சிற்

சிவணியபுதல்வர்க்கென்றே சிவனருள்செய்யலுற்றான். (௬௮)

முனிவரோயுங்கட்கெல்லா மொழிந்துடப்பட்டனாம்

புனிதராய்ப்புதல்வர்க்காகப் பூசாரரானோர்கேட்ப

வினியநும்வாயினாலே யிப்படியிறப்புமீண்டு

செனியமுமொழியநீருஞ் செப்புமென்றருளிச்செய்தான். (௭௦)

வேறு.

இந்தநாரணனீசனாகியவென்னில் வேறலனென்றுதஞ்

சிந்தையானினைவார்களுக் குரைசெய்தயோகிதுசெப்பலா

மெந்தவாருயிர்கட்குமின் னுயிராகுநாரணனென்பதோ

ரந்தமாதியிலாவெனக் கருளானதோர்வடிவாகுமால். (௭௧)

வேறு.

ஏதமுறநாரணனை யென்னிலயல்காணும்
பேதவிழியாளர் பிறவிப்பிணியறாரோ
மாதவனையானென மனத்தினினைகிற்கும்
போதவிழியாளர் பரிபூரணமடைந்தார்.

(எ௨)

ஆதலிலருச்சிமி னிவ்வாதியரியானாய்க்
காதலொடுகாண்மின் மயலாகியபல்காண்பார்
தீதுதருமாநரகு சேர்வுறுவர் தீதா
நீதியுறுநீசரிடை யானும்வெளிநில்லேன்.

(எ௩)

வேறு.

நான்மறையந்தணர்நாய்வதைசெய்தத
னூன்மிசைகின் றவரோதினர்மூடப்
பான்மையரும்மரியைப்பழியாதம்
மேன்மைசெய்பத்தனாவீடுறுவிப்பன்.

(எ௪)

வேறு.

மருவற்கென்னை மனம்வைத்தோன் மாலாமிவனென்வடிவெ
ன்றே, பரவிப்பணிவானென்றேசெம் பவளத்திருவாய்மலர்ந்தரு
ளி, யரவிற்புயிலச்சுதனாக மழுந்தத்தழுவவவ்விடத்தே, கரவுற்ற
ருளவதுசயமாய்க் கண்டார்மேனிகண்டிலரால்.

(எ௫)

வேறு.

தன்பராபரமாகியவடிவினைத் தவிர்ந்தொருதவனாகி
முன்புதோன்றியவடிவதாய்முகுந்தனு முனிவரைமுகனோக்கித்
துன்பவேரறவருளினாலுமக் கிறைசொன்னவிச்சடர்நூன
மன்பராயறமறிபுதல்வர்க் கறிவியுமெனவருள்செய்தான்.

(எ௬)

வேறு.

ஈசனதாயவந்ததிலங்கியபரமஞான
மாசிலந்தணனுமாகி * யாகிதவனலனாகி
நேசனாடங்கியுள்ளநெஞ்சனாநிமலனுக்குப்
பேசலாமென்று கண்ணன்பின்னருமருளிச்செய்தான்.

(எ௭)

யோகிகளியாவருக்கு முத்தமயோகிதானே
யாகியமுகுந்தனிவ்வா றருளியங்கவரைநீங்க

* ஆகிதவனலன் என்றது - அக்கினிகோத்திர முள்ளவன்.

வேகவீசணையுநாராயணையு மிறைஞ்சியெல்லா
மோகவேதணையுமாறி முனிவர்முற்பதியடைந்தார். (௭௮)

வேறு.

சுனற்சுமாரன்சம்வத்தகற்குணாத்தனன்சுனந்தனன்புலகற்குப்
புனிற்றிதீர்முனிகௌதமன்பொருட்டிது புகன்றனன்புகன்றானிங்
கனித்தமற்றுளவிதுபரத்துவாசனாக் கங்கிராவளித்தாரோர்
செனிப்பிலாவினாகபிலமாமுனி பஞ்சசிகற்குணாத்தனன்முன்னே.()

வேறு.

எந்தையாகியபராசரன் சுனகனாலிலங்கிடப்பெற்றானென்
தந்தைபாலருந்தவஞ்செய்வான் மீகியுந்தானறிந்திடப்பெற்றா
னந்தகோபனன்மனையினின்மதலையாய் நடித்தநாரணன்குந்தி
மைந்தனாகியபார்த்தனுக்கருளினான் வழங்கினன்மான்மேற்மேல்.

வேறு.

ஏமமாகவெனக்கிதுருத்திர
வாமதேவன் வழங்கினனாதலாற்
காமனீறெழக் காய்ந்தவக்கண்ணுத
ருமமேசர னாகத்தருவதே. (௮௧)

வேறு.

வேருகநானிந்த வெம்பிறவிவேரறுப்பா
னேருளுயிறையவனே யென்றவணையடைகின்றேன்
மாருதவன்போடுந் தாரமக்கள்கிளையொடுந்
ராருருஞ்சடைமுடியா னடியடைமினிதுவேண்டில். (௮௨)

ஒழியாநுநற்கரும யோகத்தாலுருத்திரனை
வழிபாடுசெய்யுமென மாமுனிவன்மறைப்பொருளை
மொழிவானேநேரோயம் முக்கணிறையெனமுனிவர்
கழிகாதலொடுபணிந்து கைதொழுதுகளிகூர்ந்து. (௮௩)

வேறு.

ஓதம்பற்றியோகுணர்ந்துறங்க மலநீயுன்றிருவருளாலே [பொற்
போதம்பெற்றவானவர்களும் பெறலரும்புராண பூரணன்செம்
பாதம்பற்றியப்பவக்கடல் கடக்கநற்பத்திபெற்றனமாற்று [ர்.
லேனும்பெற்றனம்பெருததொன்றில்லையென்றிணையடிபணிவுற்று

வேறு.

தீதின்முத்தியைச்சேரவேண்டினர் சிவனடிக்கே
யாதிஸர்ச்சனைசெய்தனரந்த வெல்லையிலாப்
போதமுற்றநற்கரும யோகினைப்புதல்வர்களா
யாதரிப்பவர்க்குரைமினென்ற ருண்முனிபணித்தான். (அரு)

வேறு.

மாமறையின்மெய்ப்பொருளைமாலொடுசனற்கு மாரன்முத
லார்க்கிறைவழங்குதிருவார்த்தை, யாமைவடிவைக்கொடரியமுத
மதனத்தன் றருமுனிவர்கட்கருளுமறிவதனையன்பாற், ருமதமில்
செளனகனை யாதிமுனிவர்க்குத் தந்தருளுகென்றுதலையாலுறவ
ணங்கித், தோமின்முனிசூதனுரைசெய்யவவர்கட்குச் சுருதிகடெரி
ந்தமுனிசொன்னபரிசீதால். (அசு)

வேறு.

மூவர்தேடிஹைசனற்குமாரன்முதன் முனிவர்கட்குமொழிகே
தையிங், கியாவோதினரிதன்பொருட்டுணி வரியாவர்கேட்பவரி
யாவர்தம், பாவம்வேவொடுபறிந்நூநல்ல பரமப்பதம்பெறுவராத
லான், மேவுமன்பினைமோதமீனாதலில் வீடுவேண்டினன்விரும்
புவான். (அஎ)

பதினேராவது

யோகவத்தியாயம் - முற்றுப்பெற்றது.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௩௩ அ.

நகரகீதை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சர்வஞ் சின்மயம்.

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அகற்பமல்லதா	சஉ	ஆகமுறுமாருயி	உக	ஈங்கென துள்	கக
அகிலபூதங்க	உரு	ஆகமெடுத்தவ	உஅ	ஈசன தாயவந்	ரு௦
அகிலவுலகமிரு	உந	ஆகவிவையிருப	நக	ஈதெலாம்வெறு	சஅ
அடங்குமனனா	சஎ	ஆகாதழியா	உ௦	ஈனஞ்செய்யும்	நக
அடுத்தநிறமெத்	க	ஆங்கவர்களென்	கந		
அந்தமாலிறை	ச	ஆங்கவன்பாலா	க	உடுக்குமாடை	நக
அந்தவெல்லை	ந	ஆசிரமமேலில	சரு	உதியாமலென்	நஅ
அப்பரந்தன்னை	நக	ஆதலாலழியா	க௦	உயிரினோடுமன	எ
அப்பரமான்மா	சரு	ஆதலாலெல்லா	கக	உருவோவிங்க	உக
அயர்வறுயோக	ச௦	ஆதலான்முனி	க	உருப்பனேகவி	உச
அயில்கின்றவவை	எ	ஆதலிலருச்சி	ரு௦	உலகங்கண்முழு	நக
அரந்தைமுழுந்	சக	ஆதிதேவனீ	உந	உலகினிலெவ்வண	எ
அரிதாயறியா	கச	ஆதியுநடுவுமந்	நஅ	உளவாறுரைசெ	சக
அரியமறையில்	சக	ஆதிவிகார	கரு	உற்பவசராசர	உஅ
அரியருவுகண்ட	ச	ஆரணமந்தவுண்	நந	உற்பவநோயுற்	உ௦
அருத்திசெய்த	உஎ	ஆலம்பனமாஞ்	கஅ	உன்னருமியோ	சச
அருந்தவத்தோர்	உ	ஆறுபலகூடி	கக	உன்னுரையா	உஉ
அவமறுபுருடன்	சரு			உன்னைநீயுணர்	ரு
அவனேபாசம்	நஉ	இடர்ப்படுபிறவி	நக		
அவ்வண்ணமு	கக	இத்தபோதன	உ	ஊறதாம்போ	நக
அழியாதெங்கு	க	இத்தன்மையதா	அ		
அளவிறந்-னள	ரு	இந்தஞானத்தை	க	எங்குந்தானா	கந
அளவிறந்-ன்பா	ரு	இந்தநாரணனீ	சக	எங்குமுளனா	நக
அறியாமைகாம	நக	இந்தியங்களி	கரு	எண்ணமதிற	கக
அறிவால்வழிபா	கஅ	இந்தியமீட்சி	சந	எண்ணியவி	சக
அறிவினில்பிறி	நஎ	இந்திரானுனிமை	உக	எண்ணுமதி	ந௦
அறிவினைபுடை	அ	இப்பிரமசக்கர	உஉ	எத்தொழில்	சஎ
அறிவினோடொன்	எ	இரண்டாவதிலா	கச	எந்தநானுமெ	உக
அறிவெனவுரை	க	இருதுடைமே	சந	எந்தப்பதமு	சஅ
அறையுமவ்விய	கஉ	இருளுடனேரொ	எ	எந்தப்பிரா	நக
அறைவதன்றிந்த	க	இலங்கியமறை	க	எந்தயோகி	உச
அனியமானதற்	உக	இவணமேதன	சக	எந்தயோனி	நந
அன்றரியாமை	கந	இவ்வளவுதான	கக	எந்தைநீபர	உஉ
அன்றியின்மை	நரு	இறைவனுக்கனா	நந	எந்தையள	உச
அன்னியமறவ	சரு	இன்பமொடுதுன்	அ	எந்தையாகி	ருக
அன்னியமின்றி	உஅ			எப்படியார்	சக
		ஈங்காதிபிடை	உக	எப்பொழுது	அ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
எல்லாருமா	க2.	கணமாத்தினை	உ0	சித்தர்களிற்க	ந0
எல்லாரையு	க2	கண்டுமாயை	உக	சிரங்களாயிர	உ0
எல்லாவுலக	க௪	கண்ணின்றியெ	க2	சிரந்தனமாயமி	உக
எல்லாவேதத்	நக	கந்தகைகனல்	ச	சிவன்றிருவுரு	க
எனந்தமற்	நரு	கந்தநன்மல	ச2	சின்மயானந்த	நரு
என்பதத்தைவி	ச௪	கரணமியாவை	உந	—	—
என்னாலுங்கட்	க௩	கரணமெல்லா	உ2.	சுட்டபொன்னி	ச
என்னையுறகி	நச	கரியதாய்நின்	உக	சுத்தமாயென்	ச0
என்னையேகி	ச௪	கருத்திலாமுட	ச௪	சுத்தனாயென்	கந
என்னொழியவி	நச	கருமஞ்செயவி	அ	—	—
—	—	கலையாளரியா	க௪	சூதமாமுனி	உ
ஏகமாய்நின்	க௪	கற்பங்களின்	ந0	—	—
ஏகனுகிநிற்கி	க௪	—	—	செப்பிடவொணு	உரு
ஏசுதுருமலிட	ச2	காதலான்முனி	உரு	செயசெயதேவர்	ச
ஏகிலிந்தவியோ	ச௪	காமரமெங்கு	சக	சென்மாதியதா	ந2
ஏதமுதநாரண	ரு0	காமனீறுசெய்	உச	—	—
ஏதுகாரணமீவ்	ந	கார்முகில்போ	உ	சொன்னகாலம்	கச
ஏமமாகவென	ருக	காலமாகியபர	க௪	சொன்னதத்து	சரு
ஏவலார்களி	ந0	—	—	சொன்னவாசக	உ
ஏவன்மாயை	கக	குரம்பையினுள்	உக	—	—
—	—	—	—	சோதியானந்த	நரு
ஒத்தமுக்கு	நக	கூடினகொண்ட	சக	—	—
ஒப்பதுமிக்க	ந௪	கூடுநின்றிருகு	உச	ஞாலமெலாஞ்	உ0
ஒப்பரும்பர	ந௪	—	—	ஞானமதிவென்	ந0
ஒருகாலிருகா	ச0	கேசவனுரைத்த	ரு	—	—
ஒருநானாயபர	கச	—	—	தக்ககருமங்களி	உ௪
ஒருமறையனந்	உந	கோலமறிவேசீ	கரு	தக்கபிரசாபதி	ந0
ஒழியாதநற்	ருக	—	—	தடித்தஞ்சுருசா	ந௪
ஒன்னலர்த்	ந0	சகத்தினுயிரா	கரு	தபனனொளிபெ	ந௪
—	—	சகத்துளோரி	க௪	தருக்கிலாதபிர	ச0
ஒங்கியமுனி	கக	சகலசத்தியமு	சச	தருமபாவமிர	நக
ஒதம்பற்றியோ	ருக	சங்கரானுருத்	உக	தலைமைசேர்சன	ந
ஒதியாவையு	க௪	சங்கையறத்தத்	நந	தனதானதிருவுரு	உ
ஒதுமாலம்ப	சந	சத்தியொன்றா	நரு	தனியிலிருந்துப	சச
ஒதுமியோகி	க௪	சந்ததம்வேத	க௪	தன்பராபரமா	ரு0
ஒதுமொலியு	உந	சனற்குமார	ருக	—	—
ஒவாமையுள	ரு	—	—	தாரணையாயா	சந
—	—	சாமவொந்தக்	ச௪	தாராகாயம்ப	நக
கடையுகமதிற்	உக	—	—	தானலாதொன்	அ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
தானினையுமாறரி ச௦		நுண்ணியதத்து நந		பூதங்களுடை க௦	
திங்கணயிறுபோ ந		பகருபரமீசன் நந		பூதங்களெவை க௦	
தீதின்முத்தியை நுஉ		பங்கமில்சீர்பர நஅ		பூதமைந்தினை ௨அ	
துக்கரங்குறி ந௭		பங்கமில்பத்தி சஅ		பூதமைந்தோ க	
துதித்தமாமுனி ச		பங்கயந்தலைக் சச		பேறுறுபிரமா நஅ	
துதியினிந்தையி ச௭		படர்தவம்வேத சக		பொய்யில்பத்தி ச௭	
துயருருதசந் ச௭		படவரவரசென் ௨௭		பொருவில்லின் ௨அ	
துறவின ரறிவி ௨.க		படிகந்தனினைட கூ		பொல்லாதபேய் ௨௭	
துற்றுவருதொ ச௭		படைத்தவனைப் க௭		பொல்லாதவரு சக	
தெய்வங்களுக் ௨௭		படைத்திரீயளி ௨ந		பொன்றுகின்ற நந	
தொல்லையுள்ள ௨க		படைப்பதுங்கா கரு		போதனாகியபு ௨௨	
தொழுதருமறை ௨௨		படைப்பவனா கக		மகமுதலாகவி கச	
தோயமுமண்ணு ச௨		பத்தியினாலியா க௭		மதியினுன்மிகு ௨௭	
நலங்கொள்ளா சரு		பத்தியையென் ச௭		மத்தியமாய்ப் நரு	
நல்லறிவுளோ கூ		பந்தமதிலொரு ௭		மந்தமாறிரு ச௨	
நன்றாய்ஞானக கச		பரமனதருளா ந		மந்தமுத்தமம் ச௨	
நாதனாயிரியநா ௨.		பரமாணுவினது ௨௨		மயலிலாயாதி ச௦	
நாரணனருளி ந		பரமாமெல்லா கரு		மருவற்கென் நு௦	
நானேமாயைத க௨		பரியுமகிஞ்சை ச௭		மறைபயில்முனி ௭	
நான்மறையந் நு௦		பலவுரைசெய்கு ௨க		மறையவரசர் க௭	
நிகழ்ந்திடுங்கலை ௨அ		பவமார்நோவு சக		மறைவினிலாகி சக	
நிகிலவுலகுநட கரு		பவனே நின்னடி ௨ச		மறைவுறும்பொ ௭	
நித்தநியமத்து கஅ		பழுதிலவொன் க௭		மனத்தால்வாக் ச௦	
நித்தமனந்தரி நக		பழுதிலீசன்மு ௨க		மனம்புத்திமம நக	
நித்திரையுருத கக		பன்னியயோ ச௭		மாசடைமனத் ந௭	
நின்மலமாகிநி ந௭		பாகமென்பர்ப நச		மாதாவிலியாகி ௨க	
நின்மலமாயவி நச		பாங்காயவிச்சை நந		மாமறையின் நு௨	
நீங்காதகாதலி சஅ		பார்த்துளமுனி க௨		மிகப்பயஞ்செயு ௨௭	
நீரினாற்செழும் சந		பிரமரண்டங்க ௨		மிக்கபரஞ்சுடராசச	
		பிறப்பினோடிற் கக		முகமொடுகிரிவ ந௭	
		பிறிதருமெனது ச௭		முத்தியையடைந் ௭	
		பின்னியபகுதி ந.௨		முனிவரோயுங்கட்சக	
		புண்டரீகவுரியு ௨௦			
		புராதனரோ ச௨			
		புன்மயகோசமு நக			

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
முன்மதியணிந்த க		யாதொர்படிதூ க		வஞ்சமாயையொக	
முன்னநான்ம கசு		யாதொன்றிலடங் ரு		வருணனெனும உசு	
-----		யாதொன்றினை கக		வருத்தமாபுடல் சசு	
மூவர்தேடிறை ருஉ		யாதொன்றைய கஉ		வருந்தியுமறை ருஉ	
மூன்றாவதுருத் கஅ		யாதொன்றொ ருசு		-----	
-----		யாவருமறிவரி. சசு		வாசிகமுபாஞ் சுக	
மெய்த்தகவீடி ருஅ		யாவனியாதொ க௦		வாடலின்முக சௌ	
-----		யாவனொருவன க௦		வானேமுதலியா ரு	
மேலதானதன் உரு		யானாடுமியல் கக		-----	
மேவியாதினுமு உரு		யானேசெய்கின் அ		விவத்திதம்பெற் சாந	
-----		-----		விரிந்ததிங்கே கசு	
மோகமாமுலக ருசு		யோக்ஞ்செயரா கக		-----	
-----		யோகஞ்செய்துநி கக		வெல்கபூதபதி ச	
யாதொரு-யிரு சு		யோகவெரியோந. க		-----	
யாதொரு-ய்க் க		யோகிகளியாவ ரு௦		வேமெரிநகி உ. எ	
யாதொரு-தன் க௦		யோகியாகியுயி உந.		வேருகநானிந் ருக	
யாதொரு-மன க௦		யோகினிலுள ருஅ		-----	

உ

கணபதி துணை.

ஸ்ரீகிருஷ்ணாயபரப்பிரமணேநம:

ஸ்ரீ-பட்டரவர்களால்

மொழிபெயர்த்தருளிய

பரமார்த்ததரிசனமென்னும்

ப க வ ற் கீ தை.

இ ஃ து

சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங்கோயிலூர்

ஸ்ரீ - முத்துராமலிங்க சுவாமிகளின்

ஆ தீ ந த் தி ற் கு ரி ய

ஸ்ரீ - சிதம்பரசுவாமிகள் பாதசேகரரான

பொன்னம்பலசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

கொத்தமங்கலம்.

சி. அ. சு. செல்லப்பசெட்டியார்

சி. ராம. அ. இராமன்செட்டியார்

இவர்கள் வேண்டுகோளின்படி

ஷே கோயிலூர். ஸ்ரீ - சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ. இராமசுவாமிகளால்

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியவாஸி சித்திரைமீ

Registered Copy-right.

அத்தியாய அட்டவணை.

பக்கம். பாடற்
றெகை.

	பாயிரம்	க	அ
க.	சோக அத்தியாயம்	உ	உகூ
உ.	சாங்கியயோக அத்தியாயம்	கூ	கூ௦
ங.	தேவபூசை அத்தியாயம்	கச	உகூ
ச.	சம்பிரதாய அத்தியாயம்	கஅ	ஙக
ரு.	ஞானகர்ம அத்தியாயம்	உஉ	ககூ
கூ.	யோக அத்தியாயம்	உரு	ஙஎ
எ.	மாயாருப அத்தியாயம்	ங௦	உரு
அ.	எழுவகைவினாவுரைத்த அத்தியாயம்	ஙச	கஅ
கூ.	மாயாவிகார அத்தியாயம்	ஙகூ	உங
க௦.	விபூதி அத்தியாயம்	ச௦	உகூ
கக.	விசுவருப அத்தியாயம்	சச	சகூ
கஉ.	பத்தியோக அத்தியாயம்	ரு௦	கஉ
கங.	சேத்திர சேத்திரக்ரு அத்தியாயம்	ருஉ	ஙக
கச.	குணாதீத அத்தியாயம்	ருகூ	உங
கரு.	பிரபஞ்ச அத்தியாயம்	ருகூ	உரு
ககூ.	தேவாகுர அத்தியாயம்	கூங	உக
கஎ.	குணவிகார அத்தியாயம்	கூகூ	உரு
கஅ.	சஞ்சேப அத்தியாயம்	எ௦	எ௦

பகவத்கீதை.

பாயிரம்.

பாதுயோர்பெண்மையான் பரிந் துபெற்றதோர்
சோதியாங்களிற்றினைத் தூரமண்மையிற்
பேதியாதுளம்பெறப் பேணிப்பாகவற்
கீதையான்மொழிகுவன் ஞானங்கிட்டவே. (க)

சேயமாமதுரை நின்றஞ் சேமமாநகரந்தேடி
யாயனார்பட்டனாரா யவதரித்தருளினாலே
போயநாண்மொழிந்தகீதைப் புலப்படுத்ததுவுமின்றித்
தூயமாதவர்க்குமிந்தச் சுருதிதூருடங்கினோ. (உ)

வேறு.

அரியயனோடானாகியகிலந்தன்னையாக்கி யளித்தழிக்கின்றவ
வித்தைக்கென்றுங், கரியதுவாய்க்காந்தத்தினிரும்புபோலக் கர
ணத்தின்சலனத்துக்கேதுவாகி, வரியமருமரவணமேனெளியவே
றிவைகுண்டத்தினிதமருமாயோன்மண்மேற், பரிபுணருமணிநெ
டுந்தேர்பார்த்தற்கூர்ந்த பாண்டவர்கள் * சாரதிநாம்பரவுந்தெய்
வம். (ங)

வேறு.

ஒருபதமடித்தொருபதம் பொற்றேர்மிதித்
தொருகையிற்குசைகசை யொருகைஞானமாய்ப்
பொருகைவில்விசயனைப் புரிந் துநோக்கிமெய்
தருபொருளுரைத்தவர் சரணம்போற்றுவாம். (ச)

வேறு.

ஐவ்கைப்பொருளு நான்குகரணமுங்குணங்கண்முன்றுஞ்
செய்வினையிரண்டுமொன்றி யாவருந்திகைப்பநின்ற

* சகாயனாம்-எனப் பாடமோதுவாரு முளர்.

பொய்யிருளகலஞானப் பொருட்கதிர்விரித்தபுத்தேள்
கைவள ராழிச்செங்கட் கண்ணனைக்கருத்துள்ளைவப்பாம். (ரு)

மன்னருள்வியன்கேட்ப வாளமரதன்மேலிட்டு
மின்னவிர்படைக்கை மாயனுரைத்தமெய்ப்பொருளை யெல்லாம்
பன்னருமறைகள்கோத்த பழமுனிபணித்தவண்ண
மென்னறிவளவினாலே தமிழினுவியம்பலுற்றேன். (சு)

வேறு.

உன்னுநான்மறை மால்வரையுச்சிமேன்
மன்னுமேகமுழக்கிய வாக்கினைப்
பன்னுசீர்பரமார்த்ததரிசன
மென்னுநாமத்தினை யியம்புவாம். (எ)

வேறு.

விண்ணியன்மொழியினால் வியாதன்கூறிய
புண்ணியகதையைநீ புகல்வதென்னெனி
லெண்ணியவகை பிறிதில்லையானுமிந்
நுண்ணியபொருளிலே நுழையவேண்டியே. (அ)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - அ.

முதலாவது

சோக அத்தியாயம்.

புண்ணியபூமியென்று புகழ்குருபூமிதன்னி
னண்ணியபின்னை நண்ணுதவர்களுநமருமாங்குக்
கண்ணியதெத்தனையென்று கண்ணிலாவரசன்கேட்பத்
தண்ணியவினியசொல்லாற் சஞ்சயனுரைக்கலுற்றான். (க)

பேர்முகமாகிநின்ற புல்லலர்படையைப்பார்த்துக்
கார்முகவுழுவனாய கலைமறையவனைநோக்கி
வார்முரசதிருந்தானை வாளரவுயர்த்ததோன்ற
லேர்முகின்முழக்கமென்ன விண்ணமியம்புமன்றே. (உ)

வேறு.

ஹீமனைபும்விசயனைபு நிகர்தருபேர்வில்லாட்க
ளோர்மருவுசிலையபிமனுள்ளிட்டர் றொனப்பலருந்

தார்மருவுதலைவர்களாய்த் தலைப்பெய்ததானையினை
மாமருவுபெருந்தேரோய்பாரொன்றுமறித்துரைப்பான்.

(௩)

வேறு.

கங்கைபாள்பெறு காதலனும்கு
ழங்கர்கோனென தாருயிர்த்தோழனு
நங்கள்வாழ்துணை நம்பியுநீயுமற்
றிங்குளாருயிரொன் பொருட்டொக்குநீர்.

(௪)

அன்றியேயு மரசரனேகரால்
வென்றியேதிரு வல்லதுவேண்டல
ரொன்றியேதமெமக் குறுமேலுயிர்
பொன்றியேயது போக்குதன்மேற்கொண்டார்.

(௫)

எய்தவெங்கள் பிதாமகனேவலாற்
கைகொள்கின்ற கடற்படைகண்ணுறில்
வெய்யவீமன் வியப்பொடுகாத்திடு
மைவர்தம்படைக்காற் றவற்றுகுமோ.

(௬)

மேல்வகுத்திவர் காமின்வினாந்தெனு
மேல்வயிற்றிற வியாதவர்தம்மொடுங்
கால்வளைத்த சிலைக்கங்கையாண்மகன்
வால்வளைத்திர டன்னையும்வாய்வைத்தான்.

(௭)

வஞ்சர்செய்த வினைமறலிக்குண
வெஞ்சமம்வினைத் தென்னவும்வேந்தர்கோ
னெஞ்சமுண்மகிழ் வெய்தவுநேரலா
ரஞ்சவுங்கனன் றூர்த்தனனூர்க்கவே.

(௮)

வேறு.

ஆர்த்தனவளைகளெங்கு மதிர்ந்தனபல்லியங்கள்
போர்த்திரட்டடைநின்றார்ப்பப் புவனமீளோமும்பூத்த
தீர்த்தனூந்தன துசங்கைச் செங்கையால்வாங்கிக்கொண்டு
கார்த்திரண்முழக்கமென்னக் கடல்கிளர்ந்தார்த்ததென்ன.

(௯)

வேறு.

வையமனைத்தையும் வாரிமுன்வைக்குஞ்
செய்யதிருப்பவ ளத்திடைவைத்தா
னைவொனக்கு யிராதலினாலே
யுய்வதுமக்கிலை யென்பதையொத்தே.

(௧௦)

வேறு.

தருமனடல்வீமனருச்சுன்னகுலசகாதேவன்
 நிருமருவுவிசயம்ப வுண்டரந்தே வதத்தமெழின்
 மருவுசுகோடகமணிபுட்பகத்தோடு மெனவிவற்றி
 னுருமணையகுரலெதிர்ந்தார் செவிபுதைப்பவூதினார். (கக)

வேறு.

ஒன்றலா துபலவூதினார்கள்பலருதும்வால்வளையினோசைபோ
 ய், நின்றகௌரவர்கணெஞ்சையூடுருவி யஞ்சவானினுநிரம்பிடேம
 ல், வென்றிசேரமர்தொடங்கும்வேலையினில் வெள்ளைமாநடவுதே
 ரின்மே, னின்றபோர்விசயனொன்றுமாயனெதிர்நில்லலாமையொ
 டுசொல்லுவான். (கஉ)

யாவர்போர்கருதியெய்தினார்களெதி ரொய்திநின்றவிவர்தங்க
 ளில், யாவரோடமர்தொடங்கலாமென வறிந்நூகொள்வளவுமியா
 வையுங், காவல்பேணியவைதந்நுபின்னவை கரந்நூகொண்டருள்
 செய்கண்ணனே, மேவநீகடவுமாகொடேரினை நிறுத்தவாயென
 விளம்பினான். (கங)

விளம்புமவ்வளவின்மேகவண்ணனுமவ் வெள்ளைமாநடவுதே
 ரினைக், களங்கொளும்பரிசுநின்றதானைநடு வேகடாவியிநூகாணெ
 னை, வளங்கொள்கங்கைமகனாதியாகமுடி மன்னரியாவறையு முன்
 னுருத், துளங்குகின்றமொழியோடுநெஞ்சினோடு வல்லவாறுசில
 சொல்லினான். (கச)

வேறு.

தாவிலருந்தந்தையருந் தந்தையர்தந்தந்தையரு
 மேவியுடன்பிறந்தாரு மெய்ஞ்ஞானமளித்தாரு
 மாவியெனநட்டாரு மான்றோருமமார்க்களத்தே
 மேவியவெம்பொருட்டாக வீடுவான்றொடங்கினார். (கரு)

வேறு.

தீதறுசிறுவர் மற்றவர்கள்சேய்களு
 மாதுலரிவர்களோ மாய்கின்றொனக்
 காதல்செய்திடரினாற் கலக்கமுற்றவன்
 மாதவனெதிர்சில மறித்துங்கூறுவான். (கசு)

வேறு.

வாயேயன்றிமுகமலராமன மொன்றுணரமாட்டாது
 தீயேயென்னவுடல்வெதும்புஞ் செவ்வேநிற்கமாட்டுகிலேன்

வேயேதருதிண்காண்டபவில்லு நழுவிவிழாநின்ற
தாயேயணையாய்போர்நின்ற தமலாக்காணுந்தொறுமென்னே. (1)

ஒதலாகாநிமித்தங்க ளொன்றேயல்பப்பலவுளவாங்
காதலாக்கொன்று பெறும்பயனோவொன்றுங்காணோ
னாதலாவ்வென்றியுட னரசினுரிமையானதனை
யேதலாவதென்கின்ற தியாதின்பொருட்டோவியம்பாயால். (கஅ)

அரசவ்வரசால்வரும் போகமதனாலின்பமெய்துமென [வர்
வுரைசெய்பொருள்களியாவர்சிலர் பொருட்டா லுலகருழைந்தடை
வரைசெய்புயனேமற்றவர் தம்பொருளுந்தங்கள்வாணா
நிரைசெய்தொருவொருவரின்முன்னிற்கவந்துநின்றாரால். (கக)

ஆனபொருளீதாதலினு லவரைக்கொன்றாலருள்சேரா
தீனமன்றியெங்களுக்கோரின்ப மெங்குமில்லையாற்
கூனவரிவிற்கொண்டென்னைக் கொலினுமவரையான்கோறல்
வானம்பெறினுமாட்டேனான் மண்ணின்பொருட்டால்வல்லேனோ.

கொற்றவர்தங்குலங் கெடுத்தால்வருகின் மகுற்றமுமெய்
புற்றவர்தந்துறம் பிழைத்தாலுறுகின்றவுயர்பழியு
மற்றவர்களறியாது மறந்திடுகமறந்தாலுங்
குற்றமெனவறிந்தநான் குறிக்கொள்ளாதொழிவேனோ. (உக)

குலங்கெடவேவருகின்ற குலதருமங்கேடுதரு
நலங்கெடவேகுலம் பாவநண்ணுமதுநண்ணவே
யிலங்கிழையார்நெறி திரிவரிவர்கணெறிதிரியவே
தலங்குலவுகுலமெல்லாம் தலைதடுமாருகுமால். (உஉ)

தடுமாற்றமக்குலத்தே சார்ந்தவர்க்குஞ்சாராதே
கெடுமாற்றநினைந்தவர்க்குங் கெடாநிரயங்கிடைப்பிக்கும்
படுமாற்றமென்னுரைக்கேன் பண்டிதந்தோர்களுந்தமக்கொன்
நிடுமாற்றலவர்கள்பெரு திருணரகத்திழிவர்களால். (உங)

வேறு.

வாராநின்றகுலமயங்கப் பண்ணினார்க்குமற்றதனைச்
சாராநின்றகுலத்திற்குந் தருமந்தளர்ந்தூசாயுமாற்
சாராநின்றகுலந்தருமமிரண்டுந் தளர்ந்தூசாயவே
பேராநிரயமெய்துமெனப்பெரியோரெல்லாம்பேசுவரால். (உச)

மின்னேயனையசெல்வத்தைவேண்டித் தங்கண்மெய்யுயிரைக்
கொன்னேகழிக்கநின்றவரைக் கொல்லத்துணந்தகொடுவினையே
னென்னேகொடியபெரும்பாவமெய்த நினைந்தேன்யானுமிவர்
முன்னேபடைவிட்டமர்துறந்து நின்றாலிவர்கண்முனிவோடும். ()

வேறு.

கொல்லினுமெனக்கிது பொறுக்கைகுணமென்றே
கல்லினிகர்தோள்விடலை கண்ணெனதிர்கூறி
வில்லினுடனேபகழி சோரவிழிசோரச்
செல்லுமணியாழியணி தேர்மிசையிருந்தான். (உசு)

முதலாவது

சோகஅத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் நடசு.

இரண்டாவது

சாங்கியயோக அத்தியாயம்.

இவ்வண்ணமறிவொதுங்க வெழுகின்றவிரக்கத்தாற்
செய்வண்ணமறியாது திகைத்திருந்ததேர்விசய
னுய்வண்ணமதுநாடியொரு வண்ணமுலகோதுங்
கைவண்ணமலருடையகார் வண்ணன்கட்டுரைப்பான். (க)

வேறு.

ஆயாதவர்க்குமலிகட்கு மடுப்பதழியாப்பழியுனது
தேயாவறிவைத்தேய்ப்பதற்ச சிறுமைகளிலேசிறுமையது
சாயாநரகத்திடைசாய்ப்பதுன் போல்பவர்க்குத்தகாததீ
தேயாநிலத்தேயுனையையாவெவ் வாறடைந்ததெனவறியேன். ()

வேறு.

ஒவ்வாதிதொழிந்தமர்மே லொருப்படுகென்றுருக்கரிய
செவ்வாயன்றிருமொழியத் தேர்விசயன்செப்புவான்
மெய்வாயினொடுமனத் தான்மிகப்போற்றற்குரியானா
யெவ்வாறுகொலை புரிவேனென்றிவ்வாறியம்பினான். (ங)

மாற்றலர்களென்றிவரைக் கொன்றுபெறும்பெருவாழ்வி
லேற்றமுரைத்தியான்பிறர் பாலிரந்துண்கையினிதன்றோ
கூற்றவர்களுயிருண்டாலவர் குருதியாற்குழைத்த
சோற்றையினியல்லவோயான் பின்னைத்துய்ப்பதெலாம். (சு)

தவர்கொள்படைவிடுகையோ தவிர்கையோதகுவதும்
தவர்களெனைவெல்வோராயான் வெல்வனோவறியே
னிவர்களிலரிதந்தக்கா லதனாலெயென்னுயிர்போ
மவர்களமர்தொடங்குக வென் றடல்குறித்துநின்றால். (௩)

ஆதலாலறிவாயிழியினை மற்றுங்கவர்பாற்
காதலாமிருண்மறைப்ப நெறியெங்குங்காணேனா
னாதலாலெனக்குறுவ தறிகிலேனுரைத்தருள்வாய்
சாதலானதும்பிறப்பு மில்லாததனிமுதலே. (௪)

வேறு.

உஞ்சேபோருநெறிவாளா வுரைப்பனோவென்றுளங்கருதிற்
தஞ்சேயென்றுன்சரண்புகுந்தேன் தண்டித்பணிந்தேன்ருமரைக்க
மஞ்சேயுன் தன்மாணக்கனாயுன் பாதமலர்புனைந்தே
னஞ்சேலென்றிங்கடியென் செய்வினைகளேவியருள்புரிவாய். (௫)

வேறு.

மண்ணுளும்பெருஞ்செல்வ மன்றியேமாயாத
விண்ணுடுபெற்றிடினு மென்னுடையமெய்யுணர்வு
நண்ணுமலகுதுயர நலியாமற்காப்பதனைக்
கண்ணுவிங்கெவ்விடத்துங் காண்கிலெனெனக்கலுழந்தான். (௬)

நெய்மார்பிற்சொரிவதென நெடுங்கண்கணீர்சொர
விம்மாரின் தவன்காதல் வெந்தீயாஸ்வேவாமே
கைம்மாறென்றின் நியுயிர் காக்கவேகடன்பூண்ட
வம்மாயன்றிருவாய்மை யருண்மாரியாலவிப்பான். (௭)

வேறு.

மின்னையனை யதுருநகைகொண்டருளிவினைத்தாமரைநாலும்,
பொன்னையனியுந் திருமார்பன் போகாத்துயர்போம்பரிசெண்ணி,
முன்னையனைகொள்துதுரைத்து முடியாப்பொருளை முதற்பொரு
ளார், தன்னையுள்ளபரிசுவற்குத் தானேசாற்றத்தொடங்கினான். (௮)

வேறு.

சாவதிலையாவர்களு நிற்கவதுதானே
மாய்வொன்றீகருது மாரதர்களுல்லார்
தேய்வரியதினை செய் யாதமைமினாலே
வீவதன்முன்வானுலக மேவுவர்கண்மேன்மேல். (௯)

அன்னவர்களைச் சாகித றொனாவமுதலாலும்
பன்னவரியோர்கண்முறை யேபகர்தலாலும்

மின்னேயனையசெ
கொன்னேகழிக்கநி
னென்னேகொடிய
முன்னேபடைவிட்ட

கொல்லினுமெனக்கி
கல்லினிகர்தோள்வி
வில்லினுடனேபகழி
செல்லுமணியாழிய

கே

சாங்

இவ்வண்ணமறிவொ
செய்வண்ணமறியாது
னுய்வண்ணமதுநாடி
கைவண்ணமலருடை

ஆயாதவர்க்குமலிகட்
தேயாவறிவைத்தேய்
சாயாநரகத்திடைசா
தேயாநிலத்தேயுனை

ஒவ்வாதீதொழிந்தம
செவ்வாயன்றிருமொ
மெய்வாயினொடுமனது
யெவ்வாறுகொலைபுர

மாற்றலர்களுன்றிவ
லேற்றமுரைத்தியால்
கூற்றவர்களுயிருண்ட
சோற்றையினியல்லவே

யானாம்வகையதுகேளேழு மொலியேழுதலியவும்
வாளுதியில்வருபூதமும் வருநாள்வருமிடமா
யானாதெழுமறிவியாவையு மறிகா ரணமதுவாய்ப்
போநாளொடுவருநாள்வழி புணராததொர்பொருளே. (௨௦)

அழியாதவையதுயா தெனிலவிகாரதையுருவா
யொழியாநிறைவொடுநீடிய தெனதியானெனவுணரா
வழியாமதியிலாலிது சிலமாறுகொள்குவதாய்
மொழியா ரவியயமாமிதைமுயல் வாற்கொலவலரார். (௨௧)

இல்லாமையினியல்கே ளேழுகழுதாழியினிடையே
யல்லாதெழுபுனல்போ லறிவுறவேயழிகுவதா
லெல்லாவகையினுமாய் வதிவ்வுருவேயறிவதுதான்
கொல்லாதழிகொலையானது குறுகாததெனறிகேள். (௨௨)
வேறு.

ஊறுபடவொன்றிலே பிறத்தல்பிறந் துளவாதல்
வேறுபடவளர்தல்வளர்ந் தயலொன்றாய்வினைந்தமைதன்
மாறுபடத்தேய்தலற மாய்தலெனவருகின்ற
வாறியல்புமுடம்பன்றி யறிவடையாதாதலினால். (௨௩)
வேறு.

நில்லாவுடற்கேநின்றேயு நித்யமாகியதுநாச [ர
மில்லாததுபொய்ப்பிறப்பிறப்பொன் றறியாததுமற்றதுவறிந்தோ
கொல்லார்கொலையேவலுஞ் செய்யார்குலமேலிட்டுக்குலமறைக்
ளெல்லாம்விதித்ததொழிலினை யுமியம்பிற்றென்றேயிதுதெளிநீ. ()
வேறு.

பீறியபோர்வையைப் பெயர்த்துப்பின்னோ
வேறியல்போர்வையை விரும்புவாரொன
லூறியவுடம்பினி லுதித்தவுண்மைதான்
மாறியோருடம்பினை மருவுமன்னே. (௨௪)
வேறு.

உருப்பான்மைமற்றத னுக்கொருநாளுமின்மையாற்
செருப்பால்வெம்படைக்கலங்கள் சேதிக்கமாட்டா வா
னெருப்பால்வெந்தழியாது நீரானெக்கொழுகாது
மருத்தா லுஞ்சலியா துமற்றதன் றன்வகைகளாய். (௨௫)
வேறு.

எல்லாப்பொருட்கும்பழையதனை யெங்குந்தானாயிருப்பதனை
நில்லாததன்மையில்லதனை நித்யத்துவத்தைநிலைப்பேற்றை

மன்னமயலேறியுண் மயங்கினைகொல்வாயா
தின்னதொழிலானவை மறந்திடிவையுங்கேள்.

(கஉ)

மாயுமவராலுமுயிர் வாழுமவராலு
மாயுமறிவேர்களழி யாமையறியாயோ
நீயுமிவர்தாமுநிகர் நானுநெறிதேரி
லேயும்வகையாலுலகி லென்றுமுளமேகாண்.

(கங)

பொன்றுவதுடம்பதனு ணின்றபொருள்பொன்று
தென்றுமோரியற்கையொடு நிற்குமியல்பைக்கேண்
முன்றொடர்மகப்பருவம் விட்டிளமைமூப்போ
டொன்றுமுடலாயினு முயிர்க்கியல்பதன்றால்.

(கச)

அன்னவகையாலுரு வழிந்துவருமாங்கே
யென்னுருவமாமறி விறந்துபிறவாதாற்
பின்னதறிவானுட லழிந்துபிரிபோதுந்
தன்னதெனவேதுமோர் சலிப்பதறியானால்.

(கரு)

இவ்வகையதாசிஸழல் சீதமிடரின்பஞ்
செய்வகையிலாவறிவு சேர்குவதெனென்னின்
மெய்வகையினுலிவை வினைந்துதரமேய
வைவகையினுயபுல னும்பொறியுமையா.

(கசு)

வேறு.

சீதமழன்முதலவற்றின் செயல்கேட்கிலநித்தியமாய்ப்
போதலொடுவருவனவா யிருக்குமவைபொறுநீயு
மாதலினுற்பயனென்னி லவைபொறுத்தபெரியோனை
யேதமவைநிலைகலக்கா தவன்வீடேயெய்துமால்.

(கஎ)

வேறு.

மண்ணினுயவிகாரமுமம்மண்ணே யந்தமண்ணொழித்துப்
பண்ணினாரும்பிறரில்லைப் பண்ணப்பட்டபலபொருள்க
ளெண்ணினாகுவதன்முன்புமிறந்த பொழுதுநிகழ்விடத்துங்
கண்ணினாடினமண்ணொழியக் கண்டாருளோர்கட்டுரைப்பாய்.

()

வேறு.

வையாரயிலுழவாவதன் வகையேதெனவகைக்கேண்
மெய்யானதுநகியாததனுடன் வேறெனவிரவும்
பொய்யானதுநிகழாதிவை புலனாகியபொருளே
யையாவெனையறிவாரிவை யறிவார்பிறறறியார்.

(கக)

யானும்வகையதுகேளெழு மொலியேழுதலியவும்
வானுதியில்வருபுதமும் வருநாள்வருமிடமா
யானுதெழுமறிவியாவையு மறிகா ரணமதுவாய்ப்
போநாளொடுவருநாள்வழி புணராததொர்பொருளே. (௨௦)

அழியாதவையதுயா தெனிலவிகாரதையுருவா
யொழியாநிறைவொடுநீடிய தெனதுயானெனவுணரா
வழியாமதியிலாலிது சிலமாறுகொள்குவதாய்
மொழியாரவியயமாமிதைமுயல் வாற்கொலவலரார். (௨௧)

இல்லாமையினியல்கே ளெழுகழுதாழியினிடையே
யல்லாதெழுபுனல்போ லறிவுறவேயழிகுவதா
லெல்லாவகையினுமாய் வதிவ்வுருவேயறிவதுதான்
கொல்லாதழிகொலையானது குறுகாததெனறிகேள். (௨௨)

வேறு.

ஊறுபடவொன்றிலே பிறத்தல்பிறந் துளவாதல்
வேறுபடவளர்தல்வளர்ந் தயலொன்றாய்வினைந்தமைதன்
மாறுபடத்தேய்தலற மாய்தலெனவருகின்ற
வாறியல்புமுடம்பன்றி யறிவடையாதாதலினால். (௨௩)

வேறு.

நில்லாவுடற்கேநின்றேயு நித்யமாகியதுநாச [ர்
மில்லாததுபொய்ப்பிறப்பிறப்பொன் றறியாததுமற்றதுவறிந்தோ
கொல்லார்கொலையேவலுஞ் செய்பார்குலமேலிட்டுக்குலமறைக்
ளெல்லாம்விதித்ததொழிலினை யுமியம்பிற்றென்றேயிதுதெளிநீ. ()

வேறு.

பீறியபோர்வையைப் பெயர்த்துப்பின்னோ
வேறியல்போர்வையை விரும்புவாரொன
வூறியவுடம்பினி லுதித்தவுண்மைதான்
மாறியோருடம்பினை மருவுமன்னே. (௨௪)

வேறு.

உருப்பான்மைமற்றத னுக்கொருநாளுமின்மையாற்
செருப்பால்வெம்படைக்கலங்கள் சேதிக்கமாட்டா வா
னெருப்பால்வெந்தழியாது நீரானெக்கொழுகாது
மருத்தாலுஞ்சலியாதுமற்றதன் றன்வகைகளாய். (௨௫)

வேறு.

எல்லாப்பொருட்கும்பழையதனை யெங்குந்தானாயிருப்பதனை
நில்லாத்தன்மையில்லதனை நித்யத்துவத்தைநிலைப்பேற்றை

யல்லாப்புலன்கள்பதினாறு மறியாவறிவையறியாதே
யில்லாப்பொருள்போலழியுமெனவிரங்குகின் றதென்கொண்டே
வேறு.

வீவொனக்கொடுமெய்தளர்வாயேல்
யாவர்பிறப்பவர் யாவர்களேனுஞ்
சாவர்பெயர்த்து மவ்வாறுசனிப்பர்
காவலிதற்குளதோ கடனேகாண்.

(௨௮)

செறிந்ததிவ்வா நிவொன்ப தூந்தேராய்
பிறிந்திவர்போமிடமும்பெரிதோரா
யறிந்ததுநீ நடுவேசிலநாளே
யெறிந்திடுவேலவர் பாலிடொன்றோ.

(௨௯)

வேறு.

ஒருவனென்றுங்கண்டறியாதது கண்டாற்போலுணர்ந்திருக்கு
மொருவனென்றுமுரைத்தறியா ததனையுரைத்தாற்போலுரைக்கு
மொருவனென்றுங்கேட்டறியா ததனைக்கேட்டாற்போலுவக்கு
மொருவனென்றுங்கேட்டாலு மறியானிந்தவுண்மையினை. (௩௦)

திதனாயெவருமறியாத பொருளைத்தெரிந்துகொண்டுநீ
யிதனாலிவரையான்கொன்றே னென்பதொழிவாயின் னுங்கேண்
மதனாலாயமறைமொழியு மன்னர்தருமம்வாளமொன்
பதனாலமோதொடங்கதனை யறநன்றெனநீயையுடேறல்.

(௩௧)

வேறு.

செய்தியின்றியத் தேவர்கள்வானுல
கெய்தநின்ற திதுபெறு வார்களேள்
வைதிகந்தரு மாதவமேற்கொண்டு
மெய்திருந்திய வேந்தர்களல்லோ.

(௩௨)

இன்றுவாளமர் தன்னிலெதிர்ந்துநீ
பொன்றில்வானவர் போற்றவிண்காக்குவை
வென்றிச்சீரிலிவ் வேந்தொலாந்தொழ
நின்றுஞால மளிக்குவைநீயோ.

(௩௩)

ஆவதான வமர்தொடங்காயெனிற்
போவதான புகழுந்தருமமும்
பாவமாம்பழி யாமிப்பழியினிற்
சாவதானது வேதலையல்லவோ.

(௩௪)

அன்றியும்முனை யஞ்சினையென்பரா
னின்றியைந் து நிலத்துமுன்னீசெய்த
வென்றியும்பழி யாய்நிற்குமேவல
ரொன்றியம்பிலின் னுங்கிதன்மே லுண்டோ.

(௩௫)

துற்றவின் பமுந் துன்பமுந்தோல்வியும்
வெற்றியும்மிழ வும்மிசூபேறுமென்
றுற்றவின்னவைக் கொத்தமனத்தனாய்க்
கொற்றவெஞ்சமர் செய்குற்றமில்லையால்.

(௩௬)

வேறு.

கதுவியபொருண்ஞானங் கரையறுமுரையாலே
பொதுவுறுவகையீயும் புலனறிவகையானு
யெதுவொருவினையாலே யிருவினைகளும்வீடு
மதுதனையறிவார்வீ டனைபவரதுகளாய்.

(௩௭)

அரிதெனுமறிஞார்தஞ் செயலதுவழிவாகா
விரிதருமிடைபூறும் வினைகளுமிடைகூடா
தெரிபொருள்சிறிதேனும் பெருமயறெறுமானு
லுரியதிவ்வுலகோர்பா லதுவலதுளதோதான்.

(௩௮)

தெளிபவருணர்வொன்றே தெளிவிலருணர்வோதிற்
றளிர்நிகர்பலவாகுந் தருபயனதுமேவு
மொளிமறைநெறிமேலா முணர்பொருளெனவோது
மளியவர்தெளியாதா ரவையலதறியாரால்.

(௩௯)

புண்ணிய வுலகத்தே பொருண்முடிவெனவைப்பார்
மண்ணியல்பிறவிக்கே வரும்வழிநெறிநிற்பார்
பண்ணியவினைகட்கே பயனினைபவர்கட்பா
னுண்ணியபொருள்செப்பார் நுணுகியவறிவுற்றோர்.

(௪௦)

நவைதருகுணமுப்பா னணுகியபயனுற்றோர்
சுவைதெரிகுணவைப்பார் தொழின்மறைநெறியுற்றே
ககவதருகுணமுற்றோர் கருமமதிடமிற்றா
மவைகெடவருமப்பா லறிவினெனநிற்பாய்.

(௪௧)

குளமுதலியவற்றே குளிமுதலியதுய்ப்பா
னளவறுபுனல்பெற்றா லவைகொளலருமைத்தோ
வளமறுகருமத்தால் வருசிறுசுவைவற்றா
வுளமகிழ்பிரமத்தே யுளகொளலெளிமைத்தால்.

(௪௨)

விடலரும்வகையிற்றும் வினைப்பயன துவிட்டே
கடவியவினைமுட்டா வகைசெய்துகழிவுற்றே
னுடலொடிவ்வுலகத்தே யுளனென நிகழ்பெற்றே
யிடரினையறவிட்டானெனை யறிவகைபெற்றான்.

(சுங)

அறிவினையறிகிற்பா யகிலமுமடைவுற்றே
பிறிபொழுதினினைத்தே பெருவினைதனினிற்பாய்
நெறிதருமறிவொட்டா வகைவினைதனினிற்பார்
சுறியவொனைமிக்கோர் தெளிபவர்செயலைக்கேள்.

(சுச)

தருபயன துவிட்டே தரும்வினைசெயலுற்ற
லருமயலறுமற்ற லறிவுறுமறிவுற்ற
லிருவினைவிடும்விட்டா லிழவொடுபெறுதற்பா
லொருமனம்வருமத்தாலெனை யுணர்வுணர்வப்பால்.

(சுரு)

பேதைமையடைவுற்றே பிறிவுறுமனமற்றே
யேதமிமெளிவுற்ற னியாதொருபொழுதப்போ
தோதலொடுலகத்தோ ருளாகளினுளம்விட்டா
னாதலினெனைமெய்ப் பாடடைதருநெறியைக்கேள்.

(சுசு)

வேறு.

தலைநின்றபொருளைய மின்றியேசலியாதே
நிலைநின்றான்யாதொரு போதப்போதேநெறிநின்றான்
கலைநின்றமெய்ஞ்ஞானயோகங் கண்ணுறுமென்னச்
சிலைநின்றதோள்விசய னிவ்வண்ணஞ்செப்பினான்.

(சுஎ)

இவ்வகைவினையினின்றே னெவ்வகையுரைப்பானந்தச்
செய்வகையிலாதோன்செய்யுஞ் செயல்களென்செப்புமாதென்
மெய்வகையருள்செய்கென்ன விண்ணேயேமுதலாய்க்கொண்ட
வைவகைப்பொருளுமீன்ற வவனிலையருளிச்செய்வான்.

(சுஅ)

அறிவினின்றன்னுலின்புற் றனைத்தவாவினை யுரிக்கி
வெறிதருவெகுளிகாம மயக்கரீத்தின்பதுன்பம்
வறிதெழுபொழுதில்வாட்ட மகிழ்ச்சியென்றிவையுமாய்த்துப்
பொறிதருநலனுந்தீங்கும் போற்றல்போற்றுமைபோக்கி.

(சுக)

ஆமைதன்னுறுப்போரைந் து மதனுளையடக்குமாபோற்
நீமைசெய்புலன்களைந் துந் தன்னுளேசெறியச்சேர்த்தி
வாய்மையுணிகமுமின்னே வழுத்தவும்படுகின்றானுற்
றாய்மைசெய்தவையேநானுஞ் சொல்லுவதவன்றன் சொல்லால்.

குறையுமாப்பிணிப்புற்று லுங் கொண்டவிப்புலன்களெண்ணி
லறைகடலனையநெஞ்சத்த வாவருநறிவினில்லான்
மறைமொழிபலவுமோதி யடக்குவான் மனத்தைவாங்கிப்
பொறைகெடப்புலன்களைந் தும் பொறியிலேபுகட்டுங்கண்டாய். (1)

ஆதலாற்புலன்களைந் து மடக்கரிதடங்காதாகிற்
நீ திலாக்கருத்துந் தீய வவற்றிலேசெல்லுஞ்சென்றற்
காதலாற்புகைந் துவெய்ய காமமாய்க்கொளுந்திக்காம
மேதலாகாமைதீய வெகுளியாயெரியுமன்றே. (102)

எந்நிகர்வெகுளிபொங்க மயக்கம்வந்தெய்துமெய்தத்
தெரிபவைசிறையுமுள்ளந் தெரிந்தவைசிறைந்தபோதே
யுரியதன்னுணர்வுமாய் முணர்வுமாய்ந்தொழிந்தவாதே
யுரியவென்றறிஞர்பேசு மனைத்துமாய்ந்தொழியுமன்றே. (103)

வேண்டல்வேண்டாமையின்றி மிகைசெலாப்புலன்களாலே
மாண்டபோகங்கடுய்ப்பான் மனங்கலக்குறன்மற்றத்தா
லீண்டியதெளிவுண்டா மாற்றெளியவேயெல்லையின்றிப்
பூண்டனோய்நீங்குநீங்கப் புலனிலைநிற்குமன்றே. (104)

அடுத்தலைம்புலன்செயாதார்க் கறிவில்லையறிவின்றாக
விடுத்தமெய்யுணர்வின்றாமான் மெய்யுணர்வில்லையாகிற்
றொடுத்தபின்சித்தசாந்து தோன்றிடாததுதோன்றாதா
லெடுத்தநல்லின்பந்தானு மில்லையேயிசைக்கவேண்டா. (105)

ஆறுசெல்பொருள்கடுய்க்கு மைம்புலனுக்கும்பின்னே
காரொடர்நெஞ்சமந்தப் புலன் றனைக்கலக்குமாங்கே
பூறியகடலுளோடு கலத்தினை யுடன்செல்காற்றே
வேறுசெய்தைந் துமாய்த்து வீழ்த்துமாபோலவேயாம். (106)

யாதொருபொருளையெல்லா வுயிர்களுமிருள்போற்காணு
றோதருஞானியத்தை யுளங்கையிற்கனிபோற்காணு
மியாதொருபொருளையெல்லா வுயிர்களுமென்றுங்காண்பார்
காதலின்ஞானியத்தைக் கண்ணினுற்றெரியக்காணன். (107)

நீரினானிறந் துநின்ற கடலிலேநெறிமேற்கொண்டு
நீரினானிறந்தவாறு விழுந்தனநிறைவுறுது
தேரினாமதுபோலாசை செறிந்தவர்திறமேனோக்கிச்
சாகுமாலாகிலத்தை யவர்களுஞ்சலித்தல்செய்யார். (108)

யானெனதென்பதின்றி யெவ்வகைப்பொருளும்விட்டான்
 றுனெனச்சரிக்கின்றான்யா ரவணையேயடையஞ்சாந்தி
 யீனமதடையாரித்தை யடைந்தவரிதக்கும்போது
 ஞானமேயுடையாரொன்னை நண்ணுவார்பிறவிநண்ணார். (ருக)

வேறு.

பின்னையோவிய் வுலகமெலாம்பெற்ற
 வன்னையோதிரு மார்பத்தணைத்தவன்
 முன்னையோர்புகழ் வேதமுடிவையோ
 தன்னையோவுள்ள வாறெலாஞ்சாற்றினான். (கூ௦)

இரண்டாவது

சாங்கியயோகவத்தியாயம்-முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - கசு.

மூன்றாவது

தேவபூசை அத்தியாயம்.

அலையிலேகடல்கிடந்து மருமறைகளானவற்றின்
 றலையிலையிருக்குமவன் தேரிலேநின்றருளிக்
 கலையிலேபொருளெடுத்துக் காட்டவுமெய்காணுதே
 சிலையிலேதோள்விசய நிவ்வண்ணஞ்செப்புவான். (க)

வேறு.

நன்றேறவினையின்ஞானமென வுரைத்தாய்மீளவினைநல்ல
 தென்றேறியுரையாநின்றனைநா னிவற்றிலெனநன்றெனவறியேன்
 குன்றேறயனையாரியுனையடைந்தேற் குற்றதுயர்நீக்கிடுவதனை
 யொன்றேறயாகவுரைத்தருள வேண்டுமென்றானவனுரைப்பான். ()

வேறு.

ஆதியிலுலகினை யாக்கியன்றுநா
 னோதியபொருளிலை யிரண்டுமுண்மைமேயே
 தீதியலவாவருன் செயலைமாற்றுவான்
 மீதியல்வினையுருள் வீடுமேவிடான். (ரு.)

ஒருவருமொருபொழு தினுமோர்காலமு
 மிருவகைவினைசெயா தவர்களில்லையா
 லருமயலவாவருன் வினையடக்குவான்
 பருவரலொடுபொய்யே பாவிப்பானேரா. (சு)

புலனவைபொறிவழி போக்குமாற்றியே
பலனறவினைகளென் பொருட்டுப்பண்ணுவாய்
நலனுறுமவ்வினை நாசமின்றியே
சுலமுறுபிறவியுந் தவிர்க்குந்தன்மைகேள்.

(௫)

வேறு.

தேவர்களை மகிழ்விக்குஞ் செயலோடேதெரிந்திந்த
மூவகையவுலகையுமுன் படைத்தமுதலவன்மொழிவான்
மேவரியசுரர் பூசை யி னுநீங்கள் வேண்டியன
யாவகையுந் தருமின்ன மி னுகட்டீரென விசைப்பான்.

(௬)

செயல்வகையானீங்கனவர் திறம்போற்றுமாங்கவரும்
புயல்வகையாலுங்களையே புரம்போற்றிப்புரந்தருள்வ
ரியல்வகையான ஆபிழையீ ரெனிலிரண்டு திறத்தீரு
முயல்வகையாலெனையடைவீ ரெனிலத்தோர்க்குரைத்தனனால்.

மற்றவர் தந்த ஆகொண்டு மறித்தவரைப்பேணாதார்
கற்றவர் முன்பழித்துரைத்த கள்வரினுங்கடைப்பட்டார்
பெற்ற ஆகொண்டவர்ப்பேணிப் பிழைத்த ஆகொண்டுண்ணுதே
புற்ற ஆதன்பொருட்டாக வுண்பான் றீ ஆண்கின்றான்.

(௭)

வேறு.

உளவாமுயி ருணவா லுண வுயர்மாரியினுளவாம்
வளவான்மழையுயர்வானவர் மகிழ்வால்வருமதுதா
னிளவாளரியனை யாயிசை தொழிலால்வருமிதைமீ
தளவாமறைதருமாமறை யறிவாலறிவுறுமால்.

(௮)

இதனால்வினைகளிலே வினைவனயாவையுமிங்ளை
திதனால்வருமவினையாழியி னெறிசேரலர்திரிவார்
மதனாறியபுலனேமகிழ் விடமாகவுமுடையா
ரதனால்வரவமே கழிபவராமெனவறிநீ.

(௯)

வேறு.

கண்ணிற்கருதரு மறிவைக்கருதிய வறிவேமிகவரு களிகூர்
வோ, எண்ணிற்றொழிதருபயனுற்றிடும்வகையிசை யானாதலில்
வினையாவும், பண்ணிற்றெறுவதோர்பயனுண்டோவவை பண்ணு
துறுவதோர்பழியுண்டோ, மண்ணிற்றிறிவனியைபுந் நிலென
மதியா ரவைசெயவிதியாரால்.

(௧௦)

(௧௧)

வேறு.

ஆதலானீயும்பலத்தின்மேலவாவற்றடுத்தகாரியஞ்செய்வா
வற்றாற், நீதிலாவீடேசேரலாமுன்னஞ் சேர்ந்தவரனேகர்பின்
ரியிற், காதலரசன்சனகனேமுதலோர் கருமமோடொழுகிடே
யன்றோ, போதராயுலகம்புக்கதேமற்றும் புகுந்தவரனேகர்முன்
போனார். (க௭)

பெரியவர்பயின்றபடியலாற் பயிலார்பின்புளோ னென்பதன்
ருகி, லுரியவ்விலகமூன்றினுமெனக்குச் செய்யவேண்டுவதுமொ
ன்றுண்டோ, வரியவைபென்னுலுறாதவுமுறுதற்பாலவு மியாவை
யிங்கையா, பரியவ்விலகமகிழ்வுடன் வினைதான்பண்ணுதற்கென்
னையும்பாராய். (க௮)

என்செயறவிரிலியான்செயாவினை களியாவருஞ்செய்யாராதவி
னன், மன்செய்தகுலங்கண்மயங்கிமாய்ந்திடுவர் மற்றவர்மற்றதற்
காகப், பின்செயலறியாதவாவொடுமுயலும்பேதையைப் போற்பி
றர்பொருட்டா, லுன்செயல்களைச்செய்யவைசெய்வார் தம்மையு
ணர்வுவேறுக்கலுமொழிவாய். (க௯)

மெய்வகைதனக்கும்புலன்கட்குமுள்ள வேறுபாட்டினைமிகவ
றிந்தோ, னைவகையியற்கைப்புலன்களேபொறியுற் றமுந்நுகின்ற
னவெனவசங்கா, னிவ்வகையறியாதவனிருவினை யுமியான்செய்தே
னெனவினைத்தேங்கு, முய்வகையிதுநீயுணர்ந் துனக்கடுத்த வினை
செயென்றுரைத்துமீண்டுரைப்பான். (க௭)

வேறு.

என்பாற்பொருமையினைத்தவிர்ந்தென் கருத்தாயுள்ளவினை
யிதனை, யன்பாற்பயில்வாரியாவர்கில ரவர்கள்வினைகளறவிட்டா,
ஒன்பாற்பொருமைபானுரைத்தவிதனையிகழ்கிற்பார்களவர், வன்
பார்த்தனையிலெழுமரம்போன் மாய்ந்தாரறிவுமாய்ந்தாரோ. (க௮)

வேறு.

பண்டுநின்றபழவினையின்பணி

கொண்டுநின்றவைகூடு மவர்கட்குக்

கண்டுநின்றவர் கற்பனைபென்செயு

முண்டுநன்றிதென வுறவொண்ணுமோ.

(க௯)

வேறு.

அஞ்சுபுலனவை தொடருமஞ்சுபொறியவையாம்

வெஞ்சுரனிலுலறியுயிர்வெம்பி யழிவுறுவோ

நஞ்சுபுகுநெறி தகையவொன்றுபகையுளகே
ளஞ்சுதலிலின்ப மிடரென்பவவையிகழ்நீ.

(௧௮)

தடுத்ததொழில்செய்வது தகாததுதனக்கே
யடுத்ததொழில்செய்துகெடு மேனுமழகையா
விடுத்தகருமம்பெரிது செய்வதனின்மோலோர்
தொடுத்தகருமஞ்சிறிது செய்கைதொழிலென்றான்.

(௧௯)

வேறு.

மாயனின்வநின்றுரைசெய்ய விசயன்மறித்துங்கூறுவான்
நீயவினைசெய்யாதவரைத் திகைப்பச்செய்துதிடலாலே
யேயபணிகொள்வாராப்போ வியற்றுவிப்பான்யாரென்றான் [ன்.
பாயல்பரவையாய்க்கொண்டபழையோ நிவ்வாறெனப்பணிப்பா

வேறு.

தீமனந்தனி லேசெனனஞ்செயக்
காமமென்னுங்கைத் தாய்வளர்க்கின்றது
வேமயங்கொள் வெகுளியென்கின்றது
நாமமற்றத னன்னலமின்னங்கேள்.

(௨௦)

எவ்வகைப்பயனுந் தினவல்லதை
யெவ்வகைப்பெரும் பாவமுமீவதை
யெவ்வகைப்பொருட்கும் பகையாவதை
யிவ்வகைத்தெனக்கூறுவ னின்னங்கேள்.

(௨௧)

நெருப்பைமுற்றிய தூமமுநீடொளித்
தருப்பணத்தை மறைத்தனமாசும்போ
லுருப்படைத்தன லுள்ளுணர்வியாவையும்
விருப்பமுற்றவெங்காமம் விழுங்குமால்.

(௨௨)

காதலாற்றவிக் காமம்புலன்களே
வாயிலாய்ப்புகுந் துள்ளமயக்குவ
தாதலாற்புல னைந் துமடக்கியே
யேதிலாக்கடுங் காமமிறுக்குவாய்.

(௨௩)

ஆற்றுமிவ்வுடம்பிற் பரமைம்புலன்
மாற்றுமைம்புலனிற் பரமாமனம்
போற்றும்புத்தியதிற் பரம்புத்தியிற்
ரோற்றுகின்றதுகாண்பது தொல்பரம்.

(௨௪)

வேறு.

மேலாயுள்ளவிப்பொருளை மெய்யாயறிந்துபொய்யாய
மாலாய்மயங்குமனத்தினையு மடக்கியந்தமனங்கலக்குங்
காலாயுள்ளகாமத்தைக் கரப்பாயென்று கட்டுரைத்தான்
சேலாயலகமுற்புனலோர் செவியின்புரையேசெலுத்தினான். ()

மூன்றாவது

தேவபூசையத்தியாயம்முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-க௨௦.

நான்காவது

சம்பிரதாய அத்தியாயம்.

நற்றவநிகழ்தரு கருமஞானமு
மற்றமதறவுனக்கறியக்கூறினேன்
மற்றவைகளின் வரலாறுங்கேளெனக்
குற்றமில்லாழியங்கையன்கூறுவான். (க)

எவமறமுன்பியா நிரவிக்கோதினே
எவன்மனுவரசனுக் கறியக்கூறினா
னுவகையோடவனிக்கு வாருக்கோதினான்
றவமுயலரசரீ தறியுந்தன்மையோர். (உ)

கருதரும்வகைநிகழ் காலஞ்சேறலான்
மருவரும்வகையதாய் மறைந்தவாய்மையை
யிருவினைகெடவரு மியோக்கரீர்மையை
யொருவருமறிவரி தாயவுண்மையை. (ஈ)

வேறு.

நல்லகாதல்செய் நண்பனுமாயெனை
யல்லதியாவு மறியலையாதலாற்
சொல்லன்மேயினனென் றனன் னாயவன்
மெல்லவேறுவிசயன் விளம்புவான். (ச)

ஞானமாயிது நல்லவர்கேட்டிடப்
போனகாலமும் யான்புகன்றேனென்ற
யானதாகிலு மவ்வுடம்பன்றிது
தானதாம்வகை நீயறிதக்கதோ. (ரு)

வேறு.

சொல்லார்விசயனிதுமொழியத் துளபமுடியோன்சொல்லுவான்
பல்லாயிரங்காணுடம்பெனக்கு முனக்குநடுவுபரிந்தொழிந்த
தெல்லாமறிவன்யானீய தேதுமறியாயிதுவன்றோ
வில்லார்தோளாய்நமக்குள்ள வேறுபாடுவிளம்புங்கால். (௬)

வேறு.

சாவாதுபிறவாது தனிமுதலாயிருந்தநா
னாவவ்வுலகுபடு மழிதுயர்தீர்ப்பதற்காக
மேவாதுநின்றேயென் மாயையினுன்மெய்யேபோ
லோவாதுபிறந்திடுவே னுகந்தோறுமுகந்தோறும். (௭)

மெய்வகையதிதுவென்ன வேண்டியார்வேண்டியன
வவ்வகையதெய்வமுமா யானேகாணளிப்பேனு
மவ்வகையென்செயலதனை யறிந்தாரிவ்விடும்பையினின்
றுய்வகையநெறிபெற்றங் குயர்ந்தாராயுரைப்பரிதால். (௮)

செயலா லுங்குணத்தா லுஞ் செலநா லுகுலமாக
வியலான்முன்படைத்தேனா னிப்பொழுதுங்காப்பேனான்
மயலாயவினைப்பயனின் மனம்வையேன்மற்றதனா
லயலாயேயிருக்குமெனக் கவையிவைவேறறிவாரியார். (௯)

வேறு.

உய்யும்பரிசினுணர்ந்தவர்க ளுணர்ந்தவினைமேலொருப்படுநீ
செய்யுங்கருமஞ்செய்யாமை தீயகருமமென்றிவற்றின்
மெய்யும்பொய்யுமறிவரிமை யறியவேண்டும்பொருளுமியை
யெய்யுஞ்சிலைக்கையுரவோயிங் கிவற்றின்செயலையியம்பக்கேள். (10)

ஒடுகின்றபுனலாற்றினோ டத்துடனேயோடுவான்
மாடுநின்றமரமோடத்தா னின்றூற்போல்வரச்செய்தே
நீடுநின்றமரங்களிவை நிற்குமியற்கைத்தன்மைத்திங்
கோடுகின்றேன்யானேயென் றுணர்வுமிக்கோ ளுணர்ந்தாற்போல்
செயன்மேனின் றவறிவிடையே செயலின்மையுமச்செயல்செய்யா
வியன்மேனின் றபுலன்களிலே யெல்லாவினை யுமியல்வதுவு
மயன்மேலின் றியறிந்தான்யா ரவனேயெல்லாமறிந்தானு
முயன்மேனின் றயோகியுநல் வினைகளெல்லாமுறுவானும். (௧௨)

வேறு.

ஆவதென்பது மாசையுமற்றன
மேவனானவெந் தீயிடைவெந்தன

யாவர்தந்தொழி லவ்வகையோர்களை
சாவதும்பிறப்புந் தவிர்ந்தார்கடாம்.

(கங)

எண்ணுமின்றி யிகபரம்பானிவை
பண்ணுகின்றன னென்னுமிப்பான்மையோ
னுண்ணுமேல்வினை யுண்டெனவேவார்கிலா
எண்ணுகின்ற வினைநலிவுண்ணுமோ.

(கச)

அடங்குகின்ற புலன்களோடாசைபோய்
மடங்குகின்ற மனத்தினனானவ
னுடம்பிதன்பொருட் டாலுளதாமெனத்
தொடங்குகின்ற வினைதொடக்குண்ணுமோ.

(கரு)

பெற்றதேகொட மைந்துமுன்பேறிழ
வுற்றபோதிலொத் தொன்றுமொருவர்பாற்
செற்றமேது மிலாதவன்செய்வினை
குற்றமோவவற்றின்றிறங் கூறக்கேள்.

(கசு)

விட்டுமுற்றும் வினைகள்வினைப்பயத்
திட்டமற்றிறை தன்னிலெழுங்கருத்
தொட்டநின்றவன் யக்யப்பொருட்டுறப்
பட்டகன்மம் பலத்துடன்மாயுமால்.

(கௌ)

பிரமமானோர் பிரமநெருப்பிடைப்
பிரமமாகிய மந்திரந்தன்னினாற்
பிரமமாய சருவுடன்பெய்தபின்
பிரமமேயடைவாருளர் பின்னுங்கேள்.

(கஅ)

அறிவதாகிய வங்கியிலேகொள
வறிவையே சிலராகுதிபண்ணுவார்
செறிவதாஞ் சமத்தீயிடையேசில
ரொறிவதாயபுலன்களை யீவர்கள்.

(கஆ)

உந்தியப்பொறி யைந்தையுமொக்கவே
யிந்தியத்தழல்வா யிடுவார்கிலர்
உந்தியத்தொழில்யாவையு ஞானநெய்
கிந்தியோகவெந் தீயிடுவார்கிலர்.

(20)

வேறு.

தேடியபொருள்களாலுஞ் செயலுறுதவங்களாலு
நாடியயோகத்தாலு நவின்மறைஞானத்தாலுங்

கூடியபரிசால்வேள்வி குலாவுவரனேகரிங்குப்
பாடியவிவர்களுந்நி யிவர்கிலர்பரிசங்கேளாய்.

(௨௧)

வேறு.

மிகமேனின்றபிராணனையங் கபானனிடையேபுகவிட்டங்
ககமேனின்றவபானனையப்பிராண னிடையாகுதிபண்ணி
மிகமேயிரண்டுமியக்கம றவிருப்பார் சிலர்மற்றிவர்கண்டாய்
சகமேனின்றபிராணையாமத் தலைநின்றவோசாற்றுங்கால். (௨௨)

வேறு.

இன்னவர்களியாவர்களு மியாகமறிவாரோ
யன்னவர்களேயறனி றீமையினகன்றோர்
சொன்னபரிசாவிவை தொடங்கமுடியாதார்க்
கென்னபரிசா னுமிக மில்லைபரமுண்டோ.

(௨௩)

வேறு.

இப்படியுரைத்தவிந்த யாகங்களியாவுமுன்னஞ்
செப்பியபிரமத்தின்கட் செனித்தனசெய்யுங்காலை
யொப்பரிதாயபுத்தி கருமத்தினுளதாமுள்ளத்
தப்படியறிந் துநீயும் பாவத்தினகலநிற்பாய்.

(௨௪)

வேறு.

தொன்மையாகமுன்சொன்ன னுறைக்கெலா
நன்மையாமிகப் பாலதுஞானமே
பின்மையாலறுத் தாங்கதுபேணிடுந்
தன்மையாதெனிலாங்கதுஞ் சாற்றுவாம்.

(௨௫)

வேறு.

விழியாமெனவறிவாலறி வுறுவார்விழிவசமே
வழிபாடுசெய்தவர்சேவடி மலர்கூட்டவவவோ
யொழியாதெவர்களுமியாவையுமொரு நீயெனநிடையென்
றழியாவகையது வாவதொரறிவேயருளுவரால்.

(௨௬)

அதனால்வருபயன்யாதெனி லழிபாதகமுதலாய்
விதநாடரும்வினையாழியி னிடையேவிமுகுறுவார்
திதனாகியவறிவாகிய சிதையாமிதவையினு
விதனும்வகைககாசேருவ ரெனயெனிலதுகேள்.

(௨௭)

எறியாவெரிவருகா னிடையெரியாதனவெவைதா
எறியாவறிவுடையோர்களு மறிவாரதுவிதுபோற்

குநியால்வருகுணஞானமெ யனலேகொளவிடுமேற்
பொநியால்வருவினையானவைபொடியாமிதொர்பொருளே. (௨௮)
வேறு.

தீதற்பாலாம்வினை புரிவோருஞ்சிலநாளி
லேதற்பாலாரறிவறிதக்கோ ரியாரொன்னி
னோதற்பாலார்பாலுமீவ் வுண்மைப்பொருட்பாலுங்
காதற்பாலாணாம்புலன் வென்றோரிவர்கண்டாய். (௨௯)

சொல்லருஞானப்பொரு டெரியாரி துசொன்னாலு
மல்லவிதாமென்றை யுறுவாரங்கன்பில்லா
ரில்லவராவாரிகபர மில்லாரிவர்கண்டாய்
தொல்லறிவாலேயையுற வற்றோர் துறவுற்றோர். (௩௦)
வேறு.

அறியாமையிலேபிறந் துன்றன கத்தேவளர்ந்தவைபுறவை
நெறியா லுன்றன்ஞானமெனும் வாளால்வெட்டியறநீக்கிக்
குநியா லுன்றன்வினைவினை த்துக் கொள்வாயென்று கூறினா
னுநியார்வெண்ணைதொட்டுண் டிவ்வுலகமுண்டதிருவாயான். (1)

நான்காவது
சம்பிரதாயவத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம் - கருக.

ஐந்தாவது
ஞானகர்மஅத்தியாயம்.

பூத்தருளியொருமலராற் புவனமவையீரோமுங்
காத்தருளிவினையாடிக் கடைசாரங்கண்வளருந்
தீர்த்தன்மறைமுறைமொழிந்த திருவாக்குத்தெரியாதே
பார்த்தனவனெதிர்நின்று சிலவிங்ஙன்பகர்வுற்றான். (௧)

வேறு.
கருமநன்றெனவுமெதிர் கழறுகின்றனை துறவை
யருமருந்தெனமொழிதி யவையிரண்டினுமமல
வொருமையென்றுயரகல வுரைசெய்கென்றனன்விசய
னிருமையின்பரிசுமிது வெனவியம்பிடுமிறைவன். (௨)

துறவுநன்றருவினைசெய் தொழிலுநன் றவை துணியி
லறவுநன்றருவினைகள் விடலிலங்கவைமுயல்கை

பெறலிலின்பமுமிழவி விடருமொன்றிலர்பெரிது
துறவுநின்றவர்பிறர்கடு யரினின்றிடுதொழிலர்.

(௩)

பெருமையொன்றிய துறவு கருமமென்றிருமையினு
மருமையொன்றினையடை ஞாவையிரண்டையுமுடைய
ரிருமையென்றறியுமவரிவை யறிந்திலரியல்பி
ஞெருமையென்றுணருமவரி வைபுணர்ந்தவருணரில்.

(௪)

வினைமுயன்றிடவதனில் வினை தருந் துறவ துகோ
டெனையடைந்திடுவெர்வர் கருமிங்ஞ்செயலேவிட
நினைவருந்தகையபொரு ணெறியறிந்திடுதலரி
தனையதன்ஞெழில்புரியு மவரடைந்திடுவரறி.

(௫)

கவைதருங்குணமுமிசு களிதரும்புலனுமெனு
மிவைகடந்தவர்களைனை யறிவினின்றிசையுமவர்
நவைதருந்தொழில்செயினு நலிவதெங்கவரையவை
யவைகடந்தவர்கள்வினை யவை துறந்தடைகுவதென்.

(௬)

வேறு.

காணுங்கேட்குமுறுமோக்குங் காலானடக்குங்கண்வளரும்,
பேணுந் துறக்குமுச்சுவிடும் பேசும்விழிக்குஞ்சிம்பிளிக்கும், பூணுமி
ன்னம்பலவெனினும்புலன்சேர்பொறியின்புணர்ப்பென்றே, தூணு
ங்கிரியுமெனவொன்றுந் துளங்கான்விளங்குந் துணிவுடையோன்.

யாரும்வினைகளென்பொருட்டா லியற்றிப்பயனையிகழ்வார்கள்
சேரும்வினைகளவற்றேருடுஞ் சேராரொய்துந்திறமுரைக்கிற
சாருமுடனேபிறந்தெனினுந் தண்டாமரையின்றகையிலையு
நீருமெனலாயிருப்பரதி னின்றேரர்க்கொன்று நிகழாதரல்.

(௭)

வேறு.

உடனாயபுலனா லு மனனா லுமுடம்பாலு
நடமாகுமெனமுயல்வார் நடோறுமுயன்றாலும்
விடமாகுமவ்வினையே வீடாரும்வினைப்பயனைக்
கடனாகுமெனமுயல்வா ரதனாலேகட்டுண்பார்.

(௮)

வேறு.

அன்பவினையாகுபயன் விட்டமைதியாலே
யொன்பதுபொய்வாசலமை பூரதனினுள்ளே
யின்பவுருவாயினி திருப்பனியல்பாலே
முன்பயில்வதாம்வினை செயேன்முயல்வியேனல்.

(௯)

இவ்வகையவாயசெயல் யாவுமியல்பேகா
 ணவ்வகையமாயையத னுலறிவுறுதே
 செய்வகையன்யானெனது செய்கையிதுவென்றே
 பொய்வகையினுலழிவ தேபுலனிலாதார். (கக)
 வேறு.

அறிவினாறிகிலாத வைபெலாமழியவே
 செறிவினாறிவுவா னிரவிபோறிகமுமா
 னெறியினுலதனிலே நிலையுமாயதனிலோர்
 பிறிதிலாவகையினார் பிறவியானதுவிலார். (கஉ)
 வேறு.

நன்றேறானவருமறையோ னன்னாயந்நாயிறைச்சிதனைத்
 தின்றேபுழலுமவன்யானை யாவென்றிந்தத்திறத்தெல்லா
 மன்றேயென்னுதாமென்னு தறிவாய்நின்றவெனையெங்கு
 மொன்றேயாகக்காண்பானிவ்வுடம்போடிருந்தேயுடம்பறுப்பான்

இகமேறிகமும்புலன்வினைந்த வின்பமெல்லாமறவிகந்நுள்
 ளகமேவினையும்பேரின்ப மடைந்தார்க்கென்றுமழியாதாற்
 புகமேய்கின்றபுலன்பொறிகள் புணர்ந்தவின்பம்போமென்றுந்
 தகமேலிடராமெனவுமவை தக்கோரென்றுஞ்சாராரால். (கச)
 வேறு.

உடம்புடனேயுள னாகியிருந்தே
 விடம்புகாகாம வெகுளியின்வேகாச்
 சடம்பொறையாமை தவிர்த்தவனெநல்
 லிடம்புகுஞானியு மின்புறுவானும். (கரு)

மெய்யறிவேவினை வின்பமதாகவு
 மெய்யறிவேவினை யாடிடமாகவு
 மெய்யறிவேயொளி யாகவுமேயோர்
 மெய்யறிவேபெறு மின்பம்விடாதார். (கசு)

காவல்செய்தைந்நு புலன்கணிரண்டு
 மேவவிரும்புரு வத்திடைவிட்டிட்
 டாவகைநின்றவ பானபிராண
 னேவலினின்றியியக்கமறுத்தே. (கஸ)

அஞ்சுபொறித்திற னுசையடக்கா
 நெஞ்சுபயத்தொடு கோபமுநீக்கா

வேஞ்சுதிறத்தலில் யோகிகள் காணு
முஞ்சுபிறப்பிடர் யாவுமுதிர்ப்பார்.

(௧௮)

வேறு.

சாதிபுரியுந்தொழில்களுக்குந் தக்கோர்செய்யுந்தவங்களுக்குந்
தீதிலுலகமேழினுக்குஞ் சேருமிடமாயுள்ளவெனை
யோதிமுடியும்பரிசே மெய்யுணர்ந்தார்பிறவாரொனவுரைத்தா
னாதிமுடிவொன்றின்றியே யடையத்தானையாய்நின்றான். (௧௯)

ஐந்தாவது

ஞானகர்மவத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௧௭௦.

ஆறாவது

யோக அத்தியாயம்.

—

யோகமனத்தவர் யோகமதற்கே
யேகமுதற்பொருளாகியிருந்தே
நாகபணத்திடை யேநடமாடு
மேகமவற்கிவை மீளவிரித்தான்.

(௧)

செய்தவினைப்பயன் விட்டிவைதீரா
தெய்தவியற்றி யிருப்பவனேகா
ணுய்யநிலத்துநல் யோகியுஞானியும்
வெய்யதழற்பொலி வேள்விசெய்வாரில்.

(௨)

மேவினயாவையும் வீடுதலில்லார்
யாவர்களேனுநல் யோகிகளாகா
ராவர்களாகில வாவறலேகா
னோவலிலாதநல் யோகமுமையா.

(௩)

உய்வகையோக மொருப்படுவார்க்கது
கைவருமாசெயல் காரணமேகாண்
மெய்வகையோகம் வினைந்தபின்மெய்யே
செய்வனவானவை தீமையவேயாம்.

(௪)

புன்மையவாய பொறித்திறனோடும்
பன்மையமான வினைப்பயனோடு

மன்மையனான வனப்பொழுதையா
தன்மையிலேயோக மதிற்றலைநின்றான். (௫)

தர்னலதியாவர்தன் மேன்மைசெய்தக்கார்
தானலதியாவர்தன் கீழ்மைசமைப்பார்
தானலதியாவர்தன் மெய்ப்பகையாவார்
தானலதியாவர் தனக்குறவாவார். (௬)

வேறு.

இறவாவகைதன் னுள்ளத்தை யடக்குமவனே தனக்கென்று,
முறவாயுள்ளானல்லாதார் தமக்கேபகையாயொழுகுவார், துற
வாதொழுகுந் துவந் துவங்க டுறந்தொன்றினையே தொடர்ந்தவர்பா
ன், மறவாதெழுந்தமெய்யறிவிம் மாயைமறைக்கமறையாதால். (1)

பாடும்பனுவல்பலவோதி யவற்றாலறியும்பயனுணர்ந் து
நீடும்புலன்களவைவென்று நிலையிற்கலக்கற்கரியானு [யிங்
யோடும்பொன்னுமொருபொருள்போ லொக்கப்பார்க்கு மவனே
காடும்பெரியமாயக்கூத் தாடாததுகண்டமர்ந்திருப்பான். (அ)

கைம்மாறில்லாதனசெய்வான் காதற்றேழும்கடும்பகைஞன் [தா
விம்மர்தெவர்க்குமொத்திருப்பான் வேண்டப்படுவான்வேண்டா
னம்மாமறநூனெறிபுரிவா னாகாதனவாக்கிடுவானென்
றம்மாநுடவரனைவருக்கு மொப்பான்யோகியெனப்படுவான். (ஆ)

தலையாமிந்தயோகத்தைத்தலைநின் றொழுகுந்தன்மைகே
னாலையாவாசையறமாற்றி யொன்றந்தனக்கென்றொழுகாதே
மலையார்முழைஞ்சேமுதலாக யோகங்களுக்குவகுத்துரைத்த
நிலையாவையினுமொன்றினில்வந்தியா துறலியாவிடத்ததிலே. (க0)

ஒக்கும்வகையாற்குசைபரப் பியதன்மேலுழையின்றேல்படுத்துத்
தக்கதுகிலையதன்மேலேவிரித்துத் தானங்கதிலிருந்து
மிக்கமனனையறவொருக்கி வேறுசெய்யும்வினைகளுடன்
ஒருக்கபுலன்களவையடக்கியுணர்வுதூய்தாவதன்பொருட்டால். (1)

தலையுங்கழுத்துமுடம்புமிவை செவ்வேதளராதேயிருக்கு
நிலையிலிருந்துகண்களைத்தன் மூக்கினுதிமேலேநிறுத்தி
யலையுங்கடல்போற்காமமு மெய்ப்பயமுந்தன்னைவிட்டகல
வுலையுமனமுள்ளடங்கவெனையுணர்ந்தேயிருக்குமதுயோகம். (க௨)

வேறு.

எண்டிகழுமியோகத்தை யிப்பரிசேயெப்பொழுதுங்
கொண்டுபயில்வார்கடைக்கா லென்னை யேகூடுவரா
லுண்டியினின்மிகுவாளுண் டுறப்பார்மிக்குறங்கிடுவார்
கண்டுயிலையறத்துறப்பா ரவர்க்கிதுகைவாராதால். (க௩)

வேறு.

துயிலுமுணவுஞ்செய்தொழிலு மிகாமேகுறைந்துதோன்றாமே
பயிலுமவனேயோகத்தைத் தன்பாற்படுக்கும்பான்மையா
னயிலும்பொறிவிட்டவ்வறிவு தன்பாலடங்குமப்பொழுது
குயிலுமியோகந்தலைநின்ற னென்றங்கவனைக்கூறலாம். (க௪)

வேறு.

இப்பரிசுபயில்கின்றயோகி காலிலாவிடத்து
மெய்ப்பரிசுநடுங்காத விளக்குப்போல்விளங்குமா
லெப்பொழுதங்கவனுணர்வீவ் வுண்மையிலேசென்றிசையு
மப்பொழுதுபரமானந்தத்தினை யு மடையுமால். (க௫)

வேறு.

யாதொன்றிந்தப்புலனறியா வளவிலின்பமாயிருக்கு [கா
மியாதொன்றினைச்சென்றடைந்தோர்கள் பின்னையதனிலிரண்டா
ரியாதொன்றினைப்பெற்றவ ரிதனின்மிக்கதொப்பதுண்டென்னு
றியாதொன்றிந்தவறிவுக்கே யறிவாய்நிற்குமதினின்றோர். (க௬)

வேறு.

வஞ்சர்வேல்கொடுமார்பி னெறியினு
மெஞ்சவேதழன்முடி யெறியினு
நஞ்சினாரழனாக நலியினு
மஞ்சிடாது வானந்தமாவதே. (க௭)

போகமாயுலன்களைப் போக்கறுத்
தாகமாமெய் யறிவிடையேயந்த
வேகமாயமனத்தினை மெல்லவே
யேகமாக விருத்திகலாதுநீ. (க௮)

வாங்கியைம்பொறி நின்றமனத்தினை
நீங்கிடாவகை நின்னுளிருத்தியுந்
தீங்கியாவையுஞ் சிந்தைசெயாமையும்
பாங்கியாததுவே பயில்வாயோர். (க௯)

தேறுநெஞ்சினனாய்த் தன்செயலலால்
வேறுகண்டறியா மெய்யறிவினா
லூறிலிந்தவுடம்புடன் வேறுபெற்
தேறிநின்றவனே யின்பமெய்துவான்.

(௨௦)

வேறு.

இழியாதிர்தயோகத்தையென்றுந் தலைநின்றவனென்று
மழியாவின்பத்தினையின் பத்தாலேயடையுமதுநிற்க
வொழியாவெல்லாவுயிர்களுந் தன்னுள்ளேகாணுமவற்றுள்ளே
கழியாதெங்குந்தானின்றபரி சுந்தெரியக்காணுமால்.

(௨௧)

யாவனொருவனென்னையெல்லா வுயிர்களிடையுமென்னிடையே
மேவவெல்லாவுயிர்களையும் வேறுகாதேமெய்காண்பான்
தேவர்பகைமுன்செகுத்தோனே யவனியாதென்னுஞ்செய்திடினு
மாவவனாகின்றேன் யானதுநீயேதுமையுதேல்.

(௨௨)

இடரானதுதானின்பந்தா னியாரோனுக்குமாயிடுகப்
படரானின்றவதுதானுமுறு வானியோகியெனப்படுவான்
சுடராய்நின்றவடிவேலோய் துணிநீயென்று துழாயலங்க
லடரானின்றநெடுமுடியோனருளிச்செய்யவவனுரைப்பான்.

(௨௩)

எல்லாவுயிருமொன்றாகப் பார்ப்பதியோகமெனவுரைத்தாய்
மல்லார்தோளாயிதற்குநிலை காணென்மனமாகின்றவிது
நில்லாவிதற்கைத்தாய்ப்புலனைக் கலக்குமதனைநிலைநிறுத்த
லொல்லாதெனவுங்காற்றடக்கற் கொக்குமெனவுமுணர்கின்றேன்
வேறு.

இவ்வகைவிசயன்கூற மாயவனியம்புகின்றா
னைவகைப்புலனெஞ்சு மடக்குகையரிதானாலு
முய்வகையோகமியாவு முயர்ச்சியினாலுமொவ்வா
வைவகைப்புலன்செயின்ப மனைத்தையும்வெறுத்தலானும்.

(௨௪)

வேறு.

வெய்யநெஞ்சமடங்கிடும் வேறிதற்
கையமில்லையென்றேயறியாதலாற்
பையவேகரணம் பதினான்கையுங்
கைகடந்தவரீயோகமுங் கைகண்டார்.

(௨௫)

என்கூற விசயனியம்புவா
னின்றயோகத்திலே நெடுநாளொலாம்

பொன்றுங்காலத்தயர்த்துயிர் போயினுற்
சென்றுநற்கதி யேயன்றுசேருமோ.

(௨௭)

யோகமேவவினைக ளொருவினான்
மோகமேவலின் யோகமுடிந்தில
னேகமேயிருபா லும் விடாநிற்க
மேகமேயென வீந் துகழியுமோ.

(௨௮)

மையலிதுவென் மனத்தினின்மற்றிந்த
வையமறுக்கவல்லாரில்லை நீயன்றி
யுய்யவிதனை யுரையென யோகத்தின்
மெய்யனிதனை விரிய வுரைக்கின்றான்.

(௨௯)

பொய்மையடையாப் புலனுடைமார்தர்க
ளிம்மையிடை யு மறுமையுலகத்தும்
வெம்மையடைகிலர் மெய்மைவிடாரொன்றுஞ்
செம்மைதெளியின்னஞ் செப்புதுங்கேளாய்.

(௩௦)

யோகமுடியா துடையேயிறந்தவன்
யாகவினை பலசெய் தாங்கிசைந்திடுஞ்
சோகமினாடெய்தத் துன்பந்தொடராதே
போக நுகர்ந்து பல்காலங்கள் போயபின்.

(௩௧)

கிறந்தவரசர் திருக்குலத்தாத
லறந்தருயோகி கடங்குலத்தாதல்
பிறந் துபெறுவதெல்லா மெய்துப்பின்னு
மறந்தவியோக மகிழ்வுடனெய்தும்.

(௩௨)

கொண்டுபயிலுங் குணமிலனாகினு
முண்டுதெளிவென் றுணர்ந்தவியோகந்தான்
பண்டுபயின்ற பயிற்சியினூர்களைத்
தண்டுதலின்றிமுன் றுனேதலைப்படும்.

(௩௩)

அனையவியோகத்தை யாற்றுவனென்று
நினை யுமவனு நெறிபிறழாமல்
வினைகள் பலசெய்து வேள்விமுடித்தா
னனை யுங்கதிமேற் கதியையவன்பெறும்.

(௩௪)

நீடுமனநிலை நின்நிலனாகினு
மோடும்வகையால் விடாதேபுழன்றவன்
பாடும்பவங்கள் பலகடந்தாயினும்
வீடும்பெறுமின்னம் வேறுஞ்சிலகேளாய்.

(௩௩)

எல்லாத்தவமு மியற்றிநின்றேனினு
மெல்லாக்கலைகளுங் கற்றுணர்ந்தோனினுஞ்
செல்லாக்கருமெல் லாஞ்செய்தவனினு
நல்லான்வலியோகி நீயி துநண்ணுவாய்.

(௩௪)

வேறு.

இருவகையவினையறுக்கு மியோகிகளெல்லார்களினு
மருவரியமனத்தினையு மன்பையுமென்பால்வைக்கு
மொருவனுமேயானுவக்கப் படுகின்றேனெனவுரைத்தா
னருவெனவன்றுருவெனமுன் பாரர்லுமறிவரியான்.

(௩௫)

ஆரூவது

யோகவத்தியாயம்-முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௦௭.

ஏழாவது

மாயாருப அத்தியாயம்.

உய்யவன்பினொடுமென்னையே யடையுமியோகமே பயிலுமி
யோகிதா, னையமின்றியெனையேயடைந்திடுமதைய நீயுமறிவாயெ
ன, வையமுண்டுமறைநீர்மையுண்டிடையர் மாதருண்டிடமலர்ந்
திடுஞ், செய்யதண்பவளவாய்திறந்து திருமாதுகேள்வனிலைவசெ
ப்புவான்.

(௧)

மாயுமாயைமறையாத நெஞ்சினிடை மற்றெனுண்மையினை
வாய்மையா, லையுமாறுறவறிந்துளோர்களறியாத தொன்றுமிலை
யென்னினு, மாயுமாநுடரநேகர்பாலொருவ னென்னையாயுமனம்
வைத்துளா, னாயுமாநுடரநேகர்பா லொருவனையறிந்துமுடிவா
னையா.

(௨)

மண்ணுநீருமெரி தீயும்வாயுவுமவ் வானினோடுமனபுந்தியு,
மெண்ணுநீர்மைகளிலியானெனும் பதமுமெண்ணுமெட்டுமிவைய
ன்றியே, பண்ணுநீர்மைகளின்மேலதாயுலகி லியாவையுங்கொடுப

ரித்துடற், கண்ணுநீடுயிருமாகியென்னுடைய மாயைநிற்பதுகை
வேலினேய். (௨)

கண்ணினுற்றெறிய லுற்றுணர்ந்தவிவ் வி ரண்டினு லும்வருகாரி
யம், பண்ணிநிற்பனநடப்பவென்ற பொருளியாவும்ற்றவிருபான்
மையே, நண்ணிநிற்பதுலகாதலாலுலகி னுசவுற்பவமுநானலா, தெ
ண்ணின்மற்றறிவதில்லை யெப்பொருளு மென்னிலன்னியமதில்லை
யால். (௪)

வேதமாகிநிகழ்யானலா துலகி லென்னில்வேறெனவிளங்கிடு
ம், பூதமானவைபொறுக்கவேறுபொறையாளரில்லையெதுபோலெ
னி, லோதுமாமணியநேகமுடுருவு கோவைநூலிலொருபான்மை
போற், பேதமானபொருடோறுநான்மருவி நின்றவாறுநனிபேசு
வாம். (௫)

வேறு.

திரியுமிருகதிரினிடைத் திகழொளிரான் நிருமதையி
னரியமுதலெழுத்துநாளுடவர் பாலாண்மைபுநான்
விரிபுனலிற்சுவையுநான் மேதினியில்வாசமும்நா
னெரியில்வருவெம்மைபுநா னுகாசத்தெழுமொலிநான். (௬)

ஆன்றவறிவுடையார்பாலறிவு நானடங்கினர்பால்
வான்றவநான்வளர்நன்மை பூண்டார்பால்வண்புகழ்நான்
ரோன்றன்மிகுதுறலோர்பாற்காம முழுத்தொல்வலிநா
னுன்றுபொருளனைத்தினுக்கு முயிராகியுள்ளேனான். (௭)

மூன்றுகுணவகையாகி முடிதின்றபொருண்முழுதுந்
தோன்றுவதுமென்னிடையே யெனைத்தொடர்ந்தேநிற்பதுவு
மான்றவமற்றவற்றினிடையான் ரோன்றேறனவற்றினுக்குச்
சான்றெனநிற்குவனல்லா லவைசார்ந்தவாமேழனான். (௮)

மைக்குணங்களுனுமிவற்றின் மயமாயம்மயத்துவமா
யிக்குணங்கண்முன்னு லு மயக்கப்பட்டறிவிழந்து
தொக்கிணங்குகின்றவுயி ரிவையெல்லாஞ்சுடர்வோலோ
யக்குணங்கள் கடந்தவெனை யறியுமோவறியாவால். (௯)

இவ்வகையகுணமுன்றி னியற்கைத்தாயாராலுஞ்
செய்வகையதல்லாவென் மாயையினுற்றிகைப்பொழிந்திங்
குய்வகையதறிதெவர்க்கு மென்னையேயெப்பொழுது
மெய்வகையோடடைதின்ற மனமிலோல்வேல்வேந்தே, (௧௦)

ஊழாலேவருமிந்த மாயையினாலேயுள்ளம்
பாழாகவறிவிங்கே பறியுண்டுநெறிநின்றோர்
ஊழாததீவினையே வினையாகவினைக்கின்றார்
கீழானோரெனையடையா ரடைவாருஞ்சிலருளர்கேள்.

(கக)

வேறு.

செல்வம்விரும்பினர் செல்லடைந்தோ
ரல்லல்கெடுக்கெனை யன்புசெய்வோர்க
ணல்லதறிந்தமெய்து ஞானியிந்நால்வரும்
வல்லதிலென்னை வணங்குதவத்தோர்.

(க௩)

இன்னவர்தங்களி லென்னொடும்வேறு
யுன்னலிலாமை யின்ஞானியுயர்ந்தோ
னன்னவனல்ல நெனக்கவனுக்கே
நன்னலம்வைப்பது நானுநலத்தோய்.

(க௩)

ஓதருஞானியென் னுண்மையினுள்ளே
யேதலினாலவ னுன்னவேயா
மாதலினாலவ னேசிலவாய
காதலினாய பவங்களினெய்தான்.

(க௪)

விரியவுணர்ந்த விழுப்பொருளெல்லா
முரியவெனன்றி யிலாதவொழுக்கந்
தெரியவறிந்தெனை யேசெறிகிற்பா
னரியனவன்பெறுதற் கயில்வேலோய்.

(க௫)

மற்றவருந்தம் மனங்களில்வைத்த
பற்றதிலேபறியுண் டறிவெல்லா
முற்றவைதந்திடு தெய்வவொழுக்கா
னற்றவநின்றவை நண்ணுவர்வேலோய்.

(க௬)

யாவனொருத்த னியாதொருதெய்வ
மேவவருச்சனை யன் பின்வினைப்பா
னாவசலிப்பது மன்பவனுக்கே
யாவனமுற் றதளித்திடுவேனான்.

(க௭)

அளித்தவவன்பொடு மத்தெய்வநாளுங்
களித்துவணங்கினர் காதலவெல்லாம்
வெளிப்படமுற்று மளித்திடுவேனா
னொளிப்பரிதா முருமஞ்சவுடன்றோய்.

(க௮)

சுந்தையினித்தெய்வ மெய்த்தெய்வமென்றே
முந்தவருச்சனைசெய்து முடிக்கு
மந்தமனத்தர்பெறும் பயன்வாண
ளந்தமுடைத்த தனித்தமுமையா.

(௧௬)

வேறு.

தானந்தமிலியுவமைதர நின்றதாவரிய
வானந்தவருவமென வெனையொன்றுமறிவதிலர்
கோனந்தமகனரசர் குலமைந்தனிவனுமெழி
லானந்தமிலியொருவனிவனென்பாறிவிலிகள்.

(௨௦)

மருவுற்றபிரகிருதியதினும் மறைவெனெழி
லொருவர்க்குமறியும்வகை வெளிநிற்பதுலையுலகில்
வெருவுற்றபெருமயலின் மனமுற்றுவழிமறைய
வருவுற்றவெனையுலக மறிகிற்பதுலையடைய.

(௨௧)

வேறு.

போனவையினிமேற் புகுதநின்றன விப்பொழுதுபோகின்ற
னவனைத்தும், யானநின்றிருப்பனியாவையு முலகிலென்னேமற்றி
யாவருமறியார், மானவெஞ்சிலையாய்வேண்டல் வேண்டாமதன்
னிலைவருகுணமயக்காற், றுனமைந்துருவாய்ச்சனித்திடும்பொழு
தே தந்தமெய்யறிவுசார்ந்திடலால்.

(௨௨)

வியக்கமேன்முயன்றல்வினைமாந்தர் விரும்பலராகிமுன்செ
ய்த, பயக்கமேவியதிவினையெலாமறவே பற்றறப்பறிந்துமுன்போ
னற், றுயக்கமேபுரியுஞ்சோகமேமுதலாந் துவந் துவங்குணங்களி
ற்றொடர்ந்த, மயக்கமேவலராயொழுக்கமேநிலைநின் றென்னையே
மனத்திடைவைப்பார்.

(௨௩)

எறிவரும்பிணிமூப்பிறப்பொடுபிறப்பென்றிவை கெடுத்திடல்
பொருட்டாகக், குறிவரும்பரிசுநினைத்துமற்றெனையே கூடுதன்
மேவிநின்றவர்க, ளறிவரும்பிரமந்தன்னையுமதனை யறியுமெய்யறி
வையுமறிவி, னெறிவருங்கருமமனைத்தையு மறிவரறிந்தபின்னிகழ்
வதுங்கேளாய்.

(௨௪)

வேறு.

தேடும்பழையவநிபூதமதி தெய்வத்தோடதியெச்சங்
கூடும்பரிசுநின் றவெனை யறிவாரிந்தப்புழுக்கூடு
வீடும்பொழுதுமெனைமெய்யே யறிவாரொன்றானியாம்வெவ்வே
றூடும்பழையமாயக் கூத்தாட்டுகின்றவம்மாயன்.

(௨௫)

ஏழாவது

மாயாருபவத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௨௩௨.

எட்டாவது

எழுவகைவினாவுரைத்த அத்தியாயம்.

அடையஞாலத்தை யார்த்ததிலார்ப்புண
திடையர்தாம்பிடை யார்ப்பவிருப்பவ
னுடையனாகமுன் போதினவேகொடவ்
விடையனானவன் மீளவியம்புவான்.

(க)

வேறு.

ஆயபிரமத்தோடத்தி யாத்மமமைகரும
மேயவதிபூதமதி தெய்வமதியெச்சங்
காயமதிலுள்ளபரி சுங்கெழுமுகாயம்
வீயலுறுபோழ்திலுனை மெய்தெளியுமாறும்.
விரியவுரைசெய்தருள வேண்டுமெனமீண்டவ்
வரியரவிலே துயிலு மாயவனுரைப்பா
ளரியதழியாமையதனைத்தினுமுரைக்கிற்
பெரியதுமொழிந்த பிரமம்பிறவையுங்கேள்.

(உ)

(ஈ)

வேறு.

அந்தக்கரணங்களினின்ற வறிவத்தியாத்மமாவதுதா
னிர்தப்பிறவிதனையாக்கும் யாகங்கருமமென்பதுதா
னந்தற்கமைந்தவுடம்பதனை நானென்கின்றததிபூதம்
பந்தப்படுமிவ்வுடற்கமைந்த புருடன் தெய்வமெனப்படுவான்.

(ச)

எஞ்சுதலையிலதியெச்ச மாகின்றேறானிறக்குங்கா
னெஞ்சுகவருநெறிகளெலா மடைத்துநினையப்படுவதுநா
னஞ்சுபுலனும்பொறியைந்துமடக்கிய நிவென்பாலதாய்த்
துஞ்சுமவர்களெனையடைவ ரெவ்வாறென்னிற்சொல்லக்கேள்.

(ஐ)

இந்தவுடலம்விடும்பொழுதுயாவனி யாதொன்றினைநினைந்தா
னந்தவளவேயந்தப்பாவனையா லதனையடையுமா
லெந்தனியல்பேயெப்பொழுது மிதயத்திடைக்கொண்டென்பாலா
சிந்தையொடும்வாமளர்தொடங்கி லதனாலெனையேசேருதியால்.

[ஞ]

(ஃ)

நல்லகருமயோகத்தும்ஞானயோகமதுதனிலுஞ்
செல்லுமனனைமிகச்செலுத்திப் பிறிதொன்றினையுஞ்சேராதார்
சொல்லவரியகதிரவன்மண்டலம்போற் றேன்றுந்தொல்லோனை
யல்லதடையாரவனியற்கை யடையும்பரிசையறையக்கேள்.

(ஏ)

எல்லாப்பொருளுமறிவாணையெல் லாப்பொருட்கும்பழையாணை
யெல்லாநாயுந்தன்னிலைநி றுத்து வாணயிரம்பச்சிறியாணை
யெல்லாப்பயனுமீவாணை யார்க்குநினை தற்கரியாணை
யெல்லாவிடத்துமிருடர்த்த விளவெங்கதிர்போலெழுவாணை. (அ)

மருவற்குரியவன்புடையார் மயங்காயோகமனத்தாலே
புருவத்திடையேதன்னுடைய புரைதீருயிராப்புகநிறுத்தி
யுருவத்துணைவிட்டிடிந்த யோகத்தாலேயவனோடும் [லோய்.
பொருவப்படுமப்பொருண்மேலே யின்னம்புகல்வன்பொருவே
வேறு.

யாதொன்றைமறைதெரிந்தோ ரழியாதென்றெடுத்துரைப்பர்
யாதொன்றையவாவறுத்த யோகிகடாமெய்திடுவர்
யாதொன்றையுறநினைந்தோர் காமமுதலியவிழப்ப
ரியாதொன்றப்பரம்பொருளா மதனைச்சுருங்கவியம்புவன்கேள்.
வேறு.

அஞ்சுபுலன்வழியவை யடைத்தயலுருதே
நெஞ்சதனையிதய கமலத்திடைநிறுத்தி
யெஞ்சதலிலுயிர்வளியை யுச்சியினிலேற்றி
யுஞ்சுபுகுநெறியென வினோகுடனிருந்தே. (கக)

ஓதலினியற்கையினோடோமெனு மெழுத்தை
வாய்தனிலுரைக்க மனமானதுதனித்தே
மேதகுமெனைத்தெளியவா விதனைவிட்டோர்
வீதலினியற்கையெனையே யடைவர்மிக்கோய். (கஉ)

இப்பரிசினுண்டொ ரறு திங்களவென்னு
தெப்பொழுதுமென்றனியல்பே நினையலுற்றார்
கைப்படுவனியானெனியல் கைப்படவிருந்தோர்
பொய்ப்பிறவியானது மறித்தடைதல்பூனார். (கங)

வேறு.

செய்யாமுன்சார்ந்தவினைதீர்ந்தபோதே திசைமுகனாடணைந்
தோருந்திரியமீள்வர், மெய்யாகவெனையடையு மவகோகண்டாய்
மீளாதநெறி யடைந்தார்வேறுகூறி, லையாகேள்சதுர்யுகமீரைஞ்
சூறுமொருபகலா மாண்டொருநூ றயற்குமுள்ள, தெய்யாதங்க
வனுக்கோர்பகலிற்றோன்றி யிராவிறக்குந் தன்மைத்தாமியோனி
யெல்லாம். (கச)

வேறு.

நெறியில்வருவியத்தமோடவ்வியத்தங் கூடாதநிலைமையென்
றும், பொறியழியுமாக்கைதனி லழியாதபுலமென்றும்புதிதன்நெ
ன்று, மறிவரியநெறியென்றும்புழியாதபொருளென்று மடைந்தோ
ர்பின்னைப், பிறிவரியநெறியென்றும் பெரியோர்கள்பேசுவதென்
பெற்றிகண்டாய். (கரு)

எப்பொருளுமியாதொருவனுள்ளடங்கிற் நெங்குமாய்நிற்கி
ன்றான்யா, ரப்பரமபரம்பொருளாயுள்ளவெனை யன்பாலையடை
வதையா, வெப்பரிசுவருங்காலத்திறந்தார்கள் பிறவாதார்பிறப்ப
ொன்னி, லப்பரிசுவருங்காலத்தினையறிய வுரைக்கின்றேனதனைக்
கேட்பாய். (கௌ)

அங்கியொளிபகல்வெண்மையாங்காலதேவதைகளவர்களோ
டுந், தங்குமறுதிங்களிடைபுத்தராயணஞ் சார்வார்மறுத்துஞ்சாரா
ர், கங்குல்புகைகறுப்பென்னுங்காலதேவதை யடைந்நுபிறக்குங்
கண்டா, யெங்குமறுதிங்களிடைதக்கனாயனத் திறந்தயோகியெ
ன்பான். (கௌ)

வேறு.

ஏதமானதின்றியிவ் விரண்டுமாயுமியோகிதான்
வேதமோதிவேள்விதான மெய்த்தவங்கள்செய்துளா
ரோதுவாயநற்பதங்களெய்தி வீடுமெய்துவா
னாதலாலவ்வியோகமே செய்யென்றுமாயனோதினான். (கஅ)

எட்டாவது

எழுவகைவினாவனாத்தவத்தியாயம்-முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௨௫௦.

ஒன்பதாவது

மாயாவிகார அத்தியாயம்.

ஈர்வன்றுயர் களையும்பத மீதன்றுகொ லெனவே
யார்வஞ்செயும்விசயன்கொளுமாசங்கையையறியாக்
கார்வந்தெனவவனன்புறு களிகொண்டெழுவெளியே
தேர்வெண்பரிகுசைகொண்டெழு பாகன்றிருமொழிவான். (க)

அறையும்பொருள்களின்முன்பனு பவமொன்றியவதனை
மறையும்பொருள்களின்முன்பற மறையும்பொருளினேமே

லிறையுந் துயர துவின்றி முனியைகின் றதையிசைவே வா
டுறையுந் துகள றநின் றதை மொழிகின் றன னுணர்நீ.

(௨)

அழிவொன்றிலதறனொன் றிய தரிதன் றியததன்மேல்
வழிவந்தமெய்யறிவன்பில றொணையெங்கணுமருவா
திழிதந்திடுசெனனங்கொடு மரணங்கொடுமிநனே
புழிதந்திகபரமொன்றிய வருவங்களி லுழல்வார்.

(௩)

வேறு.

யாருமறியப்படாமையே யெனக்குவடிவா யுடையநா
னருமூலகங்களை யடையப் பரப்பிநிற்பனாதலினாற்
சாருமூலகிற்சராசரங்க ளெனையேயவற்றையான்சாரோன்
சேரும்பரிசுநின்றூற்போற் றெளியாதார்க்குத்திகழுமால்.

(௪)

வேறு.

முன்னேயொன்றுங்கலவா தி யானிற்பன்முழு துமாய்நின்ற
வந்நேர்மையினாலுலகமென்னே டங்கங்கலவாதாதலினா
லென்னேயென்றனியற்சையினைப் பாராயிந்தச்சகமெல்லா
மன்னேயென்றன்மாயபெறுமாங்கா ரமுன்னாய்த்தருவன்காண்.

வேறு.

என்னுருவிற்புணராதே யென்னேவிடத்தேதான்றாதே
மன்னுயிர்களுளையென்றுஞ் சார்ந்தவரும்வகைகேட்கி
லுன்னுமிடமெங்குநிறைந் தொளிக்கின்றவானெங்குந்
துன்னியற்கைசெநிகாற்றின் றேற்றம்போற்சுடர்வேலோய்.

(௫)

ஈண்டுபொருளிரைவையனைத் து மிறக்குங்காலென்னிடையே
மாண்டுபுகும்பிறக்குநாண் டமற்றவைதான் வரன்முறையே
மீண்டுபுறப்படுமெல்லா மாதலினுன்மெய்பார்க்கி
லியாண்டுமுயிர்படைத் துக்காத் தழிக்கின்றேனியானேகாண்.

(௬)

வேறு.

விலங்குலகையாய்பலங்களுடன் வேண்டல் வேண்டாமையை
விட்டுச், சலங்கொள்வினை ளுளவைசெய்வ னதனாலென்னையவைசா
ரா, வுலண்டுவாயானூற்றந்த நூலாற்கட்டுண்பதுபோலப், பலங்
கண்ணைவாரதனாலே கட்டுண்டாங்கேபட்டுழப்பார்.

(௭)

வேறு.

ஊர்வனநிற்பனவாக வுலகவைபுண்டாக்குமெனை
யேர்வுபெறவறியாதார் மகனென்றேறிகழந்திடுவர்

வேனொநெஞ்சத்தாசை வினைகளை மிடையச்செய்வா
ராரொனிலவர்கடாழு மரக்கோடசுரராவார்.

(௧௭)

அறிவினாலென்னை யாக வறிந்துகொண்டமைதியாலே
பொறிவழியடைத்தெப்போது மென்னையேபோற்றிசெய்து
நெறியினால்வழுத்திவாயா லென்னையேநினைந்துநெஞ்சாற்
செறிதருமிவர்கள் கண்டாய் தேவரிற்றெரியப்பட்டார்.

(௧௮)

வேறு.

காலத்தாலும்பொருளிடத்துங் கணித்தற்கரிதாகியவென்னை
ஞாலத்தார்கள்புகழ்வரிய ஞானயாகங்களினாலே
கோலத்தால்வேறுகவுமெய்க் குறியாலொன்றாகவுங்கொண்டு
சாலத்தாழ்வாரவருடைய தன்மையினைநான்சாற்றக்கேள்.

(௧௯)

வேறு.

வேதமொழிவேள்விமிகு வேள்விபிதிரர்க்கே
யீதலுறும்வேள்வியெரி நெய்சருவிவற்றூற்
காதலுறுவோர்கள்புரி காரியமிதெல்லா
நாதமுதலாயபொரு ளாயவையுநானே.

(௨௦)

ஆயிலுலகங்களை யளித்தொளிவளர்க்குந்
தாயினொடுதந்தையவர் தந்தைதலைகண்ணுன்
போயினவினைப்பய னளித்தல்புரிவேனா
னேயுமறைமூன்றினுட னோமெனுமெழுத்தியான்.

(௨௧)

வேறு.

எல்லார்க்குங்கதியுநா னிருவினைப்பாரகனுநா
னெல்லார்க்குந்தலைவனா னென்பொருட்குஞ்சான்றுநா
னெல்லார்க்குமுறைவிடநா னியார்க்குமிடர்தீர்ப்பேனா
னெல்லார்க்குநல்லேனா னென்பொருட்கும்வித்துநான்.

(௨௨)

வேறு.

தாங்கியநீயொல்லா மிரவியாய்த்தலத்துநின்று
வாங்குகின்றேனுமீள மழைகளாய்க்கொடுக்கின்றேனு
மீங்குமெய்யுணரிலியானே யாதலாலியாதொன்றேனு
மாங்கருச்சனைசெய்கின்றா றென்னையேயருச்சிக்கின்றார்.

(௨௩)

ஞானமாயொன்றாய்நின்ற வென்னையேநானாவாகப்
பொனதீவினையின்மாரந்தர் வேள்வியாற்பூசித்தத்தால்

வானமாமுலகமேறிவாழ்ந்து மண்ணிடையேவீழ்ந்திட்
உனமாமாசையாலே யிறப்பதுபிறப்பதாவார்.

(௧௬)

மின்னையேய்வேலாயென்னை மேவுவார்வேண்டிற்றெல்லாம்
பின்னையேயென்னுதன்றே யளித்தவைகாப்பேன்வானோர்
மன்னையேமுதலாந்தெய்வம் வணங்குகின்றருமற்றென்
றன்னையேவணங்குகின்றார் தாமநியாததேகாண்.

(௧௭)

தேவநாயடைந்தோர்தேவ ராவர்கள்பிதிர்கடம்மை
மேவவேயடைந்தோரந்தப் பிதிர்களாய்விளங்காநிற்பா
ரியாவர்கள்யாவர்பாலா ரவர்களேயாவொன்று
லாவவென்னடைந்தார்யானே யாவதற்கையமுண்டோ.

(௧௮)

போதலரிளையேநீரோ பெற்றதேகொண்டுபோற்றிக்
காதலாற்றாயவன்பர் தந்ததேகளித்துக்கொள்வ
னாதலாலீவநோற்ப வுண்பவற்றிவைகளேகொண்
டதெலாமெனக்காய்த்தந்தா லென்னையேயெய்தலாமால்.

(௧௯)

எப்பொருடனக்குமியா னொத்திருத்தலாலெனக்கியாரு
மொப்பர்களினியரினனா தானொனவொருவரில்லை
யிப்படியறியுமன்பர் பக்கலையானுநிற்ப
னப்படியவருமென்பா லங்ஙனேயமர்ந்துநிற்பார்.

(௨௦)

ஊணையேமுதலாயென்பா லொருக்கியென்னுணர்வார்நானா
நாணையேவிட்டுத்தீமைபுரியினு மவர்கணல்லா
ரோணையேய்புயத்தாயென்றுங் கேடிலாவின்பமல்லா
தாணையேயொருகேடில்லையெங்கனுமவருக்கையா.

(௨௧)

வணிகருமற்றேவளாண் மாந்தருமகளிர் தாமும்
பணிவொடுமென்னைப்பேணிப் பற்றறுத்திடுவொன்று
லணிமுடியரசர்மேன்மை யந்தணரடைவராகிற்
றணிவரும்பிறவிதீரச் சாற்றேவண்டுவதுமுண்டோ.

(௨௨)

மின்னையேயனையவாழ்வி னின்றநீவிருப்பினோடு
மென்னையேவணங்கியென்று மென்னையேநினைதியாகி
லென்னையேயடைதியென்றே யியம்பினானிலங்குவாட்கட்
பின்னையேய்முறுவலோடும் பேய்முலையுண்டபெம்மான்.

(௨௩)

ஒன்பதாவது
மாயாவிகாரவத்தியாயம்-முற்றிற்று.
ஆகத்திருவிருத்தம்-௨௭௩.

பத்தாவது

விபூதி அத்தியாயம்.

அரிபுவென துநிலைமையெழுந் பளவேசொன்னேன துகேட்டே
யுரியமனனிற்களிகூர வுவவா நின்றவுனக்கதனை
விரியமொழிவன்கேளென்று வேதத்தலைக்கேவீற்றிருக்குங்
கரியமுகிலான்செவ்வாயாற் காதல்கூரக்கட்டுரைப்பான். (க)

வேறு.

தேவர்களுமுனிவர்களு மகூரர்களுஞ்சித்தர்களும்
யாவர்களுமறியாரொன் பெருமையென்பழைமையினுற்
சாவகையும்பிறப்புமிலா வெனையறியத்தகுவாரப்
பாவவினையறவிட்டுப் பரகதியையடைகிற்பார். (உ)

புத்திபொறைதவஞானம் புகழ்பழிதீர்கொலைதெளிவு
சத்தியநற்சமைதமைநற் செபந்தானஞ்சாவுபிறப்
பத்திகொடுநிறைவின்ப மிடரஞ்சலஞ்சாமை
யித்தனையுந்தோன்றுவதென் னிடைநின்றேறெனத்தெளிவாய். ()

வேறு.

எனைத்துவிதத்த தவத்தெழுவோரு
மனைத்தையுநிற்ப நடப்பனவாக
* மனைத்தமனுக்களொர் நால்வருமென்ற
னினைப்பிலுதித்தன ரென்பதுநேர்வாய். (சு)

இப்பரிசென்னை யறிந்தவொன்பால்
வைப்பர்கள்கிந்தையை மன்னுயிரோடு
மப்பரிசேயறி யாரையுமாங்கே
யுய்ப்பருரைப்பர்க ளிப்பருவப்பர். (ரு)

நிரந்தரமிப்பரி சென்னை நினைப்பார்க்
கரந்தைகெடுத்தெனை யாபுமனத்தைப்
புரந்துகொடுத்தவர் தேர்பொருளாயே
வரங்களுமுற்ற வளித்தவரத்தால். (ஈ)

* மனைத்த-என்றதற்குப்பொருள் நன்னூலில் பழையனகழி
லும் புதியனபுகுதலும் வழுவலகர்லவகையினுனே என்னுஞ்
சூத்திரப்படி வனைத்தவென்று கொள்க.

மற்றவர்களுக்கின் மயக்கிருளெல்லா
மற்றமின்ஞான விளக்கொளியாலே
பற்றறுவிப்ப னெனப்பழையோன்முன்
கொற்றவன்மற்றிது கூறவலித்தான்.

(௭)

வேறு.

பேதமுடையபிறப்பகன்றான் பிறழாநிறைவுபெருஞ்செல்வ
மாதிகேவன்பரப்பிரம மழிவில்லாதானுரணங்க
ளோதவரியவுத்தமனிங்கெல்லா முயிர்ப்பானெனவுன்னை
நீதிமுனிவருரைத்தவெல்லா நியேயருளிச்செய்தனையால்.

(௮)

எல்லாப்பொருட்குந்தனிவித்தே யெல்லாப்பொருட்குமீசனே
நல்லார்புகழுந்தேவர்கட்கு முலகங்களுக்குநாயகனே
யல்லாலறிவாராரொன்னை யானேயறிவனெனவருளுஞ் [தேன்.
சொல்லா லுளவப்பொருளெல்லா மெய்யேயானுந் துணிந்தொழிந்

வேறு.

மெய்வகையவுலகினிடை வேறுவேறாய்நிற்ப
தெவ்வகையவுருவமுனைச் சார்ந்ததெனவறிகிலே
னவ்வகையவெப்பொருளு மொளியாமலடியேனுக்
குய்வகையநெறியாகவுரைத் தருளென்றேயுரைப்பான்.

(௧௦)

பருகாநின்றேற்குனது திருவாக்காம்பராவமுத
மொருகாலுமார்கின்றதிலே யடியேற்குறையென்ன
வருகாலறிகழ்காலஞ் செல்காலமென்றிவற்றிற்
பெருகாதகுறையாத பெருமாயன்பேசுவான்.

(௧௧)

வேறு.

இறந்தவென்விபூதிக்கோ லல்லையின்மையிற்
பிறந்தனமுடிவறப் பேசுவொண்ணுமோ
வறந்தருமனத்தினு யவற்றிலேசில
சிறந்தனகூறுவ னென்றுசெப்புவான்.

(௧௨)

வேறு.

ஒதிற்பெருகும்பூதங்கட் கெல்லாமிதயத்துள்ளாயிர்நான்
பேதித்திடுமிப்பொருட்கெல்லாம் பிறப்புநிலைகேடாவேனா
னாதித்தியரில்விட்டுணுநான் மருத்துவரின்மரீசியுநான்
சோதிக்கதிரிலிரவியங்கி யென்றுசொல்லப்படுவேனான்.

(௧௩)

வேறு.

சந்திரனாணம்மீனிற் சாமநான்மறைகளினி
லிந்திரனான்றேவர்களி லிந்திரியங்களின்மனநா

னெந்திரமாமுருவுகளிற் சேதனஞ்ஞருத்திரரின்
மந்திரமாஞ்சங்கரஞ் சூரியக்கரிலைவச்சிரவணஞன். (௧௪)

மலைகளின்மாமேருவுநான் வசுக்களிற்பாவக்னுநான்
தலைவர்களிலறுமுகஞன் சலநிலையிற்சாகரநான்
நிலையமிலாயாகத்திற் செபயாகமாவேனா
நிலையுடையவெனுமிவற்றி லிமவாநாய் நின்றேனான். (௧௫)

பெருமுனியிற்பிருகுவுநான் புரோகிதரிற்பீதகஞன்
மருவியவாக்கவற்றோநான் மரங்களிலைவத்தரசுநான்
பொருவரியநாரதஞன் புத்தேண்மாமுனிவர்களிற்
நிருவியல்கந்தருவர்களிற் சித்திரத்தேரவனுநான். (௧௬)

சித்தர்களிற்கபிலமுனி திகைகடலிலேபிறந்த
வந்தமாம்புரவிகளி லுச்சைச்சிரவமுநானே
யத்தமுடைவிலங்குகளி லியானயிராவதமாவேன்
வித்தகமாநுடப்பிறப்பில் வேல்வேந்தராவேனான். (௧௭)

வேறு.

படைகளில்வச்சிரம் பாம்பில்வாசுகி
யடைவருமனந்தனா கரசர்தங்களிற்
கொடையிற்சுரபி கோகுலத்திற்கூறிய
வடைவொடுமிவையெலா மியானென்றேயறி. (௧௮)

வருணனுமியமனும் வரவிலாளியும்
பெருமைசெய்யசுரரிற் பிரகலாதனு
மிருமையினெண்ணுநவா னெண்ணுமியானெனச்
செருமலிதோளிநாய் தெளியத்தேறுவாய். (௧௯)

பொராவருங்கருடஞன் புள்ளின்மாக்களின்
விராவருமடங்கஞன் வாயுவேகநா
னிராமனெறிபடை வீரர்தங்களிற்
கராமுநான்மீன்களி லாற்றிற்கங்கைநான். (௨௦)

வேறு.

பெண்களிற்புகழ்திருச் சொன்மேதைபொறைதிண்மை பேசு
நினைவென்னவே, யெண்பகுத்தவெழுவேராரு நானிருதுவாறில்வ
ந்த விளவேனிநா, னண்பநற்பெரியசாமனானுரிய சாமமேழினுநலத்
தினான், மண்களிப்பவருதிங்களிற்புகழ் நின்றமார்கழியுமற்றநான்.

வேறு.

கல்லாருந்தோளினாய் கவிகளிற்காயத்திரிநான்
 ரொல்லாயங்களிற்கூது துணிவார்பாற்றுணிவுநான்
 வெல்வார்பால்வெற்றிநான் மிகுதிதலோர்பாற்றிறநா
 னல்லார்பானன்மையுநான் ஞானிகள்பான் ஞானமுநான். (௨௨)

வேறு.

மிக்கசொற்றொகையனைத் துநானரிய விச்சையிற் பி ரம விச்சை
 நா, னக்கரங்களிலகா ரநானளவில் காலநானதுவுமின்றியே, தக்க
 தொந் துவசமாசநானிருவினைப்பயன்கடருவேனுநான், மிக்கமன்னு
 யிர்களைக்கொல்வேனுமவை யுற்பவஞ்செய்திடுவேனுநான். (௨௩)

வேறு.

கண்ணனுநானியாதவரிற் கவிகளில்வித் துசனனுநான்
 றண்ணளிசேர்பாண்டவரிற் றனஞ்சயனாகுகின்றன்
 விண்ணவர்கோமுனிவர்களில் வேதவியாதனுநானே
 பெண்ணரியமறைவுகளி னியம்பாமையாவேனான். (௨௪)

வேறு.

இரும்புவனமனைத்தினுக்கும் வித்துநானெனைப்போக்கியாது
 மில்லை, வருந்தினுமென்பெருமைக்கு வரம்புரைக்கமுடியாது வகு
 த்துச்சொன்னோம், பெருந்திருவையுடையனமெய்ப் பெருமுயற்சி
 யனவென்று பேசுமிந்த, வரும்பொருள்களனைத்துமென தொளி
 யினால்வருவனவென்றறிநீயும். (௨௫)

வேறு.

பலவினியுரைத்தெனின்தப் பல்லுயிரனைத்துமெல்லா
 வுலகமுமொடுங்கிநிற்ப தென்னிலோரிடத்தினுள்ளே
 கலவலனவற்றோடென்றான் கஞ்சனருயிர் போய்த்துஞ்ச
 வலைகடல்வளராதேபேர்ந் தாயர்பால்வளர்ந்தபெம்மான். (௨௬)

பத்தாவது

விபூதியத்தியாயம்-முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௨௯௯.

பதினேராவது

விசுவரூபஅத்தியாயம்.

சுருளார்கின் றதுழாய்முடியாய் சொல்லுமனமுந்தொடர்வரியா
யுருளார்கடமிறவுதைத்தா யுயிர்கட்கெல்லாமுள்ளுயிரோ
யிருளார்பவத்தேகிடந் துழைக்கு மென்பாலிரங்குநீயிசைத்த
வருளாரமுதென்செவிகளா லாரப்பருகியயர்வொழிந்தேன். (க)

தெரியாவகையெங்கு மாய்நின் றவந்தத்திருக்கோல
மரியாய்மெய்யேயடியேற்குங் காணலாமோவெனவன்பாற்
பரியாநின் றசின்தையொடும் பார்த்தன்வினவப்பழமறைதேர்
கரியானவனுக்கப்பரிசே காட்டவேண்டிக்கட்டுரைப்பான். (உ)

வேறு.

எண்ணினியற்கைய தெண்ணினி றத்தது
பண்ணியொருத்தர் படைத்தறியாதது
விண்ணினியற்கை சுருங்கவிரிந்தது
கண்ணினளப்பரி தாயதுகாணாய். (ங)

மருத்துவர்கூரிய ரட்டவசுக்க
ருருத்திரொன்னிடை யேயுளரியாரு
மருத்திசெயற்புத மாயவனேகங்
கருத்துறவென்னிடை யேயுளகாணாய். (ச)

என்றருளிச்செய்த வன்கணி ரண்டு
நன்றறிகிற்கென ஞானமளித்திட்
டன்றவனுக்கருள் செய்வகையேயாய்
நின்றவருக்கறி யாவகைநின்றான். (ரு)

வேறு.

பரிந்தினியுரைப்பதெ னவன்படிவமேயாய்
விரிந்ததுலகெங்கணும் விளங்கொளியினுலே
யெரிந்தன திசைப்புறம் தின்னதெனவே துந்
தெரிந்ததிலைவானவர்க ளானவர்திகைத்தார். (ஊ)

வேறு.

அங்குமால்கொள்கோலமிங் களந் துகூறலாகுமோ
கொங்குண்மாலையாடைசாந் து கொண்டகோலமேவியே

யெங்குமாகியெல்லையின்றி யெண்ணில்கோடிபல்கதிர்
மங்குல்வானில்வந் துதித்த தொக்குமற்றதன்கணே.

(எ)

வேறு.

ஏய்வகையதாஸ்களொடு தோஸ்களுமனேகஞ்
சாய்பெறவணிந்தவணி தானுமுளனேகம்
வாய்களுமனேகமொளிர் வாண்முகமனேகம்
மாயுதமனேகமெழு மற்புதமனேகம்.

(அ)

அவ்வகையமாயனமர் கோலமதனுள்ளே
யெவ்வகையவாயபொரு ளியாவுமெதிர்காணு
வய்வகையனாகின னெனாவுவகைகூரச்
செய்வதறியாவிசய னிவ்வகைசெய்தானால்.

(க)

தொழும்புகழுமெய்யமயிர் துளக்குமுயிர்சோரு
மெழும்புவனமேழு மவனன்றியெதிர்காணு
விழுங்கலுறுவானென விரும்பிமெய்யமயங்கா
வழும்பரிபுமென்செய்த னெனன்றறிகலாமோ.

(க௦)

அஞ்சுமெய்யடுங்கு மிகவன்புறுமனத்தே
நெஞ்சுமறிவுங்குழைய நின்றதொழுநேரோ
புஞ்சுகரைசுண்டன னெனாவுவகைகூரும்
வெஞ்சுடர்கொலென்றன வியக்கும்வியனெய்தா.

(க௧)

மண்ணுறவணங்குமயிர்க்குச் செனநிராக்குங்
கண்ணுமனமுங்ககைய நின்றகைமுகிழ்த்தே
யெண்ணுமுலகங்களைபு மியாவரையுமேனாட்
பண்ணுமவன்முன்புசில நின்றபகர்வுற்றான்.

(க௨)

வேறு.

தேவரும்வணங்குதேவநின்றிருக்கோலத்துள்ளே
யாவருமெல்லைகாணுப் பெருளெலாமிசையக்கண்டேன்
மூவராமுதற்புத்தேஜோ முனிவர்களேர்டுங்கண்டேன்
மேவருநாகங்கண்டேன் விண்ணவர்குழாமுங்கண்டேன்.

(க௩)

கண்களும்வயிறுந்தோளு முகங்களுங்கருநோக்கி
லெண்பலவுடையவாய வருவுகளனேகங்கண்டேன்
றண்கதிர்முடியுந்தண்டுஞ் சக்கரப்படையுமேந்தி.

யொண்கதிர்கனலோடொன்ற யனையநின்னுருவினுள்ளே. (க௪)

வேறு.

இந்தவுருவென்ன வுருவென்றநிபுகில்லே
 னந்தமறியேனடுவு மாதியுமனைத்து
 நந்தலறியாததனை நான்மறைபுநாடித்
 தந்தபொருளாயதனை மாயைதருசார்பை.

(கரு)

என்றுமுளதாயதை யியற்றருமமெல்லா
 நின்னுபிறழாவகை நிறுத்துநெறிவாழ்வைச்
 சென்றுகுறையாததனை யென்பழையசேவைக்
 கன்றுதொடராப்பரிசு நின்றெனெதிர்கண்டேன்.

(கசு)

வலந்தருதிறத்தொடு வருங்கதிரிரண்டே
 யலர்ந்தெழவிழிப்பதை யடுங்கனெனருப்பை
 மலர்ந்தெழுமுகத்ததை மயங்கவுலகெங்குங்
 கலந்துசுடலுற்றதை வியந்தெனெதிர்கண்டேன்.

(கௌ)

நிலத்தினொடுவானுற நிமிர்ந்துதிசைநேர்போய்
 விலக்கமறநீயுனது மேனியைவிரித்தா
 லலக்கண்டையாதவர்க ளாரடையவையா
 கலக்கமுறுகின்ற வுலகங்களிவைகாணாய்.

(கஅ)

வணங்கவிமையோர்களரு மாதவர்வழுத்தக்
 கணங்கொடுவியந் துபுகழ் சித்தர்தொகைகண்டே
 னுணங்கவுயிர்தானவர்கள் கந்தருவருள்ளோ
 ரிணங்கியினதென்றறி கிலாறையெதிர்கண்டேன்.

(கக)

வானடையவிம்மிவரு ணம்பலவுடைத்தாய்ப்
 பேய்நடையவாயபிறை போலெயிறுபேழ்வாய்
 தானுடையவாயபன் முகம்பலதழைக்கும்
 யானடையலாம்வகைய தன்றிவுருவெந்தாய்.

(௨௦)

வேறு.

தஞ்சமீவ்வுலகுக்கெல்லா மாய்நின்றதன்மைகண்டே
 னுஞ்சினெனினுமற்றுன் னுருவுறக்காணக்காண
 நெஞ்சமுநடுங்காநிற்க நிலையிலதிசையுங்காணே
 னஞ்சலென்றருளவேண்டு மகிலமுமாயவெந்தாய்.

(௨௧)

நூற்றுவர்தாமுந்தங்கள் சேனையுமவர்கட்காக
 வேற்றெதிரரசர்தாமு மென்படைதானுமுன்றன்

கூற்றுறழையிற்றிற் பட்டுக் குறையுடலாகாநின்ற
காற்றுறழையினன்ன முகங்களில் வீழக்கண்டேன். (௨௨)

ஒதருநதிகளெல்லாங் கடலடைந்தாற்போலுன்னிற்
போதருபொருள்களெல்லா நின்னுள்ளேபுகுதக்கண்டேன்
நீதனில்விட்டிடல்பாய்ந்தாற் போலநின்முகங்களுள்ளே
மாதவவுயிர்களெல்லாம் வீழ்ந் துமாய்குனவுங்கண்டேன். (௨௩)

ஒளியினாலுலகமெல்லா மொழித்தவைபூண்டோதாமல்
வெளியினுநீட்டிநீட்டி வெறுஞ்சுவைகொள்ளாநின்றாய்
தெளிகிலேனுன்னை யுன்றன் செய்கையுந்தெரிக்கமாட்டே
னளியினுலடிபேற்றகுன்னை யுள்ளவாறருளிச்செய்வாய். (௨௪)

என்றவன்வணங்கிக்கேட்ப யாவுமாயெல்லையின்றி
நின்றவனுரைப்பா னுன்னை யொழியநின்றவனாயெல்லாங்
கொன்றுயிர்பருக லுற்றேன் கடையுதங்குறுக லுற்ற
வன் றுலகடையமாய்க்கு மவனியானநீயையா. (௨௫)

வேறு.

இறந்தாரோயெனக்கருதிங் கிவர்களெலாமென்னாலே
யறந்தானுமதுநீயே யாங்கவரைக்கொன்றாயாற்
சிறந்தாயவரசினை யுஞ் செயத்தினில்வாழ்திருவினையும்
பிறந்தார்கள்பெறுதபெரும் புகழினை யும்பேணென்றான். (௨௬)

வேறு.

இவ்வகைமொழியக்கேட்ட விசயனென்செய்தானென்னிற்
கைதலைமிசையவாகக் கட்டுரைகுழறக்கண்ணீர்
பையவேவெருஞ்சிற்றேறறப் பயத்தொடும்பரிவினோடு
மைவனாயெடுத்தவள்ளல் பெருமையைவழுத்த லுற்றான். (௨௭)

வேறு.

ஞானமுதலிந்தியங்க ளனைத்திற்குநாயகமே
பூனவினைத்தனையறப்பா யுன்னுடையபுகழ்கேட்கில்
வானவருஞ்சித்தர்களு மனங்களித்தும்கிழ்வெய்தத்
தானவருமாக்கர்களுஞ் சாய் துயரப்படுவர்களால். (௨௮)

கையும்பதமுந்திருவாயுங் கண்ணுஞ்செய்யகருமுகிலே
பையையம்பொருளுமறிவரியா யயனார்தாயேயந்தமிழாய்
மெய்யும்பொய்யுமில்லாதா யெல்லாமாகிவிரிந்தாயே
புய்யும்பரிசுநினைந்தவர்க ளுன்னை வணங்காதவருளரோ. (௨௯)

ஆதிதேவனாவாய்நீ யாக்கைக்கமைந்தவாருயிர்நீ
யேதுமறியப்படாமையுநீ யெல்லாங்கடைக்காற்புகலிடநீ
யோதியுணர்கின்றாயுநீ யுணர்வாலுணரப்படும்பொருண்
நீதியமனாயழிப்பாய்நீ நீருங்காற்றுமாவாய்நீ. (௩௦)

ஏயும்பரிசிவ்வுலகெல்லாமென்றும் பிறப்பித்திடுகின்ற
தாயும்பிதாவுமாவாய்நீ தாய்தாய்தந்தைதாதையுநீ
யாயும்படியேயல்லாதவை யாவுண்ணையடியேனென்
மாயும்பிறவித்துயர்தீர நூருயிரக்கால்வணங்கினேன். (௩௧)

என்பேரிடும்பைகெடும்வண்ண மின்னந்தொழுதேனெந்தாயு
ன், முன்பேதொழுதேனுன்னுடைய பின்பேமுறையால்வணங்கி
னே, என்பேயடியேனாருயிரோ யகலாவிந்தப்பெரும்பிறவி, வன்பே
கெடவுன்றனை யெங்கு மறித்துமறித்தும் வணங்கினேன். (௩௨)
வேறு.

தேவதேவநின்னில்வேறு தேவனோதுதெய்வமேது
பாவமேதறங்களேது பற்றியாதுவீடியாது
சாவதேதுவாழ்வ தேதனைத்துமாயதன்மைநீ
யாவதேதுமொன்றுநா னறிந்திலேனென்மாயனே. (௩௩)

நீதிவேதம்வானுளோர் நிலத்துளோர்நினைந்துரைந்
தோதியோதியுட்ககிந் துணர்ந்துமுன்னைமுன்னமே
சாதிபேதமாகிவாழ் சராசரங்களுக்கெலா
மாதிமூலமென்றுநா னறிந்திலேனென்மாயனே. (௩௪)

சாயைபோலும்வாழ்வுமாடு வீடுதந்தைதாயெனும்
பேயையேறிமாறியே பிறந்திறக்குமீதெலாந்
தூயையாகியாதுமோர் தொடக்கிலாதுநின்றநின்
மாயையாவதென்றுநா னறிந்திலேனென்மாயனே. (௩௫)

யாதவாவென்மைத்துனா வடாவசோதையின்னுயிர்க்
காதலாயகாலியாய கண்ணகண்ணவென்றுநா
னோதலாவதன்றியே யுரைத்ததீமையாவையு
மாதகாததென்றுநா னறிந்திலேனென்மாயனே. (௩௬)

ஏறுமல்லுவென்றுகுன் றெடுத்தவண்ணமெண்ணியே
கூறுமல்லநீரவும்பர் கூறுகின்றகொண்டலே
வேறுமல்லையொன்றுமல்ல மெய்மைகூறுமப்பொரு
ளாறுமல்லையென்றுநா னறிந்திலேனென்மாயனே. (௩௭)

வேறு.

என்னுடையதோழனென வேகருதியாது
முன்னுடையமேன்மையினை யொன்றுமுணராதே
வன்மையினின்மொழி மறித்தெதிருரைத்த
புன்மொழிகளானவை பொறுத்தருளுகண்டாய்.

(நஅ)

உண்ணல்வினையாடுத லுறங்குதல்சிரித்தல்
பண்ண் லுறுபோது களிணும்பழமையாலு
மெண்ணலறியாமையினில் வந்தபிழையெல்லாங்
கண்ணகருணாகர பொறுத்தருளுகண்டாய்.

(நக)

வேறு.

உண்டாயவுலகனைத்து மீன்றாய்நீயே யெவராலுமுன்னுண்
மையுணர்ந் துகூறிக், கொண்டாடப்படுவாய்நீமெய்மை நல்கிக்குரு
வானிக்குற்றங்கடிக் கின்றாய்நீ, யென்ற லுமறையனைத்துமுன்னின்
மிக்கா ரில்லையென நின்றே துவெடுத்துக்காட்டக், கண்டாலுநின்
பெருமைகாணமாட்டார் கண்ணிலாதவர்வேறுகாண்பதுண்டோ.

அறியாதபருவத்துமகன்செய்குற்ற மருந்தாதை பொறுத்தன
வுமாவிபோலப், பிறியாததோழன்செய்குற்றநட்பிற் பெரியோர்க
ள்பொறுத்தனவும்பேதையேனாய்க், குறியாதுசெய்துவருங் குற்ற
மெல்லாங் குணமாகக்கொண்டருளவேண்டுமென்றே, வெறியாரு
மலர்ப்பதங்களிடையேவீழ்ந்து வேண்டிக்கொண் டுவையின்னம்
விளம்பலுற்றான்.

(சக)

வேறு.

பண்டுகண்டறியாப் பழங்கோலத்தைக்
கண்டுநெஞ்சங் கலங்கிக்களிக்குமாற்
றண்டுநீண்முடி சங்கொடுசக்கரங்
கொண்டகோலத்தையேகொண்டருளுவாய்.

(சஉ)

வேறு.

என்றவனுரைத்திட லு மெவ்வுருவுமொன்றாய்
நின்றவனுரைத்தருளு வானிறையொளித்தாய்
முன்றருமுதற்பொருளு மாய்முழுதுமாய்
வென்றனுருவத்தினைமுன் யாவரறிகிற்பார்.

(சங)

வேதநெறியாலுமிரு வேள்விகளினாலு
மாதவமதாலுமகிழ் தானவகையாலுங்

காதலர்கள்காணமுடி யாவடிவுகண்டா
யேதமநியாதவெனை யோகவலியாலே.

(சச)

இப்பரிசுளாத்தருளி யீரிருகையேயா
யப்பழையகோலமது வாயருளியங்கே
மெய்ப்பயமகற்றிவிச யற்கிசையவேறே
யொப்பவரின்மிக்கவ ரிலாதவனுரைப்பான்.

(சரு)

வேறு.

கண்டவரில்லைநீமுன் கண்டவிக் கோலங்காண
வண்டருமநியாநின்ற ராதலர்லன்புகூருந்
தொண்டருமாகியென்னை யன்றியோர்தொடக்கிலாமை
கொண்டவரடைவொன்றான் கோகுலமேய்த்தகோர்மான்.

(சசு)

பதினோராவது

விசுவரூபவத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ஈசரு.

பன்னிரண்டாவது

பத்தியோக அத்தியாயம்.

ஏயநானெதுகண்ட வருவமேயிசைகிற்பாரோ
தூயநான்மறைக்குமெட்டாப் பொருளையேதொடர்கிற்பாரோ
தாயனாய்பெரியோரென்று தனஞ்சயன்வினவத்தானே
ராயனாய்நிகாகண்மேய்க்கு மாயன்வேறருளிச்செய்வான்.

(க)

மன்னநீகாணநான்முன் காட்டியவடிவைநெஞ்சா
லுன்னல்வாய்மொழியினாலே யுரைத்தல்செய்பவர்களெல்லா
மென்னலாற்பிறிதொன்றெய்தாரி யாரினுநல்லரிங்குச்
சொன்னவரன்றிமற்றை யவர்கடந் துறையுங்கேளாய்.

(௨)

உரைசெயற்கரிதாய்நெஞ்சினுணர்விடப்படாதாயெங்கும்
புரையறக்கலந் துபோக்கு வரவின்றிப்பொலிந்ததொன்றைக்
கரைசெயற்கரியவாய புலன்களைக்கடந் துகாண்பா
னரசமற்றியானேயென்னி லன்னியமென்னலாமே.

(௩)

காரணமிதந்தொன்றிற்குங் காட்சியிற்படாததொன்றைச்
சேர்பவர்வருத்தம்வேறு செப்பிடலாவதன்றோ
லோர்வரிதிதுதான்வாழு முயிர்களாலாவதொன்றோ
வாரவர்பெருமைதன்னை யளவறுப்பவர்களையா.

(௪)

யாவர்கள் சிலவொல்லா வினையுமென்கண்ணே விட்டிட்
டியாவர்தமறிவென்பாலே யாக்குவாரவர்கடம்மைச்
சாவது முதலாயுள்ள துயர்க்கடனின் றந்தாங்கு
யாவர்களே னுங்காலஞ்சி நிதி லெயெடுக்கின் றேனான்.

(௫)

வேறு.

மெய்யுறவு ன்ணையென்னிலே வைத்தா லென்னில் வேறின்றி
யொன்றாதம், கையுறவில்லையது முடியாதே லாயினுமதனையேபயி
ல்வாய், பொய்யறவது வும்புரினிலா யெனினுன் வினைகளென்பொரு
ட்டினுற்புரிவாய், செய்யுமவ்வினை களப்படிச்செயாயேல் வினைப்ப
யன்றவிரவேசெய்வாய்.

(௬)

வேறு.

அத்தினானம் வினையினதனினு
மெத்தியானமிரு மதினமேலவாம்
வித்தினுயவினைப்பயன் வீடுதல்
சித்தசாந்தியதனினுஞ் சீரிதால்.

(௭)

வேறு.

இருவகையுயிர்க்குமினியனாயின்பதுன்ப மியானின்னதென்ற
றியா, தொருபொருளா லுங்குறைவுபாடின்றி யுள்ளமுமொருவழி
ப்படரப், பொருவருந் துணிவுங்கருணையும்து புலன் தெரியுணர்
வையென்பாலே, மருவிறின்றொழுமுகுமியோகியென்பவன் காண்ம
ன்னமற்றெனக்குவேறினியான்.

(௮)

உலகமுந்தா னும்வேறிலாமையினுற் றுனொருபொருட்குமஞ்
சாதே, யலகிலாவுயிர்க்கினியனாதவினா லவைகளுந்தன்னை யஞ்சா
தே, புலவரானவர்கள் புகழ்வேறிகழ்வான் பொருமையுமயக்கமுங்
களிப்பு, மிலகிடாநெஞ்சத்தியோகியென்பவன் காணியாரினுமென
க்குவேறினியான்.

(௯)

ஒன்றினுமாயையின்றியிந்தியங்கடன் வழியொழுகிடாதொரு
க்கி, நன்றியினொடுதீங்கினிதொத்து நல்வினை தீவினை துறந்து, பொ
ன்றினுநொவுற்றழிதல்செய்யாதே பூரித்தல்வாடுதலின்றி, யென்று
முன்பிழந்தபொருட்கிரங்காதே வரும்பொருட்கிச்சைசெய்யாதே.

வேறு.

இகழ்பவரநட்டாரொன்ப தின்றியேயின்பதுன்பந்
திகழவமானமானஞ்சீதமோடழலின் றீமை
புகழ்பழியிவற்றொளாத்துப்பொருந்திவாழிடமொன்றின்றி
நிகழ்தரும்போகிகண்டாய்மற்றெனக்குரியநீரான்.

(௧௦)

செயத்தகுவதுவுமாகிச்சேர்ந்தவர்செல்லறீர
வுயக்கொடுபோவதாயபொருளையானுரைத்தவண்ண
மியற்படவுணர்கிற்பாருக்கியான்மிகவினியனென்றான்
மயக்கறவொருவராலுமறிவரிதாயமாயோன்.

(கஉ)

பன்னிரண்டாவது

பத்தியோகவத்தியாயம்-முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௩௫௭.

பதின்மூன்றாவது

சேத்திர சேத்திரக்கு அத்தியாயம்.

விடம்படுபனாமுடியரங்கின்மிசையேறி
நடம்பயிலுநாயகன்மறித்துமிசுஞானஞ்
சடம்படுபிணிப்பிறவியென்றிவைதரிக்கு
முடம்பொடுயிரானவைபுரைத்தருளலுற்றான்.

(க)

உடம்பெனவுரைப்பதுயிருண்பவைகளெல்லா
மிடம்படவிளைப்பதெதிர்காணலுறுமீதாற்
நிடம்படவுமற்றிவைதெரிந் துணருமெய்யைக்
கடம்படுமுயிர்ப்பொருளெனப்பகர்வர்கற்றோர்.

(உ)

மன்னவுடலியாவையினுமன்னியறிவாய்நின்
றுன்னுமுயிரியானிவையிரண்டினைபுமோர்காற்
றன்மையினையாதநியுமற்றதனைஞான
மென்னவுணர்வாயிதுவெனக்குமிசைவாமால்.

(ஈ)

மற்றிவுடறன்னில்வரவுங்குணமும்வந்தாங்
குற்றமைவிகாரமுமுயிர்த்தொகுதிதானு
நற்றவர்கள்வேறுபடவோதினர்களுனுஞ்
சொற்றொகையினுவைசுருங்கமொழிவன்கேள்.

(சு)

எப்பொருளினும்பெருகியெங்குமுளவாகு
மப்பெரியபூதமவையைந் துமவையீனு
மொப்பரியநானுமதுவந் துமுனுதிக்கப்
பொய்ப்பகையின்புந்திமனென்றபொருடானும்.

(ரு)

காதலிலிவ்வெட்டுமவினை கா ரணமுமொன்றா
யோதவரிதாயபுலனைந் துமவையுண்ணு
மாதலறியாதபொறியைந் துமவையாலே
யேதவினைசெய்க ரணமுன்றினொடி ரண்டும்.

(சு)

இற்றிவையனைத் துமிடரின்பமுதலியாவுந்
துற்றமைவிகா ரதைதொடர்ந்ததொகைகண்டாய்
நற்றவவுடம்பெனவியம்புவ துநல்லோ
ருற்றவுடலுக்குரியஞானமுமுரைப்பாம்.

(எ)

வேறு.

மானமும்பிறர்தனை மதிக்கப்பண்ணலு
முனமும்பிறவுயிர்க்குறுகண்செய்கையும
யானெனுஞ்செருக்குமிவ்விகபரங்களி
லானபேராசையோடறுக்குமாற்றலும்.

(அ)

பெற்றநன்மனையொடுபெண்டிர் பாலர்பா
லுற்றெழுமவாவிடலுடம்பின் னாய்மையு
மற்றவைம்பொறிகளின் வாயில்வாழ்க்கையுஞ்
செற்றமுஞ்சிறியவர்குமுவுந் தீர்தலும்.

(ஆ)

ஒருபெரும்பொருளை யேயுளத் துள்வைத்தலு
மிருவினைகடப்பவரிடங்கொள்தலுங்
குருவினைவழிபடுகுணமுங்குற்றமி
லுருவினையுள்ளவாறுணருமுண்மையும்.

(க௦)

முன்றிகழ்பிறப்பொடுமூப்பிற் பப்பினாற்
சென்றடையிடும்பையைச்சிந்தைசெய்கையு
மென்றிவையனைத் துமற்றிவற்றினாலினிச்
சென்றடைபொருளினைத்தெரிந் துகேளொனா.

(க௧)

வேறு.

ஆதியந்தமிலதழி யாதுநின்றபெருமைய
தோதுலுண்டதிலையெனுமுனமின்றியொளிர்வது
நீதியின் கண்கிலமுமாகியெங்குநிறைததவி
னோதருங்கைசெவிதலைகால்கொங்குமுடையது.

(க௨)

வேறு.

பூதமைந்தினகத்தினோடுபுறத்தினும்பொலிகின்றதிங்
கேதமின்றிரடப்பநிற்பனவாயிருப்பததின்னதென்

ரோதரும்படி நுண்ணிதாகியதொன்றதா கியிருந் துமெய்ப்
பேதம்வந்ததுபோலநின்றபிணங்கவும்படுகின்றதே. (௧௩)

வேறு.

காணும்புலன்களனைத்தினுக்குங்கண்ணாய்நின்றகாட்டுவது
பேணும்புலன்கடனக்கொன்றுமில்லாதுயன்றபெற்றியது
பூணும்பற்றுந்தனக்கின்றியெல்லாந்தானேபொறுக்கின்ற
தாணும்பெண்ணுமாங்குணமுமன்றியெங்குமாகியது. (௧௪)

வேறு.

அருவமாயதிதுரமாயதனைத்துமாயதணித்துமா
யுருவமியாவமுளித்துமீளவொழிக்குநாளிலொழிப்பது
பொருவிலாவொளிகட்குமுள்ளொளியாகியேபொலிகின்றதிங்
கிருமைவீடியஞானமோடதினோயமாகியிசைந்தது. (௧௫)

ஆனவிப்பொருண்முன்புரைத்தவவற்றினாலறியும்பொரு
ளுனமற்றமனத்தினாய்நல்லுடம்புமற்றவுடம்புசேர்
ஞானமுற்றமவற்றினாலறியப்படும்பொருணன்மையு
மீனமற்றதிறத்தினோடுசுருக்கமாகவியம்பினேன். (௧௬)

எள்ளலானதிகந்துயான்முனுகைத்தவிப்பொருளீதெலா
முள்ளவாறுதெரிந்தெனன்பர்தமக்குணர்ந்திடவேவாதினார்
கள்ளமார்தருமாயவேலைகடந்துகாதல்செய்யின்பமாம்
வெள்ளமாமெனையெய்துவாரொனவேறுகூறவிரும்பினான். (௧௭)

வேறு.

ஓதியவுடம்பிற்கு முயிர்க்குமுண்மையா
யாதிகண்டறிபவரி யாருமில்லையாற்
நீதிவிலவிரண்டுமுன் செய்வதென்னெனி
னீதியிலவற்றையு நிகழ்க்குறுவாம். (௧௮)

நண்ணியகுணத்தின் வேறின்மைநாட்டலாற்
கண்ணியவினைகளுக் குடம்புகாரண
மெண்ணியதுன்பமோ டின்பமென்றிவை
யுண்ணியகாரண முயிரொன்கின்றதே. (௧௯)

இவ்வுயிரிவ்வுடம் பிதனிலேயிருந்
தவ்வுடல்பயத்திடுங் குணங்களானவை
துவ்விடுமிதந்திடுந் தோன்றுமிக்குண
மெவ்வநானுடையன வென்றிருத்தலால். (௨௦)

உண்பனயாவையு முண்கின்றானுமெய்க்
கண்கொடெப்பொருளையுங் காண்கின்றானுமென்
னண்பவெப்பொருட்கு மொத்திருக்குநாதனு
மெண்ணெய்துவவுடம்பி லேநின்றவீசனே.

(௨௧)

இப்படியியிசையு மியாக்கைதன்னையு
மெய்ப்படவறிந்தவன் வேட்டவேறுகர்ந்
தொப்பரவன்றியே யொழுகிவாழினும்
பொய்ப்படுபிறவியின் மறித்தும்போகலான்.

(௨௨)

செறியுமிப்பொருளினைச் சிலர்தியானமாங்
குறியினுற்றம் முளேகண்டுகொள்வர்க
ளறிவருஞ்சாங்கிய யோகமாகிய
நெறியினுரொங்குமாய் நிற்பக்காண்பரால்.

(௨௩)

இருமையுமறிவதற் கிடமிலாதவ
ொருமகன்றெய்வ மென்றுரைத்தவொன்றையே
யருமையிலருச்சனை செய்வராலதன்
பெருமையிலவர்களும் பிறவிமேவிடார்.

(௨௪)

போவனநிற்பவாமி யாக்கைபூண்டுகொண்
டியாவருந்துயர்ப்படு கின்றவீதெலா
மேவருமுடலுயிர் வேறுபாட்டினை
யாவர்கண்டறிவதோ ரறிவிலாமையே.

(௨௫)

வேறு.

கெடுகின்றபூதங்க டோறுங்கெடாதே
வடுவின்நின்ற மறைப்பொருடனனை
நடுவென்றுகண்டவ னல்லனவெல்லாங்
கடுகின்றனையொழியா வகைகண்டான்.

(௨௬)

ஒத்தெங்குமாய வொருமைப்பொருளினை
யத்தன்மையினுலறியு மவனே
செத்தும்பிறந் துந் திரியாவகைதன்னை
மெய்த்தன்மையிலேபுகவிடுகின்றான்.

(௨௭)

வேறு.

உணர்வவிகாரியென்றும் வினையெலாமுடம்பிஞ்ஞடே
புணர்வனவென்றுங்கண்டான் பொய்யிலாமெய்யைக்கண்டா

னீணர்மலர்முடியாயெல்லா வினைகளுஞ்செயினுமான்மாக்
குணமிலியாதலாலே யவற்றொடுங்கூடிநில்லான். (௨௮)

உன்னியவானமெங்கு மொழிவறநிறைந்ததேனுந்
தன்னுடைநுண்மையாலே பிறவொடுஞ்சார்ந்தலுண்டோ
பன்னியவிதுபோலெங்கும் பரந் துளனென்னினுமங்கு
மன்னியவீசனந்த வுடம்பொடுமருவமாட்டான். (௨௯)

இரவிதர்னொருவனேயாய் நின்றிந்தவுலகத்தெங்கும்
விசவிபவிருநீரீக்கி விளங்குறுமாறுபோலத்
தரவியாவருமுன்னில்லாச் சராசரவுடம்புதோறும்
பரவியானுடைத்தமாயோ நொருவனேபரந் துநிற்பான். (௩௦)

ஓரின்மேலாகிறின்ற வுயிரினோடுடம்புக்குள்ள
பேரினோடிதப்புமுப்புப் பிறப்பெனுமிவற்றைவேரூய்ப்
பாரின்மேலறிவார்வீடு பற்றினொன்றூன்பார்த்தன்
தேரின்மேனின்றேவேதச் சிரத்தின்மேலிருக்குஞ்சீரோன். (௩௧)

பதின்மூன்றாவது

சேத்திர சேத்திரக்ஞவத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௩௮௮.

பதினான்காவது

குணாதீதவுத்தியாயம்.

செய்யமாமலர்மேலுறை செல்வியும்
வையமாமட வாளுமகிழ்ந்ததோ
னையன்மெய்யை யன்பாலடியோமெலா
முய்யமீளவுடைக்கத்தொடங்கினான். (௧)

நல்லவாறறி வியாதினுநல்லது
வல்லறீர்தவத் தோர்க்கறிவாவது
மல்லுலாவிய தோண்முடிமன்னயான்
சொல்லன்மேயவ தன்றுணிவாயதே. (௨)

இன்னதன்மையின் ஞானத்தியற்கையா
லென்னைவந்தடைந் தாரிவ்வுலகினிற்
பின்னைவந்தடையா நிறவாரிதன்
றன்மையாதெனி லாங்கனுஞ்சாற்றுவாம். (௩)

மூதவா வென்குண மவைமூன்றினும்
பேதமாகும் பிரகிருதிதன்னிலே
காதலால்வைப்பன் யான்கருவக்கருப்
பூதமியாவும் புலப்படுகின்றதே.

(௪)

இந்தவண்ணத்தி னாலிவ்வுலகிடை
வந்தயோனியெலாம் வருவித்திடுந்
தந்தைதாயவை யீன்றளிக்கின்றதா
மந்தமாமலர் மேலயனாமன்றே.

(௫)

ஏன்றுமூன்னங் குணமென்றியம்பிய
மூன்றுமூலப்பிரகிருதிதன்னிலே
தோன்றியுள்ளன தொல்லறிவைப்பற்றி
பூன்றிநிற்பதவற்றை யுணர்த்துவாம்.

(௬)

சத்துவமிராசத தாமதமென
வுய்த்துவந்தபெயரை யுடையன
வெத்துவந்து வழுந்தருகிற்பன
மெத்துவந்தவற்றின் செயல்வேறுகேள்.

(௭)

பற்றுமாசின்மையாற் பளிங்கொப்பது
வுற்றநல்லறிவான துண்டாக்குவ
தெற்றுமின்பமல்லாற் றுன்பமென்பது
சற்றுமில்லது சத்துவமாவதே.

(௮)

ஓதுமாசையிதற் பிறந்துள்ளது
தாதுகற்புரை யுண்ணிறஞ்சார்ந்தது
பேதுசெய்வினை யோடறிவைப்பின்னற்
கேதுவாய திராசதமென்பதே.

(௯)

குறியுநீல மயக்கமுங்கோதிலா
நெறிகளான திகத்தலுநித்தினை
செறிதலானது மற்றிவற்றாற்றிண்ணென்
றறிவைமாய்க்கு மதுதமமாவதே.

(௧௦)

வேறு.

உலாசெய்சத்துவ மின்பத்துய்த்திடு
மிரசதம்வினைகளோ டறிவையார்த்திடும்
புராசெய்திவ்வழுக்கையே பொருந்திப்போர்த்திடுந்
தராசெறிபுகழினாய் தமமென்கின்றதே.

(௧௧)

வேறு.

வாமுஞ்சத்துவமற்றையவ் விரண்டையுமறைத்துத்
தாமுமற்றையவ் விரண்டுமத் தமோகுணந்தழைப்பின்
வீமுஞ்சத்துவந்தமங்களவ் விரசதம்வினைவி
னூழின்மற்றிவையிரண்டுந் தாழ்ந்தொன்றுமிக்குளவாம். (க௨)

வேறு.

ஒத்துநல்லறிவுமிக்கயா தொருபோதப்போது
சத்துவந்தழைத்ததா குந்தாங்கரும்வினைகளேகொண்
டுய்த்துவந்தாசைகூர லோபம்வந்துற்றபோது
மத்திமகுணமேசால வளர்ந்ததென்றறிமன்னு. (க௩)

தக்கதுதகாதென்றொன்றைத்தானறியாதபோது
மெக்கருமங்கள்மாட்டுமிகழ்ச்சியோடிருக்கும்போது
மொக்கமெய்மயக்கத்தோடுமுறக்கம்வந்துற்றபோது
மிக்கதுதமமேயென்றுவிசயநீயறியவேண்டும். (க௪)

வேறு.

தக்கசத்துவமேநிகழ்ந்தபோதுதிறந்தோர்தெய்வயோனிகளிலே
சார்வார், மக்களிற் பிறப்பாரிராசதகுணமேவளர்ந்தபோதுடம்பி
னைத்துறந்தோர், மிக்கெழுந்தமமேவினைந்தபோதுதிறந்தோர்விலங்
குச்சாதிகளிலேவீழ்வா, ரொக்கமற்றிவற்றின்பலன்களுந் தெரியவு
டைக்கின்றேனிவற்றையமுணர்வாய். (க௫)

அருங்குணமாயசத்துவபலமாமழுக்கறவிராசதபலமாம், பெ
ருந்துயருழைத்த மமோபலமாகும் பேதைமை பேசியமுறையே,
பொருந்தியவிற்தக்குணங்கண்முன்று லும்பூதசாலங்களுக்கெல்லா
ம், வருந்திருவாயஞானமோடு லோபமயக்கமென் றின்னனவரு
மால். (க௬)

சத்துவமாந்தர்பரகதியடைவர்தமத்துளோரதோகத்சார்வார்,
மத்திமகுணத்தோராயினோர்நடுவின்மா நுடப்பிறவியாய்வாழ்வா,
ரித்திறமாயவருவமேவிகாரியானவிகாரியென்றிவற்றை, மெய்த்தி
றனாகவறிந்தவனறிந்தப்பொழுதிடேலவீட்டின்பமடைந்தான். (க௭)

உடம்புடனிருந்தேயுரைத்தவிக்குணங்கண் மூன்றையுமுள்ள
வாறறிந்து, கடந்தவன்பிறப்புமூப்பிறப்பாதியாகவேகட்டுடைக்கின்
ற, விடம்புரையிடும்பையாவையுங்கடந்து வீட்டின்பம் வினைப்பவ
னென்றான், நடங்கடலிடையேவளர்ந்தவனவற்குவேறிதுதனஞ்ச
யனுடைப்பான். (க௮)

கண்ணியவுலகிற்கடப்பரிதாயகுணங்கண்மூன்றையுங்கடந்து
யர்ந்த, புண்ணியரியல்புமவர்களை யறியுங்குறியையிடும்புகன்றருளெ
ன்ன, வெண்ணியவுலகுமுலகில்வாழியிருமிருவினையாக்கைகயுமாக
ப், பண்ணியுமழித்தூமேவினையாடும் பரமன்வேறிவ்வகைபணிப்பா
ன். (கக)

வாய்மையவல்லாக்குணமவைமூன்றின்காரியமாய்வருகின்ற,
தூய்மையுந்தொழிநு மயக்கமுமென்று சொல்லியதுறையிவைமூ
ன்றுஞ், சேய்மையவென்றுபெறுத்தேபாதிாங்கல் பெற்றபோமகிழ்
தல்செய்யாதான், ஞன்மயலாகாக்குணங்களோடிருந்தே யவற்றி
னாற்சலிப்பிக்கப்படாதான். (உ௦)

வேறு.

மானமவமானம்வருமின்பமிடர்மண்பொன்
னானமகிழ்வப்பிரியமன்பர்பகையானோ
ருனவுரையோடுபுகழுற்றபொழுதொப்பா
னீனமுறுகின்றகுணமானவையிகழ்ந்தான். (உக)

இப்பரிசினால்வருகுணங்களை யிகழ்ந்தே
மெய்ப்பருவமாய்பெருவீடுபெறுகிற்பா
ரொப்பரிசினாலுமிடையின்றியொழுமன்பா
லொப்பவரிலாதவெனையுன்னுமவர்கண்டாய். (உஉ)

வேறு.

ஒழியாதென்றுமியாவர்க்கும்யானேயுணர்த்திவருதலாற்
கிழியாவறிவுங்கெடாவிடுங்கேடிலின்பமானதுவு
மழியாவறமுமென்னுள்ளேயுளவாகாநின்றனவென்றான்
சுழியாநின்றபெருவெள்ளத்திடைபெண்டுதுயில்கொண்டான்.()

பதினான்காவது

குணத்திதவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-சுகக.

பதினேந்தாவது

பிரபஞ்ச அத்தியாயம்.

சாயையன்னவென்வினைத்தனை யறுக்கவோதகவிற்
பேயையின்னுயிர்செகுக்கவோபிள்ளையாய்வளர்ந்தான்
வேயையொன்றியவரிசிலைவிசயற்குமீள்
மாயைதன்னை யோர்மரமொக்கவருணிக்கலுற்றான். (க)

வேறு.

வேர்மேலதுதலைகீழ்துவீவில்லதுவேதத்
தேர்மேவியவிலேமேவியதியாரும்புகறலினா
லார்மேவியவசுவத்தமதெனவேயரசதனின்
பேர்மேவியபெருமாயைசெய்பிறவிப்பெருமாமே. (௨)

இவ்வரநிதினியல்பாகியவகையாதெனிலியாது
மொவ்வாவகைபெரிதாகியபிரமத்துருவிடையே
வைவாள்வலியுழவாவரன்முறையேவரன்முறையே
மெய்வான்முதல்வருமாதலின்மேலானதுவேவோ. (௩)

ஊழால்வருமுலகாகியுமுயிராகியுமெழலாற்
கீழானதுதலையாய்வருமுதலீநிடைகிளர்வாய்ச்
சூழாகியபிறவித்தொடரொருகாலமுமடையப்
பாழாம்வகையழியாமையிலழியாததோர்படியே. (௪)

கருநாண்முதல்வினையாலதுவளர்காதல்செய்தலினா
லருநான்மறையவையேயிலையவையாமெனவறிநீ
வருநாள்களினொருநாள்பெறும்கையின்மையினாலே
பெருநர்டநியசுவத்தமதெனலாயதுபெயரோ. (௫)

மற்றிப்படியிகழ்கின்றவிம்மாயாமரமிதனின்
பெற்றித்திறமிதுவல்லதுபிறிதின்மையினாலே
யுற்றிப்படியுணர்வார்பொருளெல்லாவுமுணர்ந்தா
ரிற்றிப்பெருமரத்தின்றிறமின்னஞ்சிலவுளகேள். (௬)

கண்ணேயெனவணையாப்பலபிறவிக்கதிவழியே
மண்ணேமுதல்கீழாமுலகிடையேவளர்வனவும்
விண்ணேமுதன்மேலாமுலகிடையேமிடைவனவு
மெண்ணேநியபவமாகியபணையாலிசைதருமே. (௭)

நெறியால்வருவினைவேர்பலநிலமாமுலகிடையே
யநியாமையொடுறவீழ்தலில்வேர்கீழினுமுளதாம்
பிறியாதெழுகுணமாகியபெருநீர்மையில்வளரும்
பொறியாகியவைதான்றளிர்போன்மேயதுபொலிவே. (௮)

கனவுந்திகழ்கமுதாழியுமிசுகந்தர்வநகரு
மெனவந்தழிதலினாலுருவதுவின்றியதியாது

முனம்வந்திடுமுதனொளாடுமுடிவின்மையினுலே
தனத்தந்தமுமுதலுந்தெரிதரவில்லதுதானே.

(க)

வேறு.

மந்திரமாயவந்த மரத்தினைத்துறவென்கின்ற
தந்திரவாளால்வெட்டித் தற்பரமாகின்றே
யந்திரசாலமென்ன யாவுமென்னிடையேகாட்டு
மந்தமிலாதவென்னை யடைகையேயடுப்பதையா.

(க௦)

துன்னியவாசைகோபங் கடந்தவர்காணத்தோன்று
மென்னுருவியற்கைகேட் கிலியாவையுங்காட்டுகின்ற
மன்னியவொளிகள்காண வகையதாய்வந்துசேர்ந்தார்
பின்னியல்வேறொன்றாகப் பெற்றியேனென்றுபேசும்.

(க௧)

குடந்தொறுந்தோன்றுகின்ற வாகாயமுங்குலைதற்கேற்பத்
தடம்புனரோறுந்தோன்றுஞ் சந்திரன்னுமென்ன
வுடம்புகடோறும்கேரு யுயிரொன்றின்றேயந்த
விடம்படுபுலன்களாறு மியல்பினிலியற்றுவேனான்.

(க௨)

பூக்கமழ்நாற்றங்கொண்டு போருவளிபோகுமாபோற்
நீக்கனல்கின்றவேலோய் சீவனென்கின்றசீரோ
னாக்கையெய்தும்போது மதனைவிட்டேகும்போதும்
போக்கரிதாயவாறு புலன்களைக்கொண்டுபோமால்.

(க௩)

வேறு.

மின்னையனை யவுடம்புதனை விடுவதடைவதாய்விடயந்
தன்னேரிலாதானது தானையார்கின்றோர்தன்மையினை
யென்னேர்காணு ரறியாதா ரறிவார்யோகத்தாலேதம்
முன்னேகாண்பரிதனியற்கைத் தெளிநீயின்னமொழிவன்கேள்.

வேறு.

இந்தியங்களுக்குங்கண்ணு னிரவிதியிந் துவின்பால்
வந்தெழுகதிருநானே மாநிலமாகின்ற
கந்தியன்றனையதோளாய் காமமேமுதலாந்தன்மை
தந்திரந்தவிர்த்தீதெல்லாந் தாங்குகின்றேனுநானே.

(க௪)

வேறு.

முந்துவானிற்சுடர் மூர்த்தமாகிய
விந்துவாகிநின்ற பனயாவையுந்
தந்துசேர்சுவை யவற்றிலேதக
நைந்திடாவகை வளர்க்கின்றேனுநான்.

(க௫)

தின்பநக்குவ சுவைப்பவுண்பவாய்
நன்பயன்செயு நால்வகையுண்டியு
மின்பமாம்வகை யாக்கைகடன்னினின்
றன்பவங்கியாயறுக் கின்றேறனுநான்.

(௧௭)

நல்லமாந்தர் நல்லறிவுநன்கிலாப்
புல்லர்தங்கள் புல்லறிவும்பொர்திகழ்
வில்லமைந்ததோள் வீரர்வீரயா
னல்லதில்லையென் றறியவேண்டுமே.

(௧௮)

அசைவிலாமறைக்கறிவு நானதன்
வசையிலாதமெய்பொருளும் வாய்மைசே
ரிசையினுலெதித்தோது வேனுநான்
விசையகேளினம் வேறுமொன்றையே.

(௧௯)

மருவுகின்றதிவ் வுலகின்மாய்தலே
யுருவமாகமுன் புடையதொன்றுமே
யருவமொன்றினு லழிவதின்மையே
பொருவநின்றதோர் பொருளுமுண்டோர்.

(௨௦)

மொழிசெய்கின்ற திவ்விரண்டுமுற்றவே
விழியினுலுறநோக்கின் மெய்மையே
யழிவதாக்கையங் கழிவுபாடினா
தொழிவதென்னெனி னுயிரொன்கின்றதே.

(௨௧)

இவையிரண்டையுங்கடந்தியாநுமோர்
நவையுமின்றியேநாசமின்றியே
யெவையுமின்றியேயிழிவுமின்றியே
குவையினின்றதோர்குறியிலின்பமே.

(௨௨)

இந்தவிற்பமாமென்னை யுள்ளவா
சந்தையின்கணெதெளிதன்மேயினார்
பந்தமொன்றிலார்பழையிப்பொருட்
கந்தமாதிலேவறறியவொண்ணுமோ.

(௨௩)

வேதநாலுநின்ற றுசைப்தாலுமொன்
றோதலாவதன்றுலகறிந்ததோ
காதலாலெனக்கினியதோழனி
யாதலாலுனக்கறியவோதினேன்.

(௨௪)

வேறு.

கண்ணையோரிடத் துமின்றியதனிலைவக்கிற்காதற்
பண்ணையோடாக்குகின்றவினையெலாம்பயக்குமென்றான்
வெண்ணையோவிதுரனிட்டவிருந்தையோவேலைசூழ்ந்த
மண்ணையோவுண்டுமுன்னாள்வருபசிதீர்ந்தமாயோன்.

(௨௫)

பதினேந்தாவது

பிரபஞ்சவத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - சூட்சு.

பதினொருவது

தேவாசுர அத்தியாயம்.

மறந்திருந்தமனத்திருணீங்கிடத்
திறந்திறப்பிடச்செப்புதன்மேயினா
னறந்திறந்தெரிந்தாக்குதற்காகவே
பிறந்திறந்துழல்கின்றபேராளனே.

(௧)

தெய்வவாசுரொன்றித்திறத்தராய்
வையமாந்தொல்லார்களும்வாழ்வதிங்
கையகேளவற்றின்நிறமென்றுதன்
செய்யவாய்திறந்திவ்வண்ணஞ்செப்பினான்.

(௨)

வேறு.

அஞ்சுதலின்மையுமறிவையாக்கலு
நெஞ்சினையடக்கலுநிலைகெடாமையு
வெஞ்சினமின்மையுமெய்மைகூறலுந்
தஞ்செனவேள்வியுந்தவமுமாக்கலும்.

(௩)

மறைபயிறலுந்தனைமதித்திராமையுங்
குறளைகடவிர்தலுங்கொல்கைமாற்றலும்
பிறர்பிழைபொறுத்தலும்பேரொழுக்கமு
மறன்வலிதானமோடருளையாக்கலும்.

(௪)

இருவகைத்தூய்மையுமிந்தியங்களை
யொருவழிப்படுத்தலுமுள்ளிட்டன்னவை
செருவருஞ்சிலையினுய்தெய்வத்தன்மையோர்
மருவியதொழிலெனமதிக்கவேண்டுமே.

(௫)

வேறு.

தீமைசெய்யசுரரானோர்செய்கையைத்தெரிக்கிலொன்றை
யாம்வகையெனமற்றுகாதனவெனவறிதலில்லார்
தூய்மையுந் தூயவாய்வொழுக்கமுந்தொடக்குவிட்டார்
வாய்மையெர்ன்றானுமில்லார்மயக்கமேமருவாநின்றார். (௬)

வேறு.

எண்ணியவுலகமுமுலகிற்சீசனும்
புண்ணியபாவமும்பொய்யென்றேகொள்வர்
பெண்ணினோடாண்புணர்கின்றபெற்றியா
னண்ணியயாவையுமென்றுநாட்டுவார். (௭)

வேறு.

விரும்பலராகியொழுக்கங்கடுதந்தார்மெய்மையுஞ்செம்மையும்
விட்டா, நிரும்பயனானவறிவுமாய்ந் துள்ளாரிடம்படாமனத்தினோ
டிசைந்தார், பெரும்பழியானதொழில்களேபுரிவார்பிழைப்புவாய்
ப்பொன்றறியாதா, ரரும்பகையாயிவ்வுலகினையெல்லாமழிப்பதன்
பொருட்டவதரித்தார். (௮)

வேறு.

நிறைவிலாக்காமபோகந் தன்னையேநிறைக்கவேண்டி
மறைவிலாமானத்தோடுமதங்களைமருவிநின்றங்
குறைவிலாமயக்கத்தோடுகோபத்தையடைந் துநின்றும்
பொறையிலாவிதம்பூண்டும்பொய்த்தவம்புரியாநிற்பார். (௯)

இறந் துபோமளவுமெய்தாப்பொருளையேயெண்ணிநிற்பார்
மறந் துமோர்பொருள்வேறில்லைவருபயனன்றியென்பார்
சிறந்தபோகங்கட்காகத்தீமையாற்பொருளைச்சேர்ப்பார்
பிறந் துபேராசையாயபாசத்தாற்பிணிக்கப்பட்டார். (௧௦)

இப்பொருளடைந்தோம்வேறுபொருளினையடைவோமென்று
மிப்பகைசெகுத்தோம்வேறுபகையினைச்செகுப்போமென்றுந்
துய்ப்பவரொம்மிற்றுய்க்கவல்லவரில்லையென்று
மொப்பவரொம்மின்மிக்காருளர்கொலென்றுணராநிற்பார். (௧௧)

இனம்வலியின்பம்பெற்றோமெம்மின்மிக்கார்களில்லைத்
தனமிகவுடையோமென்றுந்தம்மையேவியவாநிற்பார்
மனமகிழ்யாகஞ்செய்வோமழையெனக்கொடுப்போமென்றுந்
தினமவைதோறுஞ்சிந்திப்பதுவலாற்செய்வதில்லார். (௧௨)

வேறு.

தொடக்கறவில்லா நினைவெனப்பட்டகுழலைப்பற்றியேசுழல்வா
ரடக்கரிதாயமயக்கமென்கின் றவலையுளையகப்பட்டுகின்றூ' [திக்
ருடற்குடிவாழ்வாம்புன் னுனைப்பனிநீ ருவர்ந் திடினுயிர்நடுக்கெய்
கடப்பரிதாயந ரகமென்கின் றகடல்களில்வீழவேகடவார். (க௩)

வியந் துதங்களை யேமேலாய்ப்பார்த் துமெய்மாந்தர்தம்மை
நயந் துகொண்டாடலில்லார்ந ல்லைவசெய்தாரென்று
பயன்ருடர்ந் துரைத்தற்காகப்பாடியபழைய நூல்க
ளியம்பியபடிசெய்யாதேயாகங்களியற்றாநிற்பார். (க௪)

வேறு.

மன்னியகளிப்பொடுவலியுங்காமமுந்
துன்னியானெ னும்பெருமயக்கஞ்சூழ்ந் துளா
ரென்னியல்பினை த்தமில்யாவர்மாட்டிலு
மன்னியமெனக்கொடுபொருமையாக்குவார். (க௫)

வேறு.

மற்றவர்தம்மையிந்தமா நுடரானோரியார்க்குங்
கொற்றவகீழானோரைக்கொடுமையாலரவொப்பாரை
யற்றமிலிடும்பைசேருமாசுரயோனியாய
புற்றவைதோறுமியானேபுகப்புகவிழுத் துகின்றேன். (க௬)

வேறு

இவ்வகையாசுர யோனியடைந்தோர்
மெய்வகையாமறி வின்மையினாலே
நைவர்கட நரகக்கதிதோறு
முய்வகையின்றி யுழன்றுதிரிந்தே. (க௭)

ஒருவனசிக்க வியற்றுவதென்று
மருநரகத்தி னடைப்பதுதானும்
வரும்வழிமூன்றுள மற்றவைதம்மை
யொருமுறைகூறி யுணர்த்திடுவன்கேள். (க௮)

காதலினாகிய காமமுலோபமுங்
கோதுறவேசுடு தீநிகர்கோபமு
மாதலினாவை மூன்றுமகன்றார்
வேதனைதீர்பெரு வீடுவிழைந்தார். (க௯)

கூறின நூல்வழி சேர்குறிபேண
தேறினவாறுசெய் வாரிகலோகம்

வேறியலார்பர லோகம்வினைக்கும்
பேறினவானவை பேறுபெறூரால்.

(௨௦)

வேறு.

ஆதலிலடாத வறிகைக்குவழியான
வேதமுதனூலவை விதித்தநெறியாலே
யேதநினையாதுன் வினையேயிசைகவென்றான்
பூதமுதலானவை பொறுத்தருளுகின்றான்.

(௨௧)

பதினாறாவது

தேவாசுரவத்தியாயம் - முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௪௩௭.

பதினேழாவது

குணவிகார அத்தியாயம்.

—௦௮௯—

உண்டுமீள வொழித்துலகியாவையுங்
கண்டுகாப்பவன் கட்டுரைத்திட்டதே
கொண்டுபார்த்தனக் கொண்டல்வண்ணன் றனைத்
தொண்டுகூறிப் பணிந்திசுசொல்லுவான்.

(௧)

வேதமேமுதனூல் விதியன்றியே
காதலாலுலகோர் செயங்காரிய
மேதமாங்குண மூன்றினுமியாதென
வோதமாக்கடல் வண்ணனுமோதுவான்.

(௨)

வேறு.

யாவர்களாசைப் பாடுமியம்பிடிவியம்பப்பட்ட
மூவகைக்குணமுமாகி யல்லதுமுடிந் துநில்லா
மேவருமவற்றினாய வேறுபாடதனையெல்லாங்
காவலதெரியக்கூறக் கேளெனக்கழறுற்றான்.

(௩)

வேறு.

சாத்துவிதர்தேவரையே சரண்புகுவர்தாமதர்கள்
காத்தல்புரிவனபேயும் பூதமுமாய்க்கடைப்பிடிப்ப
ரோத்தரியகுணமிவற்றிலி ராசதமாங்குணமுடையோ
ராத்தொனவியக்கடையு மரக்கடையுமடைகுவரால்.

(௪)

வேறு.

அடங்கியபொறியினு மறிவுமன்றியே
யிடம்படுநூல்களி னியல்புமின்றியே
புடம்பையுமுயிரையு மாய்க்குமாதவந்
தொடங்கினரசுரயோ னியினிற்றேன்றினார்.

(௫)

வேறு.

உண்பனயாகமாரு முறுதவந்தானமென்ன
வொண்படவுரைத்தநான்கு மோரொன்றுமூன்றாய்நின்ற
பண்படுகுணங்களாலே கேளெனப்பற்றுவிடு
நண்பொடுபகையுமில்லான் முறையினுனவிற்தலுற்றான்.

(௬)

சத்துவகுணத்தோருண்டி யுரைத்திடிமுகுசார்ந்து
தித்தித்தசுவையவாகி நெய்த்நுச்சிக்கெனவுசேர்ந்து
வத்தித்துவலிநோயின்மை யறிவுநல்லாயுவின்பம்
வத்திக்கச்செய்தவிற்த வுணவுகண்மடங்கலன்னாய்.

(௭)

இப்படியன்றிவேருயிரா சதருணவுகேட்கிற்
கைப்பனபுளிப்புவர்ப்புக் கூர்ப்பனகடியவெய்து
நெய்ப்பயினெருப்புப்போலச் சுடுவனவிவற்றினாலே
மெய்ப்படுநோயுநெஞ்சத் திடும்பையும்வினைவவேலோய்.

(௮)

ஆசினையடைந்தநெஞ்சிற் றுமதருணவுகேட்கி
லாசினபழஞ்சோறெச்சி லும்பர்ப்புசனைக்காகாமை
யேசினவெந்துலாத வினையனவிவற்றினாலே
காய்சினமுதலாயுள்ள துயரொலாம்வினைவகண்டாய்.

(௯)

செயத்தகுவனவென்றல்லாற் சேர்பயன்சுந்தியாதே
தயக்கநூன்முறைசெய்யாகஞ் சாத்திகஞ்சாரியாகம்
பயத்தையேவேண்டியாதல் பலர்புகழ்வேண்டியாத
லியற்றுறும்பாகமெல்லா மிராசதயாகமாமே.

(௧௦)

நூற்படுநெறியுமின்றி நுனித்தவவ்வினையின்மேலோர்
தாற்பரியமுமதுன்றித் தக்கமந்துரமுமின்றி
யேற்பவர்க்கீதலின்றி யியற்றுறுகின்றயாகந்
தார்ப்பொலிகின்றமார்பா தாமதயாகமாமே.

(௧௧)

வேறு.

தீக்குலாம்வேலினுய்த வத்தின்செய்கைதான்
வாக்கினுற்பேசுதன் மனத்தினுக்குத

லாக்கையாலியற்றுத லாயிருப்பது
நோக்கிராமிவற்றினை நுனித்துக்கூறுவாம்.

(௧௨)

வேறு.

தீர்த்தயார்க்குஞ் செவிக்கினிதாயின
வார்த்தைமாமருந் தேயெனலாவது
வோர்த்துமெய்மொழி கூறுதலோதுதல்
வார்த்தையாற்பண்ணு மாதவமாவதே.

(௧௩)

தெளிவினெஞ்சைத் தெளியப்பிடித்தலுங்
களிசெயைம்புலனைக் களிமாற்றலுங்
குளிர்வினெஞ்சினு ணர்வுகொடாமையு
மெளிதின்மானத மாதவமென்பதே.

(௧௪)

தலைமையந்தணர் தேவர்குரவர்பான்
மலைதலின்றிவழி படுவாழ்க்கையுங்
கொலைசூறத்தலுங் காமங்குறைத்தலுந்
தலைவகாயத் தவமெனப்பட்டதே.

(௧௫)

வேறு.

தீத்தவமும்வடிவேலாய் செப்பியவிம்முன்னுலுஞ்
சாத்துலகமகிழ்வெய்தச் செய்கின்றவருந்தவத்தி
னார்த்துவரும்பயன்வேண்டா தாகின்றவருந்தவந்தான்
சாத்துவிததவமென்று சாற்றுவதுதக்கோரோ.

(௧௬)

வசையிறவமுடையொன மாநுடர்கொண்டாடுகைக்கு
நசையினொடுபொருள்பெறவுஞ் செய்கின்றநற்றவத்தை
விசயவுனக்குரைசெய்தேன் மிகப்பெரியோர்செய்திடினு
மிசையவறிமற்றிதனை யிராசதமாந்தவமென்றே.

(௧௭)

பேதைமையைமிகவுடைத்தாய்த் தன்னுயிர்க்கும்பிறவுயிர்க்கு
மேதமுறுபெருந்துயருங் கேடுமேயியற்றுவதா
யாத்வனும்பனியுமுழன் றுற்றுகின்றவருந்தவந்தான்
ருதலருநெடுமுடியாய் தாமதமாந்தவமாமே.

(௧௮)

வேறு.

முன்செய்காரியப்பொருட்டு மின்றியேமுடித்திதனை
பின்பொருநற்பொருள்வினையு மென்பதுவும்பேணாதே
நன்குடையகாலத்தே நல்லிடத்தேநல்லவர்க்குத்
தன்பொருளைக்கொடுக்குமது சாத்துவிததானமே.

(௧௯)

கொண்டுசெயத்தகுங்கருமமெனுங்குறிப்பொன்றின்றியே
பண்டுசிலர்செய்ததற்காய்ப்பரிவோடுபண்ணினவு
முண்டிதனான்மேல்வினைவென்றுணர்வேவாடிச்செய்வனவு
மெண்டிசையுநிறைபுகழாயிராசதமார்தானமே. (உ௦)

வாயாததொருபொருளைவழங்காதகாலத்தே
யேயாதநிலத்திடையேயிழிந்தகுலத்தவர்களுக்கே
யாயாதவறிவினோடுமப்பிரியத்தொடுங்கொடுத்தல்
சாயாதபெருந்திறலோய்தாமதமார்தானமே. (உ௧)

வேறு.

ஒப்பரிதாயவுண்டியோடியாகமுறுதவந்தானமென்றுரைத்த
வப்படியெல்லாமறிவகையுனக்குமுரைத்தனனடையமற்றையா
மெய்ப்படியாமற்றிவற்றினைச்செய்துவிடுபெற்றுயர்நெறியாவ[ணி].
தெப்படியென்னிலதனைபுமுனக்குத்தெரிவகையுணர்த்துவன்கே

வேறு.

ஓமென்கின்றதனியெழுத்துமுரைத்தற்கரியதற்பதமுந்
தாமங்கமழ்தார்மார்பனேசத்தென்கின்றதனிப்பதமு
மாமென்கின்றவிவைமுன்றுமறிவின்பெயர்மற்றிவற்றுவே
யாமுன்புணருமறைமறையோர்யாகந்தோன்றிற்றெனவறிவாய்.()

ஓமென்றுரைத்தேவினைசெய்வார்விடுற்றவர்விடுறுமவர்க
டாமுன்புரைத்ததற்பதத்தைபுரைத்தேசெய்வார்சத்தென்றே
யாமென்கின்றவிவைமுன்றுமவினைமற்றினமாயினவெல்லாங்
காமபலத்தின்மேலின்றிச்செய்வாரறிஞர்கதிர்வேலோய். (உ௨)

வேறு.

காதலாலிந்தப்பதங்கண்முன்றினைபுங்கற்றுணர்ந்தவர்கடங்க
ருத்தா, லோதலாம்வகையாலுரைத்தலாற்றவமுந்தானமுமுதவி
யவொழியா, ராதலாலிந்தப்பதங்களைபுரைத்தேவினைசெயத்தகு
தென்றுரைத்தான், நீதிலாவகந்தன்னுளையுதிப்பத்தேவகிதிரு
வயிற்றுதித்தோன். (உ௩)

பதினேழாவது

குணவிகாரவத்தியாயம்-முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-ச அஉ.

பதினெட்டாவது

சஞ்சேப அத்தியாயம்.

ஏகமேகருதுவாரிதயமேவினைவதோர்
 போகமேயுலகிலோர்பொருவிலாவொருவனே
 நாகமேயமளியாய்நளினமேலமர்வதோர்
 மேகமேபணியெனாவிசயன்மேல்வினவுவார்ன்.

(க)

வேறு.

சந்திராசமாவதுந்தகுந்தியாகமாவது
 மென்னியாயமாகவெம்பிரானியம்புகென்னவே
 வன்னிவாயுவானமாகிமண்ணுநீருமாகியோன்
 ஞென்னியாயப்பொருட்டொகைத்திறஞ்சொலத்தொடங்கினான் ()
 காமமென்றிடும்பலன்செய்க்கன்மமானயாவையுந்
 தாமடங்கவேயிகத்தல்சந்திராசமாவதிங்
 கேமமின்றியெவ்வினைப்பயன்களானயாவையுந்
 தீமையென்றறத்துடைத்திருத்தநியாகமாவதே.

(ங)

திங்கியற்றுகின்றதீவினைத்திறங்கள்போலவே
 யீங்கியற்றுகின்றநல்வினைத்திறங்களியாவையு
 மாங்கியற்றலின்றிவிட்டிருத்தலையருத்தமாச்
 சாங்கியத்தையோதிடுந்தவத்துளொருரைப்பரால்.

(ச)

ஞானகாரணங்களாதலாலியாகநற்றவந்
 தானமோடிகத்தலைத்தகாமைகூறுவாருள
 ரானகாரணத்தினாலறிந்தடங்கினாற்கலா
 லீனமாமிவற்றைவிட்டிகத்தலென்றிருத்தலே.

(ரு)

வேறு.

தியாகமுன்றுவகைப்படுஞ்செப்பக்கே
 ளியாகமுந்தவந்தானமுமென்றிவை
 மயாலறுக்குமனத்தினையாதலா
 லயாவுரைக்கில்விடுகையடாததால்.

(சு)

என்னசெய்வதெனிலிவ்வினைகளாற்
 பின்னையெய்தும்பெரும்பயனாவது
 தன்னைவிட்டுச்செயத்தகுமென்பது
 முன்னையோர்க்குமெனக்குமுடிவோ.

(எ)

நித்தமாயவீணையினையினை
மத்தர்போலவொருவன்மயக்கினுற்
பித்தனாய்விடுகின்றவப்பெற்றியைச்
சித்ததாமதத்தியாகமென்கின்றதே.

(அ)

மெய்வருத்தமுண்டென்றுவிடுவது
மையமின்றியிராசதத்தியர்கமாங்
கைவரும்பலமாசைகைமாறவே
செய்வசெய்வதுசத்துவத்தியாகமே.

(ஆ)

யாதின்மாட்டினுமையமொன்றின்றியே
தீதினஞானியுந்தியாகியுமானவன்
கோதிலின்பமுந் துன்பமுங்கூர்வினை
மீதுவேண்டல்லேவண்டாமையும்வீடுமால்.

(இ)

யாக்கையோடுமிசையிலிருவினை
நீக்கலாவனவல்லநிலத்திடை
வீக்கமாயவினைப்பயன்வீடினார்
போக்கலாவினையாவையும்போக்கினார்.

(ஈ)

வேறு.

இன்னுதனவுமினியனவுமிரண்டுங்கூடியிசைந்தவுமாய்
முன்னுநின்றவினைமுன்றுமவற்றால்வந்தமுடிபொருளும்
பொன்னுனதுவுந்தொழிலும்போலிருக்குமிந்தப்பொய்மெய்யை
யுன்னுதவர்க்கேயுள்ளதுவையுணர்ந்தோர்க்குளவாயுதியாவால்.()

வேறு.

ஒங்கியவுலகினிலுயர்ந்தநன்மையுந்
தீங்கினவாம்வினையாவுஞ்செய்தற்குச்
சாங்கியநூலிலேயுரைத்தசாதன
மீங்கிவையந்தையுமெடுத்தகூறுவாம்.

(ஊ)

இருப்பிடமாமுடம்பியற்றுமாருயிர்
கருத்தினைமுதலியகாரணங்காற்றினால்
விருப்பொடுவருந்தொழிலிவற்றின்மெய்ப்பா
னருத்தமாமொழியெனவாகவைந்தோர்.

(஋)

வாக்கினுலாதன்மெய்மனத்தினுதறம்
யாக்கையாலாதலிவ்வுலகிலியாவரும்

வீக்குவார்சிலையினாய்வினையிரண்டிலொன்
ருக்குநாளிங்கிவைவையந் தும்வேண்டுமா ல்.

(௧௫)

இவ்வகையேவரும் வினையிரண்டையு
மெய்வகையாகயா னன்றிவேறிலைச்
செய்வகையானெனச் சிந்தைமேயினு
னுய்வகைவேறிலா னுணர்வுமாய்ந் துளான்.

(௧௬)

வேறு.

யாவனொருவன்றன் னுடம்பை யானென்றிருக்குமியல்பொழிந்தா
னியாவனொருவன்றன் கரணமி யாதொன்றோடும்விழைந்திரா
னாவவனிவ்வுலகத்தை யடையக்கொன்றானாயினுமோர்
பாவமில்லையவன்கொன்ற பழியுமில்லைபார்மன்னு.

(௧௭)

அறிவுமறியப்படும்பொருளு மறிவானொருவன்றானுமாய்
நெறியில்வினைகள்விதிக்கின்ற விதியினிலைமைநிற்பதுதான்
செறியுந்தொழிலுஞ்செய்வானுஞ் செய்தற்குரியகரணமாமாய்க்
குறியில்வினைகண்முடிவிருப்ப தின்னஞ்சிலவுங்கூறக்கேள்.

(௧௮)

ஆன்றவறிவுங்கருமமும் கருமங்களை யாக்கிடுவானு, மூன்ற
வுணரும்புத்தியொடுதிருத்தி யெனவென்றுரைத்தனவுந், தோன்
றவினையுமின்பமுமுன்சொன்ன குணத்தின்னொடர்பாலே, மூன்
றுவகையாமோரொவ்வொன் றவற்றின்றிறநான்மொழியக்கேள்.

நன்றாய்ஞானத்திரளாகி நானாவிதமாய்விரிந்தெங்கும்
பொன்றாநின்றபூதங்கடோறும் பொன்றப்பொருளாகி
யொன்றாய்நிற்பதொன்றதனை யப்படியேயுணருமுணர்வதனை
யன்றாமென்றார்சாத்துவித ஞானமெனவேயமைப்பரால்.

(௨௦)

ஊனப்படுமிவ்வுடனோறுமுள்ள பொருளை யுணராதே *
மீனப்படக்காண்கின்றதிரா சதமாஞானமதுவன்றி
ஞானத்திரளாய்நின்றதையோ ருடம்பினிடையுநாட்டிடையோர்
தானத்திடையுமடங்கக்காண் பதுதாமதமாஞானமே.

(௨௧)

வேறு.

வீதலும்பற்றுமேலார் வினைப்பயன்வேண்டல்வேண்டாக்
காதலொன்றின்றிச்செய்யுங் கருமஞ்சாத்துவிதகன்ம
மாய்தரும்பலத்தினோடு மகங்கரமத்தினோடு
மேய்தருங்கருமமெல்லா மிராசதகருமமாமே.

(௨௨)

கொலைபெரும்பற்றுமேலோர் கூறியநீதியோடுங்
கலைதெரிந் துணர்ந் துமெய்மை கடைப்பிடியாமையார்க்கு
மலைவருங் கேடுகுழ்தலைநீத் தினுமொன்றலோடுந்
தலைவரச்செய்வதெல்லாந் தாமதகருமமாமே.

(௨௩)

பற்றுமாங்கா ரந்தானும் பழுதறத் துறந்தியாவு
முற்றெழுமுயற்சியோடு நிலைமையினோடுமொன்றி
யெற்றுமோரிழவுபெற்றி துன்பமீ துன்பமென்று
சற்றுமோர்சலிப்பிலாததலைவன் சாத்துவிதனென்பான்.

(௨௪)

வேறு.

வினைப்பயன் றனைவேண்டலும்வேட்கையு
மெனைத் துமியார்க்குமிடாமையுந் தூய்மையி
னினைப்புநீட லுநெஞ்சமகிழ்தலு
மனைப்பவாழ்வரி ராசதமாந்தரோ.

(௨௫)

மனமொருக்க லும்வான்கலை நூல்களைத்
தனமெனக்கொடுக்க லுந்தக்கவ
ரினமகிழ்த்த லுமின்றியுண்டாகிய
சினம்விடுக்கலா ர்தாமதஞ்சேர்ந் துளார்.

(௨௬)

ஈனமற்ற துறவறமில்லறம்
ஞானம்பற்றொடுந ல்வினை தீவினை
யானவஞ்சவவஞ்சத்தகாதெனத்
தானறிந்த துசத்துவபுத்தியே.

(௨௭)

தருமம்பாவந் தனக்குச்செய்த்தஞங்
கருமஞ்செய்யத்தகாதகருமங்க
ளருமையாலறியாதவறிவதே
யிருமையாயவி ராசதபுத்தியே.

(௨௮)

பார்வமாகத்தருமத்தைப்பார்க்கையு
மாவதாமென்றடாத துநோக்கலுந்
தீமைசெய்கின்றசுந்தனை தீங்கிலே
போவதாவ துதாமதபுத்தியே.

(௨௯)

மனஞ்செயுந்தொழின் மன்னுயிரின் றொழி
லினஞ்செயிந்தியஞ்செய்தொழிலென்றிவை
கனஞ்செய்தேறி லுங்கண்டுபொறுத்தலுஞ்
சினஞ்செயாமையுஞ்சாத்திகதிர்த்தியே.

(௩௦)

பண்ணிக்காமந்தரும்பயன்கைக்கொள்வா
னெண்ணித்தாங்குந்திருத்தியிராசதங்
கண்ணிற்சோகங்களிப்புறக்கம்பய
நண்ணித்தாங்குந்தமப்பொறைநாளுமே.

(௩.௧)

துன்பமாய்விடம்போன்றுதொடக்கத்தி
லின்பமாகிவினைவிடம்பாவர்க்கு
மன்பவாரமுதேயெனலாவதா
மென்பசாத்துவிகந்தருமின்பமே.

(௩.௨)

பொருத்தமாய்ப்புலனோடுபொறியிலே
யருத்தமாயெழுந்தாரமுதென்னலாய்
விருத்தமாய்வினைந்தால்விடமாகியே
யிருத்தலாகுமிராசதவின்பமே.

(௩.௩)

தொடருறக்கமயக்கொடுசொம்புமேற்
படவுதித்தவைபண்ணும்பொழுதினுங்
கடன்வினைந்துமுடிந்தகாலத்தினு
மிடர்வினைப்பதுதாமதவின்பமே.

(௩.௪)

வேறு.

இந்தவியற்கையினாலிக்குணங்களைவிட்டவரில்லை
யந்தணர்க்குமரசர்க்கும்வணிகர்க்குஞ்சுத்திரர்க்குந்
தந்தமியற்கையவாயகுணமூன்றின்றன்மையினில்
வந்தவினைத்திறமவற்றையுரைப்பன்கண்முடிமன்றோ.

(௩.௫)

வேறு.

கறைசெயம்புலன்களைக்காரணநான்குடன்
றுறைதுறையடக்கலுந்தவமுந்தாய்மையும்
பொறையொடுகல்வியும்பொருந்துருானமு
மறையவர்தொழிலெனவகுக்கப்பட்டதே.

(௩.௬)

தலைமையுங்கொடையொடுதறுகணுண்மையு
நிலைமையுங்கீழ்ப்படாநெஞ்சினீட்டமுந்
கொலைபயில்போர்களிற்புறங்கொடாமையுஞ்
சிலைமலிதோளினாயரசர்செய்கையே.

(௩.௭)

உழுதொழில்பசுக்களை யோம்பல்வாணிபம்
வழுவதச்செய்தொழில் வணிகர்வாழ்க்கையாம்
பழுதறவிவர்களைப் பாதுகாத்தலே
விழுமியதொழில்கள் வேளாளர்க்கென்பவே.

(௩.௮)

வேறு.

தீராவகைதன் செயலேசெயவே

நாராயணனுமுதனாயகனுக்

காராதனையா மதனாலவனே

வாராவழியாம் வரமேதருமால்.

(௩௯)

வேறு.

அல்லாவினைதா னழகாய்வரினுஞ்

செல்லார்பெரியோ ரவைசெய்வதனிற்

ஞெல்லார்குலமே தொடருந்தொழிலே

பொல்லாவெண்ணுஞ் செயலேபொருளே.

(௪௦)

வேறு.

கனையெரிபுகையோடன்றிக் காணமுன்படாமைபோல

வினைகளுங்குற்றந்தன்னை விட்டிராதாதலாலே

யனையவென்றிகழ்தலாகா வடுத்தகாரியங்கடம்மை

நினைவருந்தருமமென்று செய்கையேநீதியெல்லாம்.

(௪௧)

வேறு.

வெல்லப்பட்டமனத்தினனாய் வேறென்றினை யும்வேண்டாதே

யல்லற்படுக்குமுடற்பற்றாமறவே யறுத்தான்வினையடையச்

செல்லச்செல்லவறுத்தானு மதனாற்சித்தமுடிவாகச்

சொல்லப்பட்டகாரணங்க ணுன்குந்தாய்தாய்விடுமன்றே. (௪௨)

சொன்னகாரணமவைநான்குந் தூய்தாய்விடவத்தூய்மையினு

லுன்னவரியபெரும்பொறையை யுடையனாகும்பொறையா

லின்னல்செய்யும்பொறியைந்து மிராகத்துவேடமெனுமிரண்டு

மன்னதன்னைநலியாமைமாற்று மவற்றைமாற்றினால். (௪௩)

காடுமலையுமலைமுழைஞ்சங் கடுமாமுதலைநலிவில்லா

வோடும்புனலாறுள்ளிட்டவிடமே யுறையுளாய்க்கொண்டு

தேடும்பொருளொன்றின்றியே சிறிதேயுண்டுசென்றெங்கு

மாடுமனம்வாய்மொழியாக் கையடங்கப்பெறுமாலவனையா. (௪௪)

சொன்னவிவைபோயடங்கிடவே தோன்றுங்களிப்புங்காமமுமுன்

பென்னதியானென்றினுவு மெரிபோல்வெகுளியொடுவலியு

முன்னறவிர்ந்நுசாந்துபெறுஞ் சாந்திபெறவேயோரிடத்தும்

பின்னமடையாதொன்றாகின்றிற் பொருளின் பேருருவாம். (௪௫)

அந்தவுருவானவன் பின்னையாதேவரினுமழிவுரு

னிந்தவுலகத்துயிர்க்கெல்லா மொத்தேயிருக்குமீங்கிவனும்

பந்தமறவிட்டெனையறியும் பத்திபெறுமப்பத்தியினுற்
 சிந்தையிடையெனைத்தெளியு மதனாலெனையேசேருமால். (சு௬)
 என்னைப்பற்றிக்கொடுநின்றே யெல்லாவினைபுரியற்றினுற்
 பின்னைப்பிறவாப்பெரும்பத மென்னருளினாலேபெறுங்கண்டாய்
 நின்னைத்தொடரும்வினையெல்லா மென்னைநினைந்தேசெயில்வினைக
 டன்னைக்கடத்தற்கருந் துன்பமெல்லாங்கடக்கத்தகுதியால். (சு௭)

வேறு.

ஒன்றியமனத்தினாலே யானுரைக்கின் றவுண்மை
 நன்றிதென்றுணராவாயி னுசமேயடைதிமற்றீ
 தன்றியுமரசர்க்கெல்லா மடுத்தகாரியமாபுள்ள
 வென்றியையடையாயேனும் வேறினிவினை வகேளாய். (சுஅ)

வேறு.

வினாசெய்தார்மன்ன வேண்டலையாயினுங்
 கரைசெய்மரையபுங் காலுறவாழ்த்திடு
 மரசர்தங்குணமாகிய வாண்மையே
 புராசெய்வாளமர்க்கே புகுவிக்குமால். (சு௧)

பொறிகளுண்ணின் றவற்றின் புணர்ப்பெலா
 மறியவாட்டினன் போலாக்கைகடொறு
 மறைவினின்றுதன் மரையயினுல்வினைக்
 குறிகள்செய்விப்ப னீசனென்றேகொள்வாய். (ரு௦)

வேறு.

வேறப்பாவொருவர்க்கு விளம்புதன்
 மாறப்பட்டபொருளின் வகையெலாங்
 கூறப்பட்டதுனக்கிக் குறிகளை
 பேறப்பார்த்துனக் கேறியவாசெய்வாய். (ரு௧)

வேறு.

தீதகலாதெனவுளவே வவன்வேண்டிலெனத்தேறி
 லோதலினுனினைத்தலினு லெனைப்போக்கியொன் றறியா
 யாதலினுலியாவர்களுமறி யாதவொருபொருளைக்
 காதலினு னுனக்கின்ன முரைக்கின்றேன்கடைப்பிடிநீ. (ரு௨)

என்னையேநினைந்தெழவுன் மனத்தினை யென்னிடையேவை
 யென்னையேநினைந்திருநீ மற்றெனக்கேபூசனைசெ
 யென்னையேகுருவாக்கொள்ளெப்போதுமிதுசெய்யி
 லென்னையேவந்தடைதியிது மெய்யேயிதுமெய்யே. (ரு௩)

இருவேறுவகையாய் வெவ்வேறுவினைகளை யு
மருவேனென்றறவிட்டு மாயையினுன்மறைப்பரிய
வொருவனையேபற்றுதியப் பற்றினாலுனைப்பிறவிக்
கருவேலைகடந்தேறக் கைதருவேன்குதிர்வேலோய். (ருச)

மற்றுனக்குச்சொல்லியவிம் மறைப்பொருண்மாதவமிலர்க்குங்
குற்றமறுத்தறிவருளுங் குருவழிபாடிலாதவர்க்குஞ்
செற்றமனச்சழக்கர்க்குமெனை நினையாத்திறத்தவர்க்கு
மற்றமறத்தெரிந் துரைக்கை யடாதென்றேயறிகண்டாய். (ருரு)

எல்லாப்பொருட்கும்பரமாமிப்பொருளை யென்னன்பர்க்கிசையச்
சொல்லாற்றெரிவிப்பவரன் புத்துன்னியென்பாலெனையடைவர்
நல்லார்களின்மற்றெனக்கினிய நன்மைசெய்கின்றருமவ
ரல்லாதவரிப்பொழுதுமிலை மேலுமவர்களுளராகார். (ருசு)

ஏயவிருவோம்பேசியவிவ் வறநூலினையெடுத்தாப்பா
னாயனாயாகத்தா லெனையேயாராதிக்கின்றான்
மேயபொருமைதனைவிட்டு விருப்பாலிதனைக்கேட்பானுந்
தியவினைகளறவிட்டுத் தேவருலகஞ்சேருமால். (ரு௭)
வேறு.

என்னதுமொழியினாலியா னியம்பியனானத்தாலே
மன்னவவுனக்குவந்த மயக்கெலாங்கெட்டதோயான்
சொன்னவிப்பொருள்களெல்லாந் துணிந்தனைகொல்லோவென்று
நன்னகைகூரநின்று நாயகனருளிச்செய்தான். (ரு௮)
வேறு.

மன்னவவென்மாய மதுகுதமறைநாலின்
முன்னவமொழிந்த திருவாய்மொழிகளாலே
யென்னகுறையுண்டினி யெனக்கெனவியம்பித்
தன்னகமகிழ்ந்திவை தனஞ்சயனுரைப்பான். (ரு௯)

பையரவிலேயினிது பள்ளியமர்வோனே
வையமுமிவ்வையமதின் மன்னுயிர்களியாவுஞ்
செய்யும்வகையுற்றது சிதைத்தலதுதானு
மெய்தெரியினீமுன் வினையாடும்வகையன்றோ. (௯௦)

அணித்தகையசோதி யமலாவுன்னருளாலே
கணித்தலரிதாய பிறவிக்கடல்கடந்தேன்
பிணித்தபெருமாயை மயல்கெட்டதுபிரானே
பணித்தபணியல்லது செயத்தருவதுண்டோ. (௯௧)

வையமுழு துண்ட திருவாய்மலர் துறந்திட்
 நிய்யவடியேன்முனுரை செய்தவுரையாலே
 வையமுமகன்றதென யர்ப்புமறவிட்டேன்
 செய்வதினியுன்றனருளின் செயல்களன்றோ .

(சூஉ)

வேறு .

பிணித்தபிறவிப்பெருந்தனை யைப்பெயர்த்தென்பெரும்பதை
 மனோயைத், தணித்தவரசேயெனக்குத்தான் றகுமையாகத்தகா
 தாகத், துணித்ததிறல்வான் போரினையே தொடங்குகென்றுநீயிங்
 கு, பணித்தபணியான் செய்வனெனப்பார்த்தனவனுமுடன்பட்டா
 ன் .

(சூஉ)

வேறு .

மாதவனுந்தனஞ்சயனுந் தங்களிலேமகிழ்ந் துரைத்த
 வோதரியபொருளினையீ டுணர்ந்தவாறெங்ஙனெனில்
 வேதவியாதனனுடைய மெய்யருளைமிகவுடையே
 னாதலினாலறிந்தனன்வே றறியலாம்வகையுண்டோ .

(சூச)

அப்பொருளைநினைதோறு மற்புதமாயக * மகிழ்வு
 மெப்பொழுதும்வருமவன்றா னிருக்கின்றவகைவிரித்த
 வொப்பரியதிருக்கோல முணர்தோறுமுணர்தோறுஞ்
 செப்பரியபெருங்களிப்பென் சிந்தையுள்ளதிகமுமால் .

(சூரு)

எஞ்சலிலாப்பொருளனைத்து மிப்படியேபுகுந்ததெனச்
 சஞ்சயனன்றெடுத்துரைத்து நூற்றவர்க்குத்தாதையோய்
 வஞ்சனையேகண்ணாக வாழ்கின்றமற்றவர்க்குப்
 பஞ்சவோவலியவொன் நிவ்வண்ணம்பகர்வுற்றான் .

(சூசு)

வேறு .

திருவறநீதி செயம்புகழெல்லா
 மருவருமாயைசெய் மாதவன்வாய்மை
 தருமம்விடாத தனஞ்சயனென்னு
 மிருவருநின்ற விடத்தனவென்றான் .

(சூஎ)

என்றபொருட்டிற மிப்படியேயாய்க்
 குன்றமெடுத்தருள் கொண்டல்பணிப்பான்
 வென்றபுலத்து வியாதன்விரிப்பா
 னின்றவருக்கிது நேர்படவற்றோ .

(சூஅ)

* மகிழ்வும்-என்ற உம்மை எதிரது தழீய எச்சவும்மை.

சஞ்சேப ஆத்தியாயம்.

எசு

வேறு.

வேதநூல்களின் முடிவினை வியாதனிற் பின்னா
ளோதமாக்கடலுலகி லுண்டாக்கிய வுரவோன்
கோதிலாகெறியுணர்ந்த கோவிந்தமா முனிவன்
பாததாமரைபற்றி வீட்டின்பமேபடைத்தான்.

(சுக)

வேறு.

ஆற்றியல்வழுவிய புலன்களை ந்தையும்
பாற்றியசங்கர பகவற்பாதனென்
றேற்றியபெயரினா னருளினுவியான்
சாற்றினனிப்பெருந் தருமநூலையே.

(எ௦)

பதினெட்டாவது

சஞ்சேபவத்தியாயம்-முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௫௫௨.

பகவற்கீதை முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

சர்வஞ்சின்மயம்.

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அங்கியொளிபக நக	௩௬	அறிவினென் னக	௩௮	இகமேநிகழும்பு உச	௨௪
அங்குமால்கொ சச	௪௪	அறிவினிற்றன்னு கஉ	௩௯	இகழ்பவார்நட்டா நுக	௩௬
அசைவிலாமறை கூஉ	௪௨	அறிவினையறிகற் கஉ	௪௦	இடரானதுதா உஅ	௨௮
அஞ்சதலின்மை கூந	௪௩	அறிவுமறியப்படு எஉ	௪௧	இதனால்வினைக கரு	௪௩
அஞ்சபுலனவை கக	௪௪	அறையும்பொரு நக	௪௨	இந்தவண்ணத்தி நுஎ	௪௪
அஞ்சபுலன் வழி நரு	௪௫	அனையவியோக உக	௪௩	இந்தவியற்கையி எச	௪௪
அஞ்சபொறித்தி உச	௪௬	அன்பவினையாகு உந	௪௪	இந்தவின்பமா கூஉ	௪௫
அஞ்சமெய்நடுங் சரு	௪௭	அன்றியும்முனை கக	௪௫	இந்தவுடலம்விடு நக	௪௬
அடங்கியபொறி கூஎ	௪௮	அன்றியேயும் ந	௪௬	இந்தவுருவென் சக	௪௭
அடங்குகின்றபு உ௦	௪௯	அன்னவகையாலு அ	௪௭	இந்தியங்களுக்கு கூக	௪௮
அடுத்தலைம்புல கந	௫௦	அன்னவர்கள்சோ எ	௪௮	இப்படியன்றிவே கூஎ	௪௯
அடையஞாலத் நக	௫௧			இப்படியியிராபு நுரு	௫௦
அணித்தகைய எஎ	௫௨	ஆகினை யடைந்த கூஎ	௫௧	இப்படியிராத்த உக	௫௧
அதனால்வருபய உக	௫௩	ஆதலாலறிவாய எ	௫௨	இப்பரிசினான் நரு	௫௨
அத்தினானம் நுக	௫௪	ஆதலாற்புலன்க கந	௫௩	இப்பரிசினால்வ நுக	௫௩
அந்தக்கரணங் நக	௫௫	ஆதலானீயும்பல கக	௫௪	இப்பரிசுபயில் உஎ	௫௪
அந்தவுருவான எரு	௫௬	ஆதலிலடாத கூக	௫௫	இப்பரிசுரைத்த நு௦	௫௫
அப்பொருளை எஅ	௫௭	ஆதிதேவனாவா சஅ	௫௬	இப்பரிசென்னை ச௦	௫௬
அரசவ்வரசால் ந	௫௮	ஆதியந்தமிலத நுந	௫௭	இப்பொருளடை கூச	௫௭
அரிதெனுமறி கக	௫௯	ஆதியிலுலகினை கச	௫௮	இரவிதானொரு நுக	௫௮
அரியயனோடர க	௬௦	ஆமைதன்னுறுப் கஉ	௫௯	இருப்பிடமாழுட எக	௫௯
அரியவெனது ச௦	௬௧	ஆயபிரமத்தோ நக	௬௦	இருமையுமறிவ நுரு	௬௦
அருங்குணமாய நுஅ	௬௨	ஆயாதவர்க்கும கூ	௬௧	இரும்புவனம சந	௬௧
அருவமாயதிதா நுச	௬௩	ஆயிலுலகங்களை நக	௬௨	இருவகைத்துய் கூந	௬௨
அலையிலேகடல் கச	௬௪	ஆவதானவமர் க௦	௬௩	இருவகையவினை ந௦	௬௩
அல்லாவினைதா எரு	௬௫	ஆவதென்பதுமா கக	௬௪	இருவகையுயிர்க் நுக	௬௪
அவ்வகையமாய சரு	௬௬	ஆர்த்தனவனைக ந	௬௫	இருவேறுவகை எஎ	௬௫
அழியாதவை கூ	௬௭	ஆறுசெல்பொரு கந	௬௬	இல்லாடையினிய கூ	௬௬
அழிவொன்றில நக	௬௮	ஆற்றியல்வழுவி எக	௬௭	இவையிரண்டை கூஉ	௬௭
அளித்தவவன் நக	௬௯	ஆற்றியிவ்வுடம்பிகள	௬௮	இவ்வகைமொழி சஎ	௬௮
அறியாதபருவத் சக	௭௦	ஆனபொருளீதா ந	௬௯	இவ்வகையகுண நக	௬௯
அறியாமையிலே உஉ	௭௧	ஆனவிப்பொரு நச	௭௦	இவ்வகையதாகி அ	௭௦
அறிவதாகியவங் உ௦	௭௨	ஆன்றவறிவுடை நக	௭௧	இவ்வகையவாய உச	௭௧
அறிவினாலறிக உச	௭௩	ஆன்றவறிவுங் எஉ	௭௨	இவ்வகையாகுர கூரு	௭௨

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
இவ்வகையேவ	எஉ	உரைசெய்சத்து	ருஎ	என்பேரிடும்பை	சஅ
இவ்வகைவிசய	உஅ	உலகமுந்தானு	ருக	என்றபொருட்	எஅ
இவ்வகைவினையி	கஉ	உழுதொழில்பசு	எசு	என்றருளிச்செய்சு	சச
இவ்வண்ணமறி	சு	உளவாமுயிருண	கரு	என்றவனுரைத்	சக
இவ்வாறிதினியல்சு	௦	உன்னியவான	ருசு	என்றவன்வண	சஎ
இவ்வுயிரிவ்வுட	ருசு	உன்னுநான்மறை	உ	என்றுகூறவிச	உஅ
இழியாதிந்த	உஅ			என்றமுளதாய	சசு
இறந்தவென்விபூ	சக	ஊணையேமுத	நக	என்னசெய்வதெ	எ௦
இறந்தாரோயெனசு	எ	ஊர்வனநிற்ப	நஎ	என்னதுமொழி	எஎ
இறந்துபோமள	சுச	ஊழாலேவருமி	நஉ	என்னுடைய	சக
இறவாவகைதன்	உசு	ஊழால்வருமுல	சு௦	என்னுருவிற்பு	நஎ
இற்றிவையனை	ருந	ஊறுபடவொன்	க	என்னைப்பற்றி	எசு
இனம்வலியின்	சுசு	ஊனப்படுமீவ்	எஉ	என்னையேநினை	எசு
இன்றுவாளமர்	க௦				
இன்னதன்மை	ருசு	எஞ்சலிலாப்பொ	எஅ	ஏகமேகருதுவா	எ௦
இன்னவர்களியா	உக	எஞ்சுதலையில்	நசு	ஏதமானதுன்றி	நசு
இன்னவர்தங்க	நஉ	எண்டிகழுமி	உஎ	ஏயநானெதுோ	ரு௦
இன்னுதனவுமி	எக	எண்ணியவுலக	சுசு	ஏயவிருவேரம்	எஎ
		எண்ணினியற்	சுசு	ஏயும்பரிசிவ்வுல	சஅ
		எண்ணுமின்றி	உ௦	ஏய்வகையதா	சரு
ஈண்டுபொருளி	நஎ	எப்பொருடனக்	நக	ஏறுமல்லுவெ	சஅ
ஈர்வன்றுயர்க	நசு	எப்பொருளினும்ரு	உ	ஏன்றுமுன்னங்	ருஎ
ஈனமற்றதுறவற	எந	எப்பொருளுமி	நசு		
		எய்தவெங்கள்	ந	ஐவகைப்பொரு	க
உஞ்சேபோகு	எ	எரிநிகர்வெகுளி	கந		
உடம்புடனிருந்	ருஅ	எல்லாத்தவமுமி	ந௦	ஒக்கும்வகையா	உசு
உடம்புடனே	உசு	எல்லாப்பொ-தனிசு	க	ஒத்துநல்லறிவு	ருஅ
உடம்பெனவுரை	ருஉ	எல்லாப்பொ-நிநரு	ரு	ஒத்தெங்குமாய	ருரு
உடனாயபுலனா	உந	எல்லாப்பொ-பாஎஎ	எ	ஒப்பரிதாய	சக
உணர்வவிகாரி	ருரு	எல்லாப்பொ-பழை	க	ஒருபதமடித்தொ	க
உண்டாயவுல	சக	எல்லார்க்குங்க	நஅ	ஒருபெரும்பொ	ருந
உண்டுமீளவொ	சுசு	எல்லாவுயிரு	உஅ	ஒருவருமொரு	கசு
உண்ணல்வினை	சக	எவமறமுன்டி	கஅ	ஒருவனசிக்க	சுரு
உண்பனயாகமா	சுஎ	எவ்வகைப்பயனு	கஎ	ஒருவனென்றுங்	க௦
உண்பனயாவை	ருரு	எள்ளலானதிகநரு	சு	ஒவ்வாதிதொழி	சு
உந்தியப்பொறி	உ௦	எறியாவெரிவரு	உக	ஒழியாதென்று	ருசு
உய்யவன்பிடு	ந௦	எறிவரும்பிணி	நந	ஒளியினாலுலக	சஎ
உய்யும்பரிசினுண	சக	எனைத்துவிதத்த	ச௦	ஒன்றலாதுபல	சு
உய்வகையேபாக	உரு	என்செயறவிரிவி	கசு	ஒன்றியமன	எசு
உருப்பான்மைமற்	க	என்பாற்பொரு	கசு	ஒன்றினுமாசை	ருக
உரைசெயற்கரி	ரு௦				

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஒங்கியவுலகி எக		காரணமிறந் ௫௦		சீதமழன்முத அ	
ஒடுகின்றபுனலா கக		காலத்தாலும் ௩௮		சுருளார்கின்றதுசச	
ஒதலாகாமிமீத் ௫		காவல்செய்தை உச			
ஒதருஞானியெ ௩௨					
ஒதருநதிகளெல் சௌ		குடந்தொறுந் ௬௧		செயத்தகுவுதுவு ௫௨	
ஒதலினியற்கை ௩௫		குலங்கெடவே ௫		செயத்தகுவுன ௬௪	
ஒதியவுடம்பிற் ௫௪		குளமுதலியவற் கக		செயலாலுங்குணகக	
ஒதிற்பெருகும்பு சக		குறியுநீலமயக் ௫௪		செயல்வகையா க௫	
ஒதுமாசையிதிற் ௫௪		குறையுமாப்பி க௩		செயன்மேனின் கக	
ஒமென்கின்ற ௬௬				செய்தவினைப்ப ௨௫	
ஒமென்றுனாத் ௬௬		கூறின நூல்வழி ௬௫		செய்தியின்றியத் க௦	
ஒரின்மேலாகி ௫௬				செய்யமாமலர் ௫௬	
		கெடுகின்றபூத ௫௫		செய்யாமுன்சா ௩௫	
கங்கையாள்பெ ௩				செல்வம்விரும்பி ௩௨	
கண்களும்வயிறு ச௫		கைம்மாரில்லா உ௬		செறிந்ததிவ்வா க௦	
கண்டவரில்லை ௫௦		கையும்பதமுந்தி சௌ		செறியுமிப்பொ ௫௫	
கண்ணனுநானி ச௩					
கண்ணியவுலகி ௫௬		கொண்டுசெயத்தக ௬		சேயமாமதுரை க	
கண்ணிற்குநதரு க௫		கொண்டுபயிலு உ௬			
கண்ணினுற்றெரி ௩௧		கொலைபெரும் எ௩		சொல்லருஞான ௨௨	
கண்ணேயெனவ ௬௦		கொல்லினுமென ௬		சொல்லார்விசய கக	
கண்ணையாரிட ௬௩		கொற்றவர்தங் ௫		சொன்னகாரண எ௫	
கதுவியபொருண் கக				சொன்னவிவை எ௫	
கருதரும்வகைநி க௮		சத்துவகுணத் ௬௪			
கருநாண்முதல் ௬௦		சத்துவமாந்தர் ௫௮		ஞானகாரணங் எ௦	
கருமநன்றென ௨௨		சத்துவமிராசத ௫௪		ஞானமாமிது க௮	
கல்லாருந்தோ ச௩		சந்திரனாணன் சக		ஞானமுதலிந்தி சௌ	
கவைதருங்குண ௨௩		சந்நியாசமாவது எ௦		ஞானமாயொன்௩௮	
கறைசெயம்பு எச					
கனவுந்திகழ் ௬௦		சாதிபுரியுந்தொ ௨௫		தக்கசத்துவமே ௫௮	
கனையெரிபுகை எ௫		சாத்துவிதர்தே ௬௬		தக்கதுதகாதெ ௫௮	
		சாயைபோலும் ச௮		தஞ்சமில்லுசு ச௬	
காடுமலையுமலை எ௫		சாயையன்னவெ(௫)௬		தடுத்ததொழி க௪	
காணுங்கெட்டு ௨௩		சாவதிலையாவ எ		தடுமாற்றமக்கு ௫	
காணும்புலன்க ௫௪		சாவாதுபிறவா கக		தருபயனதுவிட் க௨	
காதலாலிந்த ௬௬				தருமம்பாவந்த எ௩	
காதலாற்றவிக் க௪		சித்தர்களிற்கபி ச௨		தருமனடல்மீம ச	
காதலிலிவ்வெட் ௫௩		சிந்தையினித்தெ ௩௩		தலைநின்றபொரு க௨	
காதலினாகியகா ௬௫		சிறந்தவரசர் உ௬		தலைமையந்த ௬௮	
காமமென்றிடும் எ௦				தலைமையுங்கொ எச	

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
தலையாமிந்த	உசு	தேவரும்வண	சுரு	படைகளில்வச்சி	சஉ
தலையுங்கழுத்	உசு	தேவரையடைந்	நக	பண்டுகண்டறி	சக
தவர்கொள்படை	எ	தேவர்களுமுனி	சு௦	பண்டுநின்றபழ	கக
-----		தேவர்களைமகி	கரு	பண்ணிக்காமந்	எச
தாங்கியநீரை	நஅ	தேறுநெஞ்சின	உஅ	பரிந்தினியுரைப்	சச
தாவிலருந்தந்தை	சு	-----		பருகாநின்றேற்	சக
தானந்தமிலி	நந	தொடக்கறவி	சுரு	பலவினியுரைத்	சந
தானலதியாவ	உசு	தொடருறக்கமய	எச	பற்றுமாங்கார	எந
-----		தொழும்புகழு	சுரு	பற்றுமாசின்மைரு	எ
திதனாயெவரு	க௦	தொன்மையாக	உக	-----	
தியாகமுன்றுவ	எ௦	-----		பாடும்பனுவல்	உசு
தியுமிருகதிரி	நக	நண்ணியகுணத்	ருச	பாதுயோர்பெண்	க
திருவறநீதி	எஅ	நல்லகருமயோ	நச	பாவமாகத்தரும	எந
தின்பநக்குவ	சுஉ	நல்லகாதல்செ	கஅ	-----	
-----		நல்லமாந்தர்ந	சுஉ	பிணித்தபிறவி	எஅ
திக்குலாம்வேலி	சுஎ	நல்லவாறறி	ருச	பிரமமாநோர்பிரஉ௦	
திங்கியற்றுகின்ற	எ௦	நவைதருகுணமு	கக	பின்னையோவ்வ	கச
திதகலாதென	எசு	நற்றவநிகழ்தரு	கஅ	-----	
திதறுசிறுவர்	ச	நன்றாய்ஞான	எஉ	பீறியபோர்வை	க
திதற்பாலாம்	உஉ	நன்றேறஞானவ	உசு	-----	
தித்தவழும்வடி	சுஅ	நன்றேறவினையின்	கச	புண்ணியபூமியெ	உ
திமனந்தனிலே	கஎ	-----		புண்ணியவுலகத்	கக
திமைசெய்ய	சுசு	நித்தமாயவினை	எக	புத்திபொறைத	ச௦
திராவகைதன்	எரு	நிரந்தரமிப்பரி	சு௦	புனைவைபொறி	கரு
தீர்த்தயார்க்கு	சுஅ	நிலத்தினொடுவா	சுசு	புன்மையவாய	உரு
-----		நில்லாவுடற்கே	க	-----	
துயிலுமுணவு	உஎ	நிறைவிலாக்காம	சுசு	பூக்கமழ்நாற்றங்	சுசு
துறவுநன்றரு	உஉ	-----		பூதமைந்தினகத்	ருந
துற்றவின்பமு	கக	நீடுமனநிலைநி	ந௦	பூத்தருளியொரு	உஉ
துன்பமாய்விட	எசு	நீதிவேதம்வானு	சுஅ	-----	
துன்னியவாசை	சுக	நீரினாணிறந்	கந	பெண்களிற்புகழ்	சஉ
-----		-----		பெரியவர்பயின்ற	கக
தெய்வவாசர	சுந	நூற்படுநெறியு	சுஎ	பெருமுனியிற்	சஉ
தெரியாவகை	சுசு	நூற்றுவர்தாமு	சுசு	பெருமையொன்	உந
தெளிபவருணர்	கக	-----		பெற்றதேகொட	உ௦
தெளிவினெஞ்	சுஅ	நெய்மார்பிற்	எ	பெற்றநன்மனை	ருந
-----		நெருப்பைபழுற்	கஎ	-----	
தேடியபொருள்	உ௦	நெறியில்வருவி	சு௦	பேதமுடைய	சக
தேடும்பழையவ	நந	நெறியால்வருவி	நசு	பேதைமையை	சுஅ
தேவதேவநின்	சுஅ	-----		பேதைமையடை	கஉ

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பையரவிலேயினி எ எ		மாதவனுந்தன எ அ		யாக்கலையோடுமி எ க	
பொய்மையடை உ க		மர்யனிலைவநின் க எ		யாதவாவென் ச அ	
பொராவருங் ச உ		மாயுமவராலு அ		யாதின்மாட்டினு எ க	
பொருத்தமாய் எ ச		மாயுமாயைம ந. ௦		யாதொருபொரு க ந	
பொறிகளுண்ணி எ ஈ		மானமவமான நு க		யாதொன்றிந்தப் உ எ	
பொன்றுவதுடம் அ		மானமும்பிற்த நு ந		யாதொன்றைம ந நு	
		மாற்றலர்களை ச		யாருமறியப்ப ந எ	
				யாரும்வினைகள் உ ந	
போகமாயபுலன் உ எ		மிகமேனின்றமி உ க		யாவர்களாசைப் ஈ ஈ	
போதலரிளையே ந க		மிக்கசொற்றொ ச ந		யாவர்கள்சிலவ நு க	
போர்முகமாகிநி உ		மின்னேயனை-செ ஈ		யாவர்போர்தரு நு ச	
போவனநிற்பவ நு நு		மின்னேயனை-வு ஈ க		யாவனொருத்த ந உ	
போனவையினி ந ந		மின்னேயே-திரு எ		யாவனொருவ உ அ	
		மின்னேயே-வாழ்ந க		யாவனொருவன் எ உ	
மண்ணுளும்பெரு எ		மின்னேயேய்வே உ க		யானும்வகையது க	
மண்ணினாயவிகா அ				யானெனதென்ப க ச	
மண்ணுநீருமெரி ந ௦		முந்துவானிற்ச ஈ க			
மண்ணுறவணங் ச நு		முன்செய்காரிய ஈ அ		யோகமனத்தவ உ நு	
மந்திரமாயவிந் ஈ க		முன்றிகழ்பிறப் நு ந		யோகமுடியாதி உ க	
மருத்துவர்கூரியச ச		முன்னேயொன் ந எ		யோகமேவவி உ க	
மருவற்கூரியவ ந நு					
மருவுகின்றதிவ் ஈ உ		முதவாவென்கு நு எ		வசையிறவமு ஈ அ	
மருவுற்றபிரகி ந ந		முன்றுகுணவ ந க		வஞ்சர்செய்தவி ந	
மலைகளின்மாமேச உ				வஞ்சர்வேல் உ எ	
மறந்திருந்தமன ஈ ந		மெய்யறியேவி உ ச		வணங்கவிமை ச ஈ	
மறைபயிறலுந்த ஈ ந		மெய்யுறவுன்னை நு க		வணிகருமற்ற ந க	
மற்றவருந்தம்ம ந உ		மெய்வகைதனக் க ஈ		வருணனுமியம ச உ	
மற்றவர்தந்தது க நு		மெய்வகையதிது க க		வலந்தருதிற் ச ஈ	
மற்றவர்தம்மை ஈ நு		மெய்வகையவுல ச க			
மற்றவர்கெஞ்சி ச க		மெய்வருத்தமு எ க		வாக்கினாலாதன் எ க	
மற்றிப்படிநிக ஈ ௦				வாங்கியைம் உ எ	
மற்றிவ்வுடறன் நு உ		மேலாயுள்ளவிப் க அ		வாயாததொரு க க	
மற்றுனக்குச் எ எ		மேல்வகுத்திவர் ந		வாயேயன்றிமு ச	
முனஞ்செயுந எ ந		மேலினயாவை உ நு		வாய்மையவல் நு க	
முனமொருக்கலு எ ந				வாராநின்றகு நு	
முன்னரீகாண நு ௦		மைக்குணங்க ந க		வாழுஞ்சத்துவ நு அ	
முன்னனருள்விச உ		மையலிதுவென் உ க		வானடையவிம் ச ஈ	
முன்னவவென் எ எ					
முன்னவுடலியா நு உ		மொழிசெய்கின் ஈ உ		விடம்படுபண நு உ	
முன்னியகளிப் ஈ நு				விடலரும்வகை க உ	
				விட்டுமுற்றும்வி உ ௦	

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
விண்ணியன்மொ உ		வினைமுயன்றிட உந		வேதநூல்களின் எக	
வியக்கமேன்மு நந		———		வேதநெறியாலை சக	
வியந்துதங்களை கூடு		வீதலும்பற்று எஉ		வேதமாகிநிகழ் நக	
விரியவுணர்ந்த நஉ		வீமனைபும்விசய உ		வேதமேமுதனூ கூக	
விரியவுரைசெய் நசு		வீவொனக்கொ க௦		வேதமொழி நஅ	
விரும்பலராகி கூசு		———		வேர்மேலதுத கூ௦	
வினாசெய்தார் எகூ		வெய்யநெஞ்சம உஅ		வேறப்பாவொருஎகூ	
விலங்கலனையா நஎ		வெல்லப்பட்ட எடு		———	
விழியாமெனவ உக		———		வையமனைத்தை ந	
விளம்புமவ்வளவி ச		வேண்டல்வே கந		வையமுமுதுண் எஅ	
வினைப்பயன்ற எந		வேதநாலுநின் கூஉ		வையாரயிலுழ அ	

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

முற்றிற்றி.

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ-தத்துவராயசுவாமிகளால்

மொழிபெயர்த்தருளிய

சொருபாநந்தசித்தியென்னும்

பிரமகதை.

இஃது

சமிவனக்ஷத்திரமென்னுங்கோயிலூர்

ஸ்ரீ-முத்துராமலிங்கசுவாமிகளின்

ஆதீனத்திற்குரிய

ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள் பாதசேகரரான

பொன்னம்பலசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

கொத்தமங்கலம்

சி. அ. சு. செல்லப்பசெட்டியார்

சி. ராம. அ. இராமன்செட்டியார்

இவர்கள் வேண்டுகோளின்படி

ஷை கோயிலூர். ஸ்ரீ-சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணாக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வியஸ் சித்திரை

Registered Copy-right.

ஆத்தியாயவட்டவணை.

	பக் கம்.	படி பாட கை.
பாயிரம்	க	கக
க. தேவர்கள் பிரமாவைத்தரிசித்து வே தார்த்தம் வினவுமத்தியாயம்.	ங	உஅ
உ. இதரோய வுபநிடதார்த்தத்தை யுரைக்கு மத்தியாயம்	எ	உஉ
ங. இதரோய வுபநிடதார்த்த சேடமுந் தைத்திரிய வுபநிடதார்த்தமு முரைக் கு மத்தியாயம்	க0	சஅ
ச. கேனோபவுபநிடதார்த்தமுரைக்கு மத் தியாயம்	கௌ	சௌ
ரு. சாந்தோக்கியவுபநிடதத்தி னாமத்தி யாயவர்த்தத்தை யுரைக்கு மத்தியாயம்..	உஎ	கச0
சு. சாந்தோக்கியவுபநிடதத்தி னேழாவ தெட்டாவ தத்தியாய வர்த்தத்தை யுரைக்குமத்தியாயம்	சுசு	ங0
எ. முண்டகோப நிடதார்த்த முரைக்கு மத்தியாயம்	ரு0	சுசு
அ. கைவல்லிய வுபநிடதார்த்த முரைக்கு மத்தியாயம்	ருஎ	ங0
கூ. பிரகதாரணிய வுபநிடதத்தில் மைத் திரோயப்பிராமணார்த்த முரைக்கு மத் தியாயம்	சுக	உ0
க0. பிரகதாரணியவுபநிடதத்தி னுடத்தங் கார்க்கியந்தரியாமிப் பிராமணங்களி னர்த்தமுரைக்கு மத்தியாயம் ...	சுசு	உஎ
கக. கடவல்லி சுவேதாசுவதர வுபநிடதங் களி னர்த்தமுரைக்குமத்தியாயம் ...	சுக	சங
கஉ. முன்சொல்லிய வுபநிடதங்களி னர்த் தத்தைத்தொகுத்துரைக்கு மத்தியாயம்.	எரு	ஙஎ

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரமகீதை.

பாயிரம்.

இரவியுமதியும்வானும்வாயுவுமனலுமப்பு
முரவியமண் ணுமற்றையுணர்பவன் றுனுமாகிப்
பரவிடுங்கரணம்பன் னான் காயுமன் றுயுநின் றே
யுரைமனமிறந் துளோங்குமொளியினை வணங்கல்செய்வாம். (க)

கண்முதற்புலன்களந்தக்கரணங்கள் விளங்குமெத்தாற்
றண்மதியருக்கனங்கிதாரகைவிளங்குமெத்தால்
விண்முதற்பூதமியாவும்விளங்கிடுமெத்தாலந்த
வுண்மையைச்சிவப்பிரகாசவொளியினை யுளத்துள்வைப்பாம். (உ)

முன்னைநற்சுருதியோதிமுடிவுறற்கரியதாக
வின்னமத்தேவர்மூவரெய்துதற்கிடரேமேவத்
தன்னையிப்படியேகாணத்தாளளித்தெனக்கோர்வார்த்தை
சொன்னநற்சொருபானந்தச்சோதியைத்தொழுதல்செய்வாம். (ங)

வேறு.

நித்தனீர்ச்சுணனின்மலனீடொளிச்
சுத்தனேகன்சுருதித்தொடர்பிலா
னத்தனென்னையுமாண்டவருளினன்
றத்துவன்றிருத்தானைவணங்குவாம். (ச)

மயலில்வானவர்கேட்பமயக்கற
வயன்முனாட்சொனவாரணத்துட்பொரு
ளியலுமாசொருபானந்தச்சித்தியென்
பெயரினற்றமிழாலிங்குப்பேசுவாம். (ஊ)

வேறு.

தானாகாதியாவையுமாந்தன்மைத்தாயவொருபொருளை
யுனாமென்றன்வாக்கதனாலுண்மையறியவுரைத்திடுதன்

மாநாகந்தான்மலர்தலையில்வையந்தரிப்பமற்றதுபோற்
பூநாகந்தான்பொலுப்பனெனும்புன்சொற்போலும்புகலுங்கால். (சு)

வேறு.

மன்னியகமலத்தோன் னுள்வானவர்வணங்கியெல்லாம்
பன்னருமறையருத்தம்பகரெனவினவுமாறு
முன்னநின்மொழிந்துபின்னர்முனரியத்தவிசின்மேலோ
னின்னியலிருக்கிலைதேரயமதியம்புமாயும். (எ)

வேறு.

வான்றான்முதலாமனைந்துலகும்வானோர்முதலாம்வருபிறப்பு
மீன்றானிருக்கிறைத்திரியபியம்புப்பரிசையியம்புவார்
முன்றாமோத்திலுரைத்தாநிமுலப்பிரமத்தனைத்தேடச்
சான்றார்சொன்னநெறியைவிடாச்சுதூர்த்தத்தாலைசாற்றியபின். ()
சுத்தோகத்திற்சட்டந்தாளுரைக்கும்பரிசைச்சுதூர்முகத்தோ
னைந்தாமோத்திலுரைத்தாநிலேழுமெட்டுமாமங்கறைந்தான்
மைத்தார்முண்டங்கவல்லியமறையின்பொருளைவையமெலாந்
தந்தான்சத்தமத்தாலுமட்டமத்துஞ்சாற்றியபின். (சு)

வேறு.

அன்பினாலகிலலோகம்படைத்தவனமார்தங்கட்
கின்பமாரனுபிரகதாரணத்திசையித்திரியத்தை
யொன்பதாலுரைத்தப்பத்தாலுடத்தமுங்கார்க்கிதானும்
மின்பதாயந்தரியாமிப்பிராமணவிடையம்பேசி. (சு0)

வேறு.

தாதாவேகாதகந்தன்னிற்றக்கோர்சொல்லுங்கடவல்லி
சுவேதாசுவதாமெதித்துரைந்துச்சொன்னதெல்லாந் தொகுத்தொ
தாய்தாயருளிச்செய்தத்தினீயாரேனத்தாற்சொல்லின்பப் [ன்றாய்த்
பொதாலயத்தோன்புகன்றபொருளியாளுந்தமிழாற்புகல்கின்றேன்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - சுசு.

மு த ல ல வ து

தேவர்கள் பிரமாவைத்தரிசித்து வேதார்த்தம்
வினவுமத்தியாயம்.

சூதனாமுனியைநோக்கித்தொல்லைமாமுனிவர்சொல்வார்
மாதவாவினவிற்பெல்லாம்வகுத்துநீதொகுத்துச்சொன்னு
யாநிரான்முகத்தோன்கீதையறியவாதரித்தோமின்றென்
ரோதிமாமுனிகளெல்லாமீளவுமுரைக்கலுற்றார். (க)

வேதநூற்றிரிந்தோனாலேவிஞ்சையும்விளங்கப்பெற்ற
யாதலாலியாதுமுன்னாலறியலாகாததில்லை
மேதையான்மிக்காயெங்கண்மேலுனக்கன்புண்டாகி
லோதுவாய்போதோன்சொன்னவுபநிடப்பொருளையென்றார். (உ)
இன்னபரிசைமுனிவரெல்லாமியம்பக்கேட்டங்கிமையவர்கண்
முன்னமொருநான்மறையோதிமுடிந்தபொருளோர்ந்துணராம
லன்னமிசையோன்றனைக்கேட்பவண்டத்தவர்கட்கவனருளாற்
சொன்னபரிசைக்கேருமெனச்சூதன்சொல்லத்தொடங்கினான். (ஃ)

வே லு.

பண்டொருகற்பந்தன்னிற்பழமறைப்பொருளையெல்லா
வண்டருங்கூடியாய்ந்தங்கறியலாகாமையாலே
யெண்டருமாதவத்தையெய்தியேயிதனைக்கேட்பப்
புண்டரீகத்தில்வாமும்புனிதனைநோக்கிப்போனார். (ச)

வே லு.

பாவவேரறுக்குந்தீர்த்தமென்றெண்ணப்பட்டனயாவையும்பரப்
பித், தேவரோடியக்கரக்கந்தருவார்சித்தர்சாத்தியர்களுஞ்செறிந்
து,நாலினாலறியுமறுவகைப்பட்டவிரதமுநலம்பெறவுடைத்தா,யோ
விலாதொழுகு மருவிகளுடைத்தா யொருபொருளொழிவற வுடை
த்தாய். (ஈ)

வே லு.

சகலயோகிகளுமேவவினிதானதனிசேர்
குக்கைக்கோடிபலகூடியுளகோடிபலவாஞ்
சிகரமேவுநவமாமணிகள்சிந்தியுளதாய்
நிகரிலாமணிகழ்மேருகிரிநீண்முடியின்மேல். (சு)

வே லு.

ஐம்பதிற்றிரட்டியோசனைநீளத்தைம்பதிற்றிரட்டியோசனையகன்
று, கம்பநற்கரியைமுதல்வருமிருக்கணங்களாலாகுலங்கனத்துச்.

செம்பொருள்கொழிக்குந்தீர்த்திகையுடைத்தாய்த் திரண்டபுள்ளின
ங்களுமுடைத்தாய்ப், பைம்பொழிற்செழுந்தேனருந்தியவறுகாற்ப
றவையினொலியினுற்பரப்பி. (எ)

வேறு.

இந்துபாணுவென்றிருவருநிலவினோடிளவெயிற்பாரிப்பக்
கொந்துபாய்தருசோலையின்கிழங்குகாய்கொழுங்கனிவழங்கத்தண்
சந்தனாடவிபுகுந்துவண்டுலவுதண்டாமரைத்தடந்தோயந்து
மந்தமாருதந்திரிதருபிரமமாவனமுளத்தன்கண்ணே. (அ)

வேறு.

வளமாமதிலொன்பதோடெண்பதுவாசலாகி
யிளநாயிறுபோலவிளங்கியிலங்குமொள்வாள்
வளைநேமிகொடுஞ்சிலைதண்டுமழுக்கள்வல்லோ
ரளவோதவிலாதவர்காப்புடைத்தாகியெங்கும். (ஆ)

பூரணகும்பமெங்கணுநிறைத்துப்பொன்றிகழ்ந்திலம்புணர்ந்த
தோரணமுயர்த்துத்தூய்மலர்நுதைந்தசுகந்தமாலேகள் பலதூக்கி
யேரணிநீபமேற்றியெம்மருங்குமேழிசையாழிலெங்கெங்கும்
வாரணிகொங்கைமடந்தையர்பாமிமாடமாளிகைவரம்பிலதாய். (க)

சித்திரமமைத்தபித்திகோடிகளாற்சீர்பெறவிளங்கிமாணிக்க
வுத்திரம்வயிரப்போதிகைபவளவொளிமணித்தூணிரைபொதிந்து
நித்திலத்தாமமெங்கணுந்தூக்கிநித்திலவிதானமேயெங்கும் [தாய்.
வித்தரித்தோங்கிவியனெடுங்கொடிகள் விண்ணளவெறிந்துமீண்டுள

வெடிபடவுச்சமந்தமத்திமமாய்விளங்குகாகளவொலியொருசா,
ரிடிபடுமுரசமுழக்கொலியொருசாரியம்பு வாச்சியவொலியொருசா
ர், வடிவுடைமகளிர்கூத்தொலியொருசார்மறையவரோத்தொலி
யொருசார், முடிவறுமிருதிபுராணவாகமங்கண்மொகுமொகென்
றெழுமொலியொருசார். (கஉ)

மேவியசகலாகமங்களின்பொருளும்விருப்புடனாய்பவரொருசார்,
காவியமென்னுங்கனியினைநுகர்ந்துகளித்திடுமுளத்தவரொருசா
ராவியோடாக்கையுறவறிவிருநாலங்கத்துயோகியொருசா [சார்.
ரோவியம்போலவிருந்துணர்விறந்தவுணர்வுகொண்டுறங்கின ரொரு

மத்தநற்களிறும்வயிரநற்றேரும்வாசியும்வரம்பிலதாகி
யத்திரத்தாலுஞ்சத்திரத்தாலுமளவறுவீரர்காப்புடைத்தாய் [ண்டி
மெய்த்தவர்க்கெளிதாயல்லவர்க்கரிதாய்வேண்டிய பொருளெலாமீ
யித்தகைத்தானவிடத்திலாயிரக்காலிலங்கியவிரத்தினமண்டபத்தே.

தேவர்கள் பிரமாவைத்தரிசித்து வேதார்த்தம் (ரு)
வினவுமத்தியாயம்.

கற்பகதருவுமகரதோரணமுங்கவின்பெறவமைத்துளதாகி
யற்புதமானவரிமுகத்துறுகாலாசனத்தம்பஞ்சியணைமேற் [தோன்ற
சொற்பதவடிவாந்தோகையோடெல்லாப் பொருளுமாய்விளங்கிய
லுற்பவமறுப்பானாகவீற்றிருந்தானும்பருங்கோயிலுட்புகுந்தார். ()

வேறு.

ஆரமணிகுண்டலமொடாழிகடகங்கே
பூரமபிடேகமுதலொப்பனைகளுஞ்செய்
தாரமகினாபிபனிநீரொடளவுங்கர்ப்
பூரமதுகொண்டுதிருமேனிநனிபூசி. (கௌ)

வேறு.

நித்தமானநன்னொளியினாலனைத்தையுநிகழ்த்துநின்மலனோட
வைத்தசெம்பொனிற்றிகழ்திருமேனியின்மாலிகைபலசாத்தி
யுத்தரீகம்வெண்ணெக்கோபந்திகமுதரபந்தனத்தோடு
சுத்தமானவெண்கலிங்கமுஞ்சாத்திநற்சுராசுரர்தொழுதேத்த. (கௌ)

தமத்தையப்புறங்கடந்துநின்றறிவுறுசான்றதாய்மதனெல்லா
மமைத்தொருத்தராலமைத்திடப்படாதுளவமுலனாயிருப்பானை
யிமைத்திடப்படாவிழியினாலிமையவரியாவருங்கண்டிந்தச்
சுமைக்கிளைத்தனமென்பவர்போலவன்றுணையடிதனில்வீழ்ந்தார். ()

கஞ்சநற்கழல்பணிந்தமலனைக்கண்டிகண்களிகூர்ந்து
மஞ்செனச்சொரிதரமயிர்ப்புளகிதம்வரமகிழ்ச்சியினோடு
நெஞ்சநெக்குகநிமலராயவாவெலாநீங்கிநீண்முடிமேலே
யஞ்சலித்தகையினர்களாயானந்தவாரியிற்படிந்தாடி. (கக)

வேறு.

அழுத்தமிக்கதிபத்தியாலவசத்தராயுளவண்டர்தங்
குழுப்புவிக்கண்விழுந்துமீளவெழுந்துதங்கள்குரற்களுந்
தழுத்தழுத்தெமதுற்பவங்கடவிர்க்கையேதகவென்றுதாம்
வழுத்தவுற்றனர்வல்லவாமறைசொன்னவாறுதம்வாய்மையால். (உ௦)

வேறு.

பரமஞானமாம்பாற்கடல்பண்ணியபரமனேயடிபோற்றி
கரதலாமலகத்தினேர்பரவொளிகாட்டிடுங்கழல்போற்றி
யொருபராபரமீன்றிநீயொருவனுமாகியவொளிபோற்றி
பிரமநாரணசங்கரபோற்றியெம்பெருமநின்பதம்போற்றி. (உ௧)

அடையநீயறிந்தொருவராலுன்னையிங்கறிவரியாய்போற்றி
தொடையதாமுலகனைத்தையுந்தரித்தொருதுவக்கறுசுடர்போற்றி

மூடி-வுமாதியுங்கண்மீமுதன்மூடிவின்றியமுதல்போற்றி
வடிவியாவையுமுடையையாயுனக்கொருவடிவிலாதாய்போற்றி. (1)

அதிலமாயகிலத்திஹுக்கதிபனாயகிலமுமொன்றின்றி
நிகழுஞானமாநிமலனேபோற்றிக் கினைத்திடுபிடமெல்லா
முகமதாயொருமுகமுனக்கின்றியேயிருக்குநான்முகபோற்றி
நிகழுமுன்னொளியாற்றி கழந்திலங்கியசின்மயவொளிபோற்றி. (உ௬)

வேதமோதியவிமலனேபோற்றி வேதாந்தமெய்ப்பொருள்போற்றி
சாதுமாபிறவிக்கடல்கடத்துநின்கழலினைப்புனைபோற்றி
சாதலானதும்பிறப்புமற்றிருந் துளசம்புலேகழல்போற்றி
யேதுமாயினுய்போற்றியோரளவிலாவிற்பமேகழல்போற்றி. (உ௭)

தோத்திரஞ்செயப்படுபவனாகியத்தோத்திரந்தானாகி
யேத்திநிற்பவனாகியேயிருந் துளவிறைவனேகழல்போற்றி
காத்திரந்தனையெடாவகைமெய்யினைக்காணவேகினைவொர்க்கு
நேத்திரங்கொடுத்தருளியங்கவர் துயர்நீக்குகின்மலபோற்றி. (உ௮)

வேறு.

நாசனுக்கன்பராநார்க்கன்பனாயிற்றைபோற்றி
நாசமற்றிருப்பாய்போற்றிநாசனநினையாய்போற்றி
யாசையற்றவர்க்குஞானமருளுவாய்போற்றியல்லாப்
பாசமுற்றவரைவெய்யபவத்திடும்பகைவபோற்றி. (உ௯)

அண்டருக்கதிபரானுமறிந்திடற்கரியாய்போற்றி
பண்டிடைப்புவனமெல்லாம்படைத்திடும்பானேபோற்றி
கண்டிடப்படாதேயெல்லாங்கண்டிருக்கின்றாய்போற்றி
புண்டரீகத்திலவாமும்புனிதனேபோற்றிபோற்றி. (உ௧)

பத்தியாலிமையோரிங்ஙன்பங்கயத்தவனைப்போற்றிச்
சுத்தவேதங்களோதித்துணிந்தமெய்ப்பொருளை யெங்கட்
கத்தனையருள்செய்கென்னவவர்களாதாதைக்கண்டே
புத்தியாற்போதோனுண்மைப்பொருளையெபுகலஹற்றான். (1)

முதலாவது

தேவர்கள்பிரமாவைந்தரிசித்து வேதார்த்தம்

வினவுமத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-௩௯.

இரண்டாவது

ஐதரேயவுபநிடதார்த்தத்தையுரைக்கு

ம த் தி யா ய ம்.

மறைகளோதுபொருடன்றையெவ்வழியினாலுமெக்கலையும் வல்ல
ரா, மறிஞராலுமறையப்படாதறியவாதரிக்குமிகுமன்பினீர், செறி
தலாலதினைநான் விளங்கவுரைசெய்யவொன்றுபடுகின்றதையா, நெறி
யதாகவிதுகேண்மினென்றயனுநேர்மையானபொருளோதுவான்.

வேறு.

சின்மாத்திரமாயுள்ளவெறுஞ்சிவனைதிகழ்வானியாதுக்கு
முன்மாத்திரமும்வேறில்லைமுற்றும்வனைமொழிவுற்ற
நன்மாத்திரமாயான்மாவென்றுரைக்குநாமத்தினையுடையான்
நன்மாத்திரமேயாகியவந்தன்மையானசங்கரன்றான். (உ)

வேறு.

அந்தத்துளதன்சத்தியையடைவுற்றுளதாமிச்
செந்துக்கள்செய்கருமந்திகழ்காலம்பருவஞ்செய்
தெந்தப்பொருள்களுமாக்ருவனெனவேயிறையுன்னாப்
பந்தப்படமுன்போற்பலவுலகங்கள்படைத்தான். (ங)

பரமன்செயலறியாதுபடைத்தானுலகெல்லா
மரனென்பவரரியென்பவரயனென்பவர்சிலரிந்
திரனென்பவன்முதற்றேவர்கள்செயலென்பவர்சடமா
மருவுங்குணவடிவென்பவரனுவென்பவர்மயலால். (ச)

வேறு.

வானிலாவோசையென்பார்வந்தொருகணத்திற்கேன்றி
யானியாம்புந்தியென்பாரடையவுங்கெட்டுநின்ற
சூனியமென்பார்பூதத்தொழிலெனச்சொல்லாநிற்பா
ரானவாருருவராலன்றடையவுமியல்பேயென்பார். (ரு)

வேறு.

சுத்தமாலானபெத்தவாதுயர்தாந்தங்களிற்றாங்கடர்க்கங்கள், சுத்
திடாகிற்கும்பரிசெலாஞ்சுருதியிருதிகள்கருதியதழிக்குஞ், சுத்தமா
விருத்தமாகுமென்றேயென்றுணிவுதொல்பிறவியிற்சுழல்வார், சுத்த
மானதுபோயிவற்றிலேகாதல்செய்யுமுன்செய்ததீவினையால். (சு)

காதலாற்றத்தங்கடவுளரருளாற்காலபாகத்தினாலறத்தாற், போதரா
தலினால்வேதவாதத்தைப்பொருந்துவர்புகன்றவவ்வடைவே, வே

தவாதத்தைமேவுநல்வினையால்விருப்பினாலன்றிமேவினருஞ், சாத
லானதுவும்பிறத்தலுமில்லாததற்பதந்தன்னையேசார்வார். (௭)

வேறு.

வான்கருதியமறைவழியைவிட்டுமேற்
றான்கருதுதல்சதுரன்றுதன்கையிற்
றேன்கமழ்திரளையைச்சிந்திச்சந்தியாக்
கூன்கையில்விழுந் துளிகொண்டதன்மையே. (அ)

வேறு.

பொருள்கொண்டமறைநின்றபுகல்கின்றதுணரா
மருள்கொண்டசமயங்கண்மதுகொண்டுகதியா
யருள்கொண்டபரவிற்பமடைகின்றவவர்போ
லிருள்கொண்டிபொருள்கண்டவவரன்றியிவரார். (க)

வேறு.

வேதமோதியதேமெய்ப்பொருண்மற்றைப் பொருளெலாமித்தை
யேவேத, மோதமேவுற்றபொருளிருவகையாமதனிலொன்றென்று
முண்மையதாய்ப், போதவானந்தமாகியசிவனும்பொருளதுமற்றதப்
பொருளி, வேதமேவாமற்கற்பிதமாகுமற்றதனியல்பையுமிசைப்பாம்.

சொல்லுறாநின்றகற்பிதப்பொருளிற் சொல்லளவுள்ளதாயுண்மை
க், கில்லையாயிருக்குஞ்சிலபொருள்சொலவுமில்லையாஞ்சிலபொருள
வைதா, நெல்லைதீர்வாநாதிகளுஞ்சுத்திகையிலிரசாதிகளுமாமுன்
னைத், தொல்லையாம்பொருளுங்கற்பிதத்துண்மைப்பொருளையுஞ்சொ
ல்லுநற்சுருதி. (கக)

வேறு.

கனவிற்கற்பிதப்பொருள்போல்வாதக்கலக்கங்க
ணனவிற்கற்பிதப்பொருளைநவிலாரினியச்சிற்
கனவத்துவிதத்தினையென்கண்ணுற்றவர்கண்ணுற்
சொனவத்தகமுமெய்யேமெய்யிற்றேன்றாதே. (சஉ)

போதக்கண்ணிற்பூதம்பொய்யேமெய்யேயாம்
பேதக்கடகுட்டியமாநிகழ்விற்பேதந்தா
னோதப்படுசுத்திகைவெள்ளியின்மெய்யுணர்காலஞ்
சேதப்படுமக்கனவிற்பெரிதுந்திடமுண்டோ. (கங)

வேறு.

கனவிற்கண்டபொருணனவிற்காணும்பொருளைக்காட்டலா
னினையிற்சமயநெறி வேதநெறிக்குநிமித்தமாநினையின்

ஐதரேயவுபநிடதார்த்தத்தையுரைக்குமத்தியாயம். சு

வினவீர்சமயநெறிவிட்டுமேலாம்வேதநெறிநின்றேன்
பிணையச்சமயத்தவர்க்குறுகிற்பிராயச்சித்தஞ்செயவேண்டும். (கச)

வேறு.

தண்ணியசமயிகடங்கள்பந்தியி
லுண்ணுதலவர்களோடுறவுபண்ணுதல்
புண்ணியமறிந்திடப்புகுதல்செய்திழற்
பண்ணுகசாந்திராயணம்பகர்ந்தவா. (கடு)

வேறு.

வேதஞ்சொனபடியொழியவேறுஞ்சிலகலைகளினை
யோதுந்திறமருவிமறையோதுஞ்சிவனிருகமலப்
பாதந்தொழினைவிலர்கள்பாசண்டிகளெனவறிக
தீதொன்றியவவர்களோடுசேருங் * கலர்களுமவர்கள். (கசு)

வேறு.

மையறுவேதமார்க்கமறந்துபாசண்டமார்க்கக்
கையரான்மயக்கப்பட்டுக்கலியுகந்தன்னிலுள்ளோர்
மெய்யுணர்வனந்தானந்தமேனியாஞ்சிவனைப்பூசை
செய்யவாதரியார்செய்வார்தம்மையுஞ்செய்யவொட்டார். (கஎ)

காதும்வாதியர்களாலேகலியுகத்துள்ளோர்கெட்டு
வேதமோதியவாசெய்யார்மிருதிசொல்லுவதுஞ்செய்யார்
பூதியுமணியார்ஞானசாதனபூதமாக
வோதுவதொன்றுஞ்செய்யாரொழிந்ததேயுகந்துசெய்வார். (கஅ)

வேறு.

தருமமதறிவில்பாசண்டர்தங்களை
மருவலால்வேதமாவாக்கியப்பொருள்
கருதிடாரதுகரமணியிற்காட்டிடுங்
குருவையுமவழிபடார்குதர்க்கமேவலார். (கசு)

வேறு.

முன்னைநான்மறைகளோதிமுடிந்திடும்பரமமான
சன்னியாசத்தைச்சாரார்சார்ந்தவர் தமக்குந்தீங்கு
பன்னிடாநிற்பர் வேறுபலபலசொல்லியென்னை
மன்னுவீடெய்தாதானவழிகளேமருவாநிற்பர். (உ௦)

துட்டராமார்க்கர் நூலிற்றுவக்குணப்பெரியராசிச்
சிட்டராயத்தீரராசிச்சிவனருளுடையரானார்

* கலர் என்றது - கீழ்மக்கள்—அல்லது பாலிகள்.

கட்டமாம்பிறவிதீரக்காதலால்வேதஞ்சொல்லப்
பட்டதேசெய்யாநிற்பார்பரமமாம்பதத்தைதயுன்னி. (உக)

வே வ று.

அவந்தமேபிதற்றப்படுங்கலையெலாமல்லற்
பவத்தைவேரறுத்திடுவதுபழமறைப்பொருளே
யுவப்பினுலொருகணத்திலப்பொருள்பெறவுரைப்பான்
சிவப்பிரகாசனையென்றனன்றிசைமுகன்றெளிய. (உஉ)

இரண்டாவது

ஐதரேயவுபநிடதார்த்தத்தைதயுரைக்குமத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - கூக.

மு ன் று வ து

ஐதரேயவுபநிடதார்த்தசேடமுந் தைத்திரிய
வுபநிடதார்த்தமுமுரைக்குமத்தியாயம்.

தற்பரன்றனுருவுஞ்சயம்புவா
முற்பவமதுருவையுமுண்மையி
லற்பமுமதிலன்னியமின்மையும்
பொற்பமைந்தநற்புமகனோதுவான். (க)

வே வ று.

சான்றதேயெல்லாப்பொருட் குமெல்லாமாஞ்சங்கரான்சான்றிலா
தாயிற், னோன்றிடாதுலகந்தோன்றிடாவாறுதனக்கெனத் தோற்ற
மின்மையினுற், னுன்றனக்குலகந்தோற்றமில்லாமைசடத்தவத்தாற்
சடமாகை, யென்றுதானறியாதோன்றினுலறியப்படும்பொருளாகி
யவியல்பால். (உ)

உலகெலாம்விளக்கமுறுமொளியுணர்விலுற்பவமெனச்சிலர்சொ
ல்வ, ரலகில்பேரொளிதான் பிறக்குமேற்சடமாமாதலாற்பிறக்கைகூ
டாது, கலவருநாசமுள்ளதுசடங்கொங்கடாதுகடமக்கேயா, முலை
விலாவொளிவிஞ்ஞானமுண்டாகவாக்குகையுள்ளவாறன்றே. (ங)

வே வ று.

பானருபத்தான்ஞானம்பரிணாமத்தையடையாது
ஞானருபமவிகாரியாதலாலேவிஞ்ஞானம்
தானும்விகாரப்படுமேற்பாறன்னைமுதலாஞ்சடப்பொருள்போ
லானியாகியறிபொருளாமறிவுமறியும்பொருளாமேந். (சு)

ஐதரேயவுபநிடதார்த்தசேடமுந் தைத்திரிய கக
வுபநிடதார்த்தமுமுரைக்குமத்தியாயம்.

அறிவுபானந்தனக்குத்தானாரம்பமுமாகக்கூடா
தறிவுதானோரநியவு. நும்பொருளாயிராதவதனாலு
மறிவைக்குணமாகப்பிறருமங்கீகரித்தவதனாலு
மறிவிங்கசத்தாரம்பானத்துக்காரம்பகமுமாகாதே. (௫)

தொல்லையசத்தாரம்பானத்தைத்தோற்றுவிப்பதொருஞானு
மில்லையில்லாப்பொருளுக்குப்பண்டின்றென்னவியம்பவருஞ்
சொல்லுமில்லையாதலினுற்றேற்றப்படுதல்விஞ்ஞானத்
தில்லையெல்லாப்படியானுமென்றுமுள்ளதிவ்வொளிதான். (௬)

வேறு.

ஓதுநெறியாலுணர்வுமுற்பவமுருதே
பேதைமையதேயதுபிறக்குமெனுமாறிங்
கோதிவருபானமதிலுற்பவமுமற்றே
நீதிபிறவாமலுளதாலவ்வொளிரித்தம். (௭)

வேறு.

நிகிலலோகந்தனைநிகழ்த்துநித்தவொளியேதவ்வொளியே
சகலலோகந்தனக்கென்றுஞ்சான்ருய்கின்றசங்கரன்னுன்
றுகளிலிறையிற்கற்பிதமாஞ்சம்பந்தத்தாற்றேற்றமுறுந்
தகவிலஞ்ஞானமுமன்றித்தானாய்த்தோற்றந்தாராதால். (௮)

தெரிவிலாமையிற்சனித்திடுஞ்சித்தமுஞ்செற்றமார்வமுமெல்லாந்
தெரிவிலாமையைந்நிகழ்த்தியசேதனச்செறிவினாற்றிகழ்கின்ற
புரிவதாம்பிராணன்றிகழ்வதும்புறக்கரணங்களுடலந்தான்
விரிவதாம்பிடயங்களுல்லாஞ்சித்தவிருத்திசேருணர்வாலே. (௯)

வேறு.

அன்றியனுமானமுதறன்னிலறியறிவு
நின்றசிலசில்பொருணிகழ்த்தியிடுமதனா
லென்றுமிறையெப்பொருள்களியாவுநிகழ்விப்பா
னென்றுமவனாலொழியவென்றுநிகழாதால். (௧௦)

வேறு.

ஆதலாலுருவங்காண்பதுமொலிதானழகுறக்கேட்பதுமொருவ
ன், காதலாற்கந்தங்கொள்வதுமினிதின்தெனவிரதங்காண்பதுவு,
மோதலாம்பரிசு முணர்வதுமிறையாலுரைத்தசங்கரனெனு முணர்
வை, மேதையான்மிகுத்தோர்வேறுவேறுகவிளம்புவாரதுவிளம்பி
வொம். (௧௧)

சிலவர்தாமிதயமென்பர்கண்மனமேயென்பர்கள்சிலவர்தாஞ்
சிலவர், நலமதானான மென்பர்களுல்லாநாடிடுஞான மென்பர்க

ளா, மிலகுவிஞ்ஞானமென்பர்கண்மிசுத்தேதயிலங்ஙியஞானமென்ப
ர்களாஞ், சொலவருமேதையென்பர்கள் வேறுசொல்லிமீம்பரிசையு
ங்கேண்மோ. (கஉ)

யாதையுங்காணுங்கண்ணெனமொழிவாரொழின்மிசுதிருதியா
மென்பார், சூதியதென்பார்மிசுதியென்றுரைப்பார்சொல்லுஞ்சங்க
ற்பமென்றுரைப்பார், நீதியாங்கிருதுகாமமேயென்பார்நிகழ்வுறுவச
மெனவுரைப்பா, ரோதியவிந்தநாமதேயங்களுணர்வதாஞ்சிவனுடை
யியல்பே. (கங)

வேறு.

பிரமனிவனேயிந்திரனும்பிரசாபதியுமிவனிவனே
யுரமதுடையவும்பர்கள்பூதங்களுலகங்களுமெல்லா
முரைசெய்திமெண்டசமுதலாமியோனிபேதங்களுமிவனே
ஞரகதங்கோமாறுடருங்குஞ்சராநிகளுமிவனே. (கச)

ஏனைமற்றுமியம்பாதலியங்கநிற்கப்படுவெல்லா
ஞானகனமாமிறையவனேநலமாஞ்சிவனுமரனுமுத
லானநாமங்களையுடையயாவுமறியுமெய்ப்பாம
னீனமில்லாவறிவுருவேயெல்லாப்பொருட்குமிறைபேரூம். (கரு)

வேறு.

மையலொன்றறவீவ்வறிவீனையறியின்மாறுடன்முத்தனாமன்றி
த், துய்யகன்மத்தான்மைந்தரான்மற்றோர்பொருளினுற்பவந் து
டையான், வையகம்பிரம வேதனந்தன்னின் மாத்திரத்தாற்பிரமந்
தா, னையமொன்றறவே யாமெனமுக்காலாணையிட் டறைந்தனை
லரோன். (கௌ)

ஐதரேயசேட முற்றிற்று.

இனித் தயித்திரியவுபநிடதார்த்தமாரம்பம்.

அந்தவிச்சைக்குவிடயமாஞ்சச்சிதானந்தமாம்பிரமத்தைப்
பந்தமாங்குசையின்மாயையஞ்ஞானமென்பதிற்பரவியோமத்தி
லந்தவங்கத்துப்பிரமரூபத்தையறிந்தவனவனெனருகாலே
சிந்தைசெய்காமமியாவையும்பெற்றுத்தீரவேசிவன்முத்தனுமாம். ()

அஞ்ஞானமாயாசத்திக் குச்சான்றாயகத்துறையசலவான்மாவை
மெய்ஞ்ஞானபிரத்தில்வேறறக்காணுமவன்பிரமபீசனின்மிக்கான்
மெய்ஞ்ஞானபிரத்தில்வேறறஞ்சத்திமிச்சிரமித்தவான்மாவிற்
பைஞ்ஞாகமாலேபோலவேதோன்றப்படுமபஞ்சிகரித்துளவான். ()

ஐதரோயவுபநிடதார்த்தசேடமுந் தைத்திரிய கந
வுபநிடதார்த்தமுமுரைக்குமத்தியாயம்.

வேறு.

வாயுவென்றுபெயருடையபரிசம்வானத்துண்டாயத்
தேயுவதிலேதோன்றிற்றவ்வனலிலப்புமுண்டாயத்
தோயமதனிலவனியாய்ச்சூக்கமைந்தும்பஞ்சிகரித்
தூயவிறைவனுக்கிணையாற்றாலபஞ்சபூதமுமாம். (கக)

வேறு.

ப்ரமனுக்கிணையினுலேபஞ்சபூதங்களாலே
பிரமாண்டம்படைத்தேனந்தப்பிரமாண்டமத்தினுள்ளே
திரமுறுமுலகுந்தேவசாநியுந்தாந்தாம்பண்ணுங்
கருமருபத்தால்வானவாநியும்பிறவுங்கண்டேன். (உ௦)

யாதொன்றெலும்புநரம்புமுதலிந்தவுடம்பதன்னமய
னோதுபிராணமயனத்துக்குள்ளாய்வேரூயேயொளிநு
மோதுபிராணமயந்தயலாயுள்ளாயொளிநுமனோமயனன்
னீதியுறவிஞ்ஞானமயனவனுக்குள்ளாய்நிகழுமால். (உ௧)

வேறு.

அன்னியமாய்விஞ்ஞானமயனுக்குள்ளாமானந்தமயனன்னமய
ன்றனுள்ளாய், மன்னியவப்பிராணமயனுலேபூர்ணன்மனோமயனாற்
பூரணன்மனோமயன்றூ, னன்னவகைவிஞ்ஞானமயனாற்பூர்ணனா
ந்தமயனுலேயவன்னுன்பூர்ணன், நன்னிகரற்றனைத்தினுக்குமுள்
ளாய்வேருந்தற்பரத்தாற்பூர்ணனதுதானேபூர்ணம். (உ௨)

வேறு.

சச்சிதானந்தமாகியொன்றும்பரப்பிரமம்
புச்சமென்றுரைத்திடப்படுமிரதமப்பொருளே
யிச்சநானந்தமெய்தியயாவனெவ்விடத்துந்
துச்சவாக்கையின்னுயரறுத்தவன்சுகம்பெறுமால். (உ௩)

வேறு.

இன்பமரம்பரமிலதெனிலேவனுண்டாகுமேதெவன்செய்வான்
னுன்பமேதனக்கியல்பதாய்த்துயர்க்கடலிடைப்படுமுயிர்தன்னைத்
தன்பரம்பெருங்கருணையாலிரதமாய்ச்சார்ந்தவனுளத்தேரின்
றின்பமேவறவளித்திடலிறைவனுக்கியல்பதெப்படியாலும். (உ௪)

வேறு.

யாதொருபொழுதுகாட்சிமுதலிலதாம்பரத்திற்
பேதமதறவுணர்ந்தானப்பொழுதபயனுக்கி

கோதிலாவமிர்தமெய்துங்கடிகேமற்சிறிதுபேதஞ்
சாதனும்பிறப்புமச்சஞ்சார் தனஞ்சங்கையிலே.

(௨௫)

வேறு.

தானெலாவீடந்திலுமுளதாங்கிலஞ்சாங்கரியஞ்சேர்க்த
வீனசாதுயைக்குறித்ததுவெளிப்படாநிருக்குமெயப்போது
ஞானமேமுயல்பவர்க்குநற்பரம்பரநற்பரம்பதமேதா
ஞானவாறறிந்திடும்படிக்கேவலமருவிஞ்ஞவெளியாமால்.

(௨௬)

அங்கமாறினையும்வேதநானுடனேயறிவினாமனனபில்லவனுக்
கெங்குமெப்பொழுதும்பயத்தினுக்கேதுவாயிடுபிறைவனின்றான்கா
செங்கதிர்வாரிதியமன்றத்தஞ்செய்தொழில்களிலொருகாலும் [ல்
பங்கியாதொழுதும்பரிசுதுபாணைப்பற்றியுண்டாவியபயத்தால். (௨௭)

வேறு.

தந்தமளவிலரியாநிதம்பயிருய்ச்சுகத்தெல்லா
மிந்தவிழைவானந்தலேசத்தாலேலின்புதுமா
லந்தவந்தப்பதத்தாசையற்றோர்க்கருளா னுள்ளபடி.
தொந்தமுதன்சொருபமதாமின்பத்தானேதொன்றாமால்.

(௨௮)

வேறு.

பருநிநெஞ்சினுமொழிந்தவர்கெஞ்சினும்பாணை
கரியதாங்கிநின்றறிபவன்காயமேமுதலாம்
பொருளைமாய்வுறத்தந்துவவிலேசத்தாந்போக்கிக்
கரியதாங்கியவீசனைக்கண்டவன்கண்டார்.

(௨௯)

வேறு.

உருத்திரன்மான்முதலாகத்தம்பயிருய்வபொருட்டுஞ்சான்றரு
மொருவன்றன்னைக், கருத்துறத்தர்க்கத்தானுமானத்தானுங்கண்டவ
ன்கண்டவன்றர்க்கமானஞானம், கருத்துறவுள்ளவனுலகிளின்றிந்
தன்னைத்தன்னுலேவேறுபடக்கழற்றிக்கற்றேழு, அருத்தவருமன்னு
நிகேசாசமெல்லாமுள்பகருபிறைவனானுளொன்றிஞ்ஞலே.

(௩௦)

வேறு.

விளம்பும்வாக்குயாதொன்றின்பக்கற்செல்லாதேயினும்
விளம்பும்வாக்குத்தான்விளம்பவிசேடமொன்றும்பொழுமையினுல்
விளம்பல்வாதஞ்சிறிதில்லைவிசேடம்பெறினேவிசேடமாம்
விளம்பலாவதனுஞ்சிவனையுரையால்விளம்பும்பரிசென்னே.

(௩௧)

யாதொன்றின்பாலெங்குங்கோசாமாமிந்தமனஞ்செல்லா
தியாதொன்றின்பாற்செவிமுதலிந்தியங்கள்வீடயங்களுஞ்செல்லா

ஐதரேயவுபநிடதார்த்தசேடமும் தைத்திரிய : கரு
வுபநிடதார்த்தமுமுரைக்குமத்தியாயம்.

வோதுஞ்சச்சிநானந்தவொன்றும்பிரமமதுதன்னைப்
பேதமறத்தன்வடிவாகப்பெற்றானச்சமற்றானால். (௩௨.)

வேறு.

அன்புறுராவனருளிணாலிங்ஙனறிந்தவனயர்ந்திருவினையாற்
துன்புறன்றுன்பஞ்செய்வதுந்துன்பந்துய்ப்பதுமாகியதோற்ற
முன்பதாம்பேதமுடிவுவாக்கியத்தான்முனைத்தனானத்தினுன்முற்று
மின்பமாந்தன்னஹருவமாயிலங்குமிறைமிகுதிருவருளதனால். (௩௩)

வேறு.

செய்வான்செய்விப்பவன்செய்யும்பொருள்செய்கருவி செய்தொ
ழிலென், றைவாய்ப்பொருளும்வெறுமான்மாவாகித்தோன்றுமிறை
யருளா, லெய்யாமானமெமதறிவுவறிவோனென்னப்படும்பேத, மெ
ய்யாமிறைவன்றிருவருளாலெல்லாந்தானாய்விளங்குமால். (௩௪)

துய்க்குமவன்றன்றுய்ப்பிப்பான்துய்க்கும்பொருடான்றுய்த்த
றான், கைக்கொள்பொருள்கொள்பவன்கொள்கைகடவுளருளாற்றா
னையா, மைக்கொண்ணானமொன்றொன்றுமாறுநானமையமுறுந்,
துய்க்குநானமுற்றுமிறையருளாற்றானையாய்த்தோன்றும். (௩௫)

வேறு.

கடபடகுட்டியமுதலாமிதின்கூனங்கள்கடமதுகுட்டியகுதூலப
டமதாரும், தடமலைபாதாளமுதலுலகமற்றைச்சத்தியமேமுதலானவு
லகமெல்லா, மிடவியமாமலாவன்றனண்டமீதிந்கற்பிதமாமெல்லையி
லண்டங்கெல்லாங், கடறடமாறுகண்மற்றுங்கண்டவெல்லாங்கட
வுளருளதனாலேதானாய்க்காணும். (௩௬)

வேறு.

மேருமந்தாமுதலதாமிசூத்தமால்வரைகள்
சாருமெல்லையின்றியவனம்வனத்தினுள்ளவைதான்
ருருவந்தமில்விதங்கள்புற்புதலெலாந்தானா
யேதமின்றியவிதைதிருவருளிணாலிலங்கும். (௩௭)

வேறு.

வான்முதலாம்பூதங்கள்பெளதிகங்கண்மன்னுமொலிபரிசமுருச்ச
வைநாற்றங்க, னூன்மருவுகருமிகீடம்பதங்கமுலவுபசவிதமோடுமொ
ட்டையாணை, கான்மருவுபரிகரபமதுடர்சித்தர்கந்தருவரக்கரியக்க
ர்கடாமிக்க, வான்மருவுந்தேவகண்மெல்லாமற்றுமாப்பரமனருட்ட
னதுவடிவாய்த்தோன்றும். (௩௮)

வேறு.

வினைமிகுவிண்ணோர் விண்ணவர் விண்ணோர் வேந்தனும் விராட்டு
டன்சுராட்டு, மெனையடைந்தவரென்செவ்வரியா னெடுமா லுருத்திர
ஸீசனற்சிவனென், றனைவர்தம்பதங்களவர் கனையடைந்தோரவர்க
டாமன்னியமின்றித், தனைநிகரில்லா விதையவனருளாற்சகலமுந்தா
னெனத்தோன்றும். (௩௯)

திதெனும்பொருள்கணன்றெனும்பொருள்கள் செய்யலாவனசெய
ப்படாத, வேதமாமுடலமிந்தியம்பிராணனரிசைமனம்புத்தியாங்கா
ரந், தீதுறுகாமங்கோபமேமுதலாந்தியனசாந்திதாந்திகளே, யாதியா
நலங்களடையவுந்தானையாகியேதோன்றுமெய்யருளால். (௪௦)

பேதமாஞ்சீவபாங்களுமவர்கள் பேதமும்பேதிக்குமதவும், பேத
மில்சடசத்தியுமதன்ஈபிதைதும்பேதசத்தியு மதன்பிதைது, மோதுமு
ண்டி-ல்லையெனவெழுமுரையிலுள்ளதாம்பொருள்களுபிலா னும், யா
துமவ்விதையவனருளிணற்றன்னதேதமா முருவமாயெறிக்கும். (௪௧)

வேறு.

தன்னதொளியாற்றான் விளங்கப்படுவா னுன்மாவெனத்தருவா
னன்னவனை யேநானீயென்றறியாநின்றவவ்வுளத்தே,
யுன்னவரியவவன்றன்னதுண்மையுணராரொருவர்களும்
பின்னமில்லாமையிலறிவார்தாமமுமறியப்பெற்றிலரால். (௪௨)

அயளுனின்றித்தன்னைத்தானுன்மாவாகவறிவுற்றோ
னியல்பாலிந்தப்பொருளினையெய்ந்தும்பாடியிருக்குமா
லியல்பாராலுமறிவரியவீசனடம்போலியாவர்ச்சு
நயமார்ஞானவினோதன்றன்கீதநலமேநல்கிடுமால். (௪௩)

அன்பினுலெம்மாநிகுருவாகுமிதையவனருள்கீதை
யின்பமேசெய்திடலுலகுக்கியல்பாமெவ்வாறவ்வாறே
முன்புபரமன்றிருவாக்கான்மொழிந்தகீதைப்பொருளான
பின்பிக்குரவனருள்கீதைபேராவின்பம்பிறப்பிக்கும். (௪௪)

உலகியல்பாங்கீதைக்குமுவந்தருளுமிதையென்றோ
லிலகியவைதிகக்கீதைக்கென்செயானிறையதனா
னலமிகுத்தபொருள்வேண்டி-னலமிகுபத்தியிடுனோம்
பலமிகுநற்கீதைகளையெப்பொழுதும்பாடுவான். (௪௫)

கேஜேபவுபநிடதார்த்தமுரைக்குமத்தியாயம். ௧௭

வேறு.

அறையுமறையாலாகமத்தாலறியாநுகின்மற்றுந்தா
னறிவதொருபாடையினுலேயறைவானென்றுமமையாதே
யிறையையடைதற்கேதுவிதுவிதனாற்பரமயோகெய்தும்
பிறிவொன்றறவேசிவன்றன்னையோகத்தாலேபெறலாமால். (௪௬)

கீதைசெய்தோனியோகத்தாற்கீழ்ச்செய்வினையின்பெருமையினுற்
பேதமில்லாவிதைகூடப்பெருதேவிடினும்பின்சென்றா
மாதலாலேயிறைகீதையல்லாதெல்லாங்கைவிடுவான்
பேதைமையினுற்செய்தானேற்பிராயச்சித்தஞ்செயவேண்டும். (௪௭)

வேறு.

ஆதலாற்பிறவியறுக்கவாதரிப்போனருமறைப்பிரமாணத்தாலுந்
திதிலாத்தர்க்குநெறியதனாலுஞ்சிவனுடையுணர்வுபெற்றதுவே
கீதமேசெய்வானுபநிடமதனிற்கிளத்தியபொருளிதிப்பொருளைத்
திதிலாச்சிவநற்பத்தருக்குரைக்கவல்லவர்தமக்குரைசெய்யா. (௪௮)

மூன்றாவது

ஐதரேயவுபநிடதார்த்தசேடமுந் தைத்திரிய
வுபநிடதார்த்தமுமுரைக்குமத்தியாய முற்றிற்று.

ஆறு திருவிருத்தம் - ௧௦௯.

நான்காவது

கேஜேபநிடதார்த்தமுரைக்கு மத்தியாயம்.

வான்றொடங்குமலர்ந்தனயாஸைக்குஞ்
சான்றதாமறிவைத்தன்னருளிநுற்
ரோன்றுசோதியைச்சொல்லுவனென்றெலா
மீன்றவனிமையோர்கட்கியம்பினான். (௧)

வேறு.

தானையுள்ளாயெப்போதுமெல்லாப்பொருட்குஞ்சான்றாகி
யுனேபவசாகரத்துற்றோர்க்குடன்றாரகமாகியவும்பர்
கோனேரியமித்திடமனமுங்குறித்துவிடயங்களிற்செல்கை
தானேசேட்டைசெய்யாதுபிராணனிறைவன்றன்னாலே. (௨)

வேறு.

நாவுரைப்பதுவுஞ்செலியுரைப்பதனை நலம்பெறக்கேட்பதுநயன
மேவுருத்திகழக்காண்பதுமற்றும்கேவறுளவிக்நியங்கனாமத்
தேவனுற்றத்தம்விடயமேந்செல்லப்படுவதுங்கிவைசெலுத்திடுமத்
தேவைமாயையினுலன்றியுண்மையிலத்தேதவனுக்கில்லையெதிரியில்

வேறு.

இந்நியங்களுக்கூச்சத்தைதயில்லையெயிவற்றின்சத்தை
செந்தழலயம்போலுள்ளதேவனுள்ளசத்தை
தொந்தமில்பரணுன்றன்னிற்சொந்திரந்தன்னைக்கந்தித்
தந்தவத்தன்மையுண்டாவளிக் குமங்கனுவேசித்து. (ச)

வேறு.

தன்னிற்கற்பிதமனத்தையனுவேசித்துச்சத்தவத்தினின்மனத்
தன்மைநல்கு, நன்னுற்றகற்பிதமாநாட்டந்தன்னைநாட்டமாந்தன்
மைபெறநல்காநிற்கு, மன்னுற்றபிராணனுச்சூப்பிராணனுடைவாக்
கூக்குவாக்காகைமற்றுமுண்டாய்ப், பன்னுற்றகற்பிதமாங்கருவிகட்
கப்பரிசனுவேசித்தளிக் கும்பரமன்னுனே. (ரு)

வேறு.

வாக்குமனமுங்கண்ணுமற்றுளவிக்நியங்களுமே
நோக்கரியபரஞ்சுடரைநோக்கியிவைசெலமாட்டா
தாக்கில்பரம்பரனறியிற்றான்வேளுமறியாதே
போக்குபொழுதினும்வேளும்பரனரியபொருளன்னேரு. (சு)

வாக்குமனங்கண்செலியான்மன்னிநின்றபிராணனினு
னீக்கியுளகரணத்தானின்மலன்கேகாசரிக்கவுருண்
* பாற்கரனுக்குருவம்போற்பகர்பொருளெலாந்திகழ்வ
தாக்கத்தைச்சனாமம்பரம்பிரமமெனவறியின். (ஏ)

வேறு.

ஆனதர்க்கத்தான்மானத்தாற்குரவனருளினுலனுபூதியதனான்
ஞானமெய்ப்பொருளையறிந்திடுமவரேநலம்பெறுமுத்தராணவர்க
னுனமற்றத்தத்தற்பரம்விளங்கவுணர்ந்திடப்பட்டதென்றணரிற்
ளுனைத்தினுக்குஞ்சாட்சியாய்பிரமந்தானறிபொருளுமாயசத்தாம்.

தனக்குமெய்ப்பிரமம்விடயமாயிராமற்றானதன்சாட்சியாயிராமற்,
றணிற்பிறிதறத்தாளுகவப்பரத்தையறிந்தவன்னுனறிந்தவனாக், தனி
த்பிறிந்தறியாதவனறிந்தவனுமறிந்தவன்னுனறிந்திலனா, முனற்கரு
ம்பிரமமுணர்ந்தவர்க்குணர்வின்னுணர்வுஞர், தமக்குணர்ந்ததுவாம். ()

* பாற்கரன் — சூரியன்.

கேகேபவுபநிடதார்த்தமுரைக்குமத்தியாயம். ௧௧

வேறு.

பித்தா ஞானங்கட ஞானம் பி ரம ஞானமெனுமிவற்றிற்
கர்த்தாவன்றுபரப் பி ரமங்கன்மந்தா னுமன்றுவெறுஞ்
சித்தாமிதனைத் தெரியாமற்கர்த்தாவாகச்சிந்தித்தல்
பித்தாமகர்த்தாவாயறியப்பெற்றானறியப்பெற்றானும். (௧௦)

தர்க்கமானந்தா னொழிபத்தானாயுள்ளபேரொளியை
மிக்ககர்த்தாவாகுதலும்விடயமாகுதலுமொழியப்
பொக்கமறவேறறக்கண்டபொழுதுபுரைதீர்பொருளான
தக்கபிரமதத்துவத்தைக்கண்டானாகுந்தானாக. (௧௧)

வேறு.

நோக்குறாதமெய்ஞ்ஞானமுங்காட்சியாய்நோக்கவும்பட்டுத்தான்
சாக்ஷியாயறிந்திடுபவனெங்ஙனே தத்துவவித்தானான்
ருக்கிலாப்பரவிச்சையுஞ்சனிக் குமேற்சடமதாங்கடம்போலப்
பார்க்கிலந்தவிச்சையின்புணர்ப்பாலுணர்பொருளதாம் பரன்றானும்.

விச்சையுள்ளவன்விசேடவானும்பரதத்துவமவிசேடம்
விச்சையுள்ளவனாதலாற்றத்துவவித்தலன்விச்சைக்கண்
டுச்சமுற்றுளதா குதல்விடயமாய்த்தோன்றுதல்செய்யாது
சச்சிதானந்தமப்படியிராதேனிற்றற்பரமாமோதான். (௧௩)

வேறு.

ஆதலால்விஞ்சையாலறிவுறுதற்காவதன்றாகிலப்பரந்தா
னேதினாலறியப்படுமறிவுறுதற்கேவனாலாமிமையவர்காள்
காதலாற்பரத்திற்கற்பிதமாயைகழியுமேற்பரம்பரன்கண்ணே
ரேதமாமாயையில்லையுண்டாகிலிருக்குமோவிரவிமுன்பிருடான். (1)

ஆதலான்மாயைதர்க்கமானத்தாலானுபாவத்தினற்றானே [௧௮
சோதினானச்சிற்கனச்சுடர்முன்னர்த்தோன்றிடாதவிச்சைவிச்சை
மோதுமாத்திரமாமுலகுரைவழக்கத்துள்ளனவுண்மையில்லை
யேதமாமுலகவழக்கமுமொளியாயிலங்கலாலபேதமேயென்றும். (1)

வேறிலத்துவிதமென்பதுமொளியில் வேறிலாமையிலுள தொளியே
கூறலற்றிடலையிப்பொருள்கூடிந்கடுவதளவையினாலு
முறிநர்க்கத்தான்மறைகளாற்குரவனுபதேசத்தாலிறையருளா
லீறின்மாதவத்தாற்காலபாகத்தாலப்பொருள்புருடனுக்கெய்தும். (1)

வேறு.

ஓதுமிப்பரம்பெரும்பொருளுணர்ந்தவன்செய்வ
தேதுமில்லை ஞானமுமிலையிரண்டிலாமையினு

னீதிவன்னவாச்சிரமமுநிடேதமும்விதியுஞ்
சாதுநல்வினைதிவினைசகலமுமிலதே.

(௧௭)

வேறு.

இந்தப்பரமாம்பொருளிறைவனருளாலியாவன்பெறுமவன்றூ
னந்தப்பரமனையென்றென்னறிவிற்புகழ்வதவன்பெருமை
சிந்தித்திடவொண்ணாதென்னுற்செய்யப்படுமத்தேவர்களாற்
சந்தப்படுமாலாலானுற்சாற்றுந்நன்மைசாராதால்.

(௧௮)

வேறு.

இந்தவாக்கையிலியம்பியபரம்பொருளறியி
னந்தமாறுடன்மெய்யதாயபேதமாயிரிந்
தொந்தமாரம்பரமடைந்திடுந்தோன்றிடாதாநிற்
பந்தமாரம்பவக்கடற்படும்பரகதியடையான்.

(௧௯)

வேறு.

தங்களியாக்கையிற்சகலயாக்கையினிலுந்தத்துவமதுதானே
யெங்குமொன்றெனக்காண்பவரியாவரிங்கிறந்திடார்பிறவாராற்
பங்குபட்டறிந்தவனறியாதவன்பந்தமுத்தமதென்றே
யிங்கொருத்தனெனிகழ்பவசேதனைனிலைகனலியல்பொக்கும். (௨௦)

தன்னில்வேறிலாமையிற்பரமுத்தியிற்றனதுபுத்தியினாலே
யன்னியங்களாய்த்தோற்றுமாபாசர்க்கும்பரபதமறினின்றான்
முன்னமெப்படிமுடமாந்தசையிற்றன்மோகத்தாலெலாம்பெத்த
மென்னவுற்றனன்முத்தியுமப்பரிசுருக்குமதியல்பேயாம். (௨௧)

வேறு.

ஒருகாலமுன்செய்வினையளவுமியோவியுயிருலகாதியைக்காண்பா
னொருகாற்காணு, னொருகாலிற்றோற்றமெல்லாம்பரமாய்க்காணுமு
ளபரிசேயாயொருகாலொன்றுங்காணுன், றுரிசானசகலுபந்தோன்
றும்போதுதுக்கசுகங்களுமாபாதித்துத்தோன்றும், பரமாகத்தோன்
றுபொழுதாபாதித்துத்தோன்றாதுதுக்கசுகம்பரமேதோன்றும். ()

வேறு.

தத்துவஞானிகாணிலுஞ்சகத்தைக்கண்டி. லன்றத்துவமேகண்டான்
வத்துவேயாகவல்லவேயாகமற்றொருபொருளிலையானு [௧ந்
லித்தில்வேறொன்றையெங்ஙனங்காண்பானியாதொரு படிசகத்தா
தொத்தரவில்லாத்தோற்றமெப்படியோவப்படிநிகழ்வது பரந்தான்.

எப்படியெப்படித்தோற்றமப்படியாயிலங்குவதுண்மையேயோநி
க், கப்படியப்படியுண்மையேயாகவறிவதேயான்மவேதனந்தான்,

கேளேப வுபநிடதார்த்தமுரைக்குமத்தியாயம். ௨௧

செப்புநாமத்தாலுண்மையாலெல்லாத்திகழ்வுமாதேவனேயாகி, லி
ப்படியறிந்தஞானிகக்கொள்வானெந்தையன்றென வெத்தைவி
டுவான். (௨௪)

அன்னியமாகவிடுதல்பற்றுதலுண்டாகுமேற்பூரணமாகப்
பன்னியபெருமைக்கானியாமந்தப்பரமனதியல்பழுதுராதே [ம்
தன்னில்வேறின்மையான்மகத்துவமுந்தன்மமோதன்ம தன்மிகளா
பின்னவாசகமுமிப்பரம்பொருளிற்பேதமுண்டாகிலேபிறக்கும். ()
வேறு.

பேதமுமபேதந்தானும்பேதாபேதமுமுண்டல்ல
வோதிலப்பரத்துக்கென்றுமுள்ளதுபிரமந்தானே
தீதாகநன்றேயாகச்சிவனலாதில்லைஞானி
யேதாகுமென்றுகொள்வானேதாகாதென்றுநீப்பான். (௨௫)

எப்பொருளுமாயையினுலெனச்சிலவரியம்புவர்கண்
மெய்ப்பரமன்றனையொழியவேரொருமாயையுமில்லை
யொப்பரியபரனொழியவொருமாயையுண்டாகி
லப்பரமன்றன்பெருமைக்கதுநேரேயழிவன்றோ. (௨௬)

பெருமையினிற்சங்கோசம்பிறவாதுபிறக்குமெனி
லருமறைவாக்கியம்பொய்யாமப்பிரமாணமுமாகும்
பொருவில்பரானந்தபரிபூரணமெய்ச்சுடராகுந்
தெரிவருமாதேவனல்லாற்றிகழ்வதொருசிறிதுமிலை. (௨௭)

வேறு.

இதுவேமுடிந்தநிலமெல்லாத்தர்க்கங்களுக்குங்காட்சியே
முதலாம்பிரமாணங்களுக்குமொழியும்வேதாந்தங்களுக்கும்
விதமாம்புராணமனைத்தினுக்குமிருதிகளுக்கும்வேதத்தின்
மதமாம்பிச்சைசயனைத்தினுக்குமன்னுமாபாரதத்துக்கும். (௨௮)

ஐயன்சைவாகமங்கட்குமரியாகமத்துக்குமெனது
பொய்யின்றியவாகமத்துக்கும்புத்தாகமங்கட்குமருகன்
செய்யுமாகமத்துக்குஞ்சித்தரியக்கர்கந்தருவ
ருய்யும்பரிசுமற்றுள்ளோருரைத்தவாகமங்கட்கும். (௨௯)

வேறு.

உவமையிப்பரமத்துவிதமாமிந்தவொன்பொருளுலகின்மாதுட
ரி, லெவரிதுபெற்றோரன்றிவிண்ணவரிவேவரேபெற்றவருடையா
ன், சிவனொருவனுமிப்பரம்பொருள்சுபாவசித்தமாஞ்சிவனுக்குஞ்சி

வைக்கு, மவரருளாலேயரிக்குமிப்பொருளுண்டப்படியெனக்குமு
ண்டருளால். (நக)

சாற்றிடப்பட்டவிராட்டுடன்சுராட்சும்பிராட்டெனுமிவையி
வர்க்கு, மேற்றமதுடையதேவராமுமக்குமியக்கரோடரக்கர்கந்தரு
வர், சீற்றமில்சித்தரிவர்முதலானதேவசாதிகளனைவர்க்குந்
தோற்றியமதுடர்விலங்குசாதிகட்குமருளினுலிப்பொருடோன்றும்.

பரமனதருளுண்டாயிடி-ற்கீடம்பதங்கமாறுடவரோடசுரர்
சுரரனைவர்க்குஞானமுண்டவனேசுடர்மிகுஞானமிங்களிப்பா [ஞ
னரியினுலென்னுலவனருளொழியவளரித்திடப்படாதொருபொருளு
சுரர்களேதரவும்வாங்கவுநாங்களுக்கதந்தரரான்மெய்சொல்லில். ()

சுதந்தரன்சிவனேயிவனன்றோபிறவிச்சூழனின்றெடுப்பவனவ
ன்றன், பதங்களாலன்றியெங்காளெடுக்கப்படாதொருசெந்துவு
மெங்கண், மதங்களாலொழியவருளினுற்பிறவிமாற்றவும்வல்லன்மற்
றொருவன், நிதம்பெறவழங்கும்போதுநான்வழக்கஞ்செய்யுமத்தரு
வியேபோல. (நச)

வேறு.

தேவதேவன்சிவன்பெருமைதானுமவன்றன்றிருவுருவு
மேவரறிவார்தானாதலில்லையாகின்றவறுதலே
யாவரருளாலின்றியவப்பெரியோர்தமக்குமறிவரியன்
கோவினறிதற்கருமையைத்தான்கூறமிகவுங்குறிக்கொண்மின். ()

கலக்குறுமோகத்தாலிமையவருங்கடுத்திறலசுரரும்பகைத்து
விலக்கரும்பூசன்முன்பொருகாலம்வினைந்துவிண்ணைவர்தலைசாயப்
பெலத்தினுன்மிக்கவசுரர்கள்வெல்லப்பெருகியவருளினுலிறைவ
னலத்தகுமிமையோர்வெல்லவுமசுரர்நசிக்கவுந்திருவருணையந்தான்.

திருவருளதனாலசுரரைத்தேவர்செயித்துமாதேவன்றன்செயலென்
றொருவருமறியாரும்பர்தானவரையோட்டினுர்தாமெனவுவந்து
பெருகியவகந்தைசெய்திடத்தேவர்பிழைக்கவும்பிரான்றனையறிதற்
கருமையுமறியவியக்கருபங்கொண்டமலனங்கருளினுனின்றான். ()

வேறு.

இயக்கருபனுமிறையவன்றனைக்கண்டிமையவரியாவருங்கூடி
வியக்கவுற்றிதுவேதெனத்தங்களில்விசாரித்துவிளங்காமன்
மயக்கமற்றிடவறிந்தெமக்குரையெனவன்னியைவிடுத்தார்க
ணயக்கவுற்றிதுதன்னியல்பறிந்துநானவிலுவனெனச்சென்றான். ()

வேறு.

அனலனைக்குறித்தியக்கனாமிறைவனாரென்று
வினவவங்கிநானென்றவற்குறித்தவன்விளம்ப
வுனதுவீரியமேதெனவிதையவனுரைப்ப
வெனதுபூயியிலுளதெலாஞ்சுடுமியல்பென்றான்.

(ருக)

அத்தனங்கொருதிரணத்தையெடுத்தனலவனை
யித்தைநீதனியெனக்குறுமுறுவல்கொண்டிசைப்ப
வெத்தன்வேகமுங்கொண்டதுசடவெரியவனுஞ்
சத்தனன்றிநாணிப்பயந்தமரரைச்சார்ந்து.

(ச௦)

வேறு.

அவனதியல்பையென்னுலிங்கறிதற்கரிதென்றனல்சொல்லப்
பவனன்றியென்றிமையவர்கள்பகரவவனுமப்பரிசே
சிவனாலபசெயப்பட்டுத்தேவர்தம்பாற்செல்லுதலு
மவனைநானேயறிகுவனென்றகந்தையுற்றானமரேசன்.

(சக)

வேறு.

புரத்தரணறியச்சென்றிடும்பொழுதிற்போக்கறவவ்விடந்தனிலே, க
ரந்திடமிகவுங்கலங்கியுள்வெதும்பிக்கருதுபுகருணையேவடிவாய், வ
ரந்தரும்விஞ்சாவல்லியாருமையவைதிகநெறியினுல்வழுத்தா, வ
ரந்தைதீர்வுறவேபுகழ்ந்தனன்புகழ்ந்தவளவிலங்களவிலாவருளால்.

அங்கவேதத்தின்மயமதாய்ச்சிவனுக்கபிணையானந்தமாகிச் [ய்த்
சங்கரன்றனக்குந்தானளித்தின்பங்கருணையாலுயிர்க்கெலாந்தாயா
துங்கமால்வரையினிச்சையாற்றோன்றந்தோகையீசனதுவல்லபமு
மங்கவனறிதற்கருமையுந்தோன்றத்தோன்றினுளவ்விடந்தனிலே.

உமையையர்ச்சித்தங்கும்பர்கோனியக்கருபமாயிவ்விடத்தன்
டா, யெமதுகட்புலத்துற்றிவ்விடந்தனிலேமறைந்ததீதென்னையெ
ன்றியம்ப, மமதிருக்கொழுகனருளிற்றோன்றிமறைந்தனன்மாலு
க்குமயற்கு, மிமையவரெவர்க்குமுனக்குமாதேவனியல்பறியப்படா
தென்றும்.

(சச)

வேறு.

தன்னையறிதற்கருமைதன்னையறிவித்தற்
குன்னிநிகழ்வுற்றதுமொளித்ததுவுமும்பன்
வென்னதறவானவருநீயும்விசயத்தே
மன்னவவனையசுரர்மாயவருள்செய்தான்.

(சரு)

வேறு.

அத்தனேசாணமாகவடையுமென்றருளிச்செய்து
பத்தர்கள்பாசந்தீர்க்கும்பரமகாருணிகையாகிச்
சித்துருவாகிச்சான்முய்த்திகழ்ந்திடுந்தேவியுந்தான்
சுத்தமாஞ்சொருபந்தன்னிற்காந்தனடோன்ருவண்ணம். (௪௬)

வேறு.

அன்றுமாலொழிந்திங்கிமையவீசனநிறைவருமையுமருளுந்
துன்றுபுத்தியுநன்முத்தியுமளிக்ஞஞ்சுத்தந்தாந்தன்னையுந் துணிந்து
நன்றியேயுற்றாரருள்பெறிலெளியனாதனிற்கறிவுறுமருடா [ம்.
னின்றியேயொழியிலொருவராலுந்தன்னியல்பறியப்படா தென்று
சம்புவினருளாலன்றிமாணுஞ்சகலதேவதைகளுமந்த [வாஞ்
வும்பனையுணரோமருள்பெறும்பொருட்டேயோதுய யாவையுமுள
செம்பொருடன்னையருளிஞ்ஞொழியத்தெரிவினற்றெளிகுவராக
நம்புமாதுடவர்கையினுற்றமறிவரோநாசியாலொழிய. (௪௮)

ஒழிவிலாவிதைவனருளுருவுணரிலொத்திடும்கிணையினிற்காவ
ன், விழியினுக்கிணையப்படுவதாயுளதோர்மிக்கதோரதிசயமதனை,
மொழியுமாறென்னுன் முருந்தனாலானுன் முடிந்திடாகண் முகப்ப
டாதே, யழிவிலாச்சிவற்குஞ்சிவைக்குமாற்கெனக்குமறிவதுஞ்சிவ
றிகுறியால். (௪௯)

மொழியுமக்குறிதான்மிக்கபேருவகைமொழிதழுத்தழுக்கையங்கத்
தும், விழியிலும்கிணையப்படுவதாயுளதோர்மிக்கதோரதிசயமதனை,
மொழியுமாறென்னுன் முருந்தனாலானுன் முடிந்திடாகண் முகப்ப
டாதே, யழிவிலாச்சிவற்குஞ்சிவைக்குமாற்கெனக்குமறிவதுஞ்சிவ
றிகுறியால். (௫௦)

ஒதிடாதுணர்தல்கலைமலைமுதலிலுள்ளபேதந்தெறலுரைத்த
லாநியாங்குறிகளிறைவருருளுக்கறிஞறியாவனவருடன்
னீதிதானெவர்க்குமொருபடித்தாமிரிசுழ்வருத்தநின்மலன்றன்
பாதமேவுவார்பக்குவந்தோனும்பதோரமாகியேகிசுழும். (௫௧)

செப்பியலிந்தவருள்சிவனுஞ்சிவையினுஞ்செயப்படுவ
தப்பெருந்தன்மையரியினுவென்னுலொருவராலளிக்கலாகாதே
யிப்பவந்தனிலேமுத்தியிச்சிப்பாணியம்புமெத்தேவையும்கிடிக்
சிப்பாருகுஞ்சிவனொருவனுமேசாணெனச்சென்றுசேர்வுறுவான்.

பரகநிவன்பால்வைத்திடப்பட்டபத்தியாலுறமதுவன்றி
யுரகனைத்துயில்வொன்பாலுமென்பாலுமுற்றபத்தியிலுளதாகா

திரமுறுசிவபத்தன்றனாகத்துத்திருவருளொளிமிகத்திகழும்
பரிசரிபத்தர்க்கெனதுபத்தர்க்கும்பரமுறநிகழ்வுறப்படாதால். (௫௩)

வேறு.

ஆதலாலரியையென்னையாதரவுசெய்திடாதரன்மகேசனைக்
காதலாலடைகைமுத்திசித்திகடிகக்கிடைக்குமருளெய்துமப்
போதிலேயரியனாகிலுந்தனதுபூரணப்புரணமானசிற்
சோதியேமுழுதுமாகின்றபடிதோன்றுமாறுவெளிதோன்றுமால்.

வேறு.

சாக்கியாமெல்லாப்பொருட்குமீசனையெப்பொருள்களுஞ்சாக்கிமா
த்திரமாய், நோக்கினுனியாவனோக்கதனாலேநோக்கலாமிதுமறை
யந்த, நீக்கிலாப்பரமாத்துவிதரிட்டையுமிந்நிலமென்றேமுடிவீதிற்
பேத, மாக்கினுனறிவாலறிவிலாதொழிவாலவனலாதார்பசுவாவார்.

வேறு.

பரமாத்துவிதஞானியேபாதேவதைதானவனையித்
திரமாமுத்தியானிங்குச்செப்பும்பொருள்செய்வினையாலு
முரமாந்தநீசிகெளதமனாலுண்டாஞ்சாபவுரையாலுங்
கரமாமதுடர்நெஞ்சதனிற்காதல்செய்யாதொருகாலும். (௫௪)

வேறு.

ஆரணத்தன்னியமில்லாச்சிவன்றன்பாலுமத்துவிதவேதனத்தும
டைதற்குள்ள, காரணமாஞ்சிவலிங்கார்ச்சனத்துஞ்சாலக்காய்வது
வுமேயன்றியுருத்திராக்க, தாரணத்துந்திரிபுண்டரதாரணத்துஞ்சர்
வாங்கேகாத்தூளானத்துந்தானேகாய்வர், சீரிணக்குஞ்சிவனென்னுமு
ரையுந்தங்கள்செவியாலுங்கேளார்செய்வினையாற்றீயோர். (௫௫)

வேறு.

தொல்லைநல்வினையாற்சுருதிநன்மிருதிசொன்னவாதுணிந்தவத்தா
யோ, தொல்லையிற்பரமாத்துவிதவேதனத்தையுள்ளவாறுணரவேயு
ணர்வர், நல்லவிப்பரமாத்துவிதஞானியைநாராயணானுருத்திரன,
மெல்லையிலெல்லாத் தேவரும்பூசித்தேத்தவும்படுமிவனென்றும். (௫௬)

ராசனஞானியிருந்துளவிடத்தேயிருப்பதுமுத்திதானந்தத்
தேசிகனேவல்செய்பவன்காலென்சென்னியிலிருப்பதுமன்னி
மாசிலாப்பரமஞானியாமுனிக்குமகேசனுமொப்பலன்மதிக்கி
லாசிலாவரியுமொப்பலனுமொப்பலனேவரொப்பாரே. (௫௭)

ஒப்பறும்பரமாத்துவிதஞானத்தையுணர்ந்துளபரமயோகிக்குக் [வே
கைப்பொருளாவிகாயமுங்கொடுப்பான்காதலாலவைகொடுத்திட

யிப்பவமறுக்குஞானம்வந்துதித்தற்கே துவாமதுவிதுவொழிய
வுற்பவந்துடைக்குமுணர்வுபெற்றுய்தற்கிலதிநிலையுறேலொன்றும்.
சதுர்மறையொழிந்தவாதனைபொல்லாததர்க்கவாதனையுலகத்தின்
மதமுறுசமயவாதனைதாரமக்கள்சுற்றத்தின்வாதனையு
மிதமுறுபொருளில்வாதனைதேகேந்தியமனம்புத்திரற்பிராணன்
முதலவாதனையும்விந்தைவாதனையுமுடிவில்போகத்தின்வாதனையும்
எறுடைச்சிவனைத்திருநெடுமாலையிகழும்வாதனையும்வேதத்திற்
கூறிடுஞானசாதனமாகக்கொள்ளுமுத்தூளபுண்டரத்தை
மாறுடனிகழும்வாதனைபாவவாதனையாவுமாதுடர்க்கு
வேறடும்பரமாத்துவிதஞானத்தைவிலக்கிடும்விரோதிவிண்ணவரே.

வேறு.

ஆதலால்வீடதனிலாசையுள்ளோனதின்மிகவுந்தாற்பரியனாகிமு
ன்ன, மோதுவாதனைகளெலாமிகந்தெப்போதுமுற்றபரமாத்துவித
ஞானியாவன், வேதவேதாந்தங்களுரைக்கப்பட்டமேலானவத்து
விதஞானமாகு, நாதனும்பிரமத்தைநவிலலாமோநாமெளனத்திருப்
பதல்லானாகத்திரே. (௬௩)

வேறு.

ஒதியதோடமெல்லாமொழிந்துளராகியுற்ற
வேதவேதாந்தந்தன்னின்மிகநிட்டையுடையநல்லோ
ரியாதுந்தம்மிதயத்துள்ளாயிரண்டலாஞானமத்தைப்
போதகஞ்செய்யத்தக்கோராவர்கள்புரையற்றோர்க்கே. (௬௪)

சுரரினுத்தமரையெல்லாத்துக்கமுந்தொலைப்பதாகிப்
பரிவொடொண்குரவன்பார்த்தபொழுதிலேபரமானந்தப்
பொருவிலாச்சிவருபத்தையடைவித்துப்புரணமாக்கும்
பெரியவத்துவிதஞானமுங்கட்குப்பேசலானேம். (௬௫)

நான்காவது

கேனோபரிடதார்த்தமுரைக்கும் அந்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஆறுவிருத்தம் - ௬௪.

ஐந்தாவது

சாந்தோக்கியவுபநிடதத்தினுமத்தியாய
வர்த்தத்தையுரைக்குமத்தியாயம்.

—:~:—

மறைப்பதாய்மிகவுமுன்னோர்மடிவிலாப்பொருளைக்காட்டுஞ்
சிறப்புடையுபதேசத்தைச்செப்புவனுங்கட்கெல்லா
மிறப்பிலாதரத்தினோடுமிசைந்திதுகேண்மினென்றான்
பிறப்பனமுழுதுஞ்செய்யும்பீடுடைமலரின்மேலோன். (க)

யாதொன்றிருந்தபடிகேட்கக்கேளாமுழுதுங்கேட்டனவாம்
யாதொன்றிருந்தபடிபார்க்கப்பாராவெவையும்பார்த்தனவாம்
யாதொன்றிருந்தபடியறியவறியாவெல்லாமறிந்தனவாம்
யாதொன்றிந்தவுபதேசமறிகவறிவுமிகவுடையீர். (உ)

வேறு.

மண்ணதோர்திரளைக்காண * மனைந்தகாரியங்களந்த
மண்ணில்வேறிலாதெக்காலும்வருதலேயாதலால்வே
றெண்ணிடுநாமருபமிசைந்திலையாகுமென்று
மண்ணிதேயுள்ளதென்றும்வானவர்க்கயன்முன்சொன்னான். (ங)

உலகமோர்மணியிரும்பா † முகிர்சீவியொன்றுகாண
வுலகமெல்லாமுமாயவுருவமுமிரும்புமஃதே
யலகில்காரணத்தினோடுகாரியம்வேறிலாமை
பலபடவறியும்வண்ணம்பகர்ந்தனன்படைக்குநாதன். (ச)

காரியமெல்லாமுள்ளகாரணம்வேறுமன்று
காரியமொருகால்வேராய்வேறன்றியிருப்பதன்று
காரியங்காரணத்தின்வேறென்றுகருதிலந்தக்
காரியமசத்தோசத்தோசதசத்தாய்வேரோவென்றான். (ரு)

சத்தாயேவேறதென்னிற்காரணமுடையதொன்றே
பொய்த்தாயகாரியத்தின்சத்தையோபுகலுங்காலே
யொத்தாகிநின்றதன்றேயுரைத்தனனுலகமெல்லாம்
வைத்தாயுமறைகளோதுமலர்மிசைமன்னும்வாடுனான். (சு)

* மனைந்த என்றதற்குப்பொருள். நன்னூலில் “பழையனசுழி
தலும் புதியன புகுதலும் வழுவலகாலவகையினானே” என்ற சூத்
திரப்படி வனைந்த என்று கொள்க. † உகிர் என்றது—நகம்.

காரணசத்தைதானேயென்றிடிவ்வேறுசொன்ன
காரியசத்தையிலேயாயிதிமுன்புசொன்ன
காரணசத்தையொன்றேயானபினந்தச்சத்தைக்
கோதொருபேதமுண்டாம்படி.யென்றனுரைமினென்றான். (௭)

சத்தைதானென்றாநின்றதாயினுங்காரியங்க
ளொத்தபேர்வேறுபாட்டானுள்ளகாரணத்திலேவேறே
யித்தகைத்தென்றவார்த்தையியம்புபேரளவேயானால்
வைத்தகாரியமுண்டென்னும்வார்த்தையுமசத்தேயாகும். (௮)

சத்தையில்லாதபேரதுகாரியமில்லையாகு
மித்தன்மைக்காரியத்துக்கிலாமையேயிசைவதென்று
மத்தன்மையசத்தினுக்கேகாரியம்பிறந்ததென்றிங்
கொத்தொவ்வாதுரைத்தவார்த்தையென்றமின்றாகுமன்றே. (௯)

காரணசத்தையேயக்காரியசத்தையின்றி
வேறொருசத்தையுண்டேயென்றிடிவ்வேறுசொன்ன
காரியசத்தையுள்ளகாரணசத்தையோடு
கூறியசத்தாய்க்கொண்டோவசத்தாயோகிற்பதென்றான். (௧௦)

வேறு.

சத்தாய்க்கொண்டேவேறென்றிலொன்றேசத்தையிரண்டாகா
தசத்தாய்க்கொண்டு காரணத்தோடாகவேறுநிற்குமெனி
லசத்தாமிதுதானிலாமையினாலசத்தேயாகுங்காரியத்தை
யிசைத்தேனுளதாய்ச்செயமாட்டாதென்றுமலடிமகன்போல. (௧௧)

வேறு.

காரியமொருகாலுண்டாமொன்றினாலழிவதில்லை
காரியந்தனக்குற்பத்தியிலாமையாலில்லாதொன்றங்
காரியந்தானென்றாலே * நாசமென்றுரைத்தல்கடாப்
பாரிதுவென்றுவாரோர்க்குரைத்தனன்பதும்மேலோன். (௧௨)

இன்னதோர்படியிருக்குமெனப்படாநிலாமையேபோ
லன்னதேயாதலாலேயாவதுமிலதேயாகுஞ்
சொன்னவிவ்விலாமையுடையிருந்துளவித்தினின்றும்
பின்னையுமவேறேயுண்டென்றுரைத்திடெல்பெயர்த்துநின்றும். ()

இதுக்குநீர் சொன்னவேறேறிரண்கிமொன்றென்கையென்ன
வதற்கொருகாரகத்தாலன்றிவேறமைவதில்லை

சாந்தோக்கியவுபநிடதத்தினுமத்தியாய ௨௯
வர்த்தததையுரைக்குமத்தியாயம்.

யொதுக்கமில்லாததொன்றையுளதொடேகூடுமென்னு
மதுக்குவேறென்றுமில்லையாதலாற்கூடாதென்றும். (௧௪)

காரணத்தோடுகூடல்வேறெனிலதுதன்னாலுங்
காரணந்தானேயாகுமிதினின்றங்கருதிச்சொன்ன
காரியம்பிறக்குமென்றவிதுகொண்டிவேறுசொல்லிற்
பாருளகுற்றமுன்போற்பரிகரிப்பாருமில்லை. (௧௫)

இரண்டிக்குமொன்றேசந்தையெனுமிதுவேறேயென்னிற்
றிரண்டிங்ருற்றமெல்லாஞ்செறிதனிச்சயமெப்போதுந்
திரண்டகாரியமசந்தேயாதலாற்சதசத்தென்னி
லிரண்டிற்குமுரைத்தகுற்றமிசைந்திடுமியல்பினாலே. (௧௬)

உண்மையிற்பேதமின்றியிருந்தேயும்பேதமென்னல்
வெண்மையேசெய்தருபவியாபாரந்தோற்றங்கேடு
பண்வயினிவற்றிற்கொள்ளும்பயனாமருபம்வேறு
முண்மையிலெல்லாம்பொய்யாலுண்டாகுமனைத்துமன்றே. (௧௭)

வேறு.

எல்லாவிகாரங்களும்வாக்காலென்றுமுண்டென்றுரைப்பதுவுஞ்
சொல்லாமளவேயெவ்விடத்துந்தோன்றுமென்றதுண்மையதே
யல்லாவிகாரமறிவொழியவனைத்தும்பொய்யேவிகாரத்துக்
கில்லாதாகுமுண்மைபிறிதில்லாதாகுமாதலினால். (௧௮)

வேறு.

காரணமதனாலன்றிக் காரியமுளவாய்த்தோன்றாக்
காரணமொழியவேறுகாரியமின்மையாலே
காரியமனைத்தினுக்குங்காரணமதுவேயுண்மை
யேர்தரவிரண்டும்வேறென்றியம்பிடலியல்பின்றாமால். (௧௯)

வேறு.

ஆமன்றெனநினைவீரலதன்பின்வழியறிவீர்
நாமுன்சொனமுதல்காரணமறியமுழுதறிவாஞ்
சேமம்படமிகவுந்தெளிவுறுவீரிதுவேறே
தாமந்தருமலர்மேலுறைதலைவன்னுரைதருமால். (௨௦)

கூறும்பொருள்விரிவென்றிவையறியாமையின்முழுதும்
வேறும்மலவேறோடுடனாய்நின்றதுமலதான்
நேறும்படியுளகாரணமொன்றையுளதெனலால்
வேறென்றிடுபேதம்மிலதாமெங்கணும்வினையாம். (௨௧)

அயலொன்றிடுபொருளும்மதன்பிரிவும்மறிவரிதா
மியல்பின்கணதறியும்பொழுதிவைதான்மிகவேரு
மயலொன்றிவையறியில்லறிவறியாமதன்னியல்பான்
முயலும்பலபேதம்மெனமுடியும்வினைமுழுதும். (௨௨)

பேதந்நெறியோரில்லிதாசூம்மதனாலே
பேதம்மொடபேதம்மதுபேசல்பிழையேயா
மேதம்மிலதாயெங்கணுமொன்றாயொழிவில்லா
தியாதொன்றதுமுதல்காரணமெனுமாமலர்மிசையோன். (௨௩)

மண்ணும்மனைவாணும்மனைபவையும்திறிதாயே
யெண்ணும்மளவறிவின்செயலினைப்பெறவிசையுங்
கண்ணென்றிடவருகாரணமொன்றேயமலமதா
லெண்ணும்மறிவுருவையிசையாநிற்பதெவ்விடமும். (௨௪)

மனைகின்றவனொருகாரணம்வரசேதனம்வேரு
நினையும்படியிலதாதலினிலையாயுளதறிவி
லனகாரணமறிவாயினுமனைவானிகரன்றா
நினைமண்ணொடுநிகரானவைதனையேகொடுசெயுமால் (௨௫)

வேறு.

தோன்றலாலசித்தமாசித்தமத்தொடுகலந்தூநின்றே
யான்றவமுனிகள்பண்ணுமனனத்தாலளப்பொருதாய்ச்
சான்றதாயெங்குநின்றசங்கரனுடைத்தாயொன்றா
யின்நிதிமறியவெல்லாமித்தன்மைத்தெனவொன்றுண்டு. (௨௬)

காரணமேவிமாயைபடைத்தளித்தழிப்பதாசூங்
காரணஞ்சத்தாஞ்சித்தாயிருத்தலாலென்றுகொண்டே
பூரணமாகியுள்ளபொருளினைச்சுரர்கள்கேட்ப
வாரணமுரைத்தவாநியருளினன்றியும்வண்ணம். (௨௭)

உண்மைசித்தினுக்கேயுள்ளித்தெனும்பமுதைப்பாம்பிங்
கெண்மையினிலாதவண்ணமிசையுமுங்கட்குமேற்கக்
கண்ணெனமுழுதுநின்றகாரணமொன்றேசத்தா
யெண்ணிடிவென்றுமுண்டாயிருப்பதென்றியம்பலுற்றான். (௨௮)

அறியாதாரசத்தாய்முன்புகாரணமுளதாய்த்தென்பர்
நெறியாலிவ்வசத்துண்டாக்குங்காரணமாகாதென்றும்
பிறிதாயகாரியங்களிதுனின்றும்பிறக்குமென்னில்
வறிதாயமலடிமைந்தன்காரணமக்கட்கெல்லாம். (௨௯)

சாந்தோக்கியவுபரிடதத்தினுமத்தியாய
வர்த்தத்தையுரைக்குமத்தியாயம்.

நக

அசத்துத்தன்சத்தியாலேயாவுக்குமுதலாமென்னி
வசத்துக்குச்சத்திகூடாதாமசத்தாதலாலே
யசத்தலாவித்திலென்றமங்குரந்தோன்றுமா
வசத்தசத்தாகுஞ்சத்தேயாவையுமாவதென்றும்.

(ந.௦)

அசத்தின் கணுளதாஞ்சத்திசத்தாயோவசத்தாய்க்கொண்டோ
வசத்துடன்சத்தாய்க்கொண்டோவாய்நின்றவாறதென்னை
யசத்தினையுளதாஞ்சத்தியாசரித்திடுவதென்னி
வசத்தாயமலடிமைந்தனியாவையுமாக்முன்றே.

(நக)

அசத்தின்றன்சத்திதானுமசத்தாலேநிற்பதென்னி
லிசைத்திடுங்காரியங்களியாவையுமியற்றுவதென்று
மசத்தோடேமலடிமைந்தனாக்குவதிலாமையேபோ
வசத்தோடேசத்தேயென்னிலாயிடுமிரண்டிக்குற்றம்.

(நஉ)

அசத்துத்தன்சத்தியாலுங்காரணமாகாதானு
வசத்துமுன்புளதென்றேதற்கருத்தமுமில்லையேயா
மசத்தலாதாகுமொன்றையனைத்திற்குமுதலதாகு
மசத்துளதாகுமென்றலழிந்திடும்வார்த்தையன்றே.

(நங)

பூதத்தாலுளதாயுள்ளபுவனங்களுயிர்கண்முன்போன்
ரேதத்தானரியசத்தாலுதித்ததென்றுணரும்வண்ணம்
வேதத்தான்முழுதுஞ்சொன்னவடிவனைவிளங்குமாற்றா
லோதத்தான்ரொடங்கலுற்றனுயர்தருசரர்கட்கெல்லாம்.

(நச)

வேறு.

எல்லாமுண்டாவதற்குமுன்னேதோன்றியித்தனைக்குங்காரண
மாஞ்சத்தையாகு, மில்லாதமுதன்முடிவையுடைத்தாயொன்றாயிரு
க்குமிதுவெனலாகுமியல்பிற்றாகி, நில்லாதவுலகனைத்துமுன்புசெய்த
நெறியதனையுடைத்தாகிநிலமாசிச், சொல்லாலுமளப்பரிதாமிதன்
றனுண்மைசுருதிமுடிவதனாலுந்தொடரொணாதால்.

(நரு)

வேறு.

காலமுங்கன்மந்தானும்பரிபாகமானவாறே
ஞாலமுண்டாகநல்லகுணத்தினைக்கவந்துநிற்கும்
பாலதோன்றில்லாவிந்தச்சத்திமான்படைத்தற்காக
வேலவேயெல்லாமாவோமென்றுகொண்டிசைந்துபார்த்தான்.

()

பார்த்தபின்முன்னாகாயம்வாயுவைப்படைத்துப்பின்பு
தித்தனையப்பைச்செய்தேயனமெனச்சொல்லப்பட்ட

பூத்தனையுளதாய்ச்செய்தகாரணமாகாவீசன்
வாய்த்துண்பூதமைந்தால்வகுத்தவாறியம்பக்கேண்மின். (௩௭)

தன்மாத்திரைகளைந்தினையுமோரொன்றிரண்டாய்ப்பகுத்தொன்
நன்னுலாக்கித்தன்பாதுயொழிந்தநாலினுடன்கூட்டி [ஹ
யின்னேயல்லாதவைநான்கிலியல்பிற்கூட்டவாளுதி
பின்னேதூலபூதமெனப்பிறக்குமெனவேபெயர்த்துரைத்தான். ()

வேறு.

அறியாமைவடிவாயுள்ளபுவனங்களமைத்துப்பின்பு
பிறியாதகன்மந்தன்னின்வசத்தினாலுயிர்கட்கெல்லாஞ்
செறிவாயகாலபாகமானபிவீசன்ருனே
பிறிவாகுநான்குயோனிபிறந்திடும்வகையேசெய்யும். (௩௯)

சுருமிறைவனொத்தவறிவினாலெங்குமாகிப்
பேசுநொருபமுன்புபோலுண்டாய்ப்பேணு
மாசிலாச்சகத்துத்தானையுளதுபோலசைவினாலு
மீசனையொழியவேறுநிற்பதொன்றில்லையென்றும். (௪௦)

அனலினிற்சிவந்தமேனியானதவ்வொளியேயாகு
மனல்வயின்வெண்மையப்பாங்கருமைபூமியின்றன்கூரு
மெனவிவைமூன்றுமன்றியீண்டனவென்பதில்லை
யனலெனும்விகாரம்வார்த்தையாமதேயன்றியில்லை. (௪௧)

ஆதித்தனிரத்தவன்னமானதவ்வொளியதாகு
மாதித்தனிடத்துவெண்மையப்பினதாகுநின்ற
பேதித்தகறுப்புப்பூமியுடையதும்மூன்றுமன்றி
யாதித்தனென்றுவேறிங்கில்லையென்றறிமினென்றும். (௪௨)

அறிவொடுவிலேகமில்லாதாதலாலவர்களாலே
பிறிதரவிரவியென்றுபேசிடப்பட்டதென்று
மற்கனல்பிருதுவிரீரானவிம்மூன்றுமன்றிப்
பிறிதுசந்திரனைமின்னைப்பேசிடல்பிழையேயன்றே. (௪௩)

வேறு.

பூதம்புவனஞ்சுவர்வேறுகுடம்போலும்பொருளாயுளவாதலெலாம்
பேதம்பிரமமொழியவிலையாற்பேர்வின்றிடநின்றதுதானதுவே
யோதுஞ்சனனம்பலவாதனையாலுடலம்முதலாகியவெளியினிலே
பேதம்படநானெனவேயறியும்பெயராமயலாயிடுமெங்கணுமே. ()

ஊனிந்திரியாதிகளானவெலாமோருங்கண்ணினெனலாகியிடா,
வானம்முதலாகியபூதமதால்வரவீன்படியேவளர்வும்முளதா, லான

சாந்தோக்கியவுபபிடதத்தினுமத்தியாய நந
வர்த்தத்தையுரைக்குமத்தியாயம்.

ம்மணினுலமையுஞ்சுவர்தாமாகும்மணுநீர்கொடளித்திடல்போ, ஓ
னுங்கரணங்களுமுண்பவையாலுளதாய்வளரும்மெனவே யுணரே.

ஊனாதிகளாயதிரட்சியிலேயொழியாவணநானெனதென்றுகொ
டே, நானேதுகர்வேனெவையென்றுணருநானாவறிவானவைவிட்
டிவையிற், ருனேமுதல்கண்டிவையித்தனையிற்சலியாவறிவாகியத
ன்மையிலே, நானேயதுவென்றிடுநல்லறிவேரார்நாடார்பிறிதென்ப
துநாடொறுமே. (சக)

வேறு.

கடையப்படுதயிரிற்றிரணெய்போன்மனமுதலா
மிடையிற்செயுமியல்வேறிலையுளபூதமதிடையே
யடையத்திரளுருவிற்செலுமதிவிட்டறிவுருவா
மடையப்பிறிதிலமெய்ப்பொருளதுதானெனுமறிவீர். (சஎ)

வேறு.

அன்னத்தானிறைவிலானுக்கறிவுதோன்றாமையாலு
மன்னகாரியமேபுத்தியாதனிச்சயமதானு
லன்னத்தாலுண்டாமந்தப்புந்தியைத்தவிர்ந்துநாளு
முன்னுவானெங்குங்காணுமறிவுநானென்றெப்போதும். (சஅ)

வேறு.

தேகேந்திரியாதிகளாகுந்திரட்சியினைநானெனதென்றே
போகாரின்றபுத்தியினைவிட்டுத்தானாயிருந்துளதா
யாகாதெல்லாமாகியிடுமறிவாஞ்சித்திலியாதொருகா
லேகாவொன்றாயடங்கியிடுமவன்றனியல்பையியம்பிடுவாம். (சக)

வேறு.

அப்போதுசுகதுக்கங்களாதியாய்ச்சொல்லப்பட்டிங்
கெய்ப்பாயவிகாரமெல்லாமறியாதுதன்னைத்தானே
மெய்ப்பாடாயறியாநின்றேன்விளங்கவவ்விடத்தேகாணுந்
தப்பாதுதானாய்நின்றசுகத்தினைத்தடையொன்றின்றி. (செ)

ஆதலாலறிவுள்ளோர்களழிந்திடுமுடலேயாதி
சேர்தருபுத்திதன்னைச்செலவிட்டுத்தெளியும்வண்ணந்
திதிலாதெவையுங்காணுந்திகழ்தருசித்தின்கண்ணே
யேதிலாமதியைநானென்றிடுமின்களிசைத்தெப்போதும். (செ)

காண்பவன்றானேயாகுங்காண்பவையென்றயாவங்
காண்பவன்றன்னில்வேறென்றின்மையிற்றனையேகாணும்

பூண்பதொன்றின்றிநின்றபூரணமதுநீயென்ற
மாண்டவார்த்தைக்குமுள்ளபொருளினுமற்றென்றில்லை. (௫௨)
வேறு.

நீயென்கின்றவார்த்தைக்குப்பொருளாயென்றுநிற்பதுவே
நானென்கின்றவாசகத்தின்பொருளாய்நின்றநாடுவது
நானென்கின்றவாசகத்தின்பொருளாய்நாடிநிற்பதுவே
நீயென்கின்றவாசகத்தினிற்கும்பொருளுநிலைபெறவே. (௫௩)
வேறு.

சொல்லியவிரண்டினாலுஞ்சுட்டிடப்பட்டுமேலா
யெல்லையில்பொருள்களானதியாவுக்குமுன்னேதோன்றி
நல்லதோரறிவாயுள்ளதியாதொன்றதென்னும்வார்த்தைக்
கெல்லையாம்பொருளுந்தானேயெனுமிடம்பார்க்கவேண்டா. (௫௪)
வேறு.

உடம்பாதிகளில்வேறாகநீநானென்னுமுரையாலே
திடம்பாடாகச்சொலுமிந்தச்சித்தாயுள்ளபொருளினையே [தி
யடங்காததுவென்றிடும்வார்த்தையிதினின்றண்டாய்த் தெனச்சுரு
தொடர்ந்தேதத்தொமசியென்றேசொல்லுகின்ற தெனவுரைத்தான்.
வேறு.

தற்பதப்பொருளாயுள்ளவறிவொடேகூடுதற்கு
நிற்பதொன்றிலையாய்ச்சொல்லப்பட்டகாயாதிவிட்டு
மெய்ப்படத்துரியத்தோடேயுடனாகவேறிலாத
சிற்பொருடனையேதத்தொமசியெனச்செப்புமன்றே. (௫௫)
வேறு.

அதுவென்றுரைசெய்பொருளாமதினீயென்றுரைசெய்பொரு
ளாமிதிலு, மதிபண்ணிடவேறதுவாகியிடுமறிவாதிகள்காரணமன்றி
யிலே, யெதுமொன்றுமிலாதவையாயுவையுமாயிவையென்றிடுகேவ
லசித்தினையே, யதுநீயெனும்வாய்மொழியாமதனாலறியும்படிசொன்
னதிவ்வாரணமே. (௫௬)

வேறு.

தத்துவமென்றவார்த்தையிரண்டிக்கும்பொருளதாகிச்
சித்துமெய்யாகின்றதிகழ்பரமொன்றாதன்மை
தற்பரந்தன்னினாலேசித்திக்குமென்பதேயிங்
கப்படிவாக்கியத்தினருத்தமேயாகுமன்றே. (௫௭)

இப்படியன்றிலேறாயிருந்துளபொருடானியாதொன்
றப்பொருள்வாக்கியத்தினருத்தமன்றாகுமொன்று

சாந்தோக்கியவுபநிடதத்தினுமத்தியாய
வர்த்தந்தைபுரைக்குமத்திமாயம்.

௩௫

மெய்ப்படுபொருளின் ஞானமுளதாகவாக்கியத்தாற்
செப்பிடும்வார்த்தைதன்னினறிவின்மைசிதைத்தல்செய்யும். (௫௯)

வேறு.

அறியாமையினை யழிவித்துக்கொண்டேயிந்தவாக்கியந்தான்
பிறியாதொன்றாமறிவினையுண்டாக்காதென்றுபேசங்காற்
செறிவாயுண்மையுருவாகுஞ்சித்தினுளியைத்தவிர்த்துண்டா
மறியாமையதொன்றெனவில்லையாகுமுண்மையறியுங்கால். (௬௦)

நோக்குமிடத்துவாக்கியத்தானுண்ணிதாயபரத்தொளியை
நீக்கிநிற்குமறியாமையென்பதில்லையாதலினு
லாக்கமில்லாவறிவின்மையழிப்பதென்றுங்கூடாது
தாக்கதின்றியொன்றாதறன்றாகூடுந்தன்மையதே. (௬௧)

பிரமாணங்களாயவைதான் பேதமில்லாதொருபொருளைத்
திரமாயிதுவென்றிடமாட்டாசெல்லாதாமங்காதலினு
லுரைமாத்திரமாயாவையினுமுளவஞ்ஞானமதுதானும்
பரமாமொளியேயாகியிடம்பார்க்கிலுண்மைப்பரிசிதுவே. (௬௨)

வேறு.

அறியாமையென்றுவேறாமதுதானுமறிவினுண்மை
பிறியாதுதுண்மைகாணுமளவினின்றுதுசத்தே
யறியாமையுத்தசத்தேயாகியவிரண்டின்மேலா
மறிவானதொன்றாமறிவினதொளியேயாமால். (௬௩)

தோன்றுகூட்டரவினாலேதோன்றிடம்பொருள்கட்கெல்லா
மூன்றிடமுண்மையுண்டேலதுவுள்ளபரமேயாகுந்
தோன்றுவதுளதுபாராதொழிதல்வேறுண்மையென்னிற்
றேன்றியவுருவுமுண்டாய்த்தோன்றலாற்பரமேயன்றே. (௬௪)

உருவமாயொளிர்வதுள்ளபிரமமேவேறொன்றில்லை
யுருவமாயுண்மையின்மையாதலில்வேறினுக்கு
முருவமுண்டென்றுசொல்லப்பார்த்திடிவேறொன்றாய
வுருவத்தாற்றோன்றுருபமுண்மையின்பரமேயாகும். (௬௫)

அன்னியத்தினுக்குச்சொன்னவுருவுவேறுருவினாலா
மென்னிலப்பரந்தானன்றாமெனுமுருவந்தானருனே
யுன்னியபரத்தினுடுபின்னமோவபின்னமாயோ
சொன்னவவ்விரண்டுங்கூடியுள்ளதோசொல்லுமென்றான். (௬௬)

பின்னமென்றுரைக்கிலந்தவுருவுவேளுகையாலே
சொன்னவன்வுருவேயாகுந்தற்பதஞ்சொல்லுங்காலே
பின்னமன்றென்னிற்றுனையாயிடும்பின்னொப்பின்ன
மென்னின்முன்சொன்னகுற்றபிரண்டிம்வந்திசையுமென்க. (௬௭)

பாராதபடி.யினுலேபாத்தினிலேவெறதாச
கேராயொன்றுகித்தேரன்.றுகெறிசொலவார்த்தைதயேயா
கேராயோர்பயனுமில்லஞ்ஞானமுமெக்காலத்தும்
பேராதுவிளங்குகின்றபிரமமேபிறிதொன்றில்லை. (௬௮)

எல்லாமஞ்ஞானத்தாலேதோன்றிமென்றனு
மில்லாதோவென்னிலேவொருவறின்னமையிலாமையாலே
மில்லா * தஞ்ஞானஞ்ஞானகாரியமென்றமுதன்
மில்லாதபிரமந்தானையெனுமிதென்னநிலேயென்னுன். (௬௯)

இப்படியெல்லாமாகியிருந்ததேபாமேயென்ன
மெய்ப்படியேயாயுள்ளகருதிதான்விளங்கச்சொன்ன
வப்பொருடற்பாவத்தாலாவதேயென்னுமொன்று
செப்பிடுஞ்சார்கட்கெல்லாந்திகழொளிமலரின்மேலோன். (௭௦)

கேட்பவனுடையசித்தம்பரிபாகமிலாதேகொண்டு
மீட்சியாய்வசமதின்றிலேதமோரிடத்திலோர்காற்
காட்சியுள்ளகாலபரத்தினையொழிந்துவேறு
மாட்சியிலொன்றுண்டாகவருத்தானைசெய்ததன்றே. (௭௧)

வேறு.

இத்தாலித்தைச்சாதிப்பதென்றநிர்ந்தமாமென்ற
வொத்தொவ்வாதுவேறுபடத்தேதான்னுமுலகமென்றுரைத்தல்
வைத்தேபாவபண்ணியமும்வன்னுஞ்சிரமங்களுமிவற்றே
டொத்தேதநின்றோர்சரிதைகளுமுளாக்கும்வேறுமுள்ளனவும். (௭௨)

வேறு.

குகமொதுக்கம்பூதம்பொளிகமிதுவேயென்றல்
சுகமுடைத்தாயசத்தம்வேறின்னிறகமைதானு
மகமறிவென்றுநின்றவறிவினிலேவறியாவுந்
தகவுளவுண்மைமெய்நேசாற்றிநித்தன்மைதானும். (௭௩)

வேறு.

எல்லாம்பொய்யேயென்பதுவுமாயைக்குண்மையியம்புவது
மில்லாமாயையிதனாலேயியனும்பந்தம்மீடிகளு

* அஞ்ஞானஞ்ஞானகாரியமென்றதற்குப் பொருள் அஞ்ஞானமும் அதன்காரியமும் என்றவொன்றாக.

சாந்தோக்கியவுபரிடதத்தினுமத்தியாய
வர்த்தத்தையுரைக்குமத்தியாயம்.

௩௭

மெல்லாமாகுங்குரு * மதமுமிவணையடைவோன்றன்மதமுஞ்
சொல்லாரளப்பில்லாவிச்சையிருக்கும்படிசொல்லுகதானும். (௭௪)

ஓதுகின்றநூல்பலவுமுரைக்குந்தர்க்கமுள்ளனவும்
பேதித்துளநாமிகவுமெனப்பேணிச்சுருங்கச்சொல்லுகயு
மேதமின்றியித்தணையும்பாத்திலவே நென்றியம்புவது
நீதியாகுமுளவெவையுநின்றேறிகழ்த்துமாமறைதான். (௭௫)

பரமாயுள்ளமறைதானேபாகமானோரறிவுக்குத்
தரமாயடையும்பரிசாகச்சாற்றியவர்கட்கிதமாகத்
திரமாயுள்ளமழுங்கேயுஞ்சிறிதேயெல்லா† விரதம்போ
லுரமாய்த்தாமிப்படியென்றேயுபதேசித்ததுண்மையினால். (௭௬)

சாதனமாகுஞ்சதுட்டையங்க ள்சமைந்தவத்தன்மையோர்க்கு
நீதியாகவருமறைதானின்றேயிவர்களறியும்வணம்
பூதமாயும்புவனங்கன்பிறவுமாகியிருந்ததுவு
மேதமில்லாதொன்றாயபரமேயென்றேயியம்பினதால். (௭௭)

வேறு.

சுகமொடுசீவனீசன்சார்ந்துளவிகாரமின்றிச்
சுகமுடைச்சத்தாய்ச்சித்தாய்த்துகளின்றிநுண்ணிதாகி
யுகமெனுமுரைகட்குள்ளாயறிவரிதாகியொன்றாந்
தகவுடைப்பரமந்தன்னினொருமையைமறைகள்சாற்றும். (௭௮)

வேறு.

நசன்சுகமொடுசீவனதாமியாவும்பரபுபமதென்றுகொடே
நேசம்மதனாலுளதாகியதன்னிறையும்மறிவானதியாததுதான்
மாசொன்றதிலாதபரம்பொருளும்மயலொன்றறியாதவபேதமது
மேதம்மொழிவேதனமாவதுவுமென்றம்மலரோனுமியம்பினால். ()
இத்தன்மையொழிந்துளதாமறிவேயாதொன்றறியாமையை யெய்தி
யதே, மெய்த்தன்மையதாயறிபோதநினும்வேரூயறிகின்றவிடந்த
னிலு, மத்தன்மையில்வேறுபடாததிலோரையமிலையாசறநின்றதுதா
ன், சித்தொன்றியறிந்திடுமெவ்வறிவேசேர்தற்கரிதாயிடுமெங்கணுமே.

வேறு.

எப்படிப்பொருள்களெல்லாமிதுவிதுவென்றேயென்றுஞ்
செப்பிடவுண்மையாகத்திகழ்தரும்வேறுபாட்டா

* மதம் என்றதற்குப்பொருள்—அபிப்பிராயம்.

† இரதம் என்றதற்குப்பொருள்—மதரம் அல்லது ஆனந்தம்.

லப்படிச்சிவனேயந்தப்பொருள்களினுண்மையாகி
மெய்ப்படவிளங்குகின்றான்வேனெருபொருளன்றாமால். (அக)

யாதொருபடியித்போதம்பொருடொறும்விளங்குமன்னேர்
திதிலாச்சிவன்றன்சத்தியாயதேபிறிதொன்றன்றா
லேதமிழ்சத்தியின்னேயிசைத்திடவறிதலேயாம்
போதமுமிதந்துதோன்றும்பொருளொன்றாயறியும்வண்ணம். (அஉ)

யாதொருபடியினாலேயாவையுத்தோன்றமத்ததை
யோதியபாமேயாகவுண்மையாயறித்தானியாவ
னேதமிழீசன்றன்னையியல்பினாலெளிதாம்வண்ணம்
பூதனாமவனேயிக்கபூசனைசெய்யாநின்றான். (அங)

எப்படிப்பூதநானாவருவமாயிலங்குத்தன்னு
எப்படியறிவேயாகவனுபவித்திடுதலேயான்ற
செப்பிடலரிதாயுள்ளதிகழொளியாகுத்தன்னே
மெய்ப்படவேனென்றின்றிவினைத்திடும்பூசைதானே. (அச)

போதமதாதித்தோன்றும்பொருளொளஞ்சிவனேயாக
லேதமில்லறிவாற்காண்பானெவனவனுண்மைகண்டான்
நீதிலாச்சிவனன்றென்றுசிறிதொன்றைச்சிந்தைசெய்வோன்
பேதமாமருளின்மேயபித்தனென்றறியலாவான். (அரு)

சிவானிதாவன்றேயென்றுசிறிதொன்றைச்சிந்தைசெய்யு
மவனறிவுடையோர்தம்பாலதமனென்றறியப்பட்டா
னாவமையொன்றில்லாவீசன்றனையிகழ்த்தொழுவானும்
பவமநிலென்றுமேவுப்பசுவெனப்படுகின்றானும். (அசு)

வேறு.

எல்லாமுஞ்சிவருபமாதித்தோன்றமியாவனுக்குத்தன்னுடைத்தா
யவனேயிக்க, சொல்லாலுமளப்பரியானவன்றனிச்சைசுருதியினற்
றுணிற்குரைத்தசரிதைதானும், பல்லோருமவனேயருச்சனைசெய்தே
த்தப்பரபுபந்தனக்கேநற்பூசையாகு, நில்லாதவவிச்சையினைநீங்கியு
ள்ளநீர்க்குணனுமிவனாகுநினையுங்காலே. (அஎ)

வேறு.

எப்பொருள்களுந்தானாகியிலங்கிடுமறிவாயீச
னப்படிவிளங்குகின்றதறிதலேயவன்றனச்சு
மெய்ப்படுபூசைவேனென்றசெயலினுலன்றமெய்யே
யிப்படினானந்தன்னுலிறைஞ்சிடப்படுவானீசன். (அஅ)

சாந்தோக்கியவுபநிடதத்தினுமத்தியாய
வர்த்தத்தையுரைக்குமத்தியாயம்.

௩௯

வேறு.

சுகரூபமாயவநிலவேறிலாதுவிளையாடுதெய்வமதுதான்
சுகரூபமாயதனையேபகுத்துவிளையாடியுண்டலதனை
யகமாயையின்றியறிகின்றபோதமுளதாகிற்குமதுவே
தகநாளுமோதுமறிவாவதென்றுசதுரானனன்சொறருமால். (அ௯)

வேறு.

ஆனதாகாத்தெய்வமதேயடையும்விடயமிந்தியமாய்த்
தானுமாகித்தனைத்தன்னொற்றானதுகருந்தன்மையது
வூனமாகுஞாதாநியொழிந்தேயுள்ளவறிவதொற்
றானையாகக்கண்டிடுதல்சத்தாயுள்ளபூசையதே. (௬௦)

வேறு.

பிறப்பிறப்பாயதுக்கம்பிறித்திடலுளதாயென்று
மிறப்பிலாவீசன்செய்யுமருளிஞலிசைவதாகி
மறப்புடைப்பாவகத்தின்வரும்பொருளன்றாய்மேலா
யிறப்பதாம்பேதமோர்காலியைந்திடாப்பொருளிதன்றே. (௬௧)

ஆதித்தனொளியையந்தனறிந்துகண்டிடாமேபோல
நீதிக்கணறியுநாட்டமலிச்சையான்மறைந்துளோர்க்கு
மேதக்கட்கிசையாதெங்குமியாவையுமாகின்ற
சோதிக்கண்ணொளியுமாங்கேதோன்றிடாதாகுமன்றே. (௬௨)

ஈசன்றனருளிஞலுமிசைந்தவாதரத்தினாலு
மாசுதிர்நிலையினுலுமருள்பவன்பார்வையாலும்
பேசிடும்பாவகன்மபுண்ணியமிரண்டுமொத்தாற்
பாசமாம்படலம்போக்கும்பரம்பொருடிகழுமன்றே. (௬௩)

சுத்தமாயென்றுமுள்ளசுருதிதானருளிஞலே
யித்தன்மைத்தாகுஞானமென்றுகொண்டிசையும்வண்ணம்
பத்தராயுள்ளார்க்கேயப்பலபடியாகப்பல்கா
லுய்த்துநோய்கழியும்வண்ணமுள்ளவாறுரைத்ததன்றே. (௬௪)

சிவனையுள்ளான்பிறிதில்லையென்றுதிரமாயறிவதுவே
பவமேயொழிக்கும்பரமார்த்தம்பகருநெறிதானதுவாகு
மவமேயிதனையொழிந்துளதாமவைதானிதனையடைதற்குத்
தவமேமுதலாஞ்சரிதைகளைச்சாற்றுகின்றதன்மையவே. (௬௫)

வே று .

ஆதரமுடையீர்கேண்மினருமறைபொருளீதென்றே
யோதலாலுவமையில்லாப்பொருளிதிலையமுண்டேந்
தீதறமழுவைக்காய்ச்சிச்செங்கையினிடுவேனென்ற
ஓதனாயுலகமெல்லாம்படைக்குநான்முகனாயுள்ளோன் . (கூசு)

பத்தராயுள்ளீர்கேண்மின்பகர்ந்தவேதத்தினர்த்த
மித்தகைத்தாகும்வேறென்றில்லையாமிதனிலுங்கள்
சித்தநம்புதலுண்டாகச்செப்பினோமாணைமூன்றோ
டத்தனார்பாதந்தொட்டேயென்றனனலரின்மேலோன் . (கூ௭)

அன்பராயுள்ளீர்கேண்மினறிவித்தபொருண்மெய்யன்றே
லென்சிரமிற்றுவிழ்வதென்றனனிதுவுமன்றி
யின்பமேயளிக்ஞமீசனின்விடந்தன்னின்வந்து
தன்பெருங்கருணையாலுந்தளர்வறப்பண்ணுகின்றான் . (கூ௮)

இவ்வணமுரைத்துப்பின்னையாவர்க்குமன்பாயுள்ளோன்
செய்வணமொழிந்தேயீசன்றிருவடிசிந்தைசெய்து
மெய்வணமிழந்துதாழ்ந்துபணிந்துமெய்ப்பத்தியாலே
யவ்வணமாகித்தன்னையழிந்தனனயனாமையன் . (கூ௯)

அப்பொழுதளவிலாதவருளுருவாயவீசன்
செப்பிடுமுவரேத்துந்திருவுருவுடையசோதி
யொப்பிலாமதியுஞ்சூடியுமையொருகூறனுகி
யிப்படிவாரோர்காணும்படியுளவியல்பின்வந்தான் . (கூ௦)

நீடொளிமணிகள்சேர்த்திநிமலமாயோங்கியெங்கும்
பீடுடைத்தாமநாற்றிப்பிறங்கரிமிசையதாகி
யாடகமதனிணாலையமரராலமைக்கப்பட்ட
பீடம்வந்திட்டதாங்கேயிருந்தனன்பெயராதீசன் . (கூ௧)

அளவிலாவொளியதாயவரனெழுந்தருளலுன்னித்
துளபமாலுலகமியாவுமளிப்பவனுவகையோடுங்
களமதார்கறைசேர்நாதன்கழலடிநினைந்தப்போதே
யுளநெகிழ்ந்துருகியொல்லைவந்தனனுணர்வின்மிக்கோன் . (கூ௨)

நித்தராயுள்ளவாரோர்நிறைமலர்மாரிமேன்மே
லுய்த்தனர்மிக்கவன்பாலுரைத்தனர்துதிகளெல்லாம்
பத்தர்வேதங்கள்சொன்னபடியிலேபணிந்துவாழ்த்தி
யித்தன்மைத்தாயவேறுஞ்செய்தனரிறைவர்காண் . (கூ௩)

சாந்தோக்கியவுபநிடதத்தினுமத்தியாய
வர்த்தத்தையுரைக்குமத்திமாயம்.

சக

கடுகியுமுயர்ந்துதாழ்ந்துங்காளங்கள் பலமுன்னுதப்
படகமோடிடக்கைசல்லிமத்தளம்பலவாசிப்பத்
துடி குழல்வீணைதாளம்வலம்புரிதொடர்ந்தேயார்ப்பக்
குடமுழா முரசுபேரிக்குசலராயினர்கொண்டார்த்தார். (க௦௪)

வானவர்பாடவாடமங்கையர்மறையினீரு
லானவாகவிகளாளுராசிதோத்திரங்கள் சொல்ல
வீனமிலீசன்பாதபங்கயநினைந்துநோக்கு
மோனமாயிருந்தார் வேறுமுனிகளோர்செயலதின்றி. (க௦௫)

அன்பிலம்முனிகளெல்லாமதிசயமாகிநின்றார்
பின்புளோர்தலையிலாடும்பெருமையையுடையரானு
ரென்புநைந்துருகிநெக்கங்கியாவருந்தாமேதம்மில்
வன்பெருங்கைகளாலுங்குத்தினர்வானோரெல்லாம். (க௦௬)

தலையினுன்முட்டிமேலுந்தாள்களாலுதைத்துக்கைகள்
பலவினாலடித்துத்தண்டிற்கயிறதுபூட்டிவானோர்
சிலவர்தாஞ்சிலவர்தம்மைச்சிவிகையாற்பொறுத்தார்வேறு
குலவியோர்குதிரைதன்னிற்கொடுசென்றுசிலர்மேல்வைத்தார். (க௦௭)

வேறு.

ஓடினார்சிலவரொக்கநின்றவர்களொருவரோடொருவர்தழுவின
ர், கூடியொண்புடவைமேலெறிந்துசிலர்கொண்டுகொண்டிவீனையா
டினா, ரோடிவந்துபிரியத்தினோடொருவரொருவருச்சியைமுகந்த
ன, ராடினார்கள்சிலரன்பினாலறிவதொன்றிலாதபடியரசவே. (க௦௮)

வேறு.

உமையோடிகூடியுளனாயவீசனொழியாததேவர்செயல்கண்
டமையாதவன்புமிகவாகியங்கையருளோடமைக்கவயன்மா
லிமையோர்களோடுமுனியாயினோர்களிடர்திரும்வண்ணமருளா
லமையாதவங்கணதுவைத்தல்கண்டதருள்பெற்றுநின்றதனைவோர்.

வேறு.

சத்தியமாகிவேதமொன்றுமேயளவையாகு
மித்தன்மைப்பொருளையெல்லாவுலகருமறியும்வண்ண
நித்தராமன்பரேத்துநிறைந்தமெய்க்கருணையீசன்
மெய்த்தகுபொருளீதென்றேவிளம்பிடல்செய்யஒற்றான். (க௧௦)

வேறு.

உலகமியாவுமுயிர்பலவுநானேசிறிதும்வேறில்லை
யலகிலறிவாலாய்ந்திடினுமாயாவிடத்துமருத்தமிதே

நிலகமாயமறைதுணிந்து நிகழ்த்தும்பொருளுமிதுவென்ற
 னிலகுந்தன்மையனுபவமுமிதுலோரையமுளதன்றால். (ககக)

வேறு.

அப்பாலாகியெவர்கட்குமதுவேயெனநிற்கின்றேனா
 னிப்பாலாகிக்காண்பொருள்களெல்லாமாகியுள்ளேனான்
 மெய்ப்பாலுயிர்களியாவையுமாய்விளங்கிமிகவுநின்றேனா
 னொப்பேயிலையாமுபாதிபலவாகியெங்குமுள்ளேனான். (ககஉ)

பூதமாகிப்பொருள்பலவாய்ப்புணர்ந்துநின்றங்கரப்பவனான்
 பேதமாகிப்பேதித்தும்பேதமில்லாப்பெற்றியனான்
 சோதியாகுமிரவிமதியாகித்தோன்றுகின்றேனான்
 வேதமாகியுள்ளேனான் விளங்குபுராணமாவேனான். (ககங)

கூறுமோசைபலவவைநானவற்றிற்குலவும்பொருளவைநா
 னாசமயமாயவற்றினருத்தமாகிநிற்பேனான்
 வேதென்றறியும்பொருள்களுமாய்வேறாய்விளங்குகின்றேனா
 னாறுஞ்சிந்தையழிந்தொன்றாமறிவாலறியுமறிவுநான். (ககச)

தோன்றுகின்றவொளியவைநான்கொடர்ந்தேசெறியுமிருளதுநா
 னன்றங்கமைந்தோருளமேவியறிவாய்கின்றேயறிபவனா
 னூன்றும்பொருள்கண்மேலோடுமுணர்வாவதுநாணுணர்பவனான்
 சான்றங்காகியெப்பொருட்குஞ்சலியாதென்றுநிற்பேனான். (ககரு)

பாகிமிசையாயவ்விசையின்பயனாயறிந்துநிற்பவனான்
 கூடுங்கந்தம்பலவாயுங்கொள்வானாயுமுள்ளேனான்
 காடுங்கல்லுமலைபலவுங்கடமும்படமுமாவேனா
 னீடும்பொருளாயெவ்விடத்துநிறைந்தவொளியாய்கிகழ்பவனான். (ககரி)

அளவையோடங்கறிவானுமறியும்பொருளுமாவேனா
 னுளவஞ்ஞானஞானமெனவுரைக்குமுண்மைப்பொருளவைநான்
 வினையுங்கன்மசுகதுக்கமேவுங்காலமாவேனா
 னுளமதாரவுணர்சுன்றசுவையாளுகியுள்ளேனான். (ககஎ)

தேவரெல்லாமாவேனான்றிகழுநரராயுள்ளேனான்
 யாவரேனுங்கருவாகியிடுதற்கிசைந்தேயிருப்பவனான்
 பாவபேதபுண்ணியங்கள்பலன்கள்சுவர்க்கமாவேனான்
 மேவியடையும்துத்திநான்வீழூநிரயமாவேனான். (ககஅ)

கரணம்பன்னான்காவேனான்கரணியாயகாரணனான்
 சரணந்தருதேசிகனாகித்தன் னுளடங்குந்தன்மையனான்

சாந்தோக்கியவுபரிடத்தினுமத்தியாய
வர்த்ததைபுரைக்குமத்தியாயம்.

சுந

புரணந்திகழ்பேரொளியோவாப்போதமாயபூரணனான்
சுரணங்கடந்தவெனை யென்றுங்காண்பார்காணப்படுவேனான். ()

நாதமாகிமந்திரங்கணாவாகியுள்ளேனான்
பேதமாகிநினைந்திருந்துபேணுந்தியானமாவேனா
னோதலாகுமவத்தைபலவொன்றாயறிவாயுள்ளேனா
னேதமில்லாவெப்பொருட்குமுள்ளேயிலங்கியிடுபவனான். (கஉ௦)

யாதொன்றருத்தமுண்டில்லையென்னுமுரைகளிரண்டினுக்கும்
யாதொன்றருத்தந்தோன்றுமென்றுந்தோன்றாதென்றுஞ் சொல்லு
த்தொன்றின்றியிவையனைத்துந்திகழுமென்றனுருவென்றேதற்குந்
யோதுமையமோரிடத்துமுளதன்றுண்மையுரைக்குங்கால். (கஉ௧)

வேறு.

யாதினைந்தித்தமுள்ளபுத்தமேசுத்தமென்றிங்
கோதிமிமறைதானென்றனுண்மையேதிகழும்வண்ணந்
திதினையொழிந்ததிந்தப்பூரணமதுவேயாமென்
றோதிடுமெய்யேயிங்கோரையமுமுள்ளதன்றே. (கஉ௨)

வேறு.

அகமெனவறியப்பட்டுநிற்கின்றபொருளுமாகித்
தகைமையிலிதமென்றுன்னத்தக்கவிப்பொருளுமாகிச்
சுகமுடைச்சற்சித்தாமென்னுருவமேதோன்றுமென்று
மிகவுரைசெய்யலுற்றுவேறுருவிலாதவண்ணம். (கஉ௩)

வேறு.

நானேமுழுதுமெனையொழியநாடிற்சிறிதும்வேறில்லை
யானபொருளையருமறைதானறையும்படியானதனாலும்
யானுமிசைத்தபடியாலுமிதுவேதிடமாயுளபொருடா
னானமின்றிநான்முகனுமுரைத்ததுங்கட்குண்மையிதே. (கஉ௪)

வேறு.

இப்பொருளையப்பட்டோரிற்றப்பர்களணத்தின்மெய்யே
மெய்ப்படுபொருளையென்றும்விடுதனிச்சயமதாகு
மிப்பொருளையமின்றியறிந்தவன்பவபாசத்தை
மெய்ப்படவொழிந்துமேலாமொளியினையடையுமன்றே. (கஉ௫)

பாசமோசகனாமீசன்பகர்ந்தருள்செய்துதன்னை
நேசமோடயன்மாறம்மைநீடுறத்தழுவிக் கொண்டு
வாசிலாவமரர்தம்மையருட்கணுலமைத்துநோக்கிச்
சோதியானந்தவெள்ளச்சுகரூபரமினென்றான். (கஉ௬)

சாந்தமெய்க்கருணைமேனிச்சம்புவையமரரெல்லா
மாய்ந்தபேரன்பினுலேயடியிணைமலர்கடம்மே
லேய்ந்தமாமலருநீருமிலையொடுபலமுங்கைக்கொண்
டாந்தணையிறஞ்சியேத்தியருச்சனைசெய்துநின்றார். (கஉஎ)

வேறு.

உலகமியாவுமளந்தருளுமுலப்பில்கீர்த்திநாரணனு
மிலகுந்தனதுகாரணமாமீசன்பாதபங்கயத்தைத்
தலையின்மிசையேவைத்தருளித்தரியாவன்பாற்றானழிந்தான்
மலரின்மிசையோனவ்வடிகண்மறந்தேதன்னைவைத்திருந்தான். ()

வேறு.

தேவர்க்குந்தேவனாய்பெருமான்நன்கழல்செறிந்த
யாவர்க்கும்பாசநீக்கியெடுத்திடலியல்பாயுள்ளோன்
மூவர்க்குந்தெரியாவுண்மைப்பொருளானதற்பாவத்தை
யாவர்க்குந்தெரியும்வண்ணமின்பக்கூத்தாடலுற்றான். (கஉசு)

வேறு.

மேலாயருள்சேராகரமாய்வேறென்றிடுதற்கரியவனாங்
கோலாலளவில்பேரன்பாற்கூத்தன்றையேபார்த்தருளிக்
காலாலாடறனக்கிசையக்கையாற்றாளக்கதிசெய்ய
மாலாமுதலாம்வானோர்கள்வலவாமகிழ்வாலாடினரால். (கஉ௦)

பேரானந்தக்கடலாய்பெருமான்பிணங்குந்தேவர்பிரான்
பாராவெல்லாவமரையும்பரிந்துள்ளுவகைகூர்ந்தேவர்க்குந்
தீராவின்பமளித்தருளித்தெரிவையொருபாலுடனாகி
யாராலறியாவறிவுருவோனாகேயறிவிற்கரந்தனனால். (கஉ௧)

அரியுமயனையணைத்துக்கொண்டமரர்முனிவர்தமையெல்லாந்
தெரியவன்பான்மிகநோக்கிச்சித்தங்களிகூர்ந்துண்மகிழா
வரியவுலகந்தனியினுமாமுலப்பில்பெருஞ்சீர்வைகுண்டத்
தரிவைமலர்மேலவளோடுமரவினையோனமர்ந்தனனால். (கஉ௨)

வேறு.

அயனுமீண்டதிசயத்தாலவசமாயழிந்துபின்னும்
பயனுறுமமரர்தம்மைப்பார்த்துமுன்பரிவினாலே
வயமெலாமுளதாய்ச்செய்யுமலர்மிசைமறையினோனுந்
தனதுவாய்திறந்துவார்த்தையுரைத்தனன்றழைக்கும்வண்ணம். ()

மாதுடராநோரென்றுமோதிடும்விச்சையெல்லா
மூனமாய்ப்பாசபெத்தமாக்கிடுமுண்மையாகத்

சாந்தோக்கியவுபரிடதத்தினுமத்தியாய
வர்த்தத்தையுரைக்குமத்தியாயம்.

சுடு

தானதாமறிவாம்விச்சையொன்றுமேபாசமான
வீனமாமிருளைக் குமின்பநற்சோதியொன்றும்.

(க௭௪)

தானாகும்றிவொன்றில்லாதவனுக்குத்துன்பவாழி
தானேயுண்டாவதென்றுந்தான்றனிற்றழைத்துளோர்கட்
கானுதெவ்வுருவுமாகியல்லவாமறிவாஞ்சோதி
தானாகும்வீடேயாதல்சங்கையொன்றில்லையன்றே.

(க௭௫)

வேறு.

யாவனொருவன்றனையிழந்தேயளவில்வேறுபடக்கண்டும்
யாவனொருசொல்வேறுபடக்கேட்கிமறிந்தும்வருகின்றான்
யாவனொருவன்றனக்கென்றுஞ்சிறுமையதுவேபிறப்பிறப்புப்
போவதில்லாக்காரணமுமதுவேயென்றுபுகன்றனனல்.

(க௭௬)

அருளினாலியாவன்றங்கணியையில்வேறென்றுகாண
தருளினால்வேறுகேளாதறிந்திடாதிருக்கிலஃதே
யருளதாம்பெருமைதானுமழிந்திடாச்சுகமுமெல்லா
வீருளிலாவீடுதானுமென்றனனிமையோர்க்கெல்லாம்.

(க௭௭)

வேறு.

யாவரொருவர்தமக்கென்றுஞ்சிறுமையுண்டேற்குகமில்லையா
மோவலில்லாதளவுபடாதொன்றாமறிவாய்கின்றோர்கட்
காவதில்லைப்பிறப்பிறப்புமழிந்துபோக்குவரவுமில்லை
மேவுபந்தம்வீடுமில்லையென்றேவிரிஞ்சன்விளம்பினனல்.

(க௭௮)

வேறு.

தன்னிலையாக்கப்பட்டகளவினிலுலகமெல்லாந்
தன்னுணர்நனவதாகத்தனிலவையடங்குமாபோற்
றன்னிலேதோன்றுமெல்லாப்பொருள்களுந்தானேயானுந்
றன்னிலேதன்னிற்றானேயாமதேதனில்வேறின்றே.

(க௭௯)

எல்லாப்பொருட்குமேற்குகமாமிதனையுங்கட்கேயும்வண
நல்லாருளங்கொண்டராசநாதன்பாதத்தருளாலே
யெல்லாமென்றன்கருணையினாலுரைத்தேனிதன்றன்மேற்கேட்ப
தில்லாவண்ணமினியானுமியம்பவேண்டிவதுமில்லதே.

(௧௮௦)

ஐந்தாவது சாந்தோக்கியவுபரிடதத்தினுமத்தியாய
வர்த்தத்தையுரைக்குமத்தியாயமுற்றிற்று.

—

ஆ திருவிருத்தம் - ௩௧௪.

ஆறுவது

சாந்தோக்கியவுபநிடதத்தி
னேழாவதெட்டாவதத்தியாயவர்த்தத்தை
யுரைக்குமத்தியாயம்.

பங்கயாசனத்திலிருந்திடும்பரமன்பழமறைபகர்ந்தவப்பரிசே
சங்கையாகாமற்சங்கரன்றிருவாய்மலர்ந்தநன்பரிசினேத்தானே
யங்குவானவர்கட்களிக்ஞமாறளித்துமளவிலாவருளினாலந்தப்பான்.
வெங்குமாய்நின்றபொருளைமீண்டுணருமிடத்தையுந்தெளிவுற விசை

வேறு.

புகலின்றிடுபிரமபுரமெனும்பதியதனிற்
றகரபுண்டரிகமெனும்மகமில்ங்கியதகர
ககனமுண்டதுமறைகள்சுருதநின்றளபிரம
மிகவிரும்புவர்பிறவிவிடவிரைந்துளவிமலர்.

(உ)

தெரிவிடஞ்சிறிதலதுசிறியதன்றறிவுருவு
பெரிதெனும்படிநினைகபிறமுமெங்குமுளதென
வுரியதொன்றுணர்வதுணர்வொழிவதென்பதுவுமுணர்
கரியழிந்துளதொர்பொருள்கழியநின்றதுவுமிலை.

(ங)

அறிவின்முன்பலதுசடவகிலமுண்டெனநிகழ்வு
பெறுவதன்றறிவினிலைபெறநிகழ்ந்ததுபிறிது
செறிவுறும்பொருளினனிசிறிதெனும்படிநிகழ்த
லிறைவெனங்கணும்விரவியெலையறும்படிநிகழும்.

(ச)

அளவிலம்பரமெவளவறிசிதம்பரமவள
வுளதுவிண்புலியனிலமொளிபதங்கனுடுமதி
துளிதரும்புயன்மின்முதல்சொலவரும்பொருள்களினி
விளைபவென்றிவையிதயவெளியடங்கிடுமடைய.

(ரு)

இலதெனும்பொருளுமிவனிடையிலங்குதலிலிறை
சொலவரும்பொருண்முழுதுநிலவினன்சுழலும்வினை
நலனுமன்றியதுநரைமரணமும்பசியைமுத
லுலகுநந்துயர்முழுதுமுடையனன்றொருபொழுதும்.

(சு)

வேறு.

பண்ணியதொழிறுபயன்களியாவையு
மண்ணிடைநுகர்ந்திடமாளுமாறுபோற்

சாந்தோக்கியவுபநிடதத்தினேழாவதெட்டாவ சௌ
தத்தியாயவர் தத்ததையுரைக்குமத்தியாயம்.

புண்ணியவினைதரும் போகமியாவையும்
விண்ணிடையிருந்தனுபவித்துமீளுமால். (௭)

மெய்யினை யுணர்ந்தவர்வினைகளியாவையுஞ்
செய்யினுஞ்செய்திலராவர்தேவர்க
மெய்யநல்வினைகளேதொகுத்துமற்றையார்
வெய்யகர்மத்தராய்விளம்பவேண்டுமே. (௮)

வேறு.

பொற்பொருள்புதைத்தபுவியிற்புலனிலார்போய்
நிற்பினுமிடிப்பர்நனிநித்தமுலகத்தோர்
தற்பொருள்சுழுத்திதனிலுற்றுமதுதரனே
யற்பமறிகுற்றிலரயர்ச்சிவலியையோ. (௯)

விதம்படுமுளந்தொறும்விசேடவறிவாயுற்
றிதம்படுதலாலிதயமென்பரிதைதன்னைத்
றிதம்படவ்வன்றிறமறிந்தவர்கள்சேரும்
பதம்பிரமமல்லதுபகர்ந்திடுதலுண்டோ. (௧௦)

சுழுத்தியதனிற்றுயர் துவக்குமுடறன்னின்
றெழுப்பியுளதன்வடிவினாலிறையெய்துற்
றழுத்தமுறயாவனதுவாகுமவனெங்கும்
முழுத்தியுளதற்பரமமாகிமுடிவுற்றான். (௧௧)

வேறு.

இதுபரம்பரமமிர்தமபயமென்பதுவுமிது
விதமுறும்பலவுலகும்விரவலின்றியபிரம
பதமிதன்கணிலிரவுபகலடைந்திலமரண
முதயமொன்றிலவிருமைவினைகளொன்றதுவுமில். (௧௨)

ஆதலிற்சிலவினையினுலடர்ப்பனவுமில்
னோதலுற்றிடுபிரமலோகமிப்பரமிவனோர்
சேதுவக்கரையடைஞர்சேர்பவக்கடல்விடுவர்
சாதுயர்ப்படினுமவர்தாமிடர்ப்படுவதிலர். (௧௩)

வேறு.

செப்பியபொருள்களியாவையுஞ்சென்றுசேர்வுருவகைநின்றசேது
வப்படிப்பட்டாலந்தனுமனந்தனருந்துயருற்றுமுற்றிலனா
மிப்படியிதயாகாசமென்றியம்புமீசனின்வடம்பின்வேருகிக்
கப்புறுநனவுகனவுறக்கத்தைக்கண்டவைகடந்துநிற்கின்றான். (14)

வேறு.

திண்ணிதா கவிதயத்தையீ னும்வகைசெய்து சிந்தனை யெலாமறப்ப
ண்ணி னுலறிவிலா மையென்று வருபா வசத்தையு மொழித்திடக், கண்
ணதாய்நிகழ்மக்கணன்றியெதிர்கா னொணுதுபிறிதென்னவே, து
ண்ணிதானபொருள் சொல்லி னுனதுமெய்நோக்கி னுலடைய வாக்கி
னன். (௩௦)

ஆளுவது

சாந்தோக்கியவுபநிடதத்தினேழாவதெட்டாவதத்தியாய
வர்த்தத்தையுரைக்குமத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ௩௪௪.

எழாவது

முண்டகோபநிடதார்த்தமுரைக்கு மத்தியாயம்.

நீண்டகேள்வியினாற்கல்லியானெஞ்சாணிச்சயித்தறியவொண்
னாத, தூண்டி. டா ஞானச்சுடர் தனைச்சொருபானந்தனைத்தூரிசறவுள
த்தே, மீண்டிகாண்பதுவே விச்சையென்றுரைப்பதாகவேதொடங்
கினன்மெய்போ, லீண்டிலோகங்களிறக்கவுற்பவிக் கவிமைப்பதுவி
ழிப்பதாமிறையோன். (௧)

எப்பொருள்களுக்குந்தோற்றமுநிலையுமிறுதியுமிதன்கணையாகி,
யொப்பிடவொன்றுமின்றியேயென்றுமுள்ளதாயுரையுணர்விறந்த,
வப்பொருளேனேரையறிந்தபோதெல்லாப்பொருள்களு மறிந்ததாமந்
த, மெய்ப்பொருடானேயெப்பொருள்களுமாய்விளங்கலால் வேறி
லாமையினால். (௨)

இங்குநாமறியவேண்டுமதிருண்டுவிச்சையவ் விரண்டி னுமொன்
று, பங்கமாமபரைபரையெனப்படுவதொன்றதித்பழமறைநாலு, மங்
கமாறுண்மையமையிதிகாசமாதிகளபரையாமற்ற, தெங்குமாய்நின்ற
தொன் னையாதொன்றாலெய்தலாமதுவிதையருளால். (௩)

காணவொருருவுமின்றியேதனக்கேர்கார்கண் செவிமுக்குவாயின்
றிப், பாணிபாதங்களின்றிநுண்ணியதாய்ப்பற்றியபொருளெலாங்க
டந்து, தானுவாயெல்லாந்தோற்றுதற்கிடமார்த்தத்துவந்தனைத்த
ன்னாலே. யாணியாயறியுமறிவதுவிச்சையாவதுபிறிதெலாமவிச்சை.

முண்டகோபரிடதார்த்தமுரைக்குமத்தியாயம். ௫௧

வேறு.

சிலந்தியுமிழ்ந்துவிழுங்குவதெப்படிதேகத்தே
மலந்தருகேசவுரோமமதெப்படிமண்ணிற்கே
பலந்தருமோடதியெப்படியப்படியீசன்பா
லலர்ந்ததடங்கவெறுங்கனவொக்குமதாயுங்கால். (௫)

பன்னுதவத்திரஞற்றபரத்திடையேமுன்ன
மன்னமெழுந்ததினீன்றுபிராணன்மனங்கன்மந்
தன்னிலுறும்பலலோகமும்வந்ததுதாவில்லா
வின்னமுதென்றுணர்முத்தியும்வந்ததிதன்கண்ணே. (௬)

யாதுமுணர்ந்தெவையுஞ்செயவல்லவனியாரியாவன்
போதமயந்தவமாவுடையன்னுளபோலேயன்
ஓதிகளங்கணிகழ்ந்ததடங்கவிந்நாஓவா
மாதிலரும்பிரமங்கனவொக்குமதாயுங்கால். (௭)

வேறு.

அக்கரமாகிமெய்மையாயுள்ளவப்பொருளறிந்தபோதல்லா
லெக்கருமங்களாலும்வீழ்லையாகமாதிகளியற்றுங்காற்
றுக்கரமாகியனித்தமாய்ப்பேறுஞ்சுருக்கமாயிருக்கமற்றிவற்றைத்
திக்கறியாதேமுயல்பவர்முத்திசெறிந்திடார்மரணமேசெறிவார். (௮)

கருமதற்பரராய்நாங்களேயெல்லாங்கற்றவரென்றிருக்கின்ற
பெருமிதமுடையார்மூடரேபிறவாரெறியையும்பெறுகிலார் பிறவிக்
குருடர்கைப்பற்றிப்போகியகுருடர்குழியிலேகூடவீழ்வதுபோன்
மருவியவினையுந்தாங்களுங்கூடமாய்வதேயன்றிமற்றில்லை. (௯)

வேறு.

தொலையுநல்வினைப்பயன்ஞெலைந்தபோதிலே
தலையதுகீழுறவிழுகைதப்புமோ
நிலையுறுமுத்தினேர்படுதெனஞ்சிலே
யலைவறுஞானமுண்டாகிலல்லவோ. (௧௦)

சுருதியுமிருதியுஞ்சொன்னவாறுதின்
றிருமையுமனித்தமென்றேதும்விட்டுநற்
குருவினைவழிபடிற்கோதிலாவவ
னருளிமழிவறநின்றவப்பொருள். (௧௧)

வேறு.

எங்குசிறைந்தபரத்தினிலோகமெழுந்தழியும்படிதா
னங்கியெழும்பொறிபோலுமகம்புறமாயதுமாயெனுவ

வேறு.

நிண்ணிதா கவிதயத்தையீனும் வகைசெய்து சிந்தனை யெலாமறப்ப
ண்ணிஞ்ஞலறிவி லாமையென்று வருபா வகத்தையுமொழித்திடக், கண்
ணதாய்நிகழ்மக்கணன்றியெநிர்கா னெனாது துபிறிதென்னவே, து
ண்ணிதா னபொருள் சொல்லீனா துமெய்கோ க்கினாலடைய வாக்கி
ஞன். (10)

ஆளுவது

சாத்தோக்கியவுபநிடதத்தினேழாவதெட்டாவதத்தியாய
வந்தத்தத்தையுரைக்குமத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - 100.

எழுவது

முண்டகோபநிடதார்ந்தமுரைக்கு மத்தியாயம்.

நீண்டகேள்வியினுற்கல்லியா னெஞ்சா னிச்சயித்தறியவொண்
னாத, தூண்டிடா னானச்சுடர் தனைச்சொருபா னந்தனைத் தூரிசறவுள
த்தே, மீண்டிகா ண்பதுவே விச்சையென்றுரைப்பதாக வேதோடங்
கினன்மெய்போ, லீண்டுலோசங்க ளிறக்கவுற்பவிக்க விமைப்பதுவி
ழிப்பதா மிறையோன். (க)

எப்பொருள்களுக்கும் தோற்றமுகிலையுறிதுதியுமிதன்கணையாகி,
யொப்பிடவொன்றுமின்றியெயென்றுமுள்ளதாயுரையுணர்விறந்த,
எப்பொருளே னேரேயறிந்தபோதெல்லாப்பொருள்களு மறிந்ததாமக்
த, மெய்ப்பொருடானெயெப்பொருள்களுமாய்க் கினங்கலால் வேறி
லானமயினால். (உ)

இங்குநாமறியவேண்டு வதுநீண்டுவிச்சையன் லீரண்டி னுமொன்
று, பங்கமாமபரைபரையெனப்படுவதொன்றித்பழமறைநாலு, மங்
கமாறுண்மைமையிதிகாசமாதிக ளபரையாமற்ற, தெங்குமாய்நின்ற
தொன்றையாதொன்றாலெய்தலாமதுவிறையுள்ளால். (ஃ)

காணவொருருவுமின்றியேதனக்கோர்கண் செவிமுக்குவாயின்
றிப், பாணிபாதங்க ளின்றிதுண்ணியதாய்ப்பற்றியபொருளெலாங்க
டந்து, தானுலாயெல்லாந்தோற்றுத்தக்கிடமாந்தத்ததுவந்தனைத்த
ன்னாலே, யாணியாயறியுமறிவதுவிச்சையாவதுபிறிதெலாமவிச்சை.

முண்டகோபநிடதார்த்தமுரைக்குமத்தியாயம். ௫௧

வேறு.

சிலந்தியுமிழ்ந்துவிழுங்குவதெப்படிதேகத்தே
மலந்தருகேசவுரோமமதெப்படிமண்ணிற்கே
பலந்தருமோடதுயெப்படியப்படியீசன்பா
லலர்ந்ததடங்கவெறுங்கனவொக்குமதாயுங்கால். (௫)

பன்னுநவத்திரளுற்றபரத்திடைவேமுன்ன
மன்னமெழுந்ததினினுபிராணன்மனங்கன்மந்
தன்னிலுறும்பலலோகமும்வந்ததுதாவில்லா
வின்னமுதென்றுணர்முத்தியும்வந்ததிதன்கண்ணே. (௬)

யாதுமுணர்ந்தெவையுஞ்செயவல்லவனியாரியாவன்
போதமயந்தவமாவுடையன்னுளபோலேயன்
ஹதிகளங்கணிகழ்ந்ததடங்கவிந்நானாவா
மாதிரும்பிரமங்கனவொக்குமதாயுங்கால். (௭)

வேறு.

அக்கரமாகிமெய்மையாயுள்ளவப்பொருளறிந்தபோதல்லா
லெக்கருமங்களாலும்வீழ்லையாகமாதிகளியற்றுங்காற்
றுக்கரமாகியனித்தமாய்ப்பேறுஞ்சுருக்கமாயிருக்கமற்றிவற்றைத்
திக்கறியாதேமுயல்பவர்முத்திசெறிந்திடார்மரணமேசெறிவார்.(௮)
கருமதற்பரராய்நாங்களேயெல்லாங்கற்றவரென்றிருக்கின்ற
பெருமிதமுடையார்மூடரேபிறவாரெறியையும்பெறுகிலார் பிறவிக்
குருடர்கைப்பற்றிப்போகியகுருடர்குழியிலேகூடவீழ்வதுபோன்
மருவியவினையுந்தாங்களுங்கூடமாய்வதேயன்றிமற்றில்லை. (௯)

வேறு.

தொலையுநல்வினைப்பயன்ருலைந்தபோதிலே
தலையதுகீழுறவிழுகைதப்புமோ
நிலையுறுமுத்தினேர்படுதனெஞ்சிலே
யலேவறுஞானமுண்டாகிலல்லவோ. (௧௦)

சுருதியுமிருதியுஞ்சொன்னவாறுநின்
றிருமையுமனித்தமென்றேதும்விட்டுநற்
குருவினைவழிபடிற்கோதிலாவவ
னருளிமிழிவறநின்றவப்பொருள். (௧௧)

வேறு.

எங்குநிறைந்தபரத்தினிலோகமெழுந்தழியும்படிதா
னங்கியெழும்பொறிபோலுமகம்புறமாயதுமாயெனுங்

கங்குல்கடந்தியிருக்குயிராயொருகாலழிவற்றகமா
யங்கபிராணன்மனங்களறுஞ்சிவனாகியவக்கரமே.

(கஉ)

வேறு.

அங்கிதலைவாய்விவிதமானமறைபாணு
திங்கள்விழியெண்டிசைகளுஞ்செவிகள்வாயு
தங்குமுயிர்தன்னிதயமேசகலமுங்கா
லிங்கவணிசங்கரனிருக்கும்வடிவீதால்.

(கங)

அர்க்கன்மதியங்கிமழையாதிமறைநாலு
மிக்கமிசுயாகவிவிதங்களியமானர்
தக்கணைசுராசுரர்மனித்தர்பசுசாதி
யெக்கிருமிகீடமுமெழுஞ்சிவனிடத்தே.

(கச)

மெய்ம்மைவிரதந்தவம்விழுப்பமுதலாகுஞ்
செம்மைதருநல்வினைகள்செய்தனுபவிக்கு
மிம்மைமறுமைப்பயனைத்துமிறைவன்பாற்
பொய்ம்மையறவேநிகழினுங்கனவுபோலாம்.

(கரு)

வரக்கடவதெப்பொருளுமுன்புவருமாபோ
லுரைத்தபரனையடையவாகியொளிர்கின்ற
னரிக்குமுனிகட்குமரனுக்குமறிவீதே
யிருக்குமதினையமொருகாலுமிதிலெய்தா.

(கஈ)

வேறு.

மருவிவருமாயவிடயமயலாலிம்மநுடர்மரணுதியிடரூ, வெருவு
பவவேலைவிழுவரழியாதவிமலசிவஞானவிழிபெரு, ரொருபிரமஞா
னமொழியவொருகாலிவ்வுததிகரையேறவொணுமதேதா, தெருள்
செய்சிவஞானம்வருவதிறைதாள்கள்செறியவருசேவைவலியினால்.

வேறு.

அக்கரந்தனையிக்குரம்பையிலறியுமாகிலவிச்சையா
மிக்கரந்திநசிக்குமீசனையெய்தலாமமுதென்பதும்
புக்கிருந்தபிராணனுமனமாவதும்பரபோதமே
மிக்கிருந்தவுளத்தினோர்விரகாலிதுள்புகமேவுவார்.

(கஅ)

தாரம்விற்கணைதானிலக்குளத்தத்துவந்தவரூதவா
ரூர்குறித்தெயவல்லரப்பொருளிற்குளிப்பவரம்புபோற்
பேரிலக்கெயும்வில்லியப்படிபேசுநற்கணையெங்கணுங்
கூர்முகத்ததிலக்கிலம்புகுளிக்கையையுறல்கூடுமோ.

(கஊ)

முண்டகோபநிடதார்த்தமுரைக்குமத்தியாயம். ௫௩

வேறு.

அரணியோடுத்தராரணியுருமமலவோங்காரமுமாக்கிக், கரணியதியானமாமதனத்தாற்காணொணவொளியினைக்காண்பர், புரணநல்லொளியிற்பூதபௌதிகங்கள்பொருந்துயிர்புலன்கண்மற்றெல்லாமரணுறக்கோவையாகியேகிடக்கூமதனையேயறிகுவனறிஞன். (௨௦)

பரம்பொருளினையேபாடுவான்வேறுபகருவானலன்பருகமிர்தவரம்பதுவாகுமண்ணின்மற்றிந்தமகிமையேயுள்ளதிப்பிரம [லபுரந்தணிலிதயாகாசமேநிகழ்ந்தெப்பொருள்களு மறிந்தெலாம்வல்வரன்றனைவெறுமானந்தவடிவாயறிந்தவர்மறுபிறப்பறுவார். (௨௧)

இதயமாமிந்தவிமலகோசத்தேயிரசமாய்விளங்குநற்பிரமந்துதயமேவிமெச்சோதியேயெல்லாச்சோதிக்குஞ்சோதியாவதுவுஞ்மிதயமே நிகழுமிதனைமெய்கண்டவிடத்தின்மற்றிதயநோயெல்லாசிதையுமையுறவுந்திருமெவ்வினை யுஞ்செய்யினுஞ்செய்திலனாமல்.

வேறு.

இலங்கிரவியிந்துவனரூரகைமினெல்லாநலம்பெறவிளங்குவதுஞானவொளிகொண்டேபுலம்படுமனைத்தையும்விளக்குபரபோதந்துலங்குவதுதன்னுடையசோதியதனாலே. (௨௩)

ஒரொளிவிளங்குகிலதூதையுலவாதசீரொளியில்வேறுசிலதேவர்திகழ்வாரோபார்வொளியுமெப்பொருள்களுந்திசைகள்பத்தும்பேரொளிபெறத்திகழ்பரப்பிரமமேயாம். (௨௪)

வேறு.

இந்தவுடம்புறைசீவபரங்கொனப்படுமன்னமிரண்டந்தவிரண்டிலுமொன்றுவினைப்பயனக்குநுகர்ந்திடுமாந்தொந்தமறும்பரமொன்றுமுணுதுசொலப்படுபேதமில்வான்வந்தகடத்திலகப்படுபேதமெனப்படுமாயையினால். (௨௫)

வேறு.

தற்பரணுவஞ்சித்தேதற்பரனிடையேயக்கற்பிதசீவன்றானுமதானக்காலந்தச்சிற்பொருளொன்றேவேறெனின்மற்றதுசித்தாமோவற்பமும்வேறுகாதுசித்தாகாரத்தாலே. (௨௬)

பன்னுசடாகாரப்புணர்வாலேபரசீவர்பின்னரென்றிப்போதத்தொருபேதம்பிறவாதே

யெப்படியாதுமெல்லாப்பொருள்களுமெய்தியிங்கே
யப்பொருடமக்குள்ளாகவவைதனக்குள்ளுமாவர்.

(சக)

வேறு.

அந்தமாமறையானாடியபொருளையழகுறவறுதியிட்டல்லத்
பந்தமாமயற்பற்றறுத்தமாதவரிப்பாமயோகத்திலேயெல்லாம் [ய
வந்துமாய்விடமாயனைத்தினும்பரமாய்மதிக் கொளுமாயையினுடை
வந்தகாலத்தேயந்தமற்றிந்தவபிர்தினுலரியவீடடைவர். (சஉ)

வீடி.லாவினைகள் கலைகண்மூவைந்தாம்விடயவந்தியவதிபதிகு, னு
டுசேதனனாஞ்சீவன்மற்றனைத்துநாதனாராலயநண்ணிப், பாடுபேரு
ருவமொன்றுமற்றந்தப்பரமனையாய்விடும்பார்மே, லோடுமாறெல்
லாமுத்திபுக்கொன்னுயருவுபேரொழியுமாபோல. (சங)

வேறு.

பிக்கநற்பிரமனானமுற்றபொழுதெவையும்பிரமமாய்மனத்
துக்கமற்றிடுவர் தொல்லைவல்லினை துவச்சுமாமுயிலர் துஞ்சிடார்
பொக்கமற்றொருவனிச்சகத்திலுறுபோகமாயறியுமாயின்மே
லச்சுலத்தினிலொருத்தரப்பிரமவித்தராவதிலராணையே. (சச)

சோகமோகபடலத்தினைக்கடி. தொழிப்பதாகிவெறுமுண்மையா
யேகபோகசுகருபமெய்ப்பொருளெறிப்பதாகியுளசோபனங் [யே
தூகமோடும்வகையிங்கொர்நாவிலிது சொல்லலுற்றதிது தொல்லை
பாகமாயிவிடோதமானபரிசுத்தகெஞ்சிடைபரிப்பதே. (சடு)

வேறு.

அச்சமாயிவெம்பிறவியைவேரோடறுப்பதாயறிவதற்கரிதாய்,
மெய்ச்சொருபானந்தன்றிருமேனிவிளக்குவதாய்பிரகுத்துள்ள, விச்
சையின்றன்மைவிண்ணவர்க்கெல்லாம்விளங்கவேவிளம்பினுன்மெ
ய்ப்போ, விச்சகமெல்லாம்படைத்துமெய்யன்பரிதயபங்கயத்தில்வீந்
றிருப்பான். (சசு)

எழுவது

முண்டகோபரிடதார்த்தமுனைக்குமத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ந.கூ.௦.

எ ட் ட ர வ து

கைவல்லியவுபநிடதார்த்தமுரைக்கு

ம த் தி ய ர ய ம்.

நனிவேதநாலுமுகமாகமேவிநனிநூலயத்திலுறைவா
 னனுபோகமாகவருளாலறிந்தவவரேபரத்தையறிவார்
 தனிமேவுவார்கள்பெறுஞானமாகுமிதுசாதனங்களுடைய
 முனிமேவுவானதெனுமாவேதமொழியோதுமாறுமொழிவான்.()

வேறு.

ஈசனென்றியம்புமொன்றையிப்பிறப்பறுப்பார்தம்மான்
 மாசறவறியவேண்டும்வருந்தியுமறிந்துநன்றாய்ப்
 பாசமானதுகெடுத்துப்பரப்பிரமத்தைநல்குந்
 தேசுடையிந்தவிச்சைதீர்வறத்துறந்தோர்செய்வார். (உ)

முத்தியின்விருப்பத்தாலுமுதலவனற்பாதத்திற்
 பத்தியினாலுமற்றப்பரணையேபாவிக்கின்ற
 நித்தமாந்தியானத்தாலுநிரந்தரயோகத்தாலுஞ்
 சித்தியாமிதுசித்திக்கும்வினையினுற்சித்தியாதால். (ங)

வேறு.

திரமாமருத்தத்தினுன்மைந்தராலுந்திராதவற்றின்றியாகத்தினு
 லே, புரமானவேதாந்தமாவாகியத்தாலுற்பன்னமாம்விச்சையாநிச்
 சயத்தாற், பரமானவஞ்ஞானவந்தத்திலேயப்படிஞானவுபதேசமொ
 ன்றாலுமேயிப், புரமாமுடம்புக்குளையந்தமுத்திப்பொருள்கண்டுவி
 டெய்துவாரிப்புவிக்கே. (ச)

வேறு.

தக்கஞானத்தைத்தான்பெறற்பொருட்டுத்தனியிடந்தனையடைந்
 திய, துக்கமேவாமற்சுகாசனத்திருந்துதோடலைகழுத்துடம்பிவை
 நே, ரொக்குமாறிருத்திப்பூதிகொண்டிந்தவுடம்பையுத்தூளனம்பண்
 ணி, மிக்கவாய்வருமிந்தியங்களையெல்லாம்விடயமேலெழாவகைவி
 லக்கி. (ரு)

பத்தியாற்குரவன்பதம்பணிந்தியபங்கயந்தனைநினைந்ததிலே
 நித்தமாயொருவரானினைப்பரிதாய்நிமலமாயெங்கணுநிறைந்து
 சுத்தமாய்ச்சாந்தமாயனைத்துலகுந்தோற்றுதற்கியோனியாய்ச்சபாவ
 சித்தமாயமுதாயருவமாயொன்றாய்ச்சிற்சதானந்தமாய்ச்சிவமாய். ()

உரியநால்வேதத்தோமெனும்பொருளாயுள்ளதாயுள்ளவெப்பொருட்குங், கரியதாய்நின்றவொன்றினைக்காளகண்டமுங்கண்ணொருமூன்றும், பிரிவிலாமங்கைபாகமுமாகப்பேணுநற்பாவனைபெறுவா, னரியதாயருளிஞல்வரும்விச்சையதனிஞலதனையேயடையும். (எ)

வேறு.

தெரிவரியசிற்கனமாய்த்திகழ்சிவனேதிசைமுகனு
மரியுடனவ்வரனுமவன்வனமரர்க்கதிபதியுந்
துரிசறவேயக்கரமாய்ப்பரமாகுஞ்சுராட்டுமவ
னெரியுமழல்காலனவனிந்துவொடுபிராணனவன். (அ)

ஒழிந்ததொருபொருளில்லையுள்ளதெலாமவனேமுன்
கழிந்தபொருண்மேலும்வரக்கடவபொருடானுமவன்
மொழிந்ததனிபலவிச்சையவிச்சையெனுமுற்றுமவ
னிழிந்தபிறப்பறவேரோர்வழியில்லையெனொழிய. (ஆ)

வேறு.

இன்னதெனமற்றன்னிடைக்காணத்தன்னையெப்பொருளினுங்
1, மந்நிலையடைந்தாலவன்பிரமத்தையடையும்வேரென்றினு
யான், நன்னையுமோங்காரத்தையுமரணியாக்கியத்தத்துவஞா
யன்னியைத்தியானமதனம்விட்டெழுப்புமதியினர்வன்பவஞ்
ர். (க0)

தாக்கரும்பரமன்றன்சுதந்தரத்தாற்றன்னுடைமாயைதன்னு
பாக்கினனிந்தவுடம்படைந்தறியான்போலநின்றனைத்தையுமதி
, சாக்கிரத்தென்னுமிடம்வகுத்தன்னபானமுந்தையலார்முதலா
போக்கியங்களையும்புசித்திடுங்கனவும்பண்ணியத்தன்மையேபுசி
கும். (கக)

உறங்குமவ்வியத்தமன்னியதமத்தினுட்புகுந்தொன்றொழியாம,
ந்தவவ்விடத்தேதன்னுருவானவன்பமேபுசிக்குமீண்டெழுந்து,
ருபோனனவையடையினுமடையுங்கனவைவந்தடையினும
யுஞ், சிறந்தமுப்புரமுமிவன்வினையாடித்திரிதரச்செய்ததேதிக
த்தில். (கஉ)

சொல்லிடும்பொருள்களியாவையுங்கடந்துசுதந்தரனாய்த்துவக்கி
ன்றி, யெல்லைதீர்ப்பமேவடிவாகியிருந்துளவிறைவனுக்கென்று, ம
ல்லலுண்டாகாதினவயனுபவிக்கவன்னியமாகவோர்சீவ, னில்லை
யேபேதமின்மையாற்சடந்தானெங்ஙனேபுசிக்குமாறியம்பீர். (கங)

கைவல்லியவுபரிடதார்த்தமுரைக்கு மத்தியாயம். 66

ஆதலால் ஹிவானந்தமாயுள்ளவமலனேயவைபுசிக்கின்ற
னீதெலாம்வினையாட்டேவீனையாடுமிடங்கனையிப்புரமுன்று
மாதலாகாமெசொல்லவும்படுமோவதிசுதந்தரனையன்னியமா [ல்.
யோதலாமோவிப்புரங்கனாமவன்றனுருவமே யொழிவிலாமையினு
மாலுருநனவுகனவுறக்கங்கள்வடிவமாநிசழ்ந்துளவிறைக்கு
னாலமேவிசுவன்றைசதன்பிராஞ்ஞமமாநவிலுவரடைவே
தூலமேவிசுவனுண்பனசுருக்கந்தைசதன்றுய்ப்பனசகந்தன்
பாலதாதலினுற்றன்னுடையின்பம்பருகிடாநிற்குமேபிராஞ்ஞன். (66)

வேறு.

புரங்கண்முன்றிலும்போக்கியமியாவையங்
கிருந்துதுய்ப்பவனியாவன்மற்றியாவையும்
பரம்பிரமமெனும்படிபார்ப்பவ
னரந்தையெய்திடானுயிரஞ்செய்யினும். (67)

விழுமிதாமயமேதங்கள்செய்யினும்
பழிமிகும்பஞ்சபாதகம்பண்ணினு
மொழிவுருமலொன்றேயென்றுணருவா
னபூவினானந்தநன்மையுந்தின்மையும். (68)

வேறு.

சீவனன்றுபுரமுன்றிற்சித்தாமவனேவீனையாடு
மேவுமெல்லாமெய்போலவவனூல்வினாதலான்மெய்யத்
தேவனேசான்றாதலினுற்சித்தமவனேயத்துவ்தன்
யாவுந்தானுதலிலெதினுந்தனையேவீரும்பலாலின்பன். (69)

இந்தப்புரங்கனொருமுன்றுமிவன்றனிடையேயிறப்பதகீர்த்
தொந்தப்புருடனொருகாலுநசியானுதலாந்சொல்லு
மந்தப்பிரமமேயவன்றானநியாமையினுலப்பரனைப்
பந்தப்படுமோர்சீவனெனப்பார்ப்பார்பவத்தேபதைக்கின்றார். (70)

வேறு.

ஈனமாகிவிடும்பிராணன்மனங்களிந்தியமியாவையும்
வானமுதைநெருப்புநீர்புலிமற்றுமந்தமகத்திலே
யானதாகிலுதுண்மையாமதினுண்மையாமதவாகுமெய்து
னானநாடியதத்துவங்களெனும்பதங்கணவின்றதே. (71)

நீயெனும்பொருளேயதென்றுகிசுழ்த்திடும்பொருளாவதத்
தூயசிற்பரமேபதங்களிரண்டினுந்துணிவாதலான்
மாயையென்றுமவித்தையென்றுமுபாதிபேதவழக்கினு
லாயகற்பிதபேதமல்லதபேதமேபொருளாவதே. (72)

.ஆதாத்நொடவிச்சைநாமமறுத்தநல்லதிகாரியைப்
போதமுற்றுமெனப்புகன்றதுபொய்யிலாமறையையமன்
தேதமற்றதுநானெனநுந்திடனுவனெய்க்கெய்திடு
னெதுமுத்தியவன்றனுள்ளதுபோகயிற்றனுதிப்பதாம். (உஉ)

வேறு.

புகலுமுப்பதத்திற்போகம்போக்கியம்புகிப்பானேநா
னிகமுமித்தனைக்குஞ்சான்ருய்யின்றதற்சொருபனேநா
னிகழுவதென்பாலென்பானிற்பதுயிறப்பதென்பாற்
சகலமுமாதலாலேதற்பாம்பொருளாகின்றேன். (உ௩)

அனுவின்னுகனுவநானேயப்படிமகத்துநானே
துணியிலெப்பொருளுநானேசோதியுட்சோதிநானே
பணிவுறத்தகுவேனானேபழையனும்புருடனானே
யினைதன்கிடல்லாவீசனாகியவிற்பநானே. (உ௪)

வேறு.

கண்ணுஞ்செவியுமின்றியுமேகாணக்கேட்கக்கடவேனான்
பண்ணுந்தொழிலெல்லாம்வல்லேன்பாணிபாதமில்லெனினு
மெண்ணுங்கடந்தவிடபிங்கேயிருந்துஞ்செல்வனானொருவர்க்
கொண்ணும்படியன்றெனையுணரவெல்லாமுணருகின்றேனான். (உ௫)

ஒதுவேதம்பலவாலுமோதியுணரப்படுவேனான்
வேதவேதாந்தப்பொருள்களெல்லாம்விளங்கவறிவேனான்
நீதுநன்றும்வினைமாணஞ்சென்னந்தேகந்தியம்புத்தி
பூதமைந்தியின்றியகமிதமாய்நானேபுகிக்கின்றேன். (உ௬)

வேறு.

சிறப்புடையதேதசுவடிவிற்குழந்தலானு
னெறித்தவடிவாலுமெறியாவடிவினானு
நிறத்தசுடரானவடிவாகிக்கிற்கின்றே
னிறத்தலிலானபாடீசனவனியானே. (உ௭)

வேறு.

எனையொழியவொன்றாயிலையெலாமெனதுருவென்னுநிகழ்வதோ
ரனுபவம்வந்துவினையுமேலழிவுளதன்றியமலமா
யினிதுறநெஞ்சினுறைவதாயிலதுளதன்றியெதுவுமா
யனியமிதந்தபிரமமாமறிவுருவொன்றையடையுமே. (உ௮)

வேறு.

கைவல்லியவுபநிடதங்கருணையினாலேயெதுகருதிக்கூறிற்
றுய்வில்லையனியமொன்றாலெனவரிபிரமாதிகளுகவாநின்ற

சாக்

பிரகதாரணியவுபநிடதத்தில்
மைத்திரேயப்பிராமணர்த்தமுரைக்குமத்தியாயம்.

ரெவ் * வல்லியி லுளவதிகாரிகளுமதறியும்படியினிதிற்சொன்னே
னவ்வெல்லையில் பொருளதிபத்தியொடறிவுறுவீரமரர்களனைவீரும்.

வேறு.

பண்டைநான்மறைகள்சொல்லியபரிசேபரகுருவாயிருந்துள்ள
வண்டர்நாயகனை யாதரித்தவன்றனருளி னாலதுபவமாகக் [த்தான்
கண்டுளோரிருக் குந்தன்மையெல்லாங்காதலால்வானவர்க்குரை
புண்டரீகத்தேயிருந்துதான்சகலபூதமும்படைத்திடும்புனிதன்.(௩௦)

எட்டாவது

கைவல்லியவுபநிடதார்த்தமுரைக்குமத்தியாய

முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - சஉ௦.

ஒன்பதாவது

பிரகதாரணியவுபநிடதத்தில்
மைத்திரேயப்பிராமணர்த்தமுரைக்கு
மத்தியாயம்.

துன்பமா முடம்பினின்றும்ங்கதனாற்றுவக்குருவகைநின்றசிவ
னுக், கின்பமேமவடிவமாதலாற்சொருபானந்தனென்றெழின்மறை
யெல்லா, முன்புகூற்றிற்றவ்வின்பமாம்பரிசைமொழிந்திடக்கேண்மி
னென்றழகா, யன்பினுலலரோனமரரியாவர்களுமறியவாதரத்தொ
டுமுரைப்பான். (க)

ரசனுக்குருவானந்தமேயாகுமேதெனிலியாதினுந்தன்மே
லாசைவைத்திடலாலாசைவைத்திடுமானந்தமேமிகவுமானந்தம்
பாசம்வைத்திடுதறன்பொருட்டன்றிப்பதிபொருட்டல்லவேமனைவி
நேசமெப்படியுந்தன்னொடாதலிற்றாணிரதிகயானந்தநேரே. (உ)

வேதியரசர்விண்ணவர்மிகவும்விரும்பியவுலகுகள்சகல [ட்டுக்
பூதமும்போக போக்கியமாகும்பொருள்களும்பொருள்களின்பொரு

* வல்லி யென்றது—பூமி.

உரியநால்வேதத்தோமெனும்பொருளாயுள்ளதாயுள்ளவெப்பொருட்குங், கரியதாய்நின்றவொன்றினைக்காளகண்டமுங்கண்ணொருமூன்றும், பிரிவிலாமங்கைபாகமுமாகப்பேணுநற்பாவனைபெறுவா, னரியதாயருளிணுவரும்விச்சையதனிணுலதனையேயடையும். (௭)

வேறு.

தெரிவரியசிற்கனமாய்த்திகழ்சிவனேநிசைமுகனு
மரியுடனவ்வரனுமவன்வனமரர்க்கதிபதியுந்
துரிசறவேயக்கரமாய்ப்பரமாகுஞ்சுராட்டுமவ
னெரியுமழல்காலனவனிந்துவொடுபிராணனவன். (௮)

ஒழிந்ததொருபொருளில்லையுள்ளதெலாமவனேமூன்
கழிந்தபொருண்மேலும்வரக்கடவபொருடானுமவன்
மொழிந்ததனிபலவிச்சையவிச்சையெனுமுற்றுமவ
னிழிந்தபிறப்பறவேரோர்வழியில்லையெனொழிய. (௯)

வேறு.

இன்னதெனாமற்றன்னிடைக்காணத்தன்னையெப்பொருளினுங்
காணு, மந்திலையடைந்தாலவன்பிரமத்தையடையும்வேரென்றிணு
லடையான், நன்னையுமோங்காரத்தையுமரணியாக்கியத்தத்துவஞா
ன, வன்னியைத்தியானமதனம்விட்டெழுப்புமதியினர்வன்பவஞ்
சேரார். (௧௦)

தாக்கரும்பரமன்றன்சுதந்தரத்தாற்றன்னுடைமாயைதன்னு
லே, யாக்கினனிந்தவுடம்படைந்தறியான்போலநின்றனைத்தையுமதி
லே, சாக்கிரத்தென்னுமிடம்வகுத்தன்னபானமுந்தையலார்முதலா
ம், போக்கியங்களையும்புசித்திடுங்கனவும்பண்ணியத்தன்மையேபுசி
க்கும். (௧௧)

உறங்குமவ்வியத்தமன்னியதமந்தினுட்புகுந்தொன்றொழியாம,
லிறந்தவவ்விடத்தேதன்னுருவானவன்பமேபுசிக்குமீண்டெழுந்து,
கறங்குபோனனவையடையினுமடையுந் கனவைவந் தடையினும
டையுஞ், சிறந்தமுப்புரமுமிவன்விலையாடித்திரிதரச்செய்ததேதிக
ழ்த்தில். (௧௨)

சொல்லிநிம்பொருள்களியாவையுங்கடந்துசுதந்தரனய்த்துவக்கி
ன்றி, யெல்லையிரின்பமேவடிவாகியிருந்துளவினவனுக்கென்று, ம
ல்லலுண்டாகாதிவையனுபவிக்கவன்னியமாகவொர்சீவ, னில்லை
யேபேதமின்மையாற்சடந்தானெங்குனெபுசிக்குமாறியம்பீர். (௧௩)

கைவல்லியவுபநிடதார்த்தமுரைக்கு மத்தியாயம். ௧௬

ஆதலால் ஹிவானந்தமாயுள்ளவமலனேயவைபுசிக்கின்ற
னீதெலாம்வினையாட்டேவினையாடுமிடங்களேயிப்புரமூன்று
மாதலாகாமெசொல்லவும்படுமோவதிசுதந்தரனையன்னியமா [வ்.
யோதலாமோவிப்புரங்களுமவன்றனுருவமே யொழிவிலாமையினு
மாலுருநனவுகனவுறக்கங்கள்வழுவமாநிசுழ்ந்துளவிறைக்கு
ஞாலமேவிசுவன்றைசதன்பிராஞ்ஞமமாநவிலுவரடைவே
தூலமேவிசுவனுண்பனசுருக்கந்தைசதன்றுய்ப்பனசுகந்தன்
பாலதாதலினுற்றன்னுடையின்பம்பருகிடாநிற்குமேபிராஞ்ஞன். ()

வேறு.

புரங்கண்மூன்றிலும்போக்கியமியாவையங்
கிருந்துதுய்ப்பவனியாவன்மற்றியாவையும்
பரம்பிரமமெனும்படிபார்ப்பவ
னரந்தையெய்திடாநாயிரஞ்செய்யினும். (கசு)

வீழ்மிதாமயமேதங்கள்செய்யினும்
பழிமிகும்பஞ்சபாதகம்பண்ணினு
மொழிவுருமலொன்றேயென்றுணருவா
னழுவினானந்தநன்மையுந்தின்மையும். (கௌ)

வேறு.

சீவனன்றுபுரமூன்றிற்சித்தாமவனேவினையாடு
மேவுமெல்லாமெய்போலவவனாவினையதலான்மெய்யத்
தேவனேசான்றாதலினுற்சித்தமவனேயத்துவீதன்
யாவுந்தானாதலிலெதினுந்தனையேவீரும்பலாலின்பன். (கஅ)

இந்தப்புரங்களொருமூன்றுமியன்றனிடையேயிறப்பதகீர்த்
தொந்தப்புருடனொருகாலநசியானாதலாந்சொல்லு
மந்தப்பிரமமேயவன்றானறியாமையினாலப்பரனைப்
பந்தப்படுமோர்சீவனெனப்பார்ப்பார்பவத்தேபதைக்கின்றார். (கக)

வேறு.

நானமாகிவிடும்பிராணன்மனங்களிந்தியமியாவையும்
வானமுதைநெருப்புரீர்புவிமற்றுமந்தமகத்திலே
யானதாகிலுதுண்மையாமதினுண்மையாமதுவாகுமெஞ்ஞ
ஞானநாடியதத்துவங்களெனும்பதங்கணவின்றதே. (௨௦)

நீயெனும்பொருளேயதென்றுநிசுழ்த்திடும்பொருளாவது
தூயசித்தரமேபதங்களிரண்டினுந்துணிவாதலான்
மாயையென்றுமவீததையென்றுமுபாதிபேதவழக்கினு
லாயகற்பிதபேதமல்லதபேதமேபொருளாவதே. (௨௧)

காதல்செய்கின்றனல்லனெப்படியுங்காதல்செய்வதுநனைக்காமித்
தாதலால்விருப்பந்தன்னொடாதலிற்றூனிர்நிசயானந்தமாகும். (ங)

யார்க்குமின்பம்போல்விரும்பிடப்படலாலைன்பமேயிறைவடிவி
ன்பந், தூக்கியேயின்பம்பெறநனைப்பவராற்றியர்மிகுந்தொழிவெ
லாம்விட்டுப், பார்க்கவுங்கேட்கநனைக்கவுந்தியானம்பண்ணவும்படு
வனிப்பரம, னூக்கியங்கவலையறியவேயெல்லாமறிந்ததாமொழிய
வின்மையினால். (சு)

வேறு.

மத்தமுறும்பிறவிப்பகைமாளு
முத்தியுமுன்னிலையாமுடிவில்லா
வெத்தயருங்கெடுமின்பமதாரு
மத்துவிதத்தையறிந்தவருக்கே. (ரு)

பின்னமுறப் * பிரமத்தையறிந்தான்
றனையம்மெய்ப்பொருடள்ளுமதன்றி
மன்னுமுடம்புவசத்தொருவாதிங்
கின்னவுலோகமெனாமலிழிக்கும். (சு)

வேறு.

அல்லாதில்லாப்பரந்தன்னிலையலாவறியும்படியயர்ந்து
பொல்லாதாகத்தறிவுபெறும்பசுவானவனைப்புத்தேளி
ரெல்லாமெல்லாவேதமும்பூதங்களியாவுமிறத்தள்ளி
நில்லாநிற்கும்பேதத்தேநிற்பானசிக்கைதப்பாதே. (எ)

மறையோரரசர்முதலானவன்னாச்சிரமமற்றுள்ள
பிறிவாய்நிகழுகின்றதெல்லாம்பிரமமொன்றுமேபிறிதா
லறியாநிற்குமறிவென்றுமல்லற்பிறப்பையடைவிக்கு
மிறைநாணானிலையெய்துமிரண்டிகாணாதிருந்தக்கால். (அ)

வேறு.

அத்துவிதந்தானாமவிகற்பத்தையடைந்தபோதே
புத்தியிலினைப்பும்போகும்போகும்பிறப்புநேரா
வெத்திகழ்வாலும்பேதமின்மையாலிறையெண்ணுந்
தத்துவவித்தேயென்றன்றலையினால்வணங்கத்தக்கான். (சு)

வேதமாகமபுராணமிருதிகள்வேராமார்க்க
ரோதுமாகமங்கடர்க்கமொன்றொடொன்றொவ்வாதாரு

* பிரமம் என்றது — பிராமணசாதி. இதை உபலட்சணமாகக்
கொள்க.

பிரகதாரணியவுபரிடதத்தில் ௧௩
மைத்திரேயப்பிராமணர்த்தமுரைக்குமத்தியாயம்.

மீதெலாமொக்கப்பண்ணலாவதன்றிதயதுக்க
மாதலாலனைத்தும்விட்டிங்கனைத்துமாஞ்சிவத்தைப்பார்ப்பான். ()

வேறு.

கிருமிகீடங்கண்மதியுடைத்ததனிர்குளர்ந்திடும்பசுமதியவற்றி
னார்மதியுடையரவரினுஞ்சிலவர்ஞானமிக்கிருப்பரன்னவரி
லரியகந்தருவர்மதியினாலவறின்பெரியரேபிதிர்க்கள்வெவ்வேறு [ம்.
மொருவருக்கொருவர்தாரதம்மியத்தாலுணர்வினாலுயர்ந்தவருளரா

உள்ளபேரெல்லாரினுமுணர்வுடையீரும்பர்காணீங்களுக்களி
ன், நெள்ளியேனாவேன்மதியினாலென்னிற்செனர்த்தனன்சேதன
னும், வெள்ளமேதுயிலுமாலினுமரன்றான்மேதையாம்விளம்பியவெ
வர்க்கு, முள்ளமேமருவியுணர்வளிக்கின்றசிவனையாரினுமுணர்வு
டையான். (௧௨)

ஆதலாலறியுமறிவெலாங்கைவிட்டறிவினுக்கறிவதாய்நின்ற
பேதமில்பிரமமொன்றுமேயறிவான்பேறுபேரின்பமாம்பிறத்தல்
சாதலற்றிருக்குமதனையோர்வருத்தமின்றியேசாரலாயிருக்க
வாதரித்தறியாரற்பமேவிரும்பியனந்ததுக்கத்திலேயமைவார். (௧௩)

வேதநூன்மிருதிபுராணமத்துவிதமெய்மையேவிளம்பமெய்த்தர்
க்கஞ், சாதியாநிற்கத்தத்துவஞானத்தவருமிப்பொருளையேசார, வா
தியாஞ்சிவனாராயணனானிங்கறைந்ததுமபேதமாயிருக்க, வாதியா
மொருவர்க்கிதையனாதரித்தன்மாயையினுடையவல்லபமே. (௧௪)

வேறு.

கனகமதபேதம்வேறுகடகமகுடாதிபோல
வனியவடிவாலனைகமறிவுநிலையாலபேத
மெனவுமுரையாடுவாருமிதயமிலர்ஞானகீன
ரெனையநிகழ்வாலுமீசனெனநினைகுவானவ்வீசன். (௧௫)

பலவடிவும்வேறுபாடுபகரும்வெறுமூடரான
புலையரொடுகீடமோடுபுழுவினொடுவாசியேது
சொலவிலுலகாகும்வேறுதுணிவிலுணர்வேயெலாமே
னிலகுமதிபேததாகுமிறைவனடிபேணலாலே. (௧௬)

வேறு.

தேசிகனளித்தவழியினாலையந்தீர்ந்துசிற்பத்திகழ்வெல்லா
மீசனாய்ப்பார்ப்பாணிப்படிப்பார்க்குமிதனையுமிறையெனப்பார்ப்பா

னேசமோடிங்ஙன்பார்ப்பவன்பார்வைதன்னையுநிகழ்ந்திடானுள்ள
* தேசிகந்திகழுஞ்சின்மயமாகிச்சின்மயமென்கையுஞ்சிறிதே. (கௌ)

ஒழிவிலாப்பரமயோகியரனுபவமுள்ளவானுரைத்திடவெனக்
கோர், வழிபெறேனெடுமான்மகேசன்மாமுனிவர்வானவருரைத்தி
டமாட்டார், விழிமிகுஞ்சிவனுல்விஞ்சையாஞ்சிவையால்விளம்பவு
ம்படாததுவிளம்பு, மொழியெலாம்வந்துமோனபாவத்தேமுடியுமந்
நிலமதேமுடிவு. (கஅ)

வேறு.

இப்படிக்கருணையாலியம்பினேனெனலா
மப்பழமறையெலாமறியவோனுவ
தொப்பறநானுமக்குரைத்தவீதெலாஞ்
செப்பருமறையதின்சேடமாகுமே. (கக)

வேறு.

உரையாடுவதித்தகைமைத்தெனவேவார்குறியுண்டாம்
பொருள்பாலன்றேபூரணமாயோர்வேறில்லாச்
சொருபானந்தன்றிருமேனியெனச்சொலவன்றே
விரையார்கமலத்தவன்மெய்பாராவியவுற்றான். (உ.௦)

ஒன்பதாவது

பிரகதாரணியவுபநிடதத்தில்மைத்திரேயப்
பிராமணுர்த்தமுரைக்குமத்தியாயம்முற்றிற்று.

—

ஆதிருவிருத்தம் - சுசு௦.

பத்தாவது

பிரகதாரணியவுபநிடதத்தினுடத்தங்
கார்க்கியந்தரியாமிப்பிராமணங்களினர்த்த
முரைக்குமத்தியாயம்.

—*—

நாதனூர்சொருபானந்தனாண்மலர்ப்பாதம்
பேராதமேயெனும்பரிசுபத்தேளவர்க்கெல்லா

* தேசிகம் என்றது—அழகு.

பிரகதாரணியவுபரிடதத்தினுடத்தங்
கார்க்கியந்தரியாமிப்பிராமணங்களினர்த்த
முரைக்குமத்தியாயம்.

சுரு

நேதிநேதிசெய்திப்பரிசெனநிகழ்த்திவொன்
வேதநாலுநான் முகத்தினுல்விளக்கியவிதாதா.

(க)

வேறு.

எப்பொருள்களுக்குஞ்சான்றாயார்க்குமுள்ளாகியென்று
மெய்ப்படுந்தன்றேசாலேவிமலமாய்விளங்காநின்ற
தெப்பொருளெல்லாமாகியெங்கணுகிறைந்துநின்ற
வப்பரம்பிரமநேரேயழகுறவறியலாகும்.

(உ)

வேறு.

இந்தப்பிராணபாணதியாராலுண்டாயியங்குவதிங்
கெந்தப்புருடன்முன்பாகவெல்லாமிலங்கவற்றுகுந்
தொந்தப்படவெத்தொழிலுஞ்செய்தேவன்றொழிலற்றிருக்கின்ற
னந்தப்பரனேயாவர்க்குமுள்ளாமான்மாவாகின்றான்.

(ஈ)

உடம்போதானன்றுடம்பீதென்றுணரப்படுதலாலுடம்பிற்
றிடஞ்சேர்பிராணதியுமன்றுசெடமாய்க்காணுஞ்செய்தியினுந்
கடம்போலியாவனியையனைத்துங்காண்பானவனேகர்த்தாவாய்
நடஞ்சேருடம்பினுண்ணின்றுநடத்துகின்றநானாவான்.

(ச)

வேறு.

வினவுற்றகேள்விக்குக்கேட்பாணுகிமேவியகாட்சியில்விழித்துக்
காண்பாணுகி, மனனத்தின்மந்தாவாய்ஞானந்தன்னின்மதித்தினு
தாவாகிமன்னுகின்றான், சொனவத்தற்பரனாகுமவனில்வேருந்தோ
ற்றமெலாமெய்யாகுந்தோற்றமன்று, நினையின்றற்பரனையிங்கெல்லா
மென்றுநினைவதுவேநினைவானநினைவுநேரே.

(ரு)

பாரிலேயெல்லாப்பொருள்களுங்கோவைப்பட்டதெப்படியிலப்படி
நீரிலேபாருநெருப்பிலேநீருநிலவுகாலதனிலேநெருப்பு [யே
மூருகாலந்தரிக்கலோகத்துமுண்டையும்பாவுமேபோலச் [தில்
சாருமாமொன்றோடொன்றுவேறறவேதன்னிலே பின்னியிச்சகத்

அந்தரிக்கங்கள் கந்தருவத்தேயாதித்தவுலகங்களிடையே
கந்தருவங்கள் சந்திரவுலகிற்கு திரவனுலகுகளெல்லாஞ்
சந்திரவுலகுந்தாரகையுலகிற்கு ரகைவானவருலகி
லிந்திரவுலகில்வானவருலகியாவையுங்கோவையாயிருக்கும். (எ)

வேறு.

அரசாகியவமராதிபனுலகானவையடையப்
பிரசாபதியுலகங்களினிடையே பிரமனதா

முரைசாருலகமதானவையுயர்மாலவனுலகித்
நிருமாலுலகஞ்சேர்வுதுமிடமுஞ்செப்புதுமே.

(அ)

வேறு.

உருத்திரவுலகின்மாலுலகுருத்திர
னிருக்குமவ்வுலகெலாமீசலோகமே
துருத்தருமீசலோகங்கடிண்ணமாய்க்
கருத்தருஞ்சதாசிவவுலகின்கண்ணதே.

(ஆ)

தற்பரந்தன்லிலேசதாசிவன்றன
துற்பவவுலகெலாமுறுதியாமதிந்
கற்பிதமாய்கிகழ்ந்திடுமெய்காணுறி
லற்புதமாம்பரணல்லதில்லையே.

(ஈ)

வேறு.

உடையதொன்றுடையானெனும்வேறையின்நிலோகத்
திடையிருந்துமிருந்திலனையெவையுமடம்பாய்த்
திடயிதென்றறியாவகைகின்றொருசெய்கையின்றி
யடையவுஞ்செயுமாவனைந்தரியாயியாவன்.

(ஐ)

காண்டல்கேட்டல்கருதல்செயப்படுவானலன்றான்
காண்டல்கேட்டல்கருதல்செயப்படுவானெருத்தன்
றான்டுசோதியினுலனல்சோமனருக்கனெல்லா
மாண்டபோதும்விளக்குமனக்கரியாகின்றி.

(ஊ)

வேறு.

சித்தமத்தமித்திடத்தபாவமுந்தெரித்திடுஞ்
சத்தநந்தமுத்தியிற்றுயக்குமாயைகண்டிடு
மத்தமித்தனும்பிறத்தனும்பிலானபாவபா
வத்தைவிட்டகண்டமாயறிந்தபோதடங்கவாம்.

(஋)

பின்னமானதன்றியேபிரமமாயறிந்தவன்
வன்னுபேதமேவினுஞ்சொருபமேகிகழ்த்ததா
வஞன்னின்ஞானநாசபில்லைஞாயநாசமாகுநன்
றன்னின்ஞானஞாயமாகவேறுருத்தன்மையால்.

(உ)

வேறு.

இதுபிரமமானகதியிதுபிரமமாமுலகு
மதிகசமுமாவதிதுவழிவிறனமாவதிது

* ஞன்னின்ஞானநாசபில்லை என்றதற்கு—ஆத்மாவின்உடைய
சித்திரநாசருபமாய்யாதொருதிருஷ்டியுண்டோ அதற்கு நாசபில்லை
என்பது பொருள்.

பிரகதாரணியவுபநிடதத்தினுடத்தங்
கார்க்கியந்தரியாமிப்பிராமணங்களினர்த்த
முரைக்குமத்தியாயம்.

சுஎ

வுதறுதனதோலுரகமுடலெனவுனாதுபர
மதனையறிவானதிகனகமதிவையானுடலில்.

(சுசு)

தற்பரமமாகியுளதத்துவமதேயொழிய
வற்பமயல்காணுமவரத்துருவமேயடைவர்
கற்பிதவஞ்ஞானமதிலுற்பவமதாமுலக
நற்பிரமமாயறிவர்நற்சிவமதாநயனர்.

(சுசு)

வேறு.

நிலையினிலையாகியளவிடவொனாதநிமலனுருநாளுநிலைகுவான்
சலனமுறநாவுமலைவலையருதசமயகலையோதறவிருவா
னுலகிலுதியாதுவுயர்வுகுறைவானதொருவினையினுமருவுரு
தலகிலுலகேவல்செயவுரியனுவநிபதியுமாமமலனே.

(சுசு)

பூதபதிபூதபாலனுலகூடுபோகமுடியாததானதோர்
சேதுவெனுமீசனுவனைமேவநேடிவழிபாடுமேவியே
வேதமொழியாலும்வேள்விபலவாலுமேவுதவதானபூசையே
யாதிவழியாலுமாதரவினாலுமாயுமுனிஞானியாகுவான்.

(சுசு)

வேறு.

குறியதுவாதலாற்குறிக்கவும்படா
னிறுவதுமிலனுடம்பென்றுமின்மையாற்
செறிவதுபற்றிலன்றீண்டலின்மையா
லறியிலவ்வறிஞனென்றோடுமார்ப்புரான்.

(சுசு)

சத்தியத்தான்மிஞ்சாந்திதாந்தியா
லெத்தொழிலும்மிசைவற்றிருத்தலாற்
பத்தியாலிறைவனைப்பண்ணும்பூசையாற்
சுத்தவேதாந்தமெய்த்துணிவுதோன்றுமால்.

(20)

வேளுடல்பொடிபடவிழித்தவிண்ணவற்
காளெனுமன்பினுலணியுநீற்றையுத்
தூளனம்பண்ணலாற்றொழுதுபோற்றலான்
மாளுதல்பிறத்தலாம்வழியைமாற்றலாம்.

(21)

மெய்யுறுமன்பினுன்மேவுசாதன
மையமின்ஞானமுண்டாக்குமாக்கினால்
வையகமியாவையுமன்னுபோதமாக்
கையுறுகூவிளங்கனியிற்காணலாம்.

(22)

வேறு.

மேவுபாவம்வெல்லாதுமெய்க்குஞானியைவென்றிடுமிவ் வெல்லாப்
பாவமானதுமாதலால்வேதனம்பண்ணவல்லவனான
தேவதேவனாந்தேசிகன்றனக்குமுன்செய்பொருளுடலாவி
யீவதேகடனிறைவெம்பிரானெனவேத்திமெய்யிதயத்தால். ()

மாயவன்புலத்தெழாவகை * தீர்ந்ததன்வாய்மையான்மயிர்க்காலாற்
பாயவின்னமுதிருசெவித்துணைவழிபாய்ச்சினுன்பதுமத்தா
டாயுந்தந்தையுஞ்சுற்றமுமற்றுநற்றனமுமென்றடைவான்றன்
காயமுள்ளவம்புகழ்க்தேத்துவான்கற்றதோர்கலையாலே. (உஉ)

வேறு.

தேசிகன்றன்றிருமேனிசிகந்தைசெய்யச்சிவனைச்சிந்தித்தானுஞ்
செம்பொற்றுவிறிற், பூசனைசெய்திடவெங்குமாவிகின்றபூசனையினி
தாகப்பூசித்தானு, நாசமிலாச்சிவநாமநவின்னானுண்டநாயகன்றன்றி
ருநாமநவின்னானுகி, லீசனையெயிகழ்ந்தானுங்கண்ணிற் காணவெழு
ந்தருளுந்திருக்கோலமிகழ்ந்தானுகில். (உரு)

.ஆதலினால்வேதவேதாந்தத்துண்மையறிவானாய்முழுதுமறிந்தட
ங்கினுன்றன், பாதமடைவான்முத்திவேண்டினல்லற்பாப்பையெ
லாங்கைவிடுவான்பரிவேடுங்கட், கோதுவதிங்கிடைப்பதிலையருளா
வெல்லாமோதினெனிப்பொருண்மெய்யுணர்க்தோன்செய்யு, நீதிபி
ழைநினைந்திடவு மில்லையெங்குநிறைந்த பரம்பொருளாகி நிகழா
நின்றான். (உசு)

வேறு.

ஒருவாராலொருவிரகினுணர்வொனாததுபரம
ருருவினாலறியவருமதனைநேர்தருஞாவ
னருணியாதொருவழியிலடையலாமதுமுயல்கை
† கருமமாமெனநிகரில்கருமநான்முகனருளும். (உஎ)

பத்தாவது பிரகதாரணியவுபநிடதத்தினுடத்தங்கார்க்கி
யந்தரியாமிப்பிராமணங்கனிநருத்தமுரைக்கு
மத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - சுகௌ.

* தீர்ந்த என்றது—தெளிவான அல்லது ஸ்திரமான.
† கருமம் என்றது—சுருட்டித்தொழில்.

பதினொராவது

கடவல்லிசுவேதாசுவதரவுபநிடதங்களி

னர்த்தமுரைக்குமத்தியாயம்.

பன்னுநன்குருவெனும்பரம்பரன்றிறஞ்
 சொன்னதன்மையையெலாந்தோன்றநானுமக்
 கின்னமுங்கூறுவனெனவியம்பினு
 னன்னவாகனத்தினுனமரர்க்கன்பினால். (சு)

வேறு.

குகையிலிருப்பதாய்மிகவுங்கூடமாகியெவ்விடத்துங்
 திகழ்வதாகியொருவர்க்குந்தெரியாதாகுஞ்சிவனுருவ
 மிகவுநன்றாய்மேலாமவ்வுருவமெய்ம்மைவிளங்குமவன்
 சுகதுக்கங்கடர்ந்துவெறுஞ்சுகசொருபனாகின்றான். (உ)

தருமாதிகட்கும்பூதங்கடமக்குமேதுவாயாதொன்
 றருமாமறைகளறைகின்றதரியபிரமசரியாதி
 சரியாநின்றாரியாதுபெறவதுதற்பரமக்கரமதனைத்
 திரமாயறியுமவன் * சிந்தைசெய்ததெல்லாஞ்சித்திக்கும். (ஈ)

அந்தப்பரமேயெப்பொருட்குமாலம்பனமாவதுவதனைச்
 சிந்தைக்கேறத்தெளிவுற்றான்செனியான்மரியானொருதிசையில்
 வந்துற்றிலனோர்வடிவுமிலனதனால்வரவுபோக்காகு
 மிந்தத்தொழில்களொன்றுமிலனெங்குந்தானாயிருக்கின்றான். (ஈ)

வேறு.

பொன்றவுடலைத்துணிசெய்போதுமிறைபொன்றான்
 கொன்றிதெலுங்கொலையுறுந்தொழிலுமில்லா
 னின்றபெருமைச்சிறுமையிற்பெருகிதுட்பா
 யென்றுமிதயக்குகையிலேயிலகுகின்றான். (ஊ)

அண்ணியனுமாகுமதிதூரியனுமாகும்
 வண்ணமிலதானமகிமாவருளினாலே
 கண்ணினிகழ்வாமலதுகாணவெளிதோதான்
 நிண்ணமுறநானறிவன்வேறுதெளிவாரார். (ஈ)

* சிந்தைசெய்ததெல்லாம் என்றதற்குப்பொருள்—இச்சித்தது
 சகுணமோ அல்லது நிர்க்குணமோ அவைமுழுதும்.

வேறு.

மேவுபாவம்வெல்லாதுமெய்ஞ்ஞானியவென்றிடுமிவ னெல்லாப்
பாவமானதுமாதலால்வேதனம்பண்ணவல்லவனான
தேவதேவனாக்தேசிகன்றனக்குமுன்செய்பொருளுடலாவி
யீவதேகடனிறைவவெம்பிரானெனவேத்திமெய்யிதயத்தால். (1)

மாயவன்புலத்தெழாவகை * தீர்த்ததன்வாய்மையான்மயிர்க்காலாற்
பாயவின்னமுதிருசெவித்துணைவழிபாய்ச்சினுன்பதமத்தா
டாயுந்தந்தையுஞ்சுற்றமுமற்றுநற்றனமுமென்றடைவான்றன்
காயமுள்ளவம்புகழ்த்தேத்துவான்கற்றதோர்கலையாலே. (உஉ)

வேறு.

தேசிகன்றன்றிருமேனிகிந்தைசெய்யச்சிவனைச்சிந்தித்தானான்
செம்பொற்றாளிற், பூசனைசெய்திடவெங்குமாவிகின்றபூரணனையினி
தாகப்பூசித்தானா, நாசமிலாச்சிவநாமநவின்னானுண்டநாயகன்றன்றி
ருநாமநவின்னானாகி, லீசனையேயிகழ்த்தாளுங்கண்ணிற்காணவெழு
ந்தருளுந்திருக்கோலயிகழ்த்தாளுகில். (உரு)

.ஆதலினால்வேதவேதாதத்ததுண்மையறிவானாய்முழுதமறிந்தட
ங்கினுன்றன், பாதமடைவான்முத்திலேண்டினல்லற்பாப்பையெ
லாங்கைவிடுவான்பரிவேடுங்கட, கோதுவதிங்கிடைப்பதிலையருளா
லெல்லாமோதுனைனிப்பொருண்மெய்யுணர்ந்தேதான்செய்யு, நீதிபி
ழைநினைந்திடவு மில்லையெங்குநிறைந்த பரம்பொருளாகி நிகழா
நின்றான். (உசு)

வேறு.

ஒருவராலொருவிரகிலுணர்வொனாததுபரம
சூருவினாலறியவருமதனைநேர்தருஞாவ
னருளையாதொருவழியிலடையலாமதுமுயல்சை
† கருமமாமெனநிகரில்கருமநான்முகனருளும். (உஎ)

பத்தாவது பிரகதாரணியவுபகிடத்ததினுடத்தங்கார்க்கி
யந்தரியாயிப்பிராமணங்களினருத்தமுரைக்கு
மத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - சுகள.

* தீர்த்த என்றது—தெளிவான அல்லது ஸ்திரமான.

† கருமம் என்றது—சுருட்டித்தொழில்.

பதினொராவது

கடவல்லிசுவேதாசுவதரவுபநிடதங்களி
னர்த்தமுரைக்குமத்தியாயம்.

பன்னுநன்குருவெனும்பரம்பரன்றிறஞ்
சொன்னதன்மையெலாந்தோன்றநானுமக்
கின்னமுங்கூறுவென்னவியம்பினு
னன்னவாகனத்தினுனமரர்க்கன்பினால். (சு)

வேறு.

குகையிலிருப்பதாய்மிகவுங்கூடமாகியெவ்விடத்துந்
திகழ்வதாகியொருவர்க்குந்தெரியாதாகுஞ்சிவனுருவ
மிகவுநன்றாய்மேலாமவ்வுருவமெய்ம்மைவிளங்குமவன்
சுகதுக்கங்கடர்ந்துவெறுஞ்சுகசொருபனாகின்றான். (உ)

தருமாகட்கும்பூதங்கடமக்குமேதுவாயாதொன்
றருமாமறைகளறைகின்றதரியபிரமசரியாதி
சரியாநின்றாரியாதுபெறவதுதற்பரமக்கரமதனைத்
திரமாயறியுமவன் * சிந்தைசெய்ததெல்லாஞ்சித்திக்கும். (ஈ)

அந்தப்பரமேயெப்பொருட்குமாலம்பனமாவதுவதனைச்
சிந்தைக்கேறத்தெளிவுற்றான்செனியான்மரியானொருதிசையில்
வந்துற்றிலனோர்வடிவுமிலனதனால்வரவுபோக்காகு
மிந்தத்தொழில்களொன்றுமிலனெங்குந்தானாயிருக்கின்றான். (ச)

வேறு.

பொன்றவுடலைத்துணிசெய்போதுமிறைபொன்றான்
கொன்றிடுதலுங்கொலையுறுந்தொழிலுமில்லா
னின்றபெருமைச்சிறுமையிற்பெருகிதுட்பா
யென்றுமிதயக்குகையிலேயிலகுகின்றான். (ஊ)

அண்ணியனுமாகுமதிதூரியனுமாகும்
வண்ணமிலதானமகிமாவருளினாலே
கண்ணினிகழ்வாமலதுகாணவெளிதோதான்
றிண்ணமுறநானறிவன்வேறுதெளிவாரார். (ஈ)

* சிந்தைசெய்ததெல்லாம் என்றதற்குப்பொருள்—இச்சித்தது
சகுணமோ அல்லது நிர்க்குணமோ அவைமுழுதும்.

நின்றமுடனோறுமுடலின் திகிலுழவாணாய்ப்
பொன்றமதனோடுமொருபொன்றுதலுமுனா
யென்றநிலையாயுலகமெங்குமொருதானா
மொன்றையறிவா னீட்டர்கொன்றிலுழலானால்.

(௭)

வேறு.

இகழுபுன்னெ லிசையலிட்டொருப்படுமிறிந்தியமனங்கண்மீண்
டிருக்குந், தகவிலையுடையானருள்பெறுமந்தவருளினுற்றத்துவஞ்
சாரூ, மிகபாயிரன்கிம்புகிப்பனனவ னிங்கெவ்விடத்தேயுளனிங்ங
ன், நிகழுறமிருத்ததேவருமறியார்மனிதரோலிளித்தெளிவுறுவார்.

எயபேருலகில்வினைப்பயனுசர்க்குங்கிதயமேமருவுவாரிருவர்
சாயையாதபமாகின்றனர்வீவசங்கரரென்றிடத்தருவா
ரோயுமாறறவேயுண்பவன்வீவனூட்டுவான்விவனிவர் தமக்கிங்
காயபேதந்தானுபாதி யால்வந்ததல்லதபேதமேயாகும்.

(௮)

வேறு.

தேசினிகழ்தேருடல்செலுத்தும்திபாகன்
பாசமனமாமதுபிணித்துவருபாய்மா
வீசுபுலனும்விடயவீதிமிசைதானா
மீசனிலையா தும்வீனையாடியிடுகின்றான்.

(௯)

யோகமனமொன்றியறிவாமுணர்விலா னுக்
காகமுறுமைம்புலவாயங்கன்வயமாகாப்
பாகனையறிந்தபரிபோலமனைத்தே
யாகுமதியாளனையறிந் துவயமாமால்.

(௧௦)

வருத்தமிலதாமனைமற்றமதிசேடன்
பாத்தையடையான்மிகுபவத்தையடைகின்றான்
னெருக்குமனஞ்ஞனார்வுகட டினவன்வீடா
யிருக்குமிடமேவியதினின்முநிலையானால்.

(௧௧)

வேறு.

பொருந்நுனானமாமதியினுன்மனத்தனோபூட்டியையம்புலப்பாய்மா
பாந்தெழாவகைதன்வசமாக்கினுன்பாம்பதமடைகின்றான்
நிருந்துமாறுடைப்பதமதுவதுபாஞ்சிவனெனுந்திருநாமத்
திருந்தவாறுதானிருந்தவாறன்றிலேநிலையிலாவிதையாவான்.

(12)

அருளதானுருவொன்றியுந்நிலையிலநாயகனென்னும்
பொருளதேபாமாம்பதமியாவருட்புகலிடமதுவாகும்

கடவல்லிசுவேதாசுவதரவுபரிடதங்கள்
னர்த்தமுரைக்குமத்தியாயம்.

எக

கருணைமேவியசிவனொழிந் துருத்திரன்கண்ணனான் முகனென்பா
ரிருளதாசுமேபரம்பதமெனும்படியெங்ஙனையிமையோரே. (கச)

இந்தியங்களிற்பொருளெ னும்பரமனமிவற்றினும்பரமத்திற்
புத்திரற்பரமதி லுமான்பரமெலாம்பொன்றியதெரியாமை
யந்தமானினும்பரமவ் வியத்தமாமதிற்பரம்புருடன்றா
னிந்தமெய்ப்பரம்புருடனிற்பரம்பிறிதில்லைமேலிவனேயாம். (கரு)

புருடனென்றுரைசெயப்படுவ துபரிபூரணமாகின்ற
சொருபநின்றவாநிற்க விகருளொடுதோன்றவல்லவன்றானே
யானுமன்றுமாலயனுமன்றெவர்க்குமுள்ளாகியேயாவர்க்குந்
தெரிவருஞ்சிவனவனை யின்கொருங்கியசுந்தையார்தெளிவாரே. (க)

வேறு.

வாக்கதுமனத்திடைவைக்குமம்மனம்
போக்கிடும்புந்தியுட்புந்திமானிலே
யாக்கிடும்ந்தமானிவையனைத்திலுந்
தாக்கறுஞ்சாந்தமாந்தன் னிற்சாந்தமாம். (கஎ)

ஒலிமுதலுரைப்பனவொன்றுமின்றியே
யெலையிலதாக்கியெப்பொருட்குமேலதாய்ச்
சலமதின்றியவதுதன்னைத்தம்முளே
நிலைபெறவறிந்தவர்மரணநீங்குவார். (கஅ)

வேறு.

பரப்பினானிந்தியங்களைப்பராக்குறப்பரம்பரனுள்ளாகி
யிருத்தலாலறிவொண்கிலன்புறம்புளவிதரமே காண்கின்றான்
நிருப்பினானாட்டத்தினுலப்பொருடெரியவேபெறுந்தீர
னொருத்தனையவிநாசியாம்பரவொளியாயவனொளிக்கின்றான். (கக)

பேதமாகவேறுகியபொருள்கண்மேற்பேதைமையதனாலே
காதன்மேவினர்காலபாசத்திலேகட்டுணக்கடவாரே
யாதலாலழிவின்றியபொருளிலையறிஞராதரித்தல்லா
லேதுமாதரித்திடாதவரப்பொருளெய்தியேயிருக்கின்றார். (க௦)

வேறு.

சத்தப்பரிசுருவிரதங்கந்தாதிசமைந்தனமுதலா
யெந்ததைக்கொண்டிங்கறிகின்றனதனை யொழியவே துளதா
மத்தற்பரத்தைக்கண்டிந்தவவத்தைமுன்றுங்காணமை
சித்தித்திருக்குமவனலமுந்திங்குமின்றித்திகழ்கின்றான். (கக)

நின்னுமுடனோறுமுடலின்றிநிகழ்வானாய்ப்
பொன்றுமதனோடுமொருபொன்றுதலுறானு
யென்றுநிலையாயுலகமெங்குமொருதானு
மொன்றையறிவானிடர்களுன்றிலுழலானால்.

(௭)

வேறு.

இசமுபுன்னெறியைவிட்டொருப்படுமிங்கிந்தியமனங்கண்டீண்
டிருக்குந், தகவீணையுடையானருள்பெறுமந்தவருளினுற்றத்துவஞ்
சாரூ, மிகபரமிரண்டிம்புசிப்பவனவனின்கெவ்விடத்தேயுளனினங்
ன், நிகழுறமிசுத்ததேவருமறியார்மனிதரோவினித்தெளிவுறுவார்.

எயபேருலகில்வினைப்பயனுகர்த்தங்கிதயமேமருவுவாரிருவர்
சாயையாதபமாபின்றனர்சீவசங்கரரென்றிடத்தகுவா
ரோயுமாறறவேயுண்பவன்சீவனூட்டுவான்சிவனினவர்தமக்கிங்
காயபேதந்தானுபாதிபால்வந்ததல்லதபேதமேயாகும்.

(௮)

வேறு.

தேசினிகழ்தேருடல்செலுத்துமதிபாகன்
பாசமனமாமதிபிணித்துவருபாய்மா
வீசுபுலனும்விடயவீதிமிசைதானு
மீசனிலையானும்வினையாடியிடுகின்றான்.

(௯)

யோகமனமொன்றியறிவாமுணர்விலானுக்
காகமுறுமைம்புலவயங்கள்வயமாகாப்
பாகனையறிந்தபரிபோலமனனத்தே
யாகுமதியாளனையறிந்துவயமாமால்.

(௧௦)

வருத்தமிலதாமனனமற்றமதிசேடன்
பரந்தையடையான்மிகுபவந்தையடைகின்ற
னோருக்குமனனானுணர்வுகடனவன்வீடா
யிருக்குமிடமேவியதினின்றியினையானால்.

(௧௧)

வேறு.

பொருந்துனானமாமதியினுன்மனத்தனோபூட்டியையம்புலப்பாய்மா
பரந்தெழாவகைதன்வசமாக்கினுன்பரம்பதமடைகின்றான்
நிருந்துமானுடைப்பதமதுவதுபாஞ்சிவனெனநுந்திருநாமத்
திருந்தவாறுதானிருந்தவாறன்றிவேறிலையிலாவிறையாவான்.

(12)

அருளதாலுருவொன்றியேகின்றளவகிலநாயகனென்னும்
பொருளதேபரமார்பதமியாவருட்புகலிடமதுவாகும்

கடவல்லிசுவேதாசுவதரவுபரிடதங்களி
னர்த்தமுரைக்குமத்தியாயம்.

எக

கருணைமேவியசிவனொழிந்துருத்திரன்கண்ணனான்முகனென்பா
ரிருளதாசுமேபரம்பதமெனும்படியெங்ஙனையிமையோரே. (கச)

இந்தியங்களிற்பொருளெனும்பரமனமிவற்றினும்பரமத்திற்
புந்திற்பரமதிலுமான்பரமெலாம்பொன்றியதெரியாமை
யந்தமானினும்பரமவ்வியத்தமாமதிற்பரம்புருடன்றா
னிந்தமெய்ப்பரம்புருடனிற்பரம்பிறிதில்லைமேலிவனேயாம். (கடு)

புருடனென்றுரைசெயப்படுவதுபரிபூரணமாகின்ற
சொருபநின்றவாநிற்கவிங்கருளொடுதோன்றவல்லவன்றானே
யானுமன்றுமாலயனுமன்றெவர்க்குமுள்ளாகியேயாவர்க்குந்
தெரிவருஞ்சிவனவனையிங்கொருங்கியசிந்தையார்தெளிவாரே. (க)

வேறு.

வாக்கதுமனத்திடைவைக்குமம்மனம்
போக்கிடும்புந்தியுட்புந்திமானிலே
யாக்கிடும்ந்தமானிவையனைத்திலுந்
தாக்கறுஞ்சாந்தமாந்தன்னிற்சாந்தமாம். (கஎ)

ஒலிமுதலுரைப்பனவொன்றுமின்றியே
யெலையிலதாகியெப்பொருட்குமேலதாய்ச்
சலமதின்றியவதுதன்னைத்தம்முளே
நிலைபெறவறிந்தவர்மரணநீங்குவார். (கஅ)

வேறு.

பரப்பினானிந்தியங்களைப்பராக்குறப்பரம்பரனுள்ளாகி
யிருத்தலாலறிவொண்கிலன்புறம்புளவிதரமேகாண்கின்றான்
றிருப்பினானாட்டத்தினுலப்பொருடெரியவேபெறுந்தீர
னொருத்தனையவிநாசியாம்பரவொளியாயவனொளிர்கின்றான். (கக)

பேதமாகவேராகியபொருள்கண்மேற்பேதைமையதனாலே
காதன்மேவினர்காலபாசத்திலேகட்டுணக்கடவாரே
யாதலாலழிவின்றியபொருளிலையறிஞராதரித்தல்லா
லேதுமாதரித்திடாதவரப்பொருளெய்தியேயிருக்கின்றார். (கஃ)

வேறு.

சத்தப்பரிசுவுருவிரதங்கந்தாதிசமைந்தனமுதலா
யெத்தைக்கொண்டிங்கறிகின்றனதனையொழியவேதுளதா
மத்தற்பரத்தைக்கண்டிந்தவவத்தைமுன்றுங்காணுமை
சித்தித்திருக்குமவனலமுந்திங்குமின்றித்திகழ்கின்றான். (கௌ)

மூன்றுநின்றவவத்தைதயெனமொழியும்புரங்கண் மூன்றுணருஞ்
சான்றுயறியிலறிகின்றதன்னிலேவனாகாதவைதா
தூர்நூவுணர்வேயுருவானவொளியேயுளதாய்வித்தாகித்
தோன்றுகின்றதோன்றுதுநிகழ்வானென்றுஞ்சுதந்தரத்தால். ()

வேறு.

பரபிகமாய்நிகழ்ந்ததுபாம்பொரு
ளொருபொருள்பிறிதிலையுளதுபோற்பல
கருதுமேலவன்கணித்காண்பதெங்கணு
மாணமேமாணமேமறித்துஞ்சார்வதே. (௨௩)

வன்னிதாளுருவனுயிருக்கமற்றவ
னுன்னியருவமாய்த்தோன்றுமாறுபொ
லின்னதெனாமலுட்புகுந்துமேகரு
யன்னியனாகியொன்றோடுமார்ப்புளுன். (௨௪)

வேறு.

எல்லாம்வசிகரிப்பானுமேதுக்குமுள்ளாமொருவடிவைப்
பல்லாயிரங்கோடி களாகப்பண்ணுகிறஞம்பாம்பாளை
யல்லாதொன்றுயிலேயெனவனுபவத்தாலகத்துணா
வல்லார்தமக்குப்பேரின்பம்வடிவாய்மொழியுமாமறைதான். (௨௫)

யாவனறியப்படாமையினாலில்வேறுண்டாயில்வேதெத்
தேவனுலேநிலைபெற்றுச்சேதனங்களாய்த்திகழு
மோவலறவேயப்பாணையுள்ளத்தூணர்ந்தோருள்ளத்தே
தாவில்சாந்திகுடி. கொள்ளுமல்லாதவரைச்சாராதால். (௨௬)

வேறு.

திதுவதெனவொண்ணுதவெல்லையிலேபேரின்பத்தை
யதுவிதுவென்பர்சுளறிவேவறியாமையோவறிலே
யெதுவறினையான்கழ்வறினாநிகழ்விவிவையொன்றுன்
மறிபருதியனலொளியுமறுவில்பாணுலொளியாம். (௨௭)

வேறு.

அரசதொன்றும்பர்வேராநிநீச்சாகைகீழ்
நிரைசெய்தெங்கணுகிறைத்தென்றுநின்முள்ளதாற்
சுரையிலண்டங்களெல்லாமதன்கண்ணைதா
மொருபாம்பொருள்கடந்திடவொணுதொருவரால். (௨௮)

வேறு.

எச்சகத்துஞ்சலிப்பிக்ஞமீசானனும்
வச்சிரத்தைப்பெறுமணிதன்வீடுறுபிவற்

கடவல்லிசுவேதாசுவதரவுபநிடதங்களி
னர்த்தமுரைக்குமத்தியாயம்.

எங்

கச்சமுற்றங்கிகாலர்க்கனிந்திரன்யம

னிச்சயிப்பானதந்தொழில்செயாநிற்பரால்.

(உக)

வேறு.

உண்ணாடியாகத்தினுணராதவன்றாணுடம்பாமுடம்புக்குளேகா
ணலாகுங், கண்ணாடிபோலப்பிராணதிகத்தைக்கடம்போற்கழித்து
க்கழித்தற்றபின்னைக், கண்ணாணபரனன்றிவேறின்மையாலக்கண்
ணானவனுபூதியாகின்றகண்ணா, லெண்ணாரும்வேறின்மைகண்டார்
கணைரேயிறவாதுபிறவாதெலாமாயிருப்பார்.

(ங௦)

வேறு.

ஒருவருங்கண்ணாற்காணவொண்ணுமதன்றுள்ளத்தாற்
கருதவுந்துணிந்தங்கொன்றக்கடவதுமலாதவற்றைச்
சுருதியாலனுபவத்தாற்றுணிந்தவர்சுகசொருப
மருவியேமாண்டுமீண்டுமவரும்வழிமறப்பரன்றே.

(ங௧)

கடவல்லியுபநிடதார்த்தமுற்றிற்று.

சுவேதாசுவதர உபநிடதமாரம்பம்.

வித்தகவேதப்பொருளதாய்ஞானவிழியினால்விளங்கிம்பொருட்
புத்தியினாலுமுள்ளவாற்றியப்போயிடாதாயிருந்துள்ள [கோர்
சத்தியுண்டந்தச்சத்தியோடென்றுந்தான்பிறிவின்றியத்துவித
சத்தியஞானவனந்தவானந்ததத்துவமாகியேயிருக்கும்.

(ங௨)

* மெய்யதாமுருவம்விமலமாமிறைக்குவிளங்கிய† திவ்யமாமுருவ
ம், வையமாமுருவமற்றுமோருருவமறைமுதலாகவேவிளம்பல், செய்
புநூலெல்லாம்வேறுமோருருவஞ்சிவனுடைவடிவிலேயிவற்றிற்றுய்
யதாமுருவஞ்சொல்லிலவ்விறைக்குத்துலங்கியஞானமே சொருபம்.

பெரியதாயெவர்ச்சுமுள்ளதாயுயிராய்நிறைந்துளபிரமசக்கரத்தே
நிரிதராநிற்குஞ்சீவனிப்பரிசேதிரிதருமிவனையுந்திரிக்கும்
பரமனாயுள்ளவவனையுமனனம்பண்ணியிப்படியிலேபார்ப்பா [ன்.
னொருவனேசென்னமரணமற்றென்றுமுள்ளதாய்நிகழ்ந்திடவுரியா

வேறு.

அறிவனுமறியாதானுமாய்நிகழ்பரசீவர்க்கு
மறையினால்வடிவாற்றர்க்கவழியினாலனுபவத்தாற்

* மெய்யதாமுருவம் என்றது—உடலோடுங் கூடினவனாகிய
சீவன் ஓர்வடிவமாகும். † திவ்யமாமுருவம் என்றது—ஈசரன்
ஓர்வடிவமாகும் எனக்கொள்க.

* பிறிவிலா † மாயைபோகவே துவாம்பிரமந்தானிங்
கறைதருமெல்லாந்தானாயகர்த்துருவாகிற்கும்.

(௩௫)

வேறு.

நாசமுற்றுவிடுமாயைசீவனசியானிரண்டி. னிலுநாதனா
யீசனிற்சூமிறையைத்தியானபரனாகவந்தவியல்பாலுமே
யோசகத்தினிலையாலுமேகமெனுமுண்மையாலுமுயிர்முடிவினிற்
றேசெனத்திகழுமிங்ஙனேபிறிதுசெய்தமாயைசுதைவாகுமால். ()

வேறு.

நாசனையறிந்தவந்தவிடத்திலேயெண்ணுமெல்லாப்
பாசமுநசித்தருணும்பணியறப்பவத்தின்றீர்வுங்
காசுறுமகிலமாயக்கங்குலின்சுழிவுந்தானே
யாசுறுமகண்டருபியாகையுமனைத்துமெய்தும். (௩௭)

மேவியதன்பாலுள்ளமெய்ப்பொருளொன்றுமன்றி
யாவுமிங்கறியவேண்டாவருந்துமிப்பொருளுமாகிச்
சீவனாபுண்பானாகிச்சிவனெனவூட்டுவானாய்
முவிதமாகிநிற்குமூலமாம்பிரமந்தானே. (௩௮)

வேறு.

தீமாந்தொறுமடைந்தழிவுருதுதெரிவா
காமைநின்றரணியால்வடிவுகாணுமதுபோ
லாமுடம்பிலழிவின்றிமறைகின்றவமல
கிஞ்சுமெணும்பொருளுணர்ந்திடவுடம்பில்வெளியாம். (௩௯)

உலத்தலின்றியொழிவற்றபொருளுண்மையதுவாஞ்
சலித்தலின்றியதவத்தினவாந்தங்கனெதிரே
நிலத்திலெண்ணெயாணிக்கனற்றிக்கணிகழ்நெய்
நிலத்தினீரொனக்கழ்ந்துவெளியாகிலேயாம். (௪௦)

வேறு.

சூருஞானந்தவமறையீறறையருத்தமுமதுவல்லா
லியாகதானபுண்ணியங்களாலியோகம்வந்தெய்தும்வந்தெய்துற்ற
யோகஞானமுள்புகுத்துமெய்யுணர்வுதானுள்ளவானுளவாதே
யேகமானலீடளித்திடுங்கருமத்தாலின்பலீடெய்தாதே. (௪௧)

பிக்கசித்தராய்வன்னவாச்சிரமங்கள்விட்டுமேலாய்கின்ற
பஞ்ருவர்க்கிதுபகர்பலாமல்லதுபகர்ந்திடப்படாதென்றுந்

* பிறிவிலா என்றதற்குப்பொருள்—பிறிவிலைஎன்றுகொள்க.

† மாயைபோக என்றதற்குப்பொருள்—மானையிங்குதற்கு
என்றுகொள்க.

முன்சொல்லியவுபநிடதங்களினர்த்தத்தைத்
தொகுத்துரைக்குமத்தியாயம். ௭௫

தக்கநற்குரவன்றனைச்சிவனெனத்தானினைந்திவொருள்
புக்கலாகுமிங்குரைத்தமெய்ப்பரம்பொருள்புரணமாய்வெனியாக.

அரியமாமறைவாக்கினுலுங்களுக்கறியுவுமறைந்தேனான், நெரிய
மாகின்மற்றவன்றெரியாமையைக்கடந்துபோய்ச்சிந்தைக்குப், பிரி
யமாகியபரப்பிரமத்தையேபெற்றுமேற்பிறவாமைக், குரியனாகுமெ
ன்றுரைத்தனனுணர்வினாலுலகெலாம்படைத்திட்டான். (௭௬)

பதினொராவது

கடவல்லிசுவேதாசுவதரவுபநிடதங்களினருத்த
முரைக்குமத்தியாயமுற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் - ௫௬௦.

பன்னிரண்டாவது

முன்சொல்லியவுபநிடதங்களினர்த்தத்தைத்
தொகுத்துரைக்குமத்தியாயம்.

—*—

வகுத்துநானுமக்குரைத்தநான்மறைகளின்பொருளைத்
தொகுத்துநான்சொலக்கேண்மினென்றின்னவாசொன்னு
னாகத்தைநான்கையுமொன்றதாயிரமொருபகடனான்
முகத்தினுற்பொருணன்குநான்மறையினுன்மொழிவான். (௭)

வேறு.

பாடுகின்றவெக்கலையின்பயனுந்தெரிந்துபகர்கின்றே
னோடுகின்றசிந்தையொழித்தொருப்பட்டெவருங்கேன்மினார
யாடுகின்றநானென்னுமுரைக்குமறிவுக்கும்மறிவாய்
நாடுகின்றவுணர்வொன்றுண்டதுவேயான்மாநமக்கெல்லாம். (௮)

மாசதில்லாப்பரனாகியிருக்கத்தனதுமாயையினு
லீசனென்பதறியாமலிறந்தான்பிறந்தான்போலிருக்கும்
பாசம்விடுமாநினைவுறுவான்பாரம்பரியத்தாற்பண்ணு
மாசின்மறையாலாசையெலாமறலாற்சாந்தியாதியினால். (௯)

வேறு.

பத்தியாற்குரவன்பாதம்பணிந்துவேதாந்தம்பன்னுஞ்
சுத்தமாவாக்கியத்தாற்றுணிந்தவப்பொருளைத்துய

புத்தியாற்றுணிந்துகொண்டப்பொருளறுபோகமாகச்
சித்தியாநிற்குமைகியஞ்சிவபதந்தணையேசேரும்.

(ச)

வேறு.

ஊனிலொருபற்றுமுன்னன்றியுடனிற்கு
நானொன்னலிளம்புதனைநற்சிவமதாகத்
தானறியுமாவொருவன்றனுருவாகு
ஞானபரிபூரணநலந்தணையடைந்தான்.

(ரு)

வேறு.

செறிவாயெங்குந்திகழ்க்துள்ளசிவானுன்னுந்திகழ்வுற்ற
னெறியாணிகமுநிகழ்வெல்லாநிமலமாயேநிகழ்ச்சிதரு
மறிவாயறியாமையுமாவியறிவிப்பவனுயறிவானாய்ப்
பிறிவாயுளதாயிலதாநிப்பிரமமொன்றுமேபிறழும்.

(சு)

அடையவும்பிரமமேயெனவறிந்துளோ
னடைவதங்கதணையோசுமன்றியே
யிடையிலோர்மாயையுண்டென்னவெண்ணுமேற்
கடையதேயாமவன்கற்றகல்வியே.

(எ)

வேறு.

மாயையென்றொன்றுண்டாகமதிப்பதுமன்னமல்ல
வாயினுமகண்டஞானவங்கமாமிந்தஞானங்
காயம்வேருகுமென்கைகாரணமாகவித்தைத்
தூயநான்மறைகளோதுந்துவந்துவந்தீர்க்கைகூட்டி.

(அ)

யாதொருபடியிற்றொன்றுமியல்பினுற்சகத்துக்குண்மை
யோதியதுபரிடந்தானொரோவிடத்துண்மையாகப்
பேதமாமுலகுதோன்றிநிற்ப்பதற்கேதுவாகு
மீதெலாமில்லையென்னலின்பத்துக்கேதுவாகும்.

(க)

வேறு.

ஆகையாலிலத்தையேமாயையென்றாகமெய்யாய்வந்த, மோகமாற்
றதற்பொருட்டொரோவிடத்திலெமொழிந்ததுமதுவேதம், பாக
மாவியசித்தரைக்குறித்துமெய்ப்பரம்பொருளாகின்ற, வேகமேநிக
ழ்கின்றதெல்லாமெனவியம்பியதிதயத்தால்.

(க௦)

மெய்யைநாடின மெய்ப்பரமலாலவிச்சையும் விச்சையும் வேறே
யோ, வையமானதுமற்றொருபொருள்களுமில்லையிம்மன்னஞ்செய்,
துய்யயோகமுனைப்படி. யெப்படித் தோன்றுகின்றது தோற்றஞ்,
செய்யுமியாவையுஞ்சிவன்வடிவாகவேதிகழ்க்திடுந்திடமாக. (கக).

முன் சொல்லியவுபலிடதங்களினர்த்தத்தைத்
தொகுத்துரைக்குமத்தியாயம். எ எ

வேறு.

யாதொருபடியிற்றேற்றமென்றியம்பியதுமுன்னை
வாதனை யதனைப் பற்றியல்லதுமற்றென்றில்லை
போதமேயுள்ளதென்றும்பூரணஞகையாலே
யோதமில்வேலைபோலுமொழிவறநிறைந்தயோகி. (கஉ)

அப்படியிருந்தயோகியநுபவத்தன்மைதானு
மெப்படியென்றுகாணானீசன்மாணுனுங்காணேன்
செப்பிடவறியாவேதாசமங்களுஞ்சிவனார்மேனி
யெப்படியென்னின்மற்றப்படியிலேயிருந்ததென்னும். (கஃ)

வேறு.

அம்பிகாபதியறியுமில்வனுபவமவனருளாகுமக்
கொம்பனுளறிந்திடுங்கிருவருளையேகோலமாய்க்கொண்டந்த
வெம்பிரானருளாலரிநாம்பிறரியாவருமறிவோமத்
தம்பிரானறிந்தமையெவராலெனச்சங்கையுந்தகுமோதான். (கௌ)

ஞானமாகியவிழியினற்குருபரனயந்துநோக்கிடவுண்டா
மாணுபூதியாதொன்றதுவேசிவனுவதப்படியுள்ள
மேனிதான்வினையொத்தவப்பொழுதிலேவெளிப்படும்வெளிகாண
லானதேசிகன்றன்னையப்பரம்பொருளென்னவாதரஞ் செய்வான்.

நேசநெஞ்சினுற்றனக்கதுநினைவலவாயினுநெறியென்றே
தேசிகன்றிருவுள்ளமேசெய்குவான்செனித்திடுங்குலத்துக்கு
மாசநாயினுமாச்சிரமத்திலேவழுவீனுமுலகெல்லா
மேசிவீடினுமறம்புகழ்தனம்பிறவீழப்பினுமிடரேனும். (கசு)

தேசிகன்றிருவுள்ளமுண்டாகவச்சிவன்றிகழ்ந்திடுகின்ற
னீசனிங்கருள்செய்யவந்திருக்கிறவிடமிவன்றிருமேனி
மாசதொன்றிவனளவிலேசெயிலெரிவாய்நரகினிற்பூத
நாசமெவ்வளவவ்வளவுஞ்செலநண்ணுநன்னெறிநண்ணான். (கசு)

வேறு.

அருவெனுமமலன்றானருளிலனென்னுஞ்சார்
குருபரனருளுண்டேயெனிலொருகுறையுண்டோ
திருவடிதரவந்தார்திருவுளமிலரென்ற
லொருவருமில்லர்கண்டருறுதுயர்களைகின்றார். (கஅ)

உறுவதுதனில்வேறுயுளதலவதுநேரே
பெறவருள்பெரியோனேபெருகியகுருவாவா

சென்றியுடனாகவா ஸரிலேபெறவுழிபாடே
சென்றியனருளாலேகிவகதியடைவாளுல்.

(௧௯)

வேறு.

இத்தவிரம்பையுடம்புறமேது
தந்தையெனப் புகழ்கின்றிலர் தக்கோ
ரத்தயிலாதவகண்டமுதம்முட்
டந்தவர் தந்தையெனச் சமைவுற்றார்.

(௨௦)

வேறு.

உண்டிபொற்றேனென்றுமுலகெலா முண்மை யன்றெனவுணர்த்தி
பொன்பொருளுல், சுண்டசான்றதனைக்காட்சியதறவேகண்டக்கரி
யெனக்காட்டும், பண்டைவேதாந்தவாக்கியஞ் சொன்னபடியிலேப
ரமனோடொன்றாய், விண்டிடாவண்ணமுணர்த்துவான்றன்னைவி
யன்குருவென்றிடுமீவதம்.

(௨௧)

காட்சியையெல்லாம் சுண்ணதாய்க்கலாத்ததுக்கண்ணெழுந்தொ
ருபொருளில்லா, மாட்சியையாளிக்கவல்லவன்குருவாமாரிபொன்மா
றுவெண்டாதே, மீட்சியில்பதத்தைக்கருணையாலளிக் கும்வித்தகக்
கூரவனையெவருங், தாழ்ச்சிசெய்தேத்தற்குரியதத்துவமாஞ்சங்கா
வென்றிடத்தருவான்.

(௨௨)

வருபிறப்பறவேவேண்டி. னுண்மறைமீறென்னுமம்புயத்தினைமலர்
ததற், திரவியாய்கெஞ்சிற்றிசைத்தகற்குருவையா தொருவழியினுலி
றைஞ்சி, யருவ்கரத்திடுதற்காவதேசெய்வானருமறைமுடி. வெலாம
றையும், பொருளைகேராகவுமக்கெனக்கீசன்புகன்றவப்படியிலேபுக
ன்றென்.

(௨௩)

வேறு.

வல்லாமறிவாளுயில்லா இல்லாளுயெல்லாந்தான்
வல்லாருதித்தீங்கொன்றுமருவாளுவிடி. வருளே
யல்லாறுலாபிணையுண்மை யன்றிச்சொல்லான்பொருளிற்
சொல்லா இல்லையுங்கட்குக்கொன்னெல்லாஞ்சுருக்காக.

(௨௪)

வேறு.

பொதவடிவாயகண்டபூரணஞஞ்சிவனுக்கு
யாதுமுளங்கைக்கணியாமிவனருளின்படி. யொழிய
வேதமுடியிற்பொருடாமவேண்டி. யவாவிளம்பிரிடும்
பாதகர்பொயெறவொழுப்பாழங்கினற்றில்வீழ்வர்களால்.

(௨௫)

வேறு.

ஆதிவேதாந்தப் பொருளையத்துவீதமாம் படிக்கனில நாயகனாஞ்,
சொதிபாதப்பொறிண்ணையுந்தொட்டுக்குருகேனென்றயன்சொல்

முன்சொல்லியவுபநிடதங்களினர்த்தத்தைத் எனக்
தொகுத்துரைக்குமத்தியாயம்.

லிக், காநலாற்பிறவிக் கவுடதமுக்கட்கடவுளைக்கருத்தில்வைத்தவன்
றன், பாநமேபணிந்துபரவியிப்பரிசேபத்தியாற்பரவசனானான். ()

தேவருந்தேவதேவர்க்குந்தேவாந்திரியம்பகன்றனைத் தெண்டனா
கப், பூவிலேவிழுந்துபோற்றியேயுருகிக்கிடந்தவப்பொழுதிலே புத்
தேண், மூவருமறியாமுதல்வனாமிறைவன்மூர்த்தியாய் முழுந்தியவ
ருளாற், காவியங்கண்ணிபங்கனாய்வந்துதோன்றினான்கண்ணினாற்
காண. (உஎ)

மாலுமவ்விடத்தேதிருவொடுங்கூடமகிழ்தருமனத்தொடும்வந்தா
னாலுதிக்கிலும்பூமாரியாய்ப்பொழியநாமசங்கீர்த்தனநாத, மேலெலி
த்தெங்கும்விளங்குமப்பொழுதில்விளங்கியபிரமன்மாலவனானான், சா
லுமெய்ப்பத்தியோடுமர்ச்சித்தார்சங்கரனம்புயத்தாளில். (உஅ)

வேறு.

தெரியில்வடிவேதுமொருபொழுதிலாதசிவனுமருண்மேனிதிகழ
வே, யரியதனைநாடியறியுமதனாவ்வதிசயமோடாடியருளினான், னுரி
யவனுபூதியுடையவிழியாவவ்வுமையுமயனாதியுணரவே, யருள்செய்
தனவீசனரியதிருமேனியமரரெதிர்காணவருளினான். (உக)

அந்தமறையீறுதந்தபாஞானவங்கணதனாலுமன்றியே
யிந்தவிழியாலுமந்தவிமையோர்களைங்கள் பெருமானையெய்தினார்
சந்தமறைபாடிநின்றனர்களாதிசம்புதிருநாமமாமெழுத்
தைந்துமுரையாடியன்பினொடுபூசையங்குநனிமேவியண்டர்தாம். ()

வேறு.

அமையாவன்பாய்நின்றேரரைப்பார்த்தையம்போய்
நமையேயெய்தப்பெற்றீரேயென்றனனாத
னுமையென்னருளால்வந்ததிதேயென்றுரைசெய்தா
ளிமையோரெல்லாமென்புருகிக்கொண்டின்புற்றார். (உக)

வேறு.

தொல்லேவேதமுன்சொல்லுதற்கரியவித்தோன்ற
னல்லனாயினனுமக்கெனநாரணனவின்றான்
னெல்லேதிர்கருணாகரனாகியவிறைவன்
சொல்லுவானருள்கீதையின்பலமெலாந்தொகுத்து. (உஉ)

வேறு.

பரமமாமிந்தக்கீதைபடிப்பவன்பாரின்மீதே
திருவினான்முகுந்தனொக்குந்தேசினாலிரவியொக்கு

மருவுமாமெனையேவந்துமாதிலாவிஞ்சையாரு
முருவமாமுமையுமென்றுமவனுளத்துறையாநிற்கும்.

(௩௩)

வேறு.

பிரமனானீங்கள்பெற்றவிக்ஈதைபேசியகீதைகட்டுகெல்லாம், பரம
மாய்வேதாசாரமாதலினுற்படிக்கலாமறையவர்தமக்கே, சுருதியாத
வினாற்குத்திராதிகளாற்சொல்லலாகாதெனவருளிப், புரணமாயெல்
லாக்கரணமுங்கடந்தபோதவின்பத்தினுட்புக்கான்.

(௩௪)

மாலுமாதுடனேவானவர்க்கருளிமகிழ்ந்துவைகுண்டமேயடைந்
தான், மேலேவானவரைகீத்தயன்பரமன்மேனியேநோக்கிமீண்டிரு
ந்தான், ஞாலமால்விட்டுஞானதற்பரமாய்நான்முகன்றன்முனைதெ
ண்டம், போலவேபணிந்துவானவர்தந்தம்பொன்னகர்நோக்கியே
போந்தார்.

(௩௫)

வேறு.

உத்தமமானகீதையுரைத்தனனுவகையோடும்
பத்தியாற்கேட்பார்க்கென்றும்பகர்ந்திடப்படுமீதென்று
சுத்தவேதியர்க்குச்சொல்லிச்சுதனுஞானக்கண்ணான்
முத்தியாமுருவேநோக்கிமோனமேயடைந்திருந்தான்.

(௩௬)

இனியனாயெல்லாந்தன்பாலிறைவனின்னருளாற்பெற்ற
முனிவனைமுனிவரெல்லாமுடியுறவணங்கியேத்தி
நனிமிகநானென்கின்றபதப்பொருளுடிவேளே
ரனியமில்பிரமமாகவறிந்ததிசயித்திருந்தார்.

(௩௭)

பன்னிரண்டாவது

முன்சொல்லியவுபநிடதங்களினர்த்தத்தைத்

தொகுத்துரைக்குமத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆதிருவிருத்தம் - ௩௪௭.

பிரமகீதை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அகமெனவறிய	௪௩	அப்போதுசுக	௩௩	அறையுமறை	௧௭
அகிலமாயகில	௬	அமையாவன்	௭௬	அனலனைக்கு	௨௩
அக்கரந்தனை	௩௨	அம்பிகாபதி	௭௭	அனலினிற்	௩௨
அக்கரமாகி	௩௧	அயர்ச்சிமிக்	௩௩	அன்பராயுள்	௪௦
அங்கமாறினையு	௧௪	அயலொன்றி	௩௦	அன்பிலம்முனி	௪௧
அங்கவேதத்தி	௨௩	அயருன்னிற்	௧௬	அன்பினாலகில	௨
அங்கிதலைவாய்	௩௨	அயனுமீண்ட	௪௪	அன்பினாலெம்	௧௬
அசத்தின்கணு	௩௧	அரசதொன்று	௭௨	அன்புறுகுரவ	௧௩
அசத்தின்றன்-தா	௩௧	அரசாகியவம்	௬௩	அன்றியனுமா	௧௧
அசத்துத்தன்-லு	௩௧	அரணியோடுத்	௩௨	அன்றுமாலொ	௨௪
அசத்துத்தன்சலே	௩௧	அரியமாமறைவா	௭௩	அன்னத்தானி	௩௩
அச்சமாகியவெ	௩௬	அரியுமயனைய	௪௪	அன்னியத்தி	௩௩
அஞ்ஞானமா	௧௨	அருவெனுமமல	௭௭	அன்னியமாக	௨௧
அடையநீயறி	௩	அருளதாலுரு	௭௦	அன்னியமாய்வி	௧௩
அடையவும்பிரம	௭௬	அருளிஞாலியா	௪௩		
அணுவினுக்க	௬௦	அருளினைத்தி	௩௩	ஆகமங்கள்	௪௬
அண்டருக்கதிப	௬	அர்க்கன்மதிய	௩௨	ஆகுஞான	௭௪
அண்ணியனுமா	௬௬	அல்லாதில்லா	௬௨	ஆகையால	௭௬
அதுவென்று	௩௪	அவத்தமேபித	௧௦	ஆதரத்தொ	௬௦
அத்தனங்கொ	௨௩	அவனதியல்பை	௨௩	ஆதரமுடை	௪௦
அத்தனைசர	௨௪	அழுத்தமிக்கதி	௩	ஆதலாலரி	௨௩
அத்துவிதந்தா	௬௨	அளவிலம்பர	௪௬	ஆதலாலறியுமறி	௬௩
அந்தத்துளதன்	௭	அளவிலாவொ	௪௦	ஆதலாலறிவான	௩௬
அந்தப்பரமே	௬௬	அளவையோட	௪௨	ஆதலாலறிவுள்	௩௩
அந்தமறையீறு	௭௬	அறியாதரசத்	௩௦	ஆதலாலுருவம்	௧௧
அந்தமாமறை	௩௬	அறியாமையி	௩௩	ஆதலால்வீஞ்	௧௬
அந்தரிக்கங்க	௬௩	அறியாமையெ	௩௩	ஆதலால்வீட	௨௬
அந்தவிச்சைக்கு	௧௨	அறியாமைவடி	௩௨	ஆதலாற்பிறவி	௧௭
அப்படியிருந்த	௭௭	அறிவின்முன்	௪௬	ஆதலான்மாயை	௧௬
அப்பரம்பொரு	௪௮	அறிவுபானந்த	௧௧	ஆதலிற்சில	௪௭
அப்பாலாகி	௪௨	அறிவனுமறியா	௭௩	ஆதலினால்வே	௬௮
அப்பொழுதள	௪௦	அறிவொடுவி	௩௨	ஆதித்தனிரத்	௩௨

மருவுமாமெனையேவந்துமாதிலாவிஞ்சையாகு
முருவமாமுமையுமென்றுமவனுளத்துறையாநிற்கும்.

(௩௩)

வேறு.

பிரமனுனீங்கள்பெற்றவிக் கீதைபேசியகீதைகட்கெல்லாம், பரம
மாய்வேதாசாரமாதலினுற்படிக்கலாமறையவர்தமக்கே, சுருதியாத
லினுற்குத்திராதிகளாற்சொல்லலாகாதெனவருளிப், புரணமாயெல்
லாக்கரணமுங்கடந்தபோதலின்பத்தினுட்புக்கான்.

(௩௪)

மாலுமாதடனேவானவர்க்கருளிமகிழ்ந்துவைகுண்டமேயடைந்
தான், மேலைவானவரைகீத்தயன்பரமன்மேனியேநோக்கியீண்டிரு
ந்தான், ஞாலமால்விட்டுஞானதற்பராராய்நான்முகன்றன்முனைதெ
ண்டம், போலவேபணிந்துவானவர்தந்தம்பொன்னகர்நோக்கியே
போந்தார்.

(௩௫)

வேறு.

உத்தமமானகீதையுரைத்தனனுவகையோடும்
பத்தியாற்கேட்பார்க்கென்றும்பகர்ந்துடப்படுபீதென்று
சுத்தவேதியர்க்குச்சொல்லிச்சூதனுஞானக்கண்ணுண்
முத்தியாமுருவேநோக்கிமோனமேயடைந்திருந்தான்.

(௩௬)

இனியனாயெல்லாந்தன்பாலிறைவனின்னருளாற்பெற்ற
முனிவனைமுனிவரெல்லாமுடியுறவணங்கியேத்தி
நனிமிகநானென்கின்றபதப்பொருளுடிவேஞ
ரனியாயில்பிரமமாகவறிந்ததிசயித்திருந்தார்.

(௩௭)

பன்னிரண்டாவது

முன்சொல்லியவுபநிடதங்களினர்த்தத்தந்தைந்

தொகுத்துரைக்குமத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஆட திருவிருத்தம் - ௫௪௭.

பிரமகீதை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாட்டுமுதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அகமெனவறிய	௪௩	அப்போதுசுக	௩௩	அறையுமறை	௧௭
அகிலமாயகில	௬	அமையாவன்	௭௬	அனலனைக்கு	௨௩
அக்கரந்தனை	௩௨	அம்பிகாபதி	௭௭	அனலினிற்	௩௨
அக்கரமாகி	௩௧	அயர்ச்சிமிக்	௩௩	அன்பராயுள்	௪௦
அங்கமாறினையு	௧௪	அயலொன்றி	௩௦	அன்பிலம்முனி	௪௧
அங்கவேதத்தி	௨௩	அயருனின்றி	௧௬	அன்பினாலகில	௨
அங்குதலைவாய்	௩௨	அயனுமீண்ட	௪௪	அன்பினுலெம்	௧௬
அசத்தின்கணு	௩௧	அரசதொன்று	௭௨	அன்புறுகுரவ	௧௩
அசத்தின்றன்-தா	௩௧	அரசாகியவம	௬௩	அன்றியனுமா	௧௧
அசத்துத்தன்-லு	௩௧	அரணியோடுத்	௩௨	அன்றுமாலொ	௨௪
அசத்துத்தன்சலே	௩௧	அரியமாமறைவா	௭௩	அன்னத்தானி	௩௩
அச்சமாகியவெ	௩௬	அரியுமயனைய	௪௪	அன்னியத்தி	௩௩
அஞ்ஞானமா	௧௨	அருவெனுமமல	௭௭	அன்னியமாக	௨௧
அடையநீயறி	௩	அருளதாலுரு	௭௦	அன்னியமாய்வி	௧௩
அடையவும்பிரம	௭௬	அருளிஞாலியா	௪௩		
அணுவினுக்க	௬௦	அருளினைத்தி	௩௩	ஆகமங்கள்	௪௬
அண்டருக்கதிப	௬	அர்க்கன்மதிய	௩௨	ஆகுஞான	௭௪
அண்ணியனுமா	௬௬	அல்லாதில்லா	௬௨	ஆகையால	௭௬
அதுவென்று	௩௪	அவத்தமேபித	௧௦	ஆதரத்தொ	௬௦
அத்தனங்கொ	௨௩	அவனதியல்பை	௨௩	ஆதரமுடை	௪௦
அத்தனைசர	௨௪	அழுத்தமிக்கதி	௩	ஆதலாலரி	௨௩
அத்துவிதந்தா	௬௨	அளவிலம்பர	௪௬	ஆதலாலறியுமறி	௬௩
அந்தத்துளதன்	௭	அளவிலாவொ	௪௦	ஆதலாலறிவான	௩௬
அந்தப்பரமே	௬௬	அளவையோட	௪௨	ஆதலாலறிவுள்	௩௩
அந்தமறையீறு	௭௬	அறியாதரசத்	௩௦	ஆதலாலுருவம்	௧௧
அந்தமாமறை	௩௬	அறியாமையி	௩௩	ஆதலால்விஞ்	௧௬
அந்தரிக்கங்க	௬௩	அறியாமையெ	௩௩	ஆதலால்வீட	௨௬
அந்தவிச்சைக்கு	௧௨	அறியாமைவடி	௩௨	ஆதலாற்பிறவி	௧௭
அப்படியிருந்த	௭௭	அறிவின்முன்	௪௬	ஆதலான்மையை	௧௬
அப்பரம்பொரு	௪௮	அறிவுபானந்த	௧௧	ஆதலிற்சில	௪௭
அப்பாலாகி	௪௨	அறிவனுமறியா	௭௩	ஆதலினுல்வே	௬௮
அப்பொழுதள	௪௦	அறிவொடுவி	௩௨	ஆதித்தனிரத்	௩௨

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஆதித்தனெ	௩௯	இனியனெயெ	௮௦	உளவாகியுமில்	௪௮
ஆதிவேதாந்த	௭௮	இன்பமாம்பர	௧௩	உள்ளபேரெல்	௬௩
ஆமன்றென	௨௯	இன்னதென	௩௮	உறங்குமவ்வி	௩௮
ஆரணத்தன்	௨௩	இன்னதோர்	௨௮	உறுவதுதனில்	௭௭
ஆரமணிகுண்	௩	இன்னபரிசை	௩		
ஆனதர்க்கத்	௧௮			ஊனாதிசைய	௩௩
ஆனதாகாத்	௩௯	ரசனாநானியி	௨௩	ஊனிந்திரியா	௩௨
		ரசனாமிறைவ	௩௨	ஊனிவொரு	௭௬
		ரசனுக்கன்ப	௬		
இகழுபுன்னெ	௭௦	ரசனுக்குரு	௬௧	எங்குநிறைந்த	௩௧
இங்குநாமறிய	௩௦	ரசனென்றிய	௩௭	எச்சகத்துஞ்ச	௭௨
இதயமாமிந்த	௩௩	ரசனையறிந்த	௭௪	எண்ணிலாக்க	௩௩
இதுக்குநீர்	௨௮	ரசன்சகமோடு	௩௭	எத்தைப்பெறமு	௩௩
இதுசகந்தானெ	௪௯	ரசன்றனருளி	௩௯	எப்படிபூதநா	௩௮
இதுபரமமா	௬௬	நானமாகிவிடும்	௩௯	எப்படிப்பொ	௩௭
இதுபரம்பர	௪௭			எப்படியாலும்	௩௪
இதுவதென	௭௨	உடம்பாதிசளி	௩௪	எப்படியெப்படி	௨௦
இதுவேமுடிந்	௨௧	உடம்புடனிரு	௪௮	எப்பொருளுமா	௨௧
இத்தன்மை	௩௭	உடம்புடன்பு	௩௪	எப்பொருள்க	௩௦
இத்தாலித்தை	௩௬	உடம்போதா	௬௩	எப்பொருள்தா	௩௮
இந்தப்பரமாம்	௨௦	உடையதொ	௬௬	எப்பொருள்சா	௬௩
இந்தப்பிரா	௬௩	உண்டுபோற்	௭௮	எரிகதிர்க்குநி	௪௯
இந்தப்புரங்	௩௯	உண்ணாடியாக	௭௩	எல்லாமஞ்ஞா	௩௬
இந்தமகாபூத	௪௮	உண்மைசித்தி	௩௦	எல்லாமறிவா	௭௮
இந்தவாக்கை	௨௦	உண்மையிற்	௨௯	எல்லாமுஞ்சி	௩௮
இந்தவிடும்பை	௭௮	உத்தமமான	௮௦	எல்லாமுண்	௩௧
இந்தவுடம்பு	௩௩	உமையையர்ச்	௨௩	எல்லாம்பொய்	௩௬
இந்தியங்களி	௭௧	உமையோடு	௪௧	எல்லாப்பொருட்	௪௩
இந்தியங்களுக்	௧௮	உரியநால்வேத	௩௮	எல்லாம்வசி	௭௨
இந்துபாணு	௪	உருத்திரவுல	௬௬	எல்லாவிசாரங்	௨௯
இப்படிக்கரு	௬௪	உருத்திரன்மா	௧௪	எனையொழிய	௬௦
இப்படியின்றி	௩௪	உருவமாயொ	௩௩		
இப்படியெல்லா	௩௬	உரையாபிவது	௬௪	ஏயபேருலகில்	௭௦
இப்பரம்பரண	௩௩	உலகமியாவும்	௪௪	ஏறுடைச்சிவ	௨௬
இப்பொருளை	௪௩	உலகமியாவுமு	௪௧	ஏனைமற்றுமிய	௧௨
இயக்கருபனாமி	௨௨	உலகமோர்ம	௨௭	ஐம்பதிற்றிரட்	௨
இரண்டுக்கு	௨௯	உலகியல்பாங்	௧௬	ஐயன்சைவா	௨௧
இரவியுமதியும்	௧	உலகெலாம்	௧௦		
இலங்கிரவியிந்	௩௩	உலந்தலின்றியு	௭௪	ஒப்பரும்பா	௨௩
இலதெனும்	௪௬	உவமையிற்பா	௨௧	ஒருகாலமுன்	௨௦
இவ்வணமுறை	௪௦				

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஒருவராலொ	௬௮	காரணமதனால	௨௯	சித்தமத்தமித்	௬௬
ஒருவருங்கண்	௭௩	காரணமேவி	௩௦	சித்திரமமைத்	௭
ஒலிமுதலுரை	௭௧	காரியமெல்லா	௨௭	சிலந்தியுமிழ்து	௩௧
ஒழிந்ததொரு	௩௮	காரியமொரு	௨௮	சிலவர்தாமிதய	௧௧
ஒழிவிலாப்பர	௬௪	காலமுங்கன்	௩௧	சிவனிதுவன்	௩௮
ஒழிவிலாவிறை	௨௪			சிவனேயக	௪௮
		கிருமிகீடங்க	௬௩	சிவனேயுள்ளா	௩௯
ஒடினார்சில	௪௧			சிறப்புடைய	௬௦
ஒதலுற்றபரன	௪௯	கீதைசெய்தோ	௧௭	சின்மயமாகுந்	௩௪
ஒதிடாதுணர்	௨௪			சின்மாத்திரமா	௭
ஒதியதோட	௨௬	குறியதுவாத	௬௭		
ஒதுகின்றநூல்	௩௭	குகையிலிருப்ப	௬௯	சீவனன்றுபுர	௩௯
ஒதுநெறியாலு	௧௧			சீவன்றன்னுரு	௩௪
ஒதுமிப்பரம்	௧௯	கூறுமோசை	௪௨		
ஒதுவேதம்பல	௬௦	கூறும்பொரு	௨௯	சுகமொடுதக்க	௩௬
ஒரொளிலிள	௩௩			சுதந்தரன்சிவ	௨௨
		கேட்பவனு	௩௬	சுத்தமாயென்	௩௯
கஞ்சநற்கழ	௩			சுரரிலுத்தமரே	௨௬
கடபடகுட்டி	௧௩	கைவல்லிய	௬௦	சுருதியுமிருதியு	௩௧
கடுகியுமுயர்ந்	௪௧			சுழுத்தியதனிந்	௪௭
கடையப்படுத	௩௩	சுகமொடுசீவ	௩௭		
கண்ணுஞ்செ	௬௦	சுகரூபமாயவதி	௩௯	சூதனமுனியை	௩
கண்முதற்புல	௧	சுகலயோகிக	௩		
கரணம்பன்ன	௪௨	சச்சிதானந்த	௧௩	செப்பியபொரு	௪௭
கருமதற்பரரா	௩௧	சதுர்மறையோ	௨௬	செப்பியலிந்த	௨௪
கலக்குறுமோ	௨௨	சத்தப்பரிசவுரு	௭௧	செய்வான்செ	௧௩
சற்பகதருவு	௩	சத்தாயேவே	௨௭	செறிவாயெங்	௭௬
கனகமதபேத	௬௩	சத்தாய்க்கொ	௨௮	சொல்லிடம்	௩௮
கனவிற்கண்ட	௮	சத்தியத்தான்	௬௭	சொல்லியவிர	௩௪
கனவிந்கற்பித	௮	சத்தியமாகி	௪௧	சொல்லுறாநி	௮
		சத்தைததானை	௨௮		
காட்சியையெ	௭௮	சத்தையிலல்லா	௨௮	சோகமோகப	௩௪
காணவோருரு	௩௦	சந்தோகத்தி	௨		
காண்டல்கேட்	௬௬	சம்புவினருளா	௨௪	ஞானமாகிய	௭௭
காண்பவன்றா	௩௩				
காதலாற்றத்தம்	௭	சாக்கியாமெல்	௨௩	தக்கஞானத்	௩௭
காதும்வாதியர்	௬	சாதனமாகுஞ்	௩௭	தங்களியாக்	௨௦
காரணசத்தைதா	௨௮	சாந்தமெய்க்கரு	௪௪	தண்ணியசம	௬
காரணசத்தை	௨௮	சாற்றிடப்பட்ட	௨௧	தத்தமாலான	௭
காரணத்தோடு	௨௯	சான்றதேயெல்	௧௦	தத்துவஞானி	௨௦

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
தத்துவமென்	௩௪	துன்பமாழுட	௬௧	நிலையினிலையா	௬௭
தந்தமளவிலரி	௧௪	_____	_____	நின்றுமுடனே	௭௦
தமத்தையப்புற	௩௩	தெரியில்வடி	௭௬	_____	_____
தருமமதறிவில்	௬	தெரிவரியசிற்	௩௮	நீடொளிமணி	௪௦
தருமாதிகட்கு	௬௬	தெரிவிடஞ்சி	௪௬	நீண்டகேள்வி	௩௦
தர்க்கமானந்	௧௬	தெரிவிலாமை	௧௧	நீயெனும்பொ	௩௯
தலையினுன்மு	௪௧	_____	_____	நீயென்கின்ற	௩௪
தற்பதப்பொ	௩௪	தேகேந்திரியா	௩௩	_____	_____
தற்பரந்தன்னில்	௪௮	தேசிகனளித்	௬௩	நேசநெஞ்சினு	௭௭
தற்பரந்தன்னி	௬௬	தேசினிகழ்	௭௦	_____	_____
தற்பரன்றன்னுரு	௧௦	தேசிகன்றன்	௬௮	நோக்குமிடத்	௩௩
தற்பரமமாகி	௬௭	தேசிகன்றிரு	௭௭	நோக்குறாத	௧௬
தற்பரனுருவ	௩௩	தேவதேவன்	௨௨	_____	_____
தனக்குமெய்	௧௮	தேவருந்தேவ	௭௬	பங்கயாசனத்	௪௬
தன்மாத்திரை	௩௨	தேவரெல்லா	௪௨	பண்டைநான்	௬௧
தன்னதொளி	௧௬	தேவர்க்குந்தே	௪௪	பண்டொருகற்	௩
தன்னிலையா	௪௩	_____	_____	பண்ணியதொ	௪௬
தன்னில்வேறி	௨௦	தொலையுநல்	௩௧	பத்தராயுள்ளீர்	௪௦
தன்னிற்கற்பி	௧௮	தொல்லையசத்	௧௧	பத்தியாலிமை	௬
தன்னையறித	௨௩	தொல்லேநல்	௨௩	பத்தியாற்குரபத	௩௭
_____	_____	தொல்லேவேத	௭௬	பத்தியாற்குரபா	௭௩
தாக்கரும்பர	௩௮	_____	_____	பரகதிசிவன்	௨௪
தாதாவேகா	௨	தோத்திரஞ்	௬	பரப்பினுனிந்தி	௭௧
தாரம்விற்க	௩௨	தோன்றலால	௩௦	பரமஞானமா	௩
தானலாவிடத்	௧௪	தோன்றுகின்ற	௪௨	பரமனதருளு	௨௨
தானாகாதியா	௧	தோன்றுகூட்	௩௩	பரமனாக்கினை	௧௩
தானாகுமறி	௪௩	_____	_____	பரமன்செயல	௭
தானேயுள்ளா	௧௭	நனிவேதநாலு	௩௭	பரமாத்துவித	௨௩
_____	_____	_____	_____	பரமாமிந்த	௭௬
திண்ணிதாகவி	௩௦	நாசமுற்றுவிதி	௭௪	பரமாயுள்ளம	௩௭
திதமாவியுட	௩௪	நாதமாகிமந்தி	௪௩	பரமிகமாய்நி	௭௨
திரமாமருத்த	௩௭	நாதனார்சொ	௬௪	பரம்பொருளி	௩௩
திருவருளதனா	௨௨	நானுமந்தவரி	௪௬	பருதிநெஞ்சி	௧௪
திவகரனெழி	௪௬	நானேமுழுது	௪௩	பரையாமதி	௪௮
_____	_____	நாவுரைப்பது	௧௮	பலவடிவும்வே	௬௩
திதெனும்பொ	௧௬	_____	_____	பன்னுசடாகா	௩௩
திமரந்தொறு	௭௪	நிகிலலோகந்	௧௧	பன்னுதவத்தி	௩௧
_____	_____	நித்தமானதன்	௩	பன்னுநன்குரு	௬௬
துட்டருமார்ச்	௬	நித்தராயுள்ள	௪௦	_____	_____
துய்க்குமவன்	௧௩	நித்தனிர்க்குண	௧	பாசமோசகனா	௪௩

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பாடுகின்றவெ	௭௫	பேரானந்தக்	௪௪	மூன்றுகின்ற	௭௨
பாடுமிசையா	௪௨	—	—	—	—
பாராதபடியி	௩௬	பொருந்துஞ்	௭௦	மெய்க் கமலி	௫௨
பாரிலேயெல்	௬௫	பொருள்கொ	௮	மெய்யதாமு	௭௩
பார்த்தபின்	௩௧	பொற்பொருள்	௪௭	மெய்யினை	௪௭
பாவபுண்ணிய	௫௪	பொன்றவுடலை	௬௧	மெய்யுதமன்	௪௭
பாவவேரறுக்	௩	—	—	மெய்யகாடி	௭௬
பானஸுபத்தான்	௧௦	போதக்கண்ணி	௮	மேருமந்தர	௧௫
—	—	போதமதாசித்	௩௮	மேலாயருள்	௪௭
பித்தாஞான	௧௧	போதவடிவா	௭௮	மேலியசகல	௪
பிரமஞானீங்க	௮௦	—	—	மேலியதன்பா	௭௪
பிரமனிவனே	௧௨	மண்ணதோர்	௨௭	மேலுபாவம்	௬௮
பிரமாணங்கள்	௩௫	மண்ணும்மனை	௩௦	மையனென்	௧௩
பிறப்பிறப்பாய	௩௧	மத்தநற்களிறு	௪	மையறுவேத	௬
பின்னகடா	௪௮	மத்தமுறும்பி	௬௨	மொழியுமக்கு	௨௪
பின்னமானத	௬௬	மயலில்வார்ன	௧	—	—
பின்னமுறப்	௬௨	மருவிவருமா	௫௨	யாதனைதித்த	௪௩
பின்னமென்	௩௬	மறைகளேர்து	௭	யாதமுன்க்	௫௧
—	—	மறைப்பதாய்	௨௭	யாதையுங்கா	௧௨
புகலநின்றிடு	௪௬	மறையாலுமி	௫௪	யாதொரு-போ	௩௮
புகலுமுப்பதத்	௬௦	மறையோரர	௬௨	யாதொரு-ஞேற்	௭௭
புரங்கண்மூன்	௫௧	மனைகின்றவ	௩௦	யாதொரு-ஞேன்	௭௬
புரணநல்லறி	௪௧	மன்னியகம	௨	யாதொரு-னு	௩௮
புரந்தரனறிய	௨௩	—	—	யாதொருபொருக்	௩௩
புருடனென்	௭௧	மாசதில்லா	௭௫	யாதொன்றருத்	௭௩
—	—	மாநுடராஜே	௪௪	யாதொன்றிருக்	௨௭
பூதத்தாலுள	௩௧	மாயவன்புலத்	௬௮	யாதொன்றின்	௬௪
பூதபதிபூதபா	௬௭	மாயையென்	௭௬	யாதொன்றெ	௧௩
பூதமாகிப்பொ	௪௨	மாலுமவ்விட	௭௧	யார்க்குமினப	௬௦
பூதம்புவனஞ்	௩௨	மாலுமாதட	௮௦	யாவரொருவர்	௪௫
பூரணகும்ப	௪	மாலுருநனவு	௫௧	யாவனநியப்ப	௭௨
—	—	—	—	யாவனெருவன்	௪௫
பெரியதாயெ	௭௩	மிக்கசித்தரா	௭௪	—	—
பெருமையினி	௨௧	மிக்கநற்பிரம	௫௬	மோகமனமொ	௭௦
—	—	—	—	—	—
பேதந்நெறி	௩௦	முத்தியின்வி	௫௭	வகுத்தகாலு	௭௫
பேதமாகிவே	௭௧	முன்னைநற்சரு	௧	வரக்கடவதெ	௫௨
பேதமாஞ்சீவ	௬௬	முன்னைநான்	௬	வருத்தமிலதா	௭௦
பேதமுமபேத	௨௧	—	—	—	—

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வெடித்தப்பற	௭௮	வான்முன்முத	௨௩	வெடிபடவுச்சு	௪
வெடித்தப்பற	௭௯	வான்முன்முத	௨௪	வேதஞ்சொன	௯
வெடித்தப்பற	௮௦	வான்முன்முத	௨௫	வேதநூதெரிந்	௩
வெடித்தப்பற	௮௧	வான்முன்முத	௨௬	வேதநூன்மிரு	௯௩
வெடித்தப்பற	௮௨	வான்முன்முத	௨௭	வேதமாகமபு	௯௨
வெடித்தப்பற	௮௩	வான்முன்முத	௨௮	வேதமோதியதே	௮
வெடித்தப்பற	௮௪	வான்முன்முத	௨௯	வேதமோதியவி	௯
வெடித்தப்பற	௮௫	வான்முன்முத	௩௦	வேதம்பகர்வ	௩௩
வெடித்தப்பற	௮௬	வான்முன்முத	௩௧	வேதியரசர்	௯௧
வெடித்தப்பற	௮௭	வான்முன்முத	௩௨	வேனாடல்பொ	௯௭
வெடித்தப்பற	௮௮	வான்முன்முத	௩௩	வேறிலத்துவித	௯௯

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

முற்றுப்பெற்றது.

உ
கணபதி துணை.

பதினெண்புராணங்களாகிய

வராகபுராணத்தினும் பத்மபுராணத்தினும்உள்ள
பகவற்கீதாமான்மியங்கள்.

இவை

சமிவனக்ஷேத்திரமென்னுங்கேர்யிலூர்

ஸ்ரீ - முத்துராமலிங்கசுவாமிகளின்

ஆதினத்திற்குரிய

ஸ்ரீ - சிதம்பரசுவாமிகள் பாதசேகரரான

பொன்னம்பலசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு

கொத்தமங்கலம்

சி. அ. சு. செல்லப்பசெட்டியார்

சி. ராம. அ. இராமன்செட்டியார்

இவர்கள் வேண்டுகோளின்படி

ஷே கோயிலூர். ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணக்கர்க்களிலெருவராகிய

அ - இராமசுவாமிகளால்

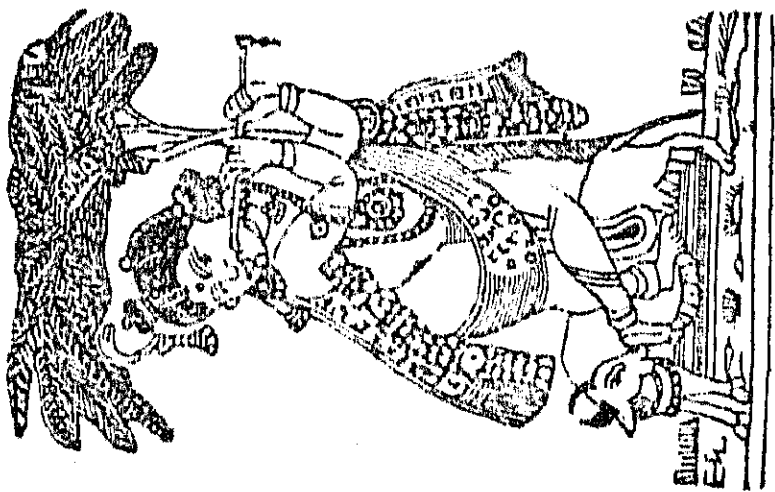
சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

வியஸிசித்திநாமன்

Registered Copy-right.

உ
கணபதிதுணை.

ஸ்ரீகிருஷ்ணாய பரப்பிரம்ணே நமஃ
சைவபுராணங்களுள் ஒன்றாகிய
வ ராக புராண த்தி லு ள் ள
ப க வ ற் கீ தா மான் மி ய ம்.

ஒரிசுள நக உவாவு.

க. மீதாயாஸ்ரெவகாஹா த்யு யயாவஸூலி ததெவடி
புராணமே திநாபுரா து வ்யாஸேதமே திதொழிதழ்||

(இதன்பொருள்) செளனகொன்னும் ஒருமுனிவர் சூதமஹா
ரிஷியைப்பார்த்து உமக்குப் பெரிதான தபோபல முதலியவற்றை
யுடைய ஆதியான ஸ்ரீவியாஸராற் சொல்லப்பட்டதா யிருக்கிற ஸ்ரீபக
வற் கீதையினது மான்மியத்தைக் கேட்டபடியே யெனக்குச் சொல்
லவேண்டுமென்று வினாவினார். எ-று. (க)

ஸூக்த உவாவு.

உ. ப்ருஷ்டெவெஹவதாய து தஹசுஹொவ்யுஃபுராத்த
நகேதஸக்யுதெவ து மீதாஹா த்யுமே ததீழ்||

(இ-ள்.) சூதமுனி சொல்லுகிறார். வாரீர் ரிஷியே நீர் யாதொரு
கீதையின் மான்மியத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டமரோ அது
அதிகமான பெருமையுள்ளதாயும், இரகசியமாயும், புராதனமாயும்,
உத்தமமாயு முள்ளது ; அந்தக் கீதையின் மான்மியத்தை வர்ணிக்க
எவன் வல்லவனாவன் ஒருவனுமாகான். எ - று. (உ)

ஈ. க்ருஷ்ணாஜாநாதிவெஸ்யுக் க விக்ஸுளதெயவாவடி
வ்யாஸோவாவ்யாஸபுத்ராவா யாஜ வஜ்ஜ்யாயஜெயிவடி||

(இ - ள்.) அந்த மான்மியத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானே நன்றா
யறிந்தவராவார்; ஒருகால் அருச்சுனனும் அறிவான்; வியாஸபகவானு
ம் சுகரும் யாக்கியவல்கியரும் ஜகமஹாராசனும் அறிவார்கள். எ-று.

க. பெரிய நூல்களைப் படித்து விட்டுத் தாழ்ந்த சிறுநிலை

நடுதென்கோதுஷாஜெயா ஜெவாணவநஸ்யய: ||

(இ)-ள்.) யாவொருவர் கீதாசாஸ்திரத்தை இராப்பகலாகச் சிர்வண்டிப்பட்டுச் செப்பினுள்ளானோ அவர்கள் மாநாடரல்லர், தேவர்களோ, இத்திற் சந்தேகமே யில்லை. எ - று. (க)

கடு. தீதாஜ ரு நமஸுண்டுஸாஜி குஷி ஃபு ரஹதஜி-மதா

சுருதாபரணபடிபொருளும் மீதாப்யாயெபுதிஷிதம்॥

(இ - ள்.) பூரீபகவான் அருச்சுனைக் கீதையின் ஞானத்தால்
சொருபஞான முள்ளவனாகச் செய்து கீதையினது ஒவ்வொரு அத்தி
யாயத்தில் பதினெண்பதமான யாதொரு விஷ்ணுவண்டோ அவரது
ஸ்தானமான பாம்பதத்தைத் தாபித்தனர். எ - று. (க0)

கக. பெரத்தொடர்வொருபாசும்கு வுமுணர்வாயுநிமகுணம்

[illegible]

(இ-ள்.) வாராய் அருச்சுனா, மோகஷ ஸ்தானமானது சகுணமும் நிர்க்ஞணமுமாகும், நான் சொல்லியபடி இந்தப் பதினெட்டிக் கிரமங்களால் பரப்பிரமத்தை அடைகிறுனென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அருளிச்செய்தனார். எ - று. (கக)

கட. சிறுபிள்ளை-பாடிதம்பு-புலவாங்கு ஜெயராஜன்-தென்கிடை

வெள்ளைச் சூர் தாண்டிவிடாது ஸம்ஸாரஜிவஜெதா உத்யுகம் ||

(இ-ள்.) புருடர்களுக்குத் தினந்தோறும் ஜல ஸ்நானமானது தேவத்தின் அழகங்கையப்போக்கக் காரணமா யிருக்கிறது. ஒருகால் கீதா சாஸ்திரமாகிற ஜல ஸ்நானமானது ஜனனமரண ரூபமான சம் சாரமலத்தை நாசஞ் செய்கிறதா யிருக்கிறது. எ - று. (கஉ)

கூங். நீதாஸாஸை ஸ்ரீஜாநாதி பௌதெநவபாந்தா

பொன்னாறு துறையுந்துண்டாநம் தெவய்யுபாநலாவதா||

க.ச. ஸௌவரோதயத்தொகை வரவுவெ支 ராஜகஃ

யஸாஸுதீதாந்தஜாநாதி நாயஸுஷுபொஜதூ||

(இ-ள்.) கீதா சாஸ்திரத்தைப் படித்தலும் படிப்பித்தலு மறி யாதவனும், பிறரிடத்தினின்றும் அதின் ஞானத்தைக் கேளாதவனும்;

பகவத்கீதா மான்மியம்.

சு. கருதமுபவணதமுமகா மொசெஸ்கி தயனிமா
தலாசுகினி சுகாஜி குராமஸ் ரஸ்ராதயாமு தல்

(இ.ள்.) மற்றும்பேர்கனோ காதாற் கேள்விப்பட்டு வர்ணித்துக் கொண்டு மிருகத்தினராகள். ஆதலால் பரீ விபாஸமுடைய முகார விந்தத்தால் நான் கேட்டிருக்கிறதைக் கொஞ்சஞ் சொல்லுகிறேன் நீர் கேளும். எ - று.

(சு)

தி. ஸ்வெதாபதிஷ்டொமாவொ ஷொழாமொபாலுதநத||
பொசுமொவஸுஸொயீஹொதா த-ஸுமீதாபிதஹசு||

(இ-ள்.) சுகல உட்பிடிதங்களும் பசுக்களாம்; ஸ்ரீ கிருஷ்ணபக
வானுனவர் சுதங்கிறவராம்; அருச்சுனன் சுலோகம். பிரம் ஜிஞ்ஞாசை
யுள்ள புத்திமாளே அனுபவிக்கிறவனும். பாலானது பெருமையுள்ள
தேவாமுத்தத்திற்கு ஒப்பாகிய கீதையாம். எ - று. (ரு)

கூ. ஸாராசுரூபிபக்தஸுராதீன காவகமுதீதாபிதாஷ்டின।
 ஸவகொகொபகாராசுரக்ததெஸுரூபாபதெதாபிதாஷ்டின

(இ-ள்.) ஆதியில் அருச்சுனனுக்குத் தேர்ப்பாகனாக யிருந்துகொண்டு யாதொரு திருவிஷயமாகவான் சகல லோகங்களுக்கும் உபகாரமாக அமுதத்திற் கொப்பாடிய தீர்த்தையை உபதேசித்தாரோ, அந்தக் திருவிஷயமென்னும் திருநாமமுடைய உமக்கு நமஸ்காரம். எ-று. (சு)

எ. ஸௌஸரஸாமாஸொஹொஹொ தததுபிது தியெபாஜதது
இந்
மீ தாதாஸௌபாராஹு பாராயாதாஸொஹொபைதஸு||

(இ - ன்.) யாவனெனாவான் கோரமான சன்னமான ரூபமாகிய
வாஞ்சார சமுத்திரத்தைக் கடத்தற் கிச்சிப்பாடு, அவன் கீதையா
கிய தோணியின் மேலேறி அனுபாஸமாக அதன்கரையை மடையா
ரிப்பான். எ - று. (௭)

ம. தாஜ ராமரூபகந்தெவ ஸதெவாஹ்யாஸபொமத
பொகூழில திசுமாதா யாதிபாலகஜாஸுதாழ் ||

(இ-ள்.) யாவனெனவென்று எப்பொழுதும் கீதாசம்பந்தியான ஞானத்தை அப்யாசயோகத்தால் கௌமல் மோக்ஷமடைய விரும்புகிறானென்று அந்த முடன் பாலரைப்போல நகைத்தனாக் கேதுவாவான்.

எ - று. (அ)

நதெவெரோத-ஷாஜெ யா ஷெவாணவதஸாயஃ||

(இ-ள்.) பாவொருவர் கீதாசாஸ்திரத்தை இராப்பகலாகச் சிவ வண்படனஞ் செய்கின்றார்களோ அவர்கள் மாநுடரல்லர், தேவர் களோ, இந்நிற் சந்தேகமே யில்லை. எ - று. (க)

கௌ. ஸீதாஜி ராஜேந்ரஸம்ஸொஜி க்ரண்ப்ராஹதஜிக்ரஹதா|
 ஸ்ரீராமபதிக்ரஹதா ஸீதாஜி ராயெப்ரதிஷ்ணிக்ரஹதா||

(இ - ள்.) ஸ்ரீபகவான் அருச்சுனனைக் கீதையின் ஞானத்தால் சொருபஞான முள்ளவனாகச் செய்து கீதையினது ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தில் பதினென்பதமான யாதொரு விஷ்ணுவுண்டோ அவரது ஸ்தானமான பாம்பதத்தைத் தாபித்தனர். எ - று. (ஃ0)

கக. லோகநாதாநம்பரவாசுதேவ ஸமுணவாயதிமருணம்
 லொபாநாஷாநாசெவெவம் வரஸ்வஹாயிமதுதி||

(இ-ள்.) வாராய் அருச்சுனா, மோகஷ ஸ்தானமானது சகுணமும் நிர்க்குணமுமாகும், நான் சொல்லியபடி இந்தப் பதினெட்டுக் கிரமங்களால் பரப்பிரமத்தை அடைகிறாணென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் அருளிச்செய்தனர். எ - று. (கக)

கஉ. திருநிறைபாடி நம்புண்டலா ஐயவாநாழிநெழிநெ
 ஸாதுசுழி தாண்டலிவாநா ஸாஸாநாநெழிவாநா ||

(இ-ள்.) புருடர்களுக்குத் தினந்தோறும் ஜல ஸ்நானமானது தேகத்தின் அழுக்கைப்போக்கக் காரணமா யிருக்கிறது. ஒருகால் கீதா சாஸ்திரமாகிற ஜல ஸ்நானமானது ஜனனமரண ரூபமான சம் சாரமலத்தை நாசஞ் செய்கிறதா யிருக்கிறது. எ - று. (கஉ)

கரு. ஸீதாஸாஸு ஸுஜாதாதி ஸந்தநெநுவவாந்தா|
 வாஸாநுஸுதாந்தாநெநுவஸுஜாதலாவதா||

கசு. ஸனவதோநுஷெனொகெ வுருஷொவிவ ராஹக:
யஸாசுமீதாந்தஜாநாதி நாயஸிஸுசுவனொஜத:
நி

(இ-ள்.) கீதா சாஸ்திரத்தைப் படித்தலும் படிப்பித்தலு மறி யாதவனும், பிறரிடத்தினின்றும் அதின் ஞானத்தைக் கேளாதவனும்,

அதில் விசுவாச மில்லாதவனுமான புருடாத்மனே, இந்த மாதுட
லோகத்திற்குப் பிறந்த ஊர்ப்பன்றியாம். எவன் கீதையை அறியவில்லை
யோ அவனைப் பார்க்கிலும் வேறான அத்மனே யில்லை. எ-று. (காட-கசு)

கரு. யிங் தவ்யோநாநுஷெஹம் யிதாநாயிநாநுதாபி

ஸ்ரீதாசமூர்த்தவிஜாநாதி நாயகி ஸ்ரீபெரொஜதா||

(இ-ள்.) எவன் கீதையி னருத்தத்தை அறியவில்லையோ அவனு டைய மாறுபாட்டேதத்தை நிந்திக்கவேண்டும். அவனுடைய ஞானத் தையும் நற்கூலத் தன்மையையும் நிந்திக்கவேண்டும். அவனைப்பார்க்கி லும் வேறான அதமனே இல்லை. எ - று. (௧௫)

க.சா. யிஃ ஸுஹாஹுபாஸரஹம்ஸீஹம் நிஹவம்ஸைஹம் குஹாஸ்யஹிம்

மீதாஸாரணம் நமோ நாதி நாயகேஷுவரோஜதயா ||

(இ-ள்.) கீதாசாஸ்திர மறியாதவனுடைய நல்ல அழகையும் நட
ததையையும், வீடு, ஆச்சிரமம், மஹத்துவம் ஆகிய விவைகளையும் நிந்
திக்கவேண்டும். எ - று. (௧௬)

கள. யிஃ ப்ரமஹுயெபு திஷ்டாணு பெஞ்ஜாஸாநாபிஹாதுதாஃ
 தீதாஸாஸெ ராதிதபாஸி தசுஸவபுஃ திஷ்ட. அஞ்ஜம-நஃ ||

ஸ்ரீ தாராஸை ராஜிக்ஷி தசஸ்வதம். இம்ம-
 கம்

(இ - ள்) எனனுக்குக் கீதையில் பிரீதியில்லையோ அவனுடைய புத்தி சாமர்த்தியமும் யஜுசும் பூசையும் மஹாத்மாவா யிருத்தலும் மானமும் ஆகிய சகலமும் பிரயோசன மற்றவையென்று சொல்லு வர் பெரிபேரார்கள். எ - று. (௧௭)

க.அ. யிஸ் தஸ்யுஜ ரதரூபாரா வு தன்மெஷ்ட ரகதபொயரஸு
 ஸீ தாசயுக்ஷபந்தந்தாஸி தாபலிஷ்டக்ஷபொரஜதஸி

தீதாசுலக்ஷுந்தாநாஸி நாயகிஸுக்ஷுந்தாநாஸி ||

(இ - ள்.) கீதையினுடைய அந்தத்ததைப் படியாதவனுடைய ஞானம் ஆசாரம் விரதம் சேஷ்டை தபசு யஜ்ஞ இவை பிரயோசன மல்லாதவை, அந்தப் புருடனுக்கு வேறான அதமனே இல்லை. எ-று.)

கரு. மீதாந்தம்நயங்கு நாடு திரிபுரம்மலம்மலம் கரு

தொண்டியாட்களா வறிதும் வெடிவெடிா அமழறித் தழு ||

(இ-ள்.) கீதையினால் சொல்லப்பட்டாது யாதொரு ஆருகத முதலான மோஹசாஸ்திர ஞானமுண்டோ அதை ஆசரமென்று பெயரு

டையதாக அறியும் தருமமில்லாததாயும், வேத வேதாந்தங்களால் நிந்திக்கப்பட்டதாயு முள்ள காவியமுதலானவைகளா லுண்டாகும் ஞானங் கொஞ்சங்கூடப் பயன்படாது. எ - று. (கக)

உ௦. யஸாஹுஸ்யீதா ஸவஜ்நபு யொஜிகா|
ஸவஸாஸு யீதா தஸாஸுமீதாவிஸிஷ்ய தெ||

(இ-ள்.) கீதையானது தரும ரூபமானதாலும், உலகத்திலிருக் கிற ஞானமனைத்தையும், பிரயோசனத்தோடு கூடும்படி செய்கிறதா லும், சகல சாஸ்திர உருவமானதாலும், மிகவும் ஸ்துதி செய்யப்படு கின்றது. எ - று. (உ௦)

உக. யொயீதெஸததம்மீதாஃ ஐவாராத்ருளயஸாஸுதஃ|
ஸபநுமஹ நுவஹிஷநு ஸாஸுதஃஸோக்ஷஸாஸுயாசு||

(இ-ள்.) இராப்பகலாக வெப்பொழுதும் அருத்தத்துடன் படுத் துக்கொண்டவனாயும் நடக்கிறவனாயும் பேசுகிறவனாயும் நிற்கிறவனாயு மிருந்துகொண்டு கீதையையே அத்தியயனஞ்செய்கிற புண்ணியசாலி அழிவில்லாத மோக்ஷத்தை யடைவன். எ - று. (உ௧)

உஉ. ஸாஹுராஸிஸிவாமெதா டேவாமாஸெஸிவாயெ|
தீஸுஷுநஷ்யாஃஸஹெஷ்யுஸு வெகூணயாதிதிஸிதஸு||

(இ - ள்.) சாளக்கிராமத்தின் முன்னேயிருந்தும் தேவாலயம், சிவாலயம், புண்ணியதீர்த்தம், நதி, இப்படிப்பட்ட தானங்களி லிருந் துங் கீதையைப் பாராயணஞ்செய்பவன் வைகுண்டலோகத்தை யடை கிறான் இதுநிச்சயம். எ - று. (உஉ)

உ௩. டேவகீதநுநுஷ்யெஷா மீதாவாஹததஷ்யதி|
யஸாதவெஹெஷ்யாஹெஸு யஜுதீஸுஷுதாஐலி||

(இ - ள்.) ஸ்ரீதேவகியென்கிற பாக்கியவதியின் புத்திரனான கிரு ஷ்ணபகவான் கீதாபாடத்தினால் எப்படி சந்தோஷ மடைகிறாரோ, அப்படி, நான்குவேதம் கோதானமுதலிய தானம், யாகம், கெங்காதி தீர்த்தஸ்நானம் கிருச்சிரமுதலான விரதம் இவைமுதலானவைகளாற் சந்தோஷப்பட்டமாட்டார். எ - று. (உ௩)

உ௪. மீதாயீதாஹயெநாவி ஹதீஹாவெநவெதஸா|
தெநவெஷாஸுஸாஸு ராணி வுராணாதிஹஸவஸு||

(இ - ள்.) எவனுலே பக்தியுள்ளமனதுடன், கீதைபாராயணஞ் செய்யப்பட்டதோ அவனுல் வேதம், சாஸ்திரம், புராணம், இவைகள் அத்தியயனஞ் செய்யப்பட்டதற்குச் சமானங்களாம். எ - று. (உச)

உரு. யொயிஸூதெவிஃபீஃ ஸிஷ்டாஹே ஸுகஸஹாஸஹ
யஜெ ஹிஷ்டஹ தூஹே ஸந்தூதிபாரஹதி॥

(இ-ள்.) யோகிகளின் வாசஸ்தானத்திலும், விந்தியேஸ்வரி முதலான சித்தபீடத்திலும், போக்யர்களின் முன்பாகவும், பெரியோர்களுடைய சபைகளிலும், யாகத்திலும், விஷ்ணுபக்தன் முன்பாகவும் கீதையைப் படிக்கிறவன் பாகதியடையாநிற்பன். எ - று. (உரு)

உசு. தீதாபாஹஸுரவணம் யுகஸொதிஃதெஹிதெ
சுதவொவாஜிஸெயாஜ்யாஃ சுதாஸெஹஸுகிணாஃ॥

(இ-ள்.) எவன் தினந்தோறும் கீதையினுடையபாடம், சிரவணம் இவைகளைச் செய்கிறானோ அவனுல் அசுவமேதமுதலான யாகங்கள் தவிர்த்து சுகிதமாகச் செய்யப்பட்டனவாம். எ - று. (உசு)

உஎ. யஸுரெனாதிஹதாஸுஃ கீதயெஹஸ்யஹஸாநு
ஸுராவெஹ ஸாஸுஃஹெ ஸஹ யாதிபாஹஸஃ॥

(இ-ள்.) எவன் கீதையினுடைய அர்த்தத்தைக் கேட்கிறானோ அல்லது சொல்லுகிறானோ, பிறர்க்குக் கேட்கும்படி செய்கிறானோ, அவன் அடையவேண்டியவை யெல்லாவற்றிலும் சிறந்ததான பரமபதவியை அடையாநிற்பன். எ - று. (உஎ)

உஅ. தீதாயாஃஹஸுகந்தித்யு யொஹ்யதெஹஸாஹா
வியிதாஹ கிஹாவெஹ தஸ்ய ஹஸுஹஸுஹஸு॥

(இ - ள்.) எவன் கீதாபுஸ்தகத்தை ஆதரவோடும் பக்தியோடும் விதியோடும், நித்தியம் பூஜைசெய்கிறானோ, அவனுடைய புண்ணிய பலத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளும். எ - று. (உஅ)

உசு. ஸகஸாஹொவஃராஹெஹ டிதாயஜெ ஹவெஸுகிஹ
ஸுதாமிஸவஃ தீஸுஃராதி டாநாதிஸஹஸஹுத்யவி॥

(இ-ள்.) அவனுல் வேள்வியில் தானியபூரணமான சுகல பூமியும், விரதங்களும், தீர்த்தங்களு மின்ன மனேகமான தானமுஞ் செய்யப் பட்டனவாம். எ - று. (உசு)

௩௦. ஹிதபுருஷஸாஹாஜ்யா ஹிதபுருஷஸாநிவெ
சுஹிவாரொசுஹவந்தஃவொ வொணாவிக்ருதநுயசு||

(இ - ள்.) அவனிடத்தில் பூதம், பிளோதம், பிசாசமுதலானவை
களும் சத்துருவால் செய்யப்பட்ட ஏவன்முதலான துஷ்டமந்திர
பிரயோகத்தா லேற்பட்டதுக்கமும் பிரவேசிக்கமாட்டாவாம். எ-று()

௩௧. நொவஸவஃநிததெருவ யதூதீதாஹந்தஃ
தாவதூயொசுஹவாவீவா நெவவ்யூயிஹயாதயா||

(இ - ள்.) எந்தக்கிரகத்தில் கீதையின்பூசை நடக்கிறதோ, அந்த
வீட்டில் அத்தியான்மீகமுதலான முத்தாபங்களாலுண்டான பீடை
யும் ரோகபயமும் பிரவேசியாவாம். எ - று. (௩௧)

௩௨. நஸாபந்தெவவாவனு ஹந்திதஃவகிநுத
நெஹொயஷ் நெதெவெ நவாயநெஹாஹத||

(இ-ள்.) அவனை சாபம், பாவம், கெட்டநாகம், காமாதி, அரிஷ்ட
டவர்க்கம் அல்லது, ஞானேந்திரியம்-நு, மனம்-க, ஆக ஆறுபகைகளும்
கெடுதிசெய்யா. எ - று. (௩௨)

௩௩. ஹவசுபாஸொநெ ஹகிரவ்யுஹிவாரிணி
ஜாயதெஸததந்ததூ யதூதீதாஹந்தஃ

(இ - ள்.) கீதையைச் சிலாகிக்குமிடத்தில், ஸ்ரீபகவானாகிய பா
மேசுவரனிடத்தில் வியபிசாரமில்லாத பக்தியுண்டாகும். எ-று.(௩௩)

௩௪. பூராஸுஹஃஜொநொவி தீதாஹ்யொஸெஸஹாதஃ
ஸஃ தஸ ஸஃவொகெ சுஃணாநொவஸஃதெ||

(இ-ள்.) கீதையினது அப்பியாசத்திலேயே, எப்பொழுதும் பிரிய
முள்ளவன் பிராரத்தத்தை அனுபவித்தாலும், அவன்முத்தனுஞ் சகியு
மாம், உலகத்தில் கன்மத்தால் பந்திக்கப்படான். எ - று. (௩௪)

௩௫. ஶஹாவாவாஹிவாவாதி தீதாஹ்யொகொதிஹெசு
நகிநிசுஸுபூதெதெஸு நஸிநீஹஃஹவா||

(இ - ள்.) கீதாபாராயணஞ் செய்பவன் பிரமஹத்தி முதலான
கொடிய பாவங்களைச் செய்வனாயினும், அந்தப் பாவங்களினால் தாம
னையிலையைச் சலமானது பற்றாததுபோலக் கொஞ்சமாகிலும் பரிக்கப்
படான். எ - று. (௩௫)

எப்போதும் செடமுள்ளவன்; நல்லகிரியையுடையவன்; அவனே டன்
டிதனும், எ - று. (சக)

சஉ. டுஸுநீயஸயதவாநு ஸயொதீஜ ரதவாதவி|
ஸ ஸணவயாஜிகொய்யாநீ ஸவஃவெஹாஸுஃடிஸுஃ||

(இ - ள்.) அவனே லோகங்களால் தரிசிக்கத்தகுந்தவன்; அவ
னே தனவான்; அவனே யோகி; அவனே ஞானி; அவனே யாகஞ்செய்
தவன்; அவனே தியானமுடையவன்; அவனே சகலவேதார்த்தமுபநி
ந்தவன். எ - று. (சஉ)

சக. தீதாயாஃஹுஸுஃயதந நித்யஃவாஃஸுஃவதததெ|
ததநுஸவஃராணிதீஸுஃராநி ஸ யாமாஜீநிஹிதவெ||

(இ - ள்.) எவ்விடத்தில் கீதாபுஸ்தகம் நித்தியம் பாடத்தில்
பிரவர்த்திக்கிறதோ அவ்விடத்தில் பூமியிலிருக்கிற பிறையாகைமுத
லான சகலமான தீர்த்தங்களும் இருக்கின்றன. எ - று. (சக)

சச. நிவஸாநிஸாஹாமெஹே நெஹநெஸஸநெஹஹி|
ஸவெஃநெவாஸுஃஜீஷயொ யொநிதஃஸஃததாஸுயெ||

சரு. மொவாஸுஸாஸுஃஷோவி தாநாடிஸுஃஸவாஸுஃநெஃ||
ஸஹாயொஜாயதெஸீஸுஃ யதநுதீதாஸுஃவதததெ||

(இ-ள்.) எந்தவிடத்தில் கீதாபாடம் நடக்கிறதோ, அந்தவிடத்
திலும், அவனுடைய தேகத்திலும் சகலதேவதைகளும் இருஷிகளும்,
யோகிகளும், சர்ப்பராஜாக்களும், எப்பொழுதும் வாசஞ் செய்கிறார்
கள், ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானே! நாரதர், தருவர், மற்றும் தமது கூட்ட
த்தாருடனே அந்தக் கீதாபாடஞ் செய்கிற புருடனுக்குச் சீக்கிரஞ்
சகாயமாகிறார். எ - று. (சச-சரு)

சக. யதநுதீதாவிஸாஸுஃ ஸஃதஃஸாஃதததா|
ததநுஹாநிஸிதஃஸாஸுஃ நிவஸாநிஸநெஹஹி||

(இ - ள்.) ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் அருச்சுனைப்பார்த்து வாதாப்
பார்த்தா! எவ்விடத்தில் கீதையினுடைய விசாரமும் படித்தலும்
படிப்பித்தலும் நடக்கிறதோ அந்தவிடத்தில் எப்போதும் நான்வாசஞ்
செய்கிறேன், இதுநிச்சயமென்று சொன்னார். எ - று. (சக)

௪௭. மீதாஜெஹு ஐயம்பாசுஷு மீதாஜெஸாராஜம் ஈஜம்
மீதாஜெ ராஜத்யுமூயம் மீதாஜெ ராஜக்ஷயமூ||

(இ-ள்.) வாராய் அருச்சுனா! கீதையே யெனக்கு இருதயம், என
க்கு உத்தமமான பலமும் கீதையே, சிலாக்நியமான வென்னுடைய
ஞானமும் கீதையே, அழிவற்ற வெனது ஞானமும் கீதையே. எ-று.)

௪௮. மீதாஜெமொர் தஜெஸாதம் மீதாஜெபாஜம் ஹுஹம்
மீதாஜ ராஜஸாராஜித்யு மீரொகீம்பாபாயாஜுஹமூ||

(இ-ள்.) கீதையே யெனக்கு உத்தமமான இடம், அதனே உத்தம
மானவீதி, நான் கீதையின் ஞானத்தை யடைந்து இம்முன்று லோகங்
களையும் பரிபாலனஞ்செய்கிறேன். எ-று. (௪௮)

௪௯. மீதாஜெபாஜாவிஷ்யா ஸுஹரூபாதஸஸ்யபடி
கஸுபா துராக்ஷராநித்யா ஸநிவாஜாபுஷாநிகா||

(இ-ள்.) கீதையே யெனது உத்தமமான வித்தை, கீதையே பிரம
நுபம், இதில் சந்தேகமில்லை; பிரமநுபையானவாக்கும் கீதையே நாச
மில்லாததும், நித்தியமானதும், வாக்குக்கெட்டாத பதமுடையதும்,
கீதையே. எ-று. (௪௯)

௫௦. மீதாநாஜாநிவக்ஷ்யாநி மஹுராநிபூணம்பாணவ
கீதாநாஸுஸவாபாபாநி விநாயாபாநி தசுக்ஷணாஸு||

(இ-ள்.) வாராய் பாண்டவனே! கீதையினுடைய இரகசியமான
நாமங்களைச் சொல்லுகிறேன் கேள், அவைகளைச் சொன்னால் சகல
பாவங்களும் உடனே நசித்துப்போம், எ - று. (௫௦)

௫௧. மீதாமஹாஹாயதீர வீதாஸத்யாஸாஸதீ
ஸுஹவிஷ்யாஸுஹவதீ திரஸப்யாஜம் சுமெஹிதீ||

௫௨. கஸுபா துராநிஷாநாநா ஹவஸீஹவநாஸிநீ
வெடிசுயீபாராநஜா தகூராசுஷுஜாநஜெநீ||

௫௩. ஜதெத்யுதாநிஜபதித்யம் தரொநிபூரொநாநஸு
ஜாநஸிஜிவஹஹிஸம் தயாஜெபாஜம்பெடி||

கீதைநாமம்-௧௮.

(இ-ள்.) “கீதா-க, கங்கா-உ, காயத்திரி-ந, வீதா-ச, சத்தியா-டு, சரஸ்வதி-சு, பிரமவித்தியா-எ, பிரமவல்லி-அ, திரிசந்தியா-க, முத்த கேஹினி-க௦, அர்த்தமாத்திரா-கக, சிதாநந்தா-கஉ, பவக்னி-கந, பய நாசினி-கச, வேதத்திரயி-கடு, பரா-கசு, அனந்தா-கஎ, தத்துவார்த்தஞ்ஞானமஞ்சரி-கஅ” என்னும், இவைகளை அசைவற்ற மனமுள்ள மநுஷன் செபஞ்செய்தால் சீக்கிரம் ஞானசித்தியை யடைவன், முடிவில் மோட்சமுமடையா நிற்பன். எ-று. (௫௧-௫௨-௫௩)

௫௪. வாஸேஷஸ்யஸ்வஸிணேஃ தஷ்டபாஸிஸ்யஸு
தஷாமொஷாநஸ்யஸுணுஃ ஹதெநாத்ரஸ்யஸு||

(இ - ள்.) முழுவதும் படிக்கமுடியாதவன் பாதியாவது படிக்க வேண்டும். அப்பொழுது ஒரு கோதானஞ் செய்த புண்ணியத்தை அடைகிறான் இதிற சமுசயமில்லை. எ - று. (௫௪)

௫௫. ஷஸ்யஸ்யஸிணேஃ தஷ்டபாஸிஸ்யஸு
தஷாமொஷாநஸ்யஸுணுஃ ஹதெநாத்ரஸ்யஸு||

(இ - ள்.) மூன்றிலொருபங்கு படித்தால் சோமயாகஞ் செய்த பலத்தை யடைவன் ; ஆறில் ஒருபங்குபடித்தால் கங்காஸ்தானபலத் தை யடைவன். எ-று. (௫௫)

௫௬. தயாஜ்யாயசயந்தித்யுஃ பஸிணேஃ தஷ்டபாஸிஸ்யஸு
தஷாமொஷாநஸ்யஸுணுஃ ஹதெநாத்ரஸ்யஸு||

(இ-ள்.) நித்தியமும் இரண்டத்தியாயம் நியமமாகப் பாராயணஞ் செய்கிறவன் இந்திரலோகத்தை யடைந்து ஒரு கற்பகாலம் வசிப்பன் இதுநிச்சயம். எ - று. (௫௬)

௫௭. ஷஸ்யஸ்யஸிணேஃ தஷ்டபாஸிஸ்யஸு
தஷாமொஷாநஸ்யஸுணுஃ ஹதெநாத்ரஸ்யஸு||

(இ-ள்.) பக்தியுடனே ஓரத்தியாயம் நித்தியம் படித்தவன் உருத் திரலோகத்தை அடைந்து சிவகணமாகி நெடுநாள் வசிப்பன். எ-று. (௫௭)

௫௮. தயாஜ்யாயசயந்தித்யுஃ பஸிணேஃ தஷ்டபாஸிஸ்யஸு
தஷாமொஷாநஸ்யஸுணுஃ ஹதெநாத்ரஸ்யஸு||

(இ-ள்.) ஓரத்தியாயத்தின் பாதிபையாவது நாலில் ஓர்பாகத்தை யாவது நித்தியம் படிக்கிறவன் சூரியலோகத்தில் தூதுமனுவந்தர கற்பம் வசிப்பன். எ - று. (௫அ)

௫க. மீதாயாஸ்ரோகஸுஸகம் ஸபவணவத-ஷயம்
பிரகஜிகெகஸிஜி-வாஸ்ரோகாதாணவதெதாஸி
வாஸுஸ்ரோகஸிவாஸ்ரோகி வஷ-ராணாயி-தாய-தஸு||

(இ - ள்.) கீதையினது பத்துசுலோகத்தை யாவது, அல்லது, எ-டு-ச-ந-உ-க-உ-இவைகளை யாவது படிப்பவன் பத்துக்கோடி வருஷம் சந்திரலோகத்திலே வாசஞ் செய்வான். எ - று. (௫க)

கூ௦. மீதாஸு-கெகசாஸ்ரோகஸிஜி-யஸெவவா
வாஸுஸ்ரோகஸிஜி-தாஸெவவாஸ்ரோகஸிஜி-யஸெவவா||

(இ - ள்.) ஒருகாலத்திலாவது கீதையின் அர்த்தத்துடன் ஒரு சுலோகத்தை யாவது ஓரத்தியாயத்தையாவது நினைத்துக்கொண்டே தேசத்தை விட்டவன் பரமபதமாகிய மோக்ஷமடைவன். எ-று. (கூ௦)

கூக. மீதாஸு-கெகசாஸ்ரோகஸிஜி-யஸெவவா
வாஸுஸ்ரோகஸிஜி-தாஸெவவாஸ்ரோகஸிஜி-யஸெவவா||

(இ - ள்.) மரணகாலத்தில் கீதையினது அர்த்தத்தை யாவது பாராயண சத்தத்தையாவது கேட்கிற மகாபாவியும் மோக்ஷமடை வன். எ-று. (கூக)

கூஉ. மீதாஸு-கெகசாஸ்ரோகஸிஜி-யஸெவவா
வாஸுஸ்ரோகஸிஜி-தாஸெவவாஸ்ரோகஸிஜி-யஸெவவா||

(இ-ள்.) கீதாபுஸ்தகத்தைக் கையில்வைத்துக்கொண் டிருந்தபடி யே மரணமடையும் புருஷன் வைகுண்டத்தை யடைந்து விஷ்ணு வோடுகூடவிருந்து சந்தேதாஷ மடையாரித்பன். எ-று. (கூஉ)

கூங். மீதாஸு-கெகசாஸ்ரோகஸிஜி-யஸெவவா
வாஸுஸ்ரோகஸிஜி-தாஸெவவாஸ்ரோகஸிஜி-யஸெவவா||

(இ - ள்.) கீதையினுடைய ஓரத்தியாயத்துடன் மரணமடைந் தவன் மறுபடி மறுபடி அப்பியாசத்தால் மறு படி மீனாதலில்லாத முத்தியை அடையாரித்பன். எ - று. (கூங்)

(இ - ள்.) பசுவின் வாலுடன் கீதாபுத்தகத்தையும் பிடித்துக் கொண்டு நல்ல பிராமணனிடத்தில் கோதானஞ் செய்கிறவன் ஒரு தார்த்தனாகிறான். எ - று.

எ௦. பௌக்யஹேஸ்யம் து தீதாபாஸு ஐரோகஸ்ய|
த டிசுபாவிபுராயவிஜ்ஞெ ஜாயதெ தபுதஹ்வெ||

(இ - ள்.) சுத்தமான மனத்துட னிருக்கின்றமனுடன் தங்கத்துடன் கீதாபுத்தகத்தை வித்துவானாயிருக்கிற பிராமணனுக்குக் கொடுத்தா லவன்மறுபடி பிறவான். எ - று. (எ௦)

எ௧. சாதபௌக்யாதண தீதாபாஸு ஐரோதியஸ்ய|
ஸயாதிஸுஹஸாதம் பௌதராஸு திவஜிதஸ்ய||

(இ-ள்.) கீதையினுடைய தூறுபுத்தகத்தைத் தானஞ்செய்தவன் மறுபடி மீளுதலில்லாத பிரமலோகத்தை யடையாநிற்பன். எ-று. ()

எ௨. தீதாஜாதபு ஹாவெத ஸபகஸு ரவயீஸரோ|
விஷ்ணுமொகஸிவாஸொதி விஷ்ணுதாஸஹஜோகதெ||
ண த ண

(இ - ள்.) கீதையின் தானப்பிரபாவத்தால் ஏழுகற்ப பரியந்தம் விஷ்ணு லோகத்தை யடைந்து விஷ்ணுவோடுகூடச் சுகித்திருப்பான். எ - று. (எ௨)

எ௩. ஸஜீக்ஸுபௌக்யாதண தீதாஸுபௌக்யாதபயெசு|
தஸெஸுபௌதொஸி ஹவாநு டிசுபாவிஜ்ஞெஸிதஸ்ய||

(இ - ள்.) கீதையினுடைய அர்த்தத்தை நன்றாய்க்கேட்டு புத்தகத்தை எவன் தானஞ்செய்கிறானோ, அவனுக்கு பிரியதனை, நான் அவன் மனதால் நினைத்ததைக் கொடுக்கிறேனென்று ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவான் சொன்னார். எ - று. (எ௩)

எ௪. ஜெஹ்ரோகஸுஜோஸ்யி து ஹாதஹ்வெஸுஷ்ணஹாத|
தஸுஸுணொதிபந்தெவ தீதாஸிஜுதாவிபினீஸ்ய||

எ௫. ஹஸாஸுதாஸு ரஜிதஸுபௌக்யாதபயெசு ஹவாஸுஜோகதெ|
வீக்யாதாஸுதாஸுதொகெ ஹவாரொகஸுஹ்வெஸு||
வ

(இ - ள்.) மாறுடதேகத்தை யடைந்த பிராமணுதி நான்கு வருணத்திலும் பிறந்தவன் அமிர்தருபியான கீதையைச் சிரவணம் படனஞ் செய்யாவிட்டால், கையிலிருக்கிற அமிர்தத்தைவிட்டுப் பிரயாசத்தால் விஷத்தைப் புசிக்கிறவனுக்குச் சமாமாவன், உலகத்தில் கீதையாகிற அமிர்தத்தைப் பானஞ்செய்தவன் மோக்ஷமடைந்து சுகியாவன். எ - று. (எ௪-எ௫)

எஃ. நஸௌஸாராஜஃவாஸௌத தீதாஜாநஸுயௌதௌ
ஸௌபுரஸுபுரதஸௌதௌ மதாஸௌஸுபுரதௌஹௌ||

(இ - ள்.) ஜநநமாண ரூபமானகோர சம்சாரதுக்கத்தால் மீடிக்
கப்பட்டுக் கீதாஞானத்தைக் கேட்டவர்கள், அமிர்தமாகி விஷ்ணு
லோகத்தை யடைவார்கள். எ - று. (எஃ)

எஃ. தீதாஜாஸுபுரதஸுபுரதௌ ஹௌஸுபுரதௌநகாஜயௌ
நிபுரதௌதௌஸுபுரதௌமதாஸுபுரதௌஹௌ||

(இ-ள்.) ஜனகன்முதலிய வெகுராசாக்கள் கீதையை அவஸம்பித்
துக்கொண்டு உலகத்தில் போக்கடிக்கப்பட்ட பாவமுள்ளவர்களாகப்
பரமபதத்தை யடைந்தார்கள். எ - று. (எஃ)

எஅ. தீதாஸுபுரதஸுபுரதௌ ஜதௌஷுபுரதௌஸுபுரதௌ
ஜதௌஷுபுரதௌஸுபுரதௌ ஸுபுரதௌஸுபுரதௌஸுபுரதௌ||

(இ-ள்.) கீதாவிஷயத்தில் உயர்ந்தவன் தாழ்ந்தவனென்று விசே
டமில்லை; ஞானமானது எங்கும் பூரணமாயிருக்கிறதால் பிரமரூபியா
ன கீதையும் எங்குஞ் சமமாயிருக்கும். எ - று. (எஅ)

எஃ. யௌஸுபுரதஸுபுரதௌ தீதாஜா நிபுரதௌஸுபுரதௌ
ஸுபுரதௌதௌநகாஸுபுரதௌ யௌஸுபுரதௌஸுபுரதௌ||

(இ - ள்.) கீதையில் அருளையுள்ளவன், நிந்தைசெய்கிறவன்,
இவர்கள் பிரளயகாலம் வரையில் கோரமான நரகத்திருப்பார்கள்.
எ - று. (எஃ)

அ௦. சுஹுஸுபுரதௌதௌ தீதாஸுபுரதௌஸுபுரதௌ
ஸுபுரதௌதௌஸுபுரதௌ யௌஸுபுரதௌஸுபுரதௌ||

(இ-ள்.) அகங்காரத்தால் தீதார்த்தத்தை வெகுமதியாதமூடன்
கும்பி பாகமென்கிற நரகத்திற் கற்பகாலம் வரையில் போடப்பட்டப்
பாகம்பண்ணப் படுவன். எ - று. (அ௦)

அக. தீதாஸுபுரதௌஸுபுரதௌ தௌஸுபுரதௌஸுபுரதௌ
ஸுபுரதௌதௌஸுபுரதௌ தௌஸுபுரதௌஸுபுரதௌ||

(இ - ள்.) சமீபத்தில் சொல்லப்படுகிற கீதையின் அர்த்தத்தை
ஆதரவுடன் கேளாதவன் நாய்பன்றிமுதலிய வனேகயோனிகளிற் பிற
ப்பன். எ - று. (அக)

அ.உ. அளபுச்சுக்காவழி தாயாடி உபநிஷதப்படி சிவநயெச்சி
ந.த.வழி வுரையுரைக்கினிசு உபநிஷதப்படி சிவநயெச்சி

அங். மய்ய மகாபெருவழி அமையக் கொடுத்தபொயோதாராதி
பெருவழிபெயர்ச்சிமெல்லென்பதெ பெயோதாராதி வ்யயாப்யாதி

அஃ, நீதான்முயக்காவிரிநிலையுண்டாப்பொருள் வெள்ளை நல
மிவெறியெழுந்தபெண்ணை யுதித்தெய்வமார்தாமது||

அரு. வா. அகஸ்டுமெசுத தி. ரு. பூவுவனா சதுரபடமொழி
கடுநாபட்டாவிடெய்யுதி தி. ரு. தி-பல்தி தாமதமவாதி.தி||

அக. பாஹாது வெதகதிதாயாது ஆஹெபு காலஸதாததப
நீதாதெதபபெதயஹு யகெஸா ஆஹெபுபாயாது

அ. தீ. தாயாழ்வார் சாத்தாழ்வார் கையாழ்வார்
புயலாழ்வார் கையாழ்வார்

அஅ. னதநாஹாத்யஸ்யஸு து தீதாவாங்கரோதியஃ।

ஸ்ரீபாயஸ்யஸுணொத்யவ ஹுமஹாமதிஜாபுயாஸு॥

(இ-ள்.) இந்த மான்மியத்துடன் கீதையைப் பாராயணஞ் செய்கிறவன் அல்லது விசுவாசத்துடன் கேட்கிறவன், இவர்கள், ஒருவராலும் அடையக்கூடாத நல்லகதியைத்தானே அடைவார்கள். எ-று. ()

அக. ஸ்ரீஸகாபரிகாமிதாநு ஜாஹாத்யஸ்யஸுணொதிவெ

தவ்யுபுணுமமஹொகெ ஹவெகிஜநஸெஷித்யு॥

(இ - ள்.) கீதையைப்படித்து அர்த்தமுங் குருமுகமாகக் கேட்டு உடனே மான்மியத்தைக் கேட்கிறவன் உலகத்திலே மனதினாலிச்சித்த புண்ணியபலங்களை யடையாநிற்பன். எ - று. (அக)

ஷீதிஸ்ரீஜாஹவபுராணே

ஸுதஸௌதகஸுவாஜெ

ஸ்ரீகூஷ்பெராத்

ஸ்ரீஹவசுமீதாஜாஹாத்யு

ஸவபுணபு.

(இ-ள்.) இந்தப்பிரகாரம், ஸ்ரீவராஹ புராணத்தில், சூதருக்கும், செளனகருக்கும் நடந்த சம்வாதரூபமான, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுற் சொல்லப்பட்ட, ஸ்ரீபகவத்கீதையின் மான்மியம் முற்றுப்பெற்றது. எ - று. (க0)

ஸ்ரீகிஷ்ணவெஸக்யபயாஹவதவொகா

மீதாஜிநிஜிவிதாஜுவிவொகிபிகா

ஜாஹவஸஜகபுராணவஸாநிவெ

ஜகாஸரொமணஸஜாஸயியாஜிஹாஹு.

(இ - ள்.) ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுற் சொல்லப்பட்ட கீதா மகிமையையுடைய பதினெண்புராணங்களுள், ஒன்றாகிய வராக புராணத்தினது சுலோகா காரமாகிய முத்தாரத்தில், சிதம்பரம், ஸ்ரீ சிற்சபேசருடைய திருவருளை முன்னிட்டுக்கொண்டு, செய்யப்பட்ட இந்தத் தமிழராயானது, உலகத்தில் வசிக்கும் புத்தியுடைய புருஷர்களுக்குக் கயிற்றுக்கொப்பாக ஆகும். எ - று.

ஈசரகீதை, பிரமகீதை, இவ்விரண்டினுக் கும் மான்மியம் இவையேயாம். அவைகளின் விபரம். ஈசரகீதையில் “எந்தையாகிய பராசரன் சனகனு லிலங்கிடப் பெற்றானென், தந்தைபாலருந்தவஞ் செய்வான் மீகியுந் தானறிந்திடப்பெற்று, னந்தகோபனன் மனையினின் மதலையாய்நடித்த நாரணன்கூந்தி, மைந்தனாகிய பார்த்தனுக்கருளினால் வழங்கினன் மான்தேர்மேல்” என்றருளிச்செய்திருப்பதால், பகவத்கீதையின் மான்மியம், ஈசரகீதைக்குமாம். இதன்றி ஈசரகீதையிலும் அதன் மான்மியங்கூறியிருக்கின்றது. அஃது,

“மூவர்தே திறைசனற் குமாரன் முதன்

முனிவர் கட்டுமொழி கீதையிங்

கியாவ ரோதின ரிதன்பொருட்

டுணிவரியாவர் கேட்பவரி யாவர்தம்

பாவம் வேரொடு பறிந்து நல்ல

பரமப்பதம் பெறுவ ராகலான்

மேவு மன்பினொடு மோதமீனாத லில்வீடு

வேண்டினன் விரும்புவான்”

என்றருளிச்செய்திருப்பதாம், என்க.

இவ்விசரகீதையைப் பிரமகீதையிலும் எடுத்து வர்ணிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அது, “அன்பினு லெம்மாதி குருவாகு மிறைவனருள் கீதை, யின்பமே செய்திடலுலகுக் கியல்பா மெவ்வாறவ்வாதே, முன்பு பரமன் றிருவாக்கான் மொழிந்த கீதைப்பொருளான, பின்பிக்கு ரவனருள் கீதைபேரா வின்பம் பிறப்பிக்கும்” என்றருளியதாம்.

பிரமகீதைக்கு மான்மியம் அக்கீதையின் கண்ணே பிரமாவினால் “உலகியல்பாங் கீதைக்கு மூவந்தருளு மிறையென்று, லிலகியவைதிகக் கீதைக்கென் செயா னிறையதனா, னலமிசூத்த பொருள்வேண்டி னலமிசூ பத்தியினோடும், பலமிசூநற் கீதைகளே யெப்பொழுதும் பாடு

வான்” என்றருளி யிருப்பதுமன்றிப் பரசிவத்தின் றிரு வாக்காலும் “பரமமா மிந்தக்கீதை படிப்பவன் பாரின் மீதே, திருவினான் முகுந்தனொக்குந் தேசினு விரவியொ க்கு, மருவுமா மெனையேவந்து மாசிலா விஞ்சையாகு, முருவமா முமையுமென்று மவனுளத் துறையா நிற்கும், என்றருளிச்செய்திருக்கின்றது.

இந்தக் கீதைகண் மூன்றும் அத்வைதப்பிரதி பாத கங்களா யிருத்தலால் அத்வைதத்தில் அனாதரமுடைய சிலர் இக்கீதைகளை அருயையினுற் றாடிக்கின்றனர். அவ ர்கள் பிரமாவின் முகத்தினுற் பிரமகீதையின் கண்ணே தூடிக்கப்பட்ட டிருக்கின்றனர். என்னை “வேதநான் மிருதி புராண மத்துவித மெய்மையே விளம்பமெய்த் தர்க்கஞ், சாதியாநிற்கத் தத்துவஞானத் தவருமிப் பொருளையே சார, வாதியாஞ்சிவ னாராயணனா னிங்கிறைந்ததும பேத மாயிருக்க, வாதியா மொருவர்க் கிதையனாதரித் தன்மா யையினுடைய வல்லபமே”என்றிப்படி தூடிக்கப்பட்டிரு க்கின்றனரென்க.

அம்மான்மிய விசேஷம் யாவர்க்கும் புலப்படிவ் ஸ்ரீபகவானிடத்திலும் அப்பிரதி பாதகருபமான கீதை யாகிய கிரந்தத்தினிடத்திலும் அதிக சிரத்தாபத்தி உண் டாய் எளிதில் மோட்சமடைதற்கு ஏதுவாமென்னும் அபிப்பிராயத்தாற் சேர்த்து அச்சிடப்பட்டது.

பகவற்கீதாமான்மியம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

உ

கணபதி துணை.

ஸ்ரீகிருஷ்ணாயபரப்பிரமணேநம:

பதினெண்புராணங்களுள் ஒன்றாகிய
பத்மபுராணத்திலுள்ள
பகவத்கீதாமான்மியம்.

முதலாவது அத்தியாயகதை.

பத்மபுராணத்தில் இலட்சுமிக்கு மகாவிட்டுனு
சொன்னதைப் பரமேசுரன் பார்வதிக்குச்
சொல்லுகிறார்.

சுதன்மா வென்றொரு பிராமணன். அவன் சுதர்மம் விட்டுச்
சுராபானமுதற் சகல துர்க்கிரியையான அதர்மமேபண்ணித் தேக
நீங்கி யமலோகம்போய் அநேக நரகமனுபவித்து எருதாய்ப்பித்த
து முடவனிடத்தில் விலைப்பட்டு அவன் நிர்த்தனம்பண்ணப் பழக்கி
வைத்து பதினைந்துவருடங் காலக்ஷேபம்பண்ணி ஒருநாள் வித்தை
பண்ணுங்காலையில் எருது தவறி விழுந்து சீவன்போகாமல் அவ
துப்பட, வேடிக்கைபார்த்தபேரி ரங்கித் தாங்கள் பண்ணிய புண்ணி
யங்களிற் கொஞ்சங்கொடுக்க, அப்போதுதாசி யொருத்தி தன்னு
டைய புண்ணியத்தில் மிகவுங்கொடுத்தாள். அப்போது தேகநீங்கி
யெருது மேலுலகம்போகத் தாசி கொடுத்த புண்ணியத்தினாலே
யமன் இங்கே நீ நரகம் அனுபவிக்க வேண்டாமென்று சொல்ல
பின்பு பூலோகத்திலே பிராமணகுலத்திலே பூருவ க்ஞானத்து
டனே பிறந்து நைட்டிகமாகவிருந்து முன் மிக்க புண்ணியந்தந்த
தாசியை யடைந்து உன் புண்ணியத்தினாலே எருதாயிருந்த நான்
பிராமணனானேன். அது என்ன புண்ணியமென்று கேட்க, அவன்
தான் சுயமே சொல்லாது, அதன் விபரத்தைத் தான் வளர்த்த
கிளியைக்கேட்க அது, நான் புராணம்படித்த வித்தியா கெர்வத்தி
னாலே பெரியவாளைத்தாஷித்து கிளியாய்ப்பிறந்து பிராமணன்
வீட்டிலே வளர்ந்தேன். அங்கே கீதாமுதலத்தியாயம் படிப்பார்
கள். அதை நான் கேட்டு எனக்குப் பாடமாயிற்று. அச்சபாவத்
தோடு பிராமணன் வீட்டிலிருக்குஞ்சமையத்தில் ஒருவேடன் என்
னைத்திருடி உன் கையில் விற்றான். நீ யென்னை வாங்கிவைத்திருந்

தமையால் அந்தப்பாடம் நான்சொன்னேன். அப்புண்ணியந்தான் ஆகையால் இப்பொழுதுஞ் சொல்லுகிறேனென்று பாராயணஞ் செய்ய அதக்கேட்டுப் பிராமணனுந் தாசியுந் கிளியும் மோட்சத் தை அடைந்தார்கள்.

முதலாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

இரண்டாவது அத்தியாய கதை.

கோதாவரி தீரத்திலே தேவசன்மா வென்றொரு பிராமணன் கைட்டியன் கருமநிஷ்டன். அவனொருநாள் ஞானசந்நியாசிக்குப் பிட்சைபண்ணிவைத்து ஞானானுக்கிரகம் பண்ண வேண்டுமென்று கேட்க, அவர் தெற்கே நதிபாறையிலே மித்திராவந்தனென்று ஒரு இடையனிருக்கின்றான் அங்கே போவென்றுசொல்ல, அப்படியே பிராமணன்போய் இடையனைக்கேட்க, அவன் முன்னொரு பிராமணன் கைட்டிகளையிருக்கின்றவன் அவன் ஸ்திரீ சண்டாளனைச் சேர்ந்து ரோகியாய்த் தேகம் நீங்கி அநேக நாகமனுபவித்து பசா சாய்ப்பிறந்து பசி உபாதியினாலே ஒரு வேடன் மகா ரோகியாய்க் கிடக்கின்றவனைப் பிடுங்கித்தின்ன, அந்த உபாதியினாலே அவன் சாக அவன் பசாசத்துவம்போய் ஆடாயினான், அந்த ஆட்டை நான் மேய்த்துக்கொண்டிருந்தேன். அந்த வேடன் புலியாய்ப்பிறந்து இந்த ஆட்டை முன் வைரத்தினாலே துரத்த, ஆடு ஓட நானுங் கூடப்போனேன், ஒரு இடத்திலே ஆடு போய் நின்று புலியைப் பார்த்து என்னைப் புசிப்பாயாக வென்று சொல்ல, புலி பெனக்கு மனம் வரவில்லையென்று சொல்ல, பின் னிரண்டுமாய்க் சந்தேகப் பட்டு என்னைக்கேட்க, பின் அவை யிரண்டும் யானுமாகிய மூன்று பேருமாய் அவ்விடத்திலிருந்து யோசித்து எங்களுக்கெதிர்ப்பட்ட ஒரு குரங்கைக்கேட்க, அது, இது பிரமப்பிரதிஷ்டை லிங்கம் ஒரு பிராமணன் இதற்குப்பூசைபண்ணிக்கொண்டுவந்தான். அவன் வீட்டுக்கு அத்தியாய் ஒருபிராமணன் வந்தான். அந்த அத்தியைப்பூசைபண்ணிமோட்சம் வேண்டுமென்று கேட்க, அவன் கற்பாறையிற்கீதா இரண்டாம் அத்தியாயம்வரைந்து இதைப் பாராயணம்பண்ணுமோட்சம் வருமென்று சொல்லிப்போனான். அப்படியே யவன் பாராயணம்பண்ணி சஞ்சரித்த இடமெல்லாம் இப்படி வைரமில்லை, அந்

தப் பிராமணன் சின்மாத்திர சொரூப மாணனென்று குரங்கு சொல்ல, அதன்பின்னிடையன், நான் படித்தேன் அதனாலே இப் படியானேன் நீயும்போய்ப் பாராயணம் பண்ணென்று சொல்ல, அப்படியே பிராமணன் வந்து பாராயணம்பண்ணி மோட்சமடைந்தான்.

இரண்டாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

மூன்றாவது அத்தியாய கதை.

செனஸ்தானத்திலே கௌசிக குலத்திலே சேட்டனென்கிற பிராமணன் சுதர்மங்கள் விட்டு வியாபாரங்கள் பண்ணித் தாசுபர னாய்ச் சூது, மதுபானம், வேட்டை, இவைகளாலே தாரித்திரம் வந்து சோமயாசி யாகம்பண்ண லவத்திருந்த திரவியத்தை அப கரித்து பருவதராச்சியம்போய், கஸ்தூரி சவரிவியாபாரம் பண்ணி வரும்போது வழியிலே காட்டுக்குளத்தின் கரையில் மரத்தின் கீழே படுத்திருக்க, இராத்திரியில் வேடன்வந்து வெட்டிப்போட்டு சர்வமு மெடுத்துப்போய்விட்டான். அந்தப்பிராமணன் பசாசா யந்தமரத்திலே யிருந்து துக்கப்பட அவன் பின்னேயே பிதாவைத் தேடிவர கூடிவந்தவர்கள் இறந்துபோயினார் என்று சொல்ல துக் கப்பட்டு பிதாவுக்கு நல்ல கதி பண்ண வேண்டுமென்று காகிக்குப் புறப்பட்டுப் போகிறபோது அந்தக்குளத்தில் வந்து சந்தி பண்ணி மரத்தின்கீழே கீதாமூன்று மத்தியாயம் பாராயணம்பண்ண, அவ னுக்குப் பசாசத்துவம்போய்ச்சத்திக்கத், திவ்வியதேகமாய் விமா னம் வந்து ஏறிப்போகிறபோது என்னப்போல பாவியாயுள்ள வென்குலமெல்லாம் நரகத்திலே கிடக்கிறார்கள். பாராயணம்பண் ணித் தெத்தம்பண்ணி யெல்லாராயுங் கரையேற்றென்று சொல்ல நல்லதென்று விஷ்ணுவாலயத்தில் வந்திருந்து பாராயணம்பண்ணி தெத்தம்பண்ண நரகத்திலிருக்கிற பேர்கள் சொர்க்க லோகம் போக யமன் விஷ்ணு அருகே வந்து தரிசித்தான்.

மூன்றாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

நான்காவது அத்தியாய கதை.

கங்காதீரத்திலே காசியிலே விசுவேசுவரன் சந்நிதியிலே வரத
னென்கின்றபிராமணன் கீதா நாலாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்
ணிக்கொண்டிருக்கிறவன், அவன் ஒருநாள் சமீபத்திலிருக்கிற பிரப
லதரிசனார்த்தமாய்ப் போகிறபோது மத்தியான வெய்யிற்கிரமத்தி
னாலே வழியிலே பதவி விருட்சநிழலிலே ஒரு மரத்திலே தலையை
வைத்து ஒரு மரத்திலே உதைந்து படுத்துக்கொண்டு நாலாம் அத்
தியாயம் பாராயணம்பண்ணி யிளைப்பாறிப்போனான். ஐந்தாறு
தினத்திலே அம்மரம் இரண்டும் உலர்ந்துபோய் இரண்டு பிராம
ணஸ்திரீகளாய்ச் சோடாய்ப்பிறந்து வழிபாடாய் வளர்ந்து ஏழு
வயதாகிறபோது தூரத்திலேயிருந்து முன் நாலாமத்தியாயம் பா
ராயணம்பண்ணின யதீசுவர் வந்தார். அவருக்கு உபசாரத்துடனே
பிட்லசு பண்ணிவைத்து நாங்கள் இலந்தைமரங்கள் உம்முடைய
பிரசாதத்தினாலே யிப்படியானோமென்றார். அதற்கு அவர் யாது
காரணமென்று கேட்க, பூருவோத்திரஞ் சொல்லி நாங்கள் பூரு
வம் கோதாவரி தீரத்தில் ஒரு பிராமணன் வெய்யில், மழை,
பனி, காற்றுக்களிற் தவசுபண்ணி ஆத்மஞான பரனாகிப் பிர
மாதினம் வந்து விசாரணை பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது, இந்
திரன், தபசுக்கு விக்கினம்பண்ண தேவஸ்திரீகளாகிய வெங்களைப்
போகச்சொல்ல நாங்கள் வந்து அநேக நிர்த்தனமுதலான சாகச
ம்பண்ண அதை அவரறிந்து இலந்தை மரமாய்ப் போங்களென்று
சபிக்க, நாங்கள் தோத்திரம்பண்ணி விமோசனம் எப்போதென்று
கேட்க உங்கள்சாயலிலே பிராமணன் கீதா நான்காம் அத்தியா
யம் பாராயணம்பண்ணுவான். அதைக்கேட்டு பிராமணஸ்திரீகளா
ய்ப் பிறந்துஞானம் வந்து விஷ்ணுபத மடையுங்களென்று சொ
ன்னொன்றசொல்லி அதன்பின்னர் யதீசுவரரே நீர் அநுக்கிரகம்
பண்ணவேண்டுமென்று கேட்க, அவர், கீதா நான்காமத்தியாய
முபதீதசம்பண்ண உடனே விஷ்ணுகணங்கள் விமானங்கொண்டு
வா விமானத்தி லேறிப்போய் மேகாட்சமடைந்தார்கள்.

நான்காவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

ஐந்தாவது அத்தியாய கதை.

மத்துவதேசத்திலே ஒரு பிராமணன் நித்திய கருமம் விட்டுச்
சங்கீத நிர்த்தன வாத்தியங்கள் அப்பியாசம்பண்ண அவனையிரசா

அறிந்து அழைப்பித்து வருஷச்செலவு கொடுத்து வைத்திருக்க அவன் விடனாகித்தாசிபரனாய்த்திரிந்தான். அவன் ஸ்திரீ இராசன் மேலேமோகித்துப் புருடனைக்கொன்றுவிட்டு இராசனைச்சேர்ந்த கிரந்திரோகமனுபவித்து இறந்தாள். இரண்டுபேரும் வெகுநாக மனுபவித்துபிராமணன்பருந்தானான், அவள்கிளியானான். முன்னவ ரத்தினாலேகிளியைப் பருந்து அடிக்க அவ்வடியினுற் பொறிகலங்கி அருகிருந்த வெரு மண்டையோட்டிலே சலமிருக்க அதிலேவிழு ந்துசாகப்பருந்தை வேட்டைக்காரன்வலைபோட அதுவும் அதிலே விழுந்துசாக விரண்டுபேரையும் யமலோகத்துக்குக் கொண்டிபோ கயமன்உங்களுக்கு எந்தலோகம் வேண்டுமோ அங்கே போங்க னென்றுசொல்ல நாங்கள் வெகு பாவிகளாயிற்றே, என்ன புன் னியத்தினாலே யிப்படி வந்ததென்று கேட்க, அதற்குயமன் ஒரு பிராமணன் சாஸ்திரசித்தாந்தமாய்க் கருமம்பண்ணிக் கீதாஜந்தா மத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணினான். அதினாலே ஞானம் வந்து மோட்சமடைந்தான். அவன் தலையோட்டிலே உங்கள் சரீரம்விழு ந்தது. அந்தக் கீதாமகத்துவத்தினாலே உங்களுக் கிப்படிக்கொத்த பெருமை வந்ததென்று சொல்ல அந்தச்சமையத்தில் பிரமலோகம் விஷ்ணுலோகம் சிவலோகம் இம்முன்றிலு மிருந்து விமானம் வச விஷ்ணுலோகம்போய்ச்சேர்ந்தார்கள்.

ஐந்தாவது அத்தியாய கதை
முற்றிற்று.

ஆறாவது அத்தியாய கதை.

கோதாவரிதீரத்திலே, அப்பியிஷ்டிணிபுரத்திலே சானகாசுதி யென்னப்பட்ட இராசா அநேக யாகாதிக் கிரியையோடே இராச் சியபரிபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தனன், தேவர்கள்இவன்மே லேபிரீதியினாலே யுபகாரம்பண்ணவேண்டுமென்று அநேக அம்ச ளுபமாய் ஆகாசவீதியிலே போகிறபோது இராசா, மேலுப்பரிகை யில்நிலாக்காலத்தி லிருக்கும்போது பின்வருகிறஅம்சம், முன்வரு கிற அம்சத்தைப்பார்த்து முன்னேபோகாதீர்கள் இராசன்பிரகாச த்திற்போகக்கூடாதென்றுசொல்ல, முன்போகிறஅன்னம், னாக்கி யருடைய பிரதாபங்களைச்சொல்லி னாக்கியன் கேட்டுப் போகிறு னோபோவென்று போய்விட்டது. அதையிராசன்கேட்டு அவரொப் படியிருப்பவர் அவரை யுடைய வேண்டுமென்று முக்கிய மந்திரி

யைக்கூப்பிட்டு இந்தச்சமாசாரமெல்லாஞ்சொல்லி, அவரைப்பார்
த் தழைத்துக்கொண்டுவாவென்ன அப்படியே அவன் இரதத்தி
லேறிகாசிமுதல் அநேகசிவஸ்தலம் விஷ்ணுஸ்தலம்நகிதீர்த்தங்கள்
மலைகள் குகைகள் எல்லாந்தேடிக் காஸ்மீரதேசத்தில் மணிபுரமெ
ன்கிறபட்டணத்தில் மாணிக்கவீசரன் சமீபத்தில் ஒரு சகடையின்
சாயவிலே குஷ்டவியாதியினாலே சகடையிலே தேகத்தைத்தேய்
த்துகொண்டிருக்கிறவரைக்கண்டு நமஸ்காரம்பண்ணி சுவாமீ யெ
ன்னவேண்டுமென்று கேட்க, நிசானந்த வனுபவியாயிருக்கின்ற
வெனக்கு நீஎன்னகொடுக்கிறது என்றுசொல்ல, சுவாமீ அடியே
னாலே ஏதாவதுஉபகாரம் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொ
ல்ல அதற்கு அவர்சொரிந்துகொண்டிருக்கிறதற்கு ஆள்விடென்று
சொன்னார். அவ்வார்த்தையை மந்திரி கேட்டுக்கொண்டு இரா
சாவினிடத்தில் வந்து அவரிங்கே வரமாட்டார் நீர் போகவேண்டு
மென்று சமாசாரஞ்சொல்ல, இராசா அநேகந்தனம், வஸ்திரம்,
ஆபரணம், பசுக்கள், சகடைகள் கொண்டுபோய் வைத்துத் தெண்
டம்பண்ணிநிற்க, சூத்திரா இவைகளெல்லா மெனக்கு எதற்காக
இராசாவாநீ, பெரியவர் ளிருதய கமலம் தெரியாதவனே சீசீநதெ
ல்லாம் நீயெடுத்துக்கொண்டு போவென்று திரஷ்காரம் பண்ண
அப்போது அரசன்பயந்துநடுங்கி நமஸ்காரம்பண்ணிச் சுவாமீ யிர
ட்சிக்க வேண்டுமென்றுசொல்ல, அதைக்கேட்ட அவர்நான் கீதா
ஆளுவது அத்தியாயபாராயண மகத்துவத்தினாலே யிப்படியானே
ன் உனக்கு உபதேசம்பண்ணுகிறேனென்று அதனுடைய அருத்
தமான ஆத்மக்ஞான இரகசியமெல்லாம் உபதேசம்பண்ண வதினா
லே இராசனும் விதேகமுத்தியடைந்தான்.

ஆளுவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

ஏழாவது அத்தியாய கதை.

பாடல்புரமென்றொரு பட்டணம் அதிலே சங்குகர்ணனென்
கிற பிராமணன் வியாபாரங்கள்பண்ணி வெகு திரவியஞ்சம்பாதித்
துபுதைத்துப் பிள்ளைகளறியாமல் வைத்திருந்தான். அவன்நாலா
ம்விவாகம்பண்ணப் பந்துக்கள் புத்திரர்களுெல்லாருமாய்ப் புறப்ப
ட்டுப் போகிறபோது வழியிலே யொருமரத்தின்கீழே இராத்திரி
தரித்துப் படுத்திருந்தார்கள், அங்கே பிராமணன்மாத்திரம் பா

ம்புகடித்திறந்தான். அப்பிராமணனை வெப்பமினைப்போடத் துடிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். அப்பிராமணன் பாய்மாய்மிதாது திரவியம்புதைத்தவிடத்திலே காத்திருந்தான். அப்படியிருக்கையில் லோருதினத்தில் சொற்பனத்தில் நடுவினுண்டாகிய தனது பத்திர னிடத்தில்வந்து இன்னவிடத்திலே திரவியமிருக்கிறது என்று பாய்ப்பிறந்தே காத்திருக்கின்றேன் திதிதினத்திற் தோவெழுந்த தியாயம் பாராயணம்பண்ணின பிராமணனுக்கு அன்னங்கொடுத்தால் இந்தச்சென்மம் நிவிர்த்தியாய்மோட்சமடைவன. ஆதலால் நீங்கள் திரவியங்களை யெடுத்துச்சந்தோடும் வெண்ணையடித்து மம்பண்ணுங்களென்று சொல்லினான். அதன்சொல்லிய சொற்பனத்தினின்று விழித்தநடுவினுண்டான நடுகண் கட்டுகு சொற்பனங்கண்டேனென்று தன்பர்துக்களுடனே சொல்லிக்கொண்ட பின் அப்புத்திரன் அந்தப்படி மன்னங்கொடுக்க தன் மோட்சத்தை யடைந்தான். அதன்பின் திரவியங்களைப் பிடுங்கித் தருகிறவர்கள் பண்ணிவிட்டார்கள். கேள் பார்வதியெனது பரமேசுவரன்சொல்லுகிறார்.

ஏழாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாய கதை.

தட்சணத்திலே, ஆமர்த்தனட்பட்டணத்திலே, பரமசுண்டனை என்கிற பிராமணன் தாசிபானம், மாமிசம், கராயானம், வேட்டையான முதலான துர்நடையுடைய பாவீக்டருக்கிருந்தான். அவன் ஒரு நாள் பனைமரத்து மதுநிறையப்பானப்பண்ணி அதோனமாய்ப்பிராமணன்மரித்துப்போய் அநேக நரக மலையித்தய் பனைமரமாய்ப்பிறந்து பெரியநிழலாயிருக்க அதிலே ஸ்திரீ பருவானபிரமரம் பிசுமராட்சதாள் வந்திருந்தார்கள். பார்வதியானவன் பரமேசுவரனைப் பார்த்து அந்தப்பிரமராட்சதா னானோடுகேட்க, அதற்கு பிசுரன் கிரமிவலன் என்கிறபிராமணன் குமதியென்கிறநதிரிசொடேகூடினவனாயும், வேதவேதோத்தமனாயும் நகலசாத்தியேந்தாவாயும் நித்திய கன்மாதுட்பானஞபிடுகிறான். அவன் காரமருஷதானம் அசமகெசமுதலான துர்த்தானம் வாங்குகிறானே பிரமராட்சதனும் வெகுதாருகந்தி யித்தத்தாலவிருட்கத்தி னிலே வெகுதாளிருக்கையில் ஒருநாள் அந்தகந்தி பருஷினைப்பார்

பாடல்புரமென்ற இத்தச்சமாசாாமெல்லாஞ்சொல்லி, அவரைப்பார்
 த்துழைத்துக்கொண்டுவாவென்ன அப்படியே அவன் இரதத்தி
 லெய்யாகிமுதல் அநேககிவந்தலம் விஷ்ணுஸ்தலம்ந இதிர்த்தங்கள்
 மயிகளஞ்சுககள் எல்லாந்தேடிக் காஸ்மீரதேசத்தில் மணிபுரமெ
 ன்கிறபட்டணத்தில் மாணிக்கலீகான் சமீபத்தில் ஒரு சகடையின்
 சமீபத்தில் ஒருஷ்டவியாதிபிஞ்சிலே சகடையிலே தேகத்தைத்தேய்
 த்துகொண்டிருக்கிறவரைக்கண்டு நமஸ்காரம்பண்ணி சுவாமீ யெ
 னனவேண்டாமென்று கேட்க, மிசானந்த வனுபவியாபிருக்கின்ற
 வெண்குரு வீளன்னகொருக்கிறது என்னுசொல்ல, சுவாமீ அடியே
 னுட்கு எதாவதுபகாரம் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொ
 ல்ல அதற்கு அவர்சொரிந்துகொண்டிருக்கிறதற்கு ஆள்விடென்று
 சொன்னார். அவ்வார்த்தையை மந்திரி கேட்டுக்கொண்டு இரா
 சாவினிடத்தில் வந்து அவரிக்கே வரமாட்டார் நீர் போகவேண்டு
 மென்று சமாசாரஞ்சொல்ல, இராகா அநேகந்தனம், வஸ்திரம்,
 ஆபரணம், பசுக்கள், சகடைகள் கொண்டுபோய் வைத்துத் தெண்
 டம்பண்ணியிருக்க, சூத்திரா இவைகளெல்லாம் மென்குரு எதற்காக
 இராகாவாசீ, பெரியவா விருதய கமலம் தெரியாதவனே சீசுநதெ
 ல்லாம் நீயெடுத்திருக்கொண்டு போவென்று திரஸ்காரம் பண்ண
 அப்போது அரசன்பயந்தருங்கி நமஸ்காரம்பண்ணிச் சுவாமீ யிர
 ட்டிக்க வேண்டுமென்றுசொல்ல, அதற்க்கேட்ட அவர்நான் கீதா
 ஆளுவது அத்தியாயபாபாயண மகத்துவத்தினாலே யிப்படியானே
 ன் உனக்கு உபதேசம்பண்ணுகிறேனென்று அதனுடைய அருத்
 தமான ஆதம்குரான இராகியமெல்லாம் உபதேசம்பண்ண வதினா
 லே இராகனும் விதேகமுத்தியடைந்தான்.

ஆளுவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

எழாவது அத்தியாய கதை.

பாடல்புரமென்றொரு பட்டணம் அதிலே சங்குகர்ணனென்
 றித பிராமணன் வியாபாரங்கள்பண்ணி வெகு திரவியஞ்சம்பாதித்
 துபுதைத்துப் பிள்ளைகளையாமல் வைத்திருந்தான். அவன்நாலா
 ப்விவாகம்பண்ணப் பந்துக்கள் புத்திரர்களைல்லாருமாய்ப் புறப்ப
 ட்டுப் போகிறபோது வழியிலே யொருமரத்தின்கீழே இராத்நிரி
 திரித்துப் படுத்திருந்தார்கள். அங்கே பிராமணன்மாத்நிரம் பா

ம்புகடித்திறந்தான். அப்பிராமணனை வேப்பயிலையைப்போட்டு மூடிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். அப்பிராமணன் பாம்பாய்ப்பிறந்து திரவியம்புதைத்தவிடத்திலே காத்திருந்தான். அப்படியிருக்கையிலொருதினத்தில் சொற்பனத்தில் நடுவிலுண்டாகிய தனது புத்திரனிடத்தில்வந்து இன்னவிடத்திலே திரவியமிருக்கிறது நான் பாம்பாய்ப்பிறந்தே காத்திருக்கின்றேன் திதிதினத்திற் கீதாவேழாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணின பிராமணனுக்கு அன்னங்கொடுத்தால் இந்தச்சென்மம் நிவிர்த்தியாய்மோட்சமடைவேன். ஆதலால் நீங்கள் திரவியங்களை யெடுத்துச்சந்தோடமாய் வேண்டியபடி தருமம்பண்ணுங்களென்று சொல்லினான். அவன்சொல்லிய சொற்பனத்தினின்று விழித்தநடுவிலுண்டான நடுமகன் நானொரு சொற்பனங்கண்டேனென்று தன்பந்துக்களுடனே சொல்லிக்கொண்டிபின் அப்புத்திரன் அந்தப்படி யன்னங்கொடுக்க பிதா மோட்சத்தை யடைந்தான். அதன்பின் திரவியங்களையும் எடுத்துத் தருமங்கள் பண்ணிவிட்டார்கள். கேள் பார்வதியென்று பரமேசுரன்சொல்லுகிறார்.

ஏழாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாய கதை.

தட்சணத்திலே, ஆமர்த்தனபட்டணத்திலே, பாவசன்மனென்கிற பிராமணன் தாசிபானம், மாமிசம், சுராபானம், வேட்டை முதலான தூர்நடையுடைய பாவிஷ்டனாகவிருந்தான். அவன் ஒரு நாள் பனைமரத்து மதுநிறையப்பானம்பண்ணி அகீரணமாய்ப்பிராணன்மரித்துப்போய் அநேக நரக மனுபவித்துப் பனைமரமாய்ப்பிறந்து பெரியநிழலாயிருக்க அதிலே ஸ்திரீ புருஷாளாயிரண்டு பிரமராட்சதாள் வந்திருந்தார்கள். பார்வதியானவள் பரமேசுரனைப் பார்த்து அந்தப்பிரமராட்சதா ளாரொன்றுகேட்க, அதற்கு வீசரன் கிரமிவலன் என்கிறபிராமணன் குமதியென்கிறஸ்திரியோடேகூடினவனாயும், வேதவேதோத்தமனாயும், சகலசாத்திரவேத்தாவாயும் நித்திய கன்மா நுட்டானனாயு மிருந்தான். அவன் காலபுருஷதானம் அசமகேசமுதலான தூர்த்தானம் வாங்கினதினாலே பிரமராட்சதனாய் வெகுதூரஞ்சுற்றி யிந்தத்தாலவிருட்சத்தி நிழலிலே வெகுநாளிருக்கையில் ஒருநாள் அந்தஸ்திரீ புருஷனைப்பார்

ஸாங்கஸ்யஸ்ய தீர்த்தச்சபாசாபமெல்லாஞ்சொல்லி, அவரைப்பார்
 த்துமுத்தவர்க்காணமுமாவென்ன அப்படியே அவன் இரதத்தி
 லேதிகாநிமுத்தவர்க்கெனவந்தனம் விஷ்ணுஸ்தலம்நது தீர்த்தங்கள்
 மீதென்பதுககககள் எல்லாந்தேதக் காஸமீரதேதத்திஸ் மணிபுரமெ
 னனிதபட்டணத்தில் மானிக்ககிகரன் சமீபத்தில் ஒரு சகடையின்
 சமீபத்தே ஒருஷ்டவியாதிபிஷ்டிலே சகடையிலே தேகத்தைத்தேய்
 த்துவிவாஸமுத்தவர்க்காணமு நமஸ்காரம்பண்ணி சுவாமீ யெ
 னனவேண்டவென்று கேட்க, நிரானந்த வனுபவியாபிருக்கின்ற
 வேணக்கு தீபன்னவொள்கிறது என்றுசொல்ல, சுவாமீ அடியே
 னுமீல பதவாஸாபமாசம் பெற்றதுக்கொள்ளவென்றுமென்று சொ
 ல்ல அதற்கு அவர்சொகிந்துகொண்டிருக்கிறதற்கு ஆள்விடென்று
 சொன்னார். அம்மார்த்தத்தைமா மந்திரி கேட்குக்கொண்டு இரா
 சாவிஸித்தத்தில் வந்து அவரிங்கே வரமாட்டார் நீர் போகவேண்டு
 மென்று சபாசாபஞ்சொல்ல, இராசா அநேகத்தனம், வஸ்திரம்,
 ஆபரணம், பகங்கள், சகடையர்கொண்டுபோய் வைத்ததுத் தெண்
 டம்பண்ணிநிற்க, குத்திரா இவககெல்லா மெனக்கு எதற்காக
 இராசா வாகீ, விபரியவா விருதுப கமலம் தெரியாதவனே சீழ்நதெ
 ல்லாம் நீயெழுத்துக்கொண்டு போவென்று திரஷ்காரம் பண்ண
 அப்போது அரசன்பாய் துறங்கி நமஸ்காரம்பண்ணிச் சுவாமீ யிர
 ப்டிக்க வேண்டுமென்றுசொல்ல, அதைக்கேட்ட அமரகான் நீதா
 ஆளுவது அத்தியாயபாபாண மகத்துவத்தினாலே பிப்படியானே
 ன் மனக்கு உபதேசம்பண்ணுகிறென்று அதனுடைய அருத்
 தமான ஆதமக்குரான இரகசியமெல்லாம் உபதேசம்பண்ண வதினா
 லே இராசனும் விதேகமுத்தியடைந்தான்.

ஆளுவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

எழாவது அத்தியாய கதை.

பாடல்புரமென்னொரு பட்டணம் அதிலே சங்கரகர்ணனென்
 றிற பிரசாபனன் வியாபாசங்கன்பண்ணி வெரு திரவியஞ்சம்பாதித்
 அபுதைத்துப் பிள்ளைகளையாமல் வைத்திருந்தான். அவன்காலா
 ப்விவாகம்பண்ணப் பக்துக்கள் புத்திரர்களைல்லாருமாய்ப் புறப்ப
 டிபிப் போகிறபொழுது வழியிலே யொருமரத்தின்மீழே இராத்திரி
 தரித்துப் படுத்திருந்தார்கள். அங்கே பிராமணன்மாத்திரம் பா

ம்புகடித்திறந்தான். அப்பிராமணனை வேப்பயிலையைப்போட்டு மூடிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். அப்பிராமணன் பாம்பாய்ப்பிறந்து திரவியம்புதைத்தவிடத்திலே காத்திருந்தான். அப்படியிருக்கையிலொருநினைத்தில் சொற்பனத்தில் நடுவிலுண்டாகிய தனது புத்திரனிடத்தில்வந்து இன்னவிடத்திலே திரவியமிருக்கிறது நான் பாம்பாய்ப்பிறந்தே காத்திருக்கின்றேன் திதிதினத்திற் கீதாவேழாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணின பிராமணனுக்கு அன்னங்கொடுத்தால் இந்தச்சென்மம் நிவிர்த்தியாய்மோட்சமடைவேன். ஆதலால் நீங்கள் திரவியங்களை யெடுத்துச்சந்தோடமாய் வேண்டியபடி தருமம்பண்ணுங்களென்று சொல்லினான். அவன்சொல்லிய சொற்பனத்தினின்று விழித்தநடுவிலுண்டான நடுமகன் நானொரு சொற்பனங்கண்டேனென்று தன்பந்துக்களுடனே சொல்லிக்கொண்டிபின் அப்புத்திரன் அந்தப்படி யன்னங்கொடுக்க பிதா மோட்சத்தை யடைந்தான். அதன்பின் திரவியங்களையும் எடுத்துத் தருமங்கள் பண்ணிவிட்டார்கள். கேள் பார்வதியென்று பரமேசுரன்சொல்லுகிறார்.

ஏழாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாய கதை.

தட்சணத்திலே, ஆமர்த்தனபட்டணத்திலே, பாவசன்மனென்கிற பிராமணன் தாசிபானம், மாமிசம், சுராபானம், வேட்டை முதலான துர்நடையுடைய பாவிஷ்டனாகவிருந்தான். அவன் ஒரு நாள் பனைமரத்து மதுநிறையப்பானம்பண்ணி அரேணமாய்ப்பிராணன்மரித்துப்போய் அநேக நரக மனுபவித்துப் பனைமரமாய்ப்பிறந்து பெரியநிழலாயிருக்க அதிலே ஸ்திரீ புருஷாளாயிரண்டு பிரமராட்சதாள் வந்திருந்தார்கள். பார்வதியானவள் பரமேசுரனைப் பார்த்து அந்தப்பிரமராட்சதா ளாரொன்றுகேட்க, அதற்கு வீசரன் கிரமிவலன் என்கிறபிராமணன் குமதியென்கிறஸ்திரியோடேகூடினவனாயும், வேதவேதோத்தமனாயும், சகலசாத்திரவேத்தாவாயும் நித்திய கன்மா நுட்டானனாயு மிருந்தான். அவன் காலபுருஷதானம் அசமகேசமுதலான துர்த்தானம் வாங்கினதினாலே பிரமராட்சதனாய் வெகுதூரஞ்சுற்றி யிந்தத்தாலவிருட்சத்தி நிழலிலே வெகுநாளிருக்கையில் ஒருநாள் அந்தஸ்திரீ புருஷனைப்பார்

த்து நாம் வெகுவாய்த்துர்த்தானங்களை வாங்கி வெகுகாலம் துக்க மனுபவிக்கிறோமே இதற்கு எப்போது விமோசனம்என்றாள். புருஷன் ஆத்மக்ஞானம்வந்து அஞ்ஞானம் நிவிர்த்தியானாற்போம் மற்றப்படி போகாதென்றான். அதற்கு அவள் ஆத்மக்ஞானமாவ தென்ன அஞ்ஞானநிவிர்த்தியாவதென்னவென்று கேட்க, அவள் கேட்டவசனம் கீதா எட்டாம் அத்தியாய முதற்குலோகம் அர்த்த மாயிற்று. இந்த வாக்கியங் கேட்டவுடனே தாலவிருட்சத்துக்குப் பழைய பிராமணத்துவம் வந்தது. இவர்க ளிரண்டு பேரும் பிராம ணனும் ஸ்திரீயும் ஆனார்கள். உடனே வைகுண்டவிமானம் வந்து இருவரும் வைகுண்டம் போனார்கள். அநேக உபசாரத்தோடே பனைமரமாயிருந்த பாவசன்மன் காசியிலேவந்து விந்துமாதவரைப் பூசைபண்ணி இந்த அநாச்சுலோகமுஞ்சொல்லிவிடாமற்றியானம் பண்ணி தபசுபண்ணை பாற்கடலில் விட்டுனுவுக்கு நித்திரையில்லாம லிருக்க இலட்சுமியானவள் ஏன் நித்திரை யில்லையென்று கேட்க அதற்கு விட்டுனுவானவர் பாவசன்மன் சமாசாரமெல்லாம் இலட் சுமிக்குச்சொல்லி பாவசன்மா விடத்தில் இலட்சுமிபேயாடே கூடப் பிரத்தியட்சமாகிச் சன்னமாணமில்லாத மோட்சத்தைக் கொடுத்தார். கேள்பார்வதியென்று சொல்லுகிறார்.

எட்டாவது அத்தியாயகதை

முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அத்தியாயகதை.

நர்மதாதீரத்திலே மாயிழ மந்திரபுரத்தில் மாதவனென்கிற பிராமணன் வேதவேதோத்தமனாயும், சகலசாத்திரசம்பன்னனாயும் நல்ல கைட்டிகனாயு மிருந்தான். அவன் வெகுதிரவியங்கள் சம்பாதித்து இதற்குச்செலவுவேண்டுமென்று யாகம்பண்ணை யத்தனம் பண்ணிச் சகல சாமக்கிரியைகளுஞ் சம்பாதித்து நல்ல ஆட்டுக்கடா ஒன்றுவாங்கி யாகசாலையும் ஏற்படுத்தி சகலகன்மங்களும்பண்ணி ஆட்டுக்குச் செய்யவேண்டியதுஞ் செய்து வெட்டப்போகிறசமையத்தில் அந்தஆடு பிராமணனைப்பார்த்து நீ யாகம்பண்ணிக்கொஞ்ச ப்பலமானசொர்க்கத்தையுத்தேசித்து சீவவிம்சைமுதலானதுசெய்யப்போகிறாய் சென்னமாணமில்லாத மோட்சமடைநிறதற்கு இல் லையெயென்று எனக்குத்தேதான் நிறதென்றுசொல்ல பிராமணன் பயந்துநடுங்கி ஆட்டுக்குப்பிரதக்ஷிணம் நமஸ்காரம்பண்ணி அஞ்சலி

பண்ணிக்கொண்டு நீயார் உனக்கிப்படிப்பட்ட ஞானம் எப்படிவந்த தென்று கேட்க அதற்கு ஆடு, முன்னான் பிராமணன் வேதசாத்திர சம்பன்னன் சகலகன்மமும் பண்ணினான் எனக்கு ஒருபிள்ளை அதற்கு வியாதிவந்தது. என்னுடையஸ்திரீ பத்திரகாளிக்குக் குழந்தைக்கு வியாதிசொஸ்தமானால் உனக்கு ஆடுவெட்டிவைக்கிறேனென்று பிரார்த்தனைபண்ணினான். வியாதிசொஸ்தமாயிற்று. அந்தப்படி ஒரு ஆட்டுக்குட்டி வாங்கி வெட்டி அதினுடைய தாய் என்பிள்ளையை உன்பிள்ளை நியித்தம் வெட்டினாய் எனக்கு வயறெறித்ததே சீ ஆடாய்ப்பிறக்கக்கடவா யென்று கோபித்துச்சித்தது. அதினாலே யாடாய்ப்பிறந்தேன். பிராமணனாய்க் கன்மங்கள் தப்பாமலிருந்த படியால் பூர்வக்ஞானத்தோடே யிருக்கிறேன். இதனடுவே வெகு சன்மமெடுத்தேன் ஏதென்றால் குரங்கானேன், நாயானேன், குதிரையானேன், இன்னும் அநேகமானேன். கடோசியில் ஆடாய்ப்பிறந்தேனென்று சொல்லப் பிராமணன்கேட்டு சென்மநாசம் ஆகித் துபாயம் நீவிசாரணைபண்ணியிருப்பாய் அதையுஞ் சொல்லக்கடவா யென்று கேட்டான். அதற்கு ஆடு, நானொரு அதிசயங்கண்டேன் அது இப்போது கேட்டதுக்குச்சரியாயிருக்கும் அதைச்சொல்லுகிறேன், சாவதானமாகக்கேளென்று சூசிப்பித்தது. குருக்ஷேத்திரத்திலே சூரியசந்திர வருணனென்கிற இராசா சூரியகிரகணம்பார அக்காலத்தில் காலபுருஷத்தானம்பண்ணவேண்டுமென்று புரோகிதனைக்கேட்டு வேண்டியவெல்லாஞ் சம்பாதித்து காலபுருஷனும் புதிதாகப்பண்ணி வைத்துவிட்டு அநேகந்திரவியம் கொடுத்து பிராமணனை யோக்கியவானாய்மைப்பித்து வைத்துவிட்டு ஸ்ரீரானத்திக்குப்போனான். அப்போது புரோகிதன் அவனோடுகூடப்போனான். அப்போது காலபுருஷத்தானம் வாங்கவந்திருக்கிற பிராமணனை பார்த்து உத்தமக்ஷேத்திரத்திலே உத்தமபுண்ணிய காலத்திலே பொல்லாத துர்த்தானம் வாங்கவந்தாயே வாங்கிப் பிழைப்பாயா வென்று கேட்க, அப்பிராமணன் என்பெலன் நீயநிவாயா உன்னைக்கேட்டுத்தானா நான்தானம்வாங்குகிறது போவென்றான். இராசா புரோகிதன்வந்தவுடனே முன் நியமனம்பண்ணிய தானத்தைக் கொடுக்க வாங்கினான். வாங்கின உடனே காலபுருஷன் வயிற்றிலிருந்து கத்தியுங்கையுமாய் ஒரு நீசபுருடன்வந்தான். அவனிடத்திலேயிருந்து ஒரு நீசஸ்திரீ கோரரூபமாய்வந்தான். இரண்டுபேராயுங்கண்டான். கண்டவுடனே பிராமணன் ஏகமனதுபண்ணிக்கிதா ஒன்பதாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ண இந்த இரண்டுநீசானுந்தரி

க்கமாட்டாமற் கண்ணுக்குத்தெரியாம லோடிப்போனார்கள். உடனே இராசாபயந்து நடுங்கிப் பிராமணனை நமஸ்காரம்பண்ணி இப்போதிங்கேவந்த தென்னவென்று கேட்க அதற்குப் பிராமணன் காலபுருடதானம் வாங்கினபாவம் நீசபுருடன். முன்சென்மத்தில் வித்தியாகொர்வத்தினாலே பெரியவர்களை நிறைதபண்ணின பாவம் நீசஸ்திரீ. கீதா ஒன்பதாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணின விசேஷத்தினாலே அதற்குத் தரிக்கப்படமாட்டாம லோடிப்போனார்களென்று சொல்ல அவரைப்பார்த்து இராசாவானவர் எனக்குமுபதேசம் பண்ணுமென்று கேட்க உடனே அவரும் உபதேசம் பண்ணினார். இராசனு மோட்சமடைந்தானென்று சொல்லைப் பிராமணனும் ஆடும் அந்தப்படியே ஒன்பதாம் அத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணி ஞானம்வந்து மோட்சமடைந்தார்கள்.

ஒன்பதாவது அத்தியாயகதை

முற்றிற்று.

பத்தாவது அத்தியாயகதை.

காசியிலே தீரதியென்கிற பிராமணன் வேதவேதோத்தமனாயும், சகசாத்திர சம்பன்னனாயும், தருமசீலனாயும், ஆத்ம க்ஞான பரனாயுமிருந்தான். அவன் சர்வாத்மகத்துவ பாவனையினாலே அந்தர்முக திருட்டியாய்ப் பாகியிருட்டிவிட்டு சீவன் முத்தித் தசையடைந்தான். அவனுக்கு விசுவேசுரன் சார்வதாய் கைலாகை கொடுத்துக்கொண்டு சாக்கிரதையாகக் காத்திருக்க, ஒருநாள் விசுவலிங்கத்திலே கால்வைத்துக்கொண்டுவாசலிலே தலையவைத்துப் படுத்துக்கொண்டிருந்தான். அப்படியிருக்கும்போது பிருங்கிமகாரிஷியானவர் பரமேசுரனைப் பார்த்து நீரிவனுக்குச் சிசிருடைபண்ணிக் காத்திருக்கவேண்டுமெ தென்னவென்று கேட்க, நம்முடைய கைலாயத்தாழ்வரையில் அநேகசிங்காரங்களுடனே ஒரு புன்னாகவனமிருக்கிறது. அதிலே நாமொருநாள் கௌரவிலாசமாயிருக்கையில் ஒரு அம்சங் கறுப்பாய்வந்து வெகு தோத்திரங்கள் பண்ணியார் சரீரங்கறுப்பானேன் என்று கேட்டனம்.

அதற்கு அம்சம் நான் பிரமலோகத்திலே ஒரு தாமரைத்தடாகமிருக்கிறது; அங்கேவந்தேன்; அந்தக்கிழங்கு பட்சித்துப்போகிறபோது பறக்கிறதற்குப் பெலமில்லாமற் காசியிலேவிழுந்

தேன், சரீரமுங் கறுப்பாய்ப்போயிற்று இது எதனென்று யோசனைபண்ணுகையில் அப்போது ஒருசத்தமானது அந்தச்செதியை நான்சொல்லுகிறேன் என்றது. அச்சமயத்தில் உயரப்பார்த்தேன் அறுபதினாயிரம்பெயர் விட்டுணுசாயுச்சிய மடைந்திருக்கிறவர்கள் ஆகாசத்தி லிருந்தார்கள். ஈதென்ன இப்போது சொன்னதானென்று யோசித்து அந்தக் காகியிலேயிருந்த ஐந்துபூவாகிய அந்தப்பத்மினியைப் பிரதட்சண நமஸ்காரம்பண்ணி ஈதெல்லாங்கேட்டேன் அந்தப்பத்மினியானவள் என்னுடைய வாசனையைக் கிரகித்தபேர்கள் அறுபதினாயிரம்பேர்கள் விட்டுணுசாயுச்சிய மடைந்தார்கள். அவர்களானொன்றால் ஏழுசென்மத்துக்குமுன்னே ஒரு நிஷிபுத்திரர்கள் அறுபதினாயிரம்பேர்கள் நித்தியகர்மாதட்டானத்தோடே தவசபண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். அங்கே ஒரு தேவந்திரீவந்தாள். அவளையெனக்குப்பெண்சாதி உனக்குப்பெண்சாதியென்றடித்துக்கொண்டு அத்தனைபெயரும் இறந்தார்கள். ஒருசென்மம் சென்மாயப்பிறந்து என்வாசனையைக்கிரகித்து விட்டுணுசாயு மடைந்தார்கள். நீ வந்தனைபண்ணாமற் போனபடியினாலே உனக்குப்பெ லன்போய்ச் சரீரமுங்கறுத்தது. நானொன்றால் முன்னஞ்சென்மம் பிராமணஸ்திரீ கமலமுகியென்றுபெயர், மகாபதிவிதை தானொரு நாகணவாய்ப்புள்ளை வளர்த்தேன். என்புருஷன்கொடுத்த நீநாகணவாய்ப்புள்ளை வளர்த்தபடியால் நாகணவாய்ப்புள்ளாகப் பிறக்கக் கடவாயென்றுசபித்தான், அந்தப்படி நாகணவாய்ப்புள்ளாகப்பிறந்து ஒரு நிஷிகுமாரத்திவளர்த்தான். அங்கேதீதாதசமாமத்தியாயமாகிய வீபூதியத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணுவார்கள். அதைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தேன், அந்த விசேடத்தினாலே மதுசென்மம் தேவலோகத்திலே பரமாவதியென்று தேவந்திரீயானேன். இலட்சுமிதேவிக்குச்சகியாய் விமானத்திலேதி எங்கேயோ கவேண்டுமோ அங்கேசஞ்சரித்துப் பூலோகத்திலே ஒருசரசில்வத்திரமில்லாமல் சலக்கிரீடை பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில் அங்கேதுருவாசமாமுனி வந்தார். அப்பொழுது பயந்து சிரசைகால் ஐந்துதாமரைப் பூவானேன். அப்படியே பூவாய்த்தானே தூறு வருஷ மிருக்கும்படி சபித்தார். பூவாயிருந்தாலும் கீதாபாராயண சிரவண மகத்துவத்தினாலே பூர்வக்ஞானத்தோடு பேசத்தக்கதாயிற்று. இதுநிற்க, உனக்கு இது விமோசனமாகிறதற்கு உபாயமாம். ஆகையால் நான் கீதாதசமாமத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணுகிறேன், நீ யதைக்கேட்டுப் பின்செய்யவேண்டிய காரியமியா

தெனில் எனக்குச்சாபவிமோசனகாலமாயிற்று. ஆகையால் நீ இந்த ஜந்துபூவைபுங் கொண்டுபோய்ப் பரமேசுரனுக்குச் சாத்தினை யானால் கறுப்புநீங்கிப் பலமும்வருமென்று சொல்லித் தசமாமத் தியாயஞ் சொன்னாள். அவளுக்குச் சாபநிவிர்த்தியாயிற்று. அந்த புட்பஞ்சாத்தவந்தேனென்று சொல்லிச்சாத்திற்று. உடனே அந்த அம்சத்துக்குக்கறுப்புநீங்கி அதன்பின் அந்த அம்சதேகமும் நீங்கிப் போயிற்றென்று பிருங்கிரிஷிக்குச் சொன்னேன். பார்வதிகேள் அந்தப்பிருங்கி பின்னுங்கேட்கிறார், அந்த அம்சம் உமதிடத்தில்வந்துசரி ரம்விடவேண்டுமெனென அதையன்றியில் பூருவம் அவனொன்று கேட்டார். அதற்குப்பரமேசுரன் பிராமணகுலத்திலே பிறந்தவன்சுதவனென்றுபெயர் பிரமச்சாரிவிரதமும் குருகுலவாசமும் அத்தியயனமும் பண்ணினவன். அவனுடையகுரு ஒருநாள் வாயலிலே படுத்திருக்க அதுதெரியாமல் இருட்டிலே அவன்கால்பட்டது. உடனே துரியக்குவாய்ப்போவென்று சபித்தார். பிரமச்சாரி விரதந்தப் பரமஸ்தபத்தபடியினாலே பிரமலோகத்திலே மானசசுரகிலே அம்சங்களிலேசேஷ்டனான அந்த அம்சபத்மினியுபதேசகீதாபடனமகத்துவத்தினாலேகாசியிலே பிராமணனாகப்பிறந்துகுழந்தையிலேதானே தசமாமத்தியாயம் படித்து அர்த்தவிசாரம்பண்ணிப் பின் விட்டு ணுபாவணையாகிற சகுனோபாவணைபண்ணி அப்பாவணையும்போய்ச் சர்வாத்மசத்துவம்வந்து ததேகபரனாய்ப் பாகிய இருட்டியில்லாதபடியினாலேயும் காசிக்ஷத்திரமானபடியினாலேயும் நான் அவனுக்குச் சிசுருடையெல்லாம்பண்ணி லகலாகை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேனென்றுசொன்னேன். கேள்பார்வதியென்று பரமேசுரன் அருளிச்செய்தார்.

பத்தாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

பதினேராவது அத்தியாய கதை.

அதிரகசியமானது, கேள்பார்வதியே யென்று பரமேசுரன் சொல்லுகிறார். பிரணிதீரமென்றிற நதிதீரத்திலே மேதிங்கிரம்என்றொருபட்டணம். அனேகசிங்காரத்துடனேகூடினது, அதிலே சாரங்கபாணியென்று விட்டுணுவாலயம்மகாவரப்பிரசாதி, நாரசிம்ம விட்டுணுபெயர் மேகலாதீரமென்று தீர்த்தத்தின்பெயர். அவ்வ

ண்ண விசேடமுடைத்தான அந்தவூரிலே சனந்தனென்கின்ற ப்
 ராமணன் சகலசாஸ்திரசம்பன்னன் நைட்டிகள் தோவேகாதசா
 வத்தியாயந் தினம்பாராயணம்பண்ணி அதினாலே ஆத்மஞானம்
 வந்து நிட்காமபரனாகிச் சீவன்முத்தனானான். அந்தப்பிராமணன்
 சிங்கத்திலே பிரகஸ்பதிவந்தகாலத்தில் கோதாவரி யாத்திலைக்
 குவந்து முதனான் கோதாவரியுற்பத்தியான திரியம்பகத் தலத்தி
 லேவந்து ஸ்நானம்பண்ணி தெர்ப்பணஞ் சிராத்தங்களைப் பண்ணி
 தீர்த்த தீர்த்திலே உள்ள சிவ விட்டுணுதேவத்தலங்களிலே தெரி
 சனம் பூசை தோத்திரங் கிரமமாய்ச் செய்துகொண்டு பின் இய
 ன்ற அளவு தானங்கள் பண்ணிக்கொண்டு விவாக மணம்புரியெ
 ன்றொரு பட்டணம் வருகையில் அங்கே சூரியன் அஸ்தமானமா
 னான். அன்று அங்கே இராத்திரியிற் படுக்கிறதற்கு ஒரு வருமிடங்
 கொடாமையால் பக்கத்தில் உள்ள ஒரு காவற்காரனாகியதலையாரி
 வீட்டிலே படுத்துக்கொண்டான். உதயத்தில் வெளியிற் புறப்
 பட்டு வரும்போது அந்தத் தலையாரிவந்து நமஸ்காரம்பண்ணி
 இங்கே இராத்திரித் தங்கிப் பிழைத்தபடியினாலே யுத்திடத்திலே
 யென்னமோ மகத்துவ மிருக்கின்றதென்று தோத்திரப்பண்ணி
 ங்கே நான்குதினமிருந்து போகலாமென்றான். அவர் நல்லதென்
 றிருக்க இவன் சகல உபசாரம் சிசிருடை பண்ணிக்கொண் டிருக்க
 எட்டாநாள் காலமேதலையாரிவந்து என்பிள்ளையை இராத்திரி இ
 ராட்சதன் தின்றுபோட்டான் என்று அழுதான்; அதற்கு அவர் இ
 ராட்சதனொன்று கேட்க, இந்தவூரிலே யொருராட்சதன் எல்லா
 ரையுஞ் சாப்பிட்டுப் போகிறதா யிருந்தது. ஆனபடியினால் அவனு
 க்கு அப்படிவேண்டாம், உனக்கு வழியிலேபோகிறபேர் வருகிற
 பேரை யெல்லாம் அழைத்துவந்து இங்கே படுத்தக்கொள்ளச்
 சொல்லுகிறோம் அவர்களைத் தின்றுபோட்டு ஊரிலே யிருக்கிற
 பேரைத் தொடவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டோம். அப்ப
 டியே நேற்று இங்கே வந்தபெயர்களைக்கூட்டி யென்பிள்ளையை
 க்கூடக் கொண்டுபோய் விட்டுவாவென்றேன். இவனும் அது
 சங்கதி தெரியாமல் அவர்களோடுகூடப் படுத்திருந்தான். இராட்
 சதன்வந்து இவனையுந்தின்றுபோட்டான். அதையானறிந்து அந்ததி
 ராட்சதன் அருகுபோய், என்பிள்ளையை யென்தின்னையென்றேன்.
 தெரியாமற் போய்விட்டதென்றான். என்பிள்ளையைமாத்திரம் விடு
 வென்றேன். கூடத்தின்றபேர்வந்தா லிவனும்வருவான். இவன்மா
 த்திரம் எப்படிவருவான் உனக்குப்பிள்ளையாவென்மென்கூறல் ஒரு

உயர்ப்பாட்டு சொல்லுகின்றன ஒரு மருத்து ஒரு எதிர்ப்பாட்டுக்காக
 கொண்டு போனதுப்போது தவறி கொடுக்குமென்பதில்விழ ஒருபிரா
 மணம் ஒருமனமாய் அந்தக்குடையிலேவந்து ஸ்ரீமான் தர்ப்ப
 ணம் பின்புதான் சொல்லாம் பண்ண அங்கிலியருக்கிறபார்க ளிதுதி
 ர்த்துமல்லவென்று சொல்ல, சீதா வேகாதசுவத்தியபாயம் படித்த
 வன் எழுப்பியும்துது அதினுலே மகாசொக்கிவெனென்று சொல்ல
 எல்லாநும் ஸ்ரீமான் பண்ணி போட்டசமடைத்தார்த் ஸ்ரீமான் படியினு
 லே அகாதசுவத்தியபாயம் படித்தவன் வந்து அடைப் பாராயண
 ப்பண்ணிக் கலத்தை கொண்டுமேல் படிப்பாட்டித்தால் எனக்குநீந்
 தக்காயம் விமோசனமாய் நான் தின்றபேய்க்கெல்லாம் வருவார்
 கள், உன்பேய்க்காயம் வருவார்களென்று ஸ்ரீமான் தன் சொன்னுனெ
 னது தக்காயி சொல்லக் கனக்குகின்றன சீராயணன், அவனு
 கரு என்னசாபத்தினுலே ஸ்ரீமான் தத்துவம் வந்திதென்றுக்கட்க,
 உதற்குத் தக்காயி மித்ததுரினே பொருப்பாயணன் பாயிரிமிறவ
 ன், அந்தப்பயிர் காக்குகிறித்தம் பொருப்போது வழியிலே ஒருக
 ளுது சரிமத்திற் சத்தியில்லாத ஒரு சொல்லணந்தினை அடித்து
 க்கிக்காலுசித்தது, துவருலே அகாதிவித்தப்பண்ணிப் பிராயணனை
 விக்கிக்கப் பெலனினுந் துது என்னதுலேயைப் பத்தித்தக்கொண்டு சும்மா
 போனான், அப்பொழுது அங்குழியி லொருகிஷிவந்தார், அவர் அ
 டா அடா வினக்கு வினக்குசன் த சொல்ல தவன்பயிர் காக்குப்பிரிமித்
 தம் சிக்கிரம் போனான், கழுது அடித்துத் தின்றதுகிட்டது, அப்
 பொழுதிஷி அப்பொயி சாமர்த்திய மிகுந்தும் பிராயணவதைலைய
 ப்பார்த்துக்கொண்ட போனதுமே என்னது மதாசனத்து சொல்லிக்கா
 ட்டி சீ ஸ்ரீமான் துதுகங்கவாபென்று கலித்தார், அப்பொது பய
 ந்து தென் ப்பண்ணி கவாமி கெட்டப் போனென் ஸ்ரீமான் கெட்ட
 ணப்பெய் தம் விமோசனம் எப்பொதென்றும் கெட்டதுக்கொண்
 டான், அப்பொது அவர் சீதா வேகாதசுவத்தியபாயம் படித்துக்கந்
 ணபுந்ராட்டித்தால் விமோசனமென்று சொன்னார், அந்தப் பதி
 னுராமத்தியபாயம் படித்த பிராயணர்வந்து எனக்கு நீங்கனெல்
 லொருக்கிட நிபயம்பண்ணிய ஸூத்திரில் படித்திருந்தார், எனக்
 குத் தின்றப்பண்ணி விட்டுவிட்டேன், அவசையனுததுவந்து அ
 ப்படிப்பண்ணதும் எனக்குச் சாபமும்சீகதும் உன்பேய்க்கே யும்வரு
 வான் என்றென்று சொல்ல, கல்லதென்று கனக்குர்போய் அ
 வனுக்குக் கெட்டப் பாராயணம்பண்ணிக் கலத்தை முகத்திலேதெ
 ளிக்க அவன் சாபவிமோசனமாய் விட்டுனுசாபுச்சியமாநான், இவ

நான்தோறும் தின்றபேரொல்லாம் அப்படியேசாஸுபமானார்கள். எல்லாரும் விமானங்கள்வந்து ஏறிப்போனார்கள். அப்போதுஎன் பிள்ளையைக் காட்டென்றான். இவன்தானென்று காட்டவே அவ னைவீட்டுக்கு வாவென்றான். அவன் உன்னைப்போல எத்தனைதகப் பனைன்று ஞானோபதேசம் பண்ணினான். அவ்வுபதேசத்தினால் இவனும் மோட்சமடைந்தான்.

பதினோராவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாய கதை.

தட்சணதேசத்திலே கோலவாபுரி யென்றொரு பட்டணம், அது வெகுசிங்காரத்துடனே கூடினது. அதிலே மாயையாகிற இலட்சுமியாலயம் மகாப்பிரசித்தம். அதிலே முப்பத்திரண்டுலட்சணத்தோடுங் கூடிய ஒரு இராசகுமாரன்வந்து இலட்சுமிபைய னைகவிதமாய்த் தோத்திரம்பண்ண இலட்சுமி பிரத்தியட்சமாகி யென்னவேண்டுமென்று கேட்க, இராசகுமாரன் எந்தகப்பன் பி ரகஸ்தான அசுவமேதம்பண்ண யத்தனம்பண்ணி ஆரம்பித்தான். மத்தியிலே தேகம் நீங்கிப்போய்விட்டது. குறையாகம் முடிக்கிற தற்கு அவன்தேகத்தை யெண்ணெயிலே பாகம்பண்ணி வைத்துக் கொண்டு நானிருந்துபண்ணிக் குதிரையும் யாகசாலைவந்து பூகஸ்தம்பத்திலே கட்டியிருந்தது; அந்தக் குதிரையை யழைப்பித்துக் கொடுக்கவேண்டு மென்றான். அதற்கு இலட்சுமி வாசலிலேசித்த சமாதியென்கிற பிராமணனிருக்கிறான் அவனிடத்தில் யான் சொ ன்னதாகச்சொல்லு அழைப்பித்துக் கொடுப்பானென்றான். அப்ப டியே இராசகுமாரன் அவர்முன்னேவந்தான். அப்பொழுது பிரா மணர் அம்மன்போகச்சொன்னாளா நல்லது இரு, உன்மனசுப்ப டிசெய்விக்கிறேனென்று தேவதைகளைநினைத்தார். உடனே முப் பத்து முக்கோடிதேவர்கள் இந்திரன் முதலியோர் வந்தார்கள். அவர்களைப்பார்த்து இந்திரன் குதிரைகொண்டுபோனான் அதைப் பழையபடி கொண்டுவந்து கட்டிப்போட்டு வரவேண்டுமென்றார். அப்படியே கொண்டுவந்து கட்டிப்போட்டுக்கட்டிப்போட்டேனெ ன்று சொல்லிவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். உடனே இராசகுமா ரன் எந்தகப்பன் பிழைக்கவேண்டுமென்ன நல்லது வாவென்று

இதனவருமாக யாகசாஸ்யில்வந்து எண்ணெயிற் பாகம்பண்ணின இராசாவிடத்தில் வந்து சலத்திலே கீதா துவாதசா வத்தியாயம் பாராயணம்பண்ணி அந்தச்சலத்தை முகத்திலே புரோட்சிக்க இராசனெழுந்திருந்து நீயாகொன்றுகேட்க உடனே இராசகுமாரன் கூற்த சகாசாசங்க னெல்லாவற்றையும்கொல்ல உடனே இராசன் அப்படியாவென்று அந்தப்பிராமணரைப் பிரதட்சணாமஸ்காரங்கஞ்செய்து இந்த அதத்தியமான காரியம் உம்மால் எப்படியா யிற்றென்றுகேட்க அதற்கு அவர் துவாதசாவத்தியாயமகத்துவத் தினுலெயென்று சொல்ல, அப்பொழுது அந்த இராசன் எனக்கு அதையுபதேசம் பண்ணவேண்டுமென்று கேட்க உபதேசம் பண்ணியின்பு யாகமுடிந்து இராசா அங்கிருந்த பிராமணன் மற்று பண்டானசகலரும் விஷ்ணுசாலபம்வந்து விமானத்திலேறி மீமா ளையடைந்தார்கள். கீதாப்பர்வதிகேய யென்று பாசீமகரன்சொ ல்லுகிறார். இந்த அத்தியாயத்துக்கு இன்னம் அநேககதைகளிரு க்கின்றன. ஆனபடியால் அவைகளை யெப்படிச் சொல்லலாமென் று ஒன்று சொன்னெனென்றார்.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயகதை

முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயகதை.

துட்சணதேசத்திலே, துங்கபத்திரா தீர்த்திலே, அரியான்ப ட்டணத்திலே, மிவன், விஷ்ணு, காளி, மகாளி, மகாவாப்பிரசா திகள். அங்கே அரிதிஷ்டதென்ற பிராமணன் வேதவேதாத்த மன், சகலசாஸ்திர சம்பன்னன், யாகாதிகள் பண்ணுகிறவன், அவ ன்ஸ்திரீ துராசாரியென்று பெயர். புருஷனை அதுக்கிரமித்து வீ ட்டுமிடையிருக்கிறதில்லே, விடபுருஷான் சகவாசம். மனுமாயிசப ட்சணம் பண்ணிக்கொண்டு விடாளுடனே கூடியிருக்க விடரில் ஸாமல் ஒருவனத்திலே மோகாந்தஸ்தலம் சங்கேதம்பண்ணிக்கொ ண்டு அங்கேயிவன்வருகிறது. விடாளுமவருகிறது. வசந்தகாலா கத்திரிசுயிலிவன் அந்தஸ்தானத்தில் வந்தான். விடாள்வாவினே. இராத்திரியெல்லாக் தேடி அயர்ச்சிப் பட்டுக்கொண் டிருக்கை யில் ஒரு புதரிலே புலிவிடந்தது. அங்கே புருஷனைத் தேடி வந்தான். அப்பொழுது புலிசீறிவந்ததுகண்டு அவன் நீயாகொன்றுகே

ட்க அதற்கு அந்தப்புலி, தெற்கே மலாலகன்னதிரத்திலே முனி பதாவென்றொரு பட்டணம். அது பஞ்சலிங்க க்ஷேத்திரம் அங்கே பிராமணனுடைய பிள்ளை, அநேகசாஸ்திர சம்பன்னன். துர்த்தானங்கள் யாவையும் வாங்கி வேதங்கள் விக்கிரயம் பண்ணி அநேகதிரவியம் சம்பாதித்து ஒருவருக்காயிலும் ஒன்றுங்கொடாமல் நாய்கடித்துச் செத்தேன், அதன்பின் யமலோகம் போக இவன் மகாபாவியானதால் புலியாய்ப் பிறவென்று சொல்லப் புலியாய்ப் பிறந்தேன். சாஸ்திரங்கள் படித்தபடியினாலே பூருவக்ஞானமிருக்கிறது, அதினாலே புண்ணியவான்களைத் தொடுகிறதில்லை. பாவியைத்தேடி அடித்துப் புசிக்கிறது. நீமகாபாவியாகையா லிங்கேவாவென்று அடித்துத் தின்றுவிட்டது. அதன்பின்னர் பிராமணஸ்திரீ யமலோகத்துக்குப் போய் அநேகமானகொடிய நரகமனுபவித்து, நீசகுலத்திலே நீசஸ்திரீயாய்ப்பிறந்து அங்கேயும் பழையவாசனைப்படி வியபிசாரம்பண்ணி வனத்திலே ஒரு பத்திரகாளி கோயிலிலே பூசைபண்ணுகிற வாசுதேவனென்னும் பெயருள்ள ஒருபிராமணனுக்கு கீதா பதின்மூன்றாமத்தியாயம் பாராயணம்வரும். ஒருநாள் பாராயணசமயத்திலே இவள் அங்கேவந்தாள். அந்தவசனங்களில் சிலகேட்டதினாலே உடனே இவ்விதேகம் வந்தது, அப்போது விமானம்வந்து மோக்ஷமடைந்தாள்.

பதின்மூன்றாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

பதினான்காவது அத்தியாய கதை.

காஸ்மீர தேசத்திலே சரசுவதி யாலயம் குங்கும உற்பத்திஸ்தானம். சவுரியவர்மன் இராசா சிங்களதீபத்திலே விக்கிரமவேதன இராசாவுக்கு சிநேகிதருமத்தினாலே பெரியநாயா யிரண்டு நாய்கொடுத்தனுப்ப அந்தச்சவுரிய வர்மனுக்கு இவன் யானையின் மேல் வைத்து இவ்விடத்தில் உள்ள வஸ்துக்கள் கொடுத்து அனுப்பினான். இதுநிற்க. அந்த விக்கிரமவேதன இராசா அந்தநாய்க்குத் தங்கச்சங்கிலிகள் போட்டு பல்ஸக்குமேல் வைத்து அநேகவாத்தியங்களுடனே யொருநாள் வேட்டைக்குப்போய் முசல்வேட்டைக்குப் பந்தயங்கள்பேசி நாய்களைவிட இந்த நாய்களுக்குள் பெண்ணாய் ஒருமுசலைத் துரத்திக்கொண்டு வெகுதூரம்போய் வச்சரிஷி

பென்சின் றவர் ஆச்சிரமம்வா அப் கேயொன் றுக் கொன்று வயிரவர்
 கங்கனில்லை. அவர் ஐஷன் சுதந்தரனென்று பெயர் அவர்காசலம்
 பின் சலம் ஒரு பள்ளத்திலே விழுந்திருந்தது அதிலே யிர்த முசல்
 வந்து விழுந்துசெத்தது. இந்த நாய்க்கு மந்தச்சேறுதெறித்து இர
 ண்டுக்கும் விமானம் வந்து திவ்வியதேகமாய் மேட்சத்தையடை
 ந்தது. இந்தச் சுதந்தரர் பார்த்து இன்னம் வைரமாளன்று சிரித்
 தார். இதற்குள்ளே அந்த இராசகுமாரன் வந்து சுதந்தரரைப்பார்
 த்து ஏன் சிரித்தீர் இதற்கு வைரமென்ன விமானம் வந்ததென்ன
 வென்று கேட்க, அவர் இது என்னுடைய குருவாச்சிரமம் அதுவு
 மன்றி அவர் தீதா பதினாலாமத்தியாயம் உபதேசம்பண்ணியிருக்கி
 றார். அந்த தீதா மகத்துவத்தினாலே என் பாதமலம் பின் சலத்தி
 லே முசல் விழுந்தது. அந்த சேறு நாய்க்குத்தெறித்து அதினாலே
 யிராண்டும் மேரக்ஷமடைந்தது. வைரமேமென்றால் மகாராஷ்டிர
 தேசத்திற் பிரஸ்தாந்தமென்கிற பட்டணத்திற் கேசவ னென்கிற
 பிராமணன் குறுவிகையாடுகிறதிற் கெட்டிக்காரன். அவன் ஸ்திரீ
 விசீலாபனிவியாசாரி அவனுடைய புருஷன் அதையறிந்து அவளை
 வெட்டிப்பொட்டான். அந்த வைரத்தினாலே பிராமணன் முசலா
 னான், ஸ்திரீநாயானான். இவர்களுக்குவரும் வைரத்தினாலே துரத்தி
 வந்ததைக்கண்டு அந்தத் தேசம்போய் மிருகமாகியும்வாசனையிப்படி
 யிருக்கிறதென்று சிரித்தேனென்றார். இராசகுமாரன் எனக்கு அந்
 தப் பதினாலாமத்தியாயம் உபதேசம்பண்ணுமென்று கேட்க அப்
 படிதீய உபதேசம்பண்ண மேரக்ஷமடைந்தான்.

பதினான்காவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது அத்தியாய கதை.

கெட்டதேசத்திலே கிறபாலாசிரமனென்று ஒரு இராசா இருந்
 தான். அவன் திரிலோக பலவானாயினும் அவன் வஞ்சனையினாலே
 பாவகிருத்தியமுடையவனு யானும் பவாக்கொன்றான். அந்தப்
 பாவத்தினாலே அநேக துன்பமனுபவித்து அதனாலே இறந்து சிந்
 துதேசத்திலே ஒரு கிரையாய்ப்பிறந்தான். அந்தக் குழிநாயகோமு
 ட்டியொருவன் வாங்கிக்கொண்டுவந்து, சாபேருண்டென்கிற
 இராசாவினிடத்திலே கிரயத்துக்கு விற்குன், அவன் வாங்கி அதன்

மேலேறிக்கொண்டு வேட்டைக்குப்போனான். வெகுதூரம் போய்
ச்சேனைகள் வராமல் தனித்துத் தாகத்தினாலே யொருமலைச்சார்வீ
லே வந்திறங்கிக் குதிரையைக்கட்டித் தண்ணீருக்காக மலைமேலே
யேற உயரவிருந்து ஒருஇலை இவனது தலையிலேவிழ அதையெடுத்த
துப்பார்த்தான். அதிலே கீதா பதினைந்தாமத்தியாயத்தில் ஒரு
சுலோகத்திற் பாதியெழுதியிருக்க அதை உரக்கப் பாராயணம்
பண்ண அந்த வசனங்குதினைக்குக்கேட்டுக் குதிரை கீழே விழுந்த
சாக வுடனே விமானம் வந்து திவ்விய தேகத்துடனேபோக இரா
சகுமாரன் பார்த்து ஆச்சரியத்துடனே குதிரைபோன விசனத்த
டனே யுயரவேற அங்கே ஒருரிஷியினுடைய வனம் அதிலேபோக
பன்னகசாலையிலே ரிஷியிருக்கக்கண்டான். அங்கேபோய் நமஸ்
காரம்பண்ணித் தான்வந்த சேதிகளெல்லாஞ்சொல்ல அவர் பூருவ
சென்ம வர்த்தமானமெல்லாஞ்சொல்லி இலையிலே யெழுதினது
கீதாசுலோகம்பாதி அதைக்கேட்டதினாலே குதிரை சென்மம்போய்
மோக்ஷமடைந்ததென்று சொல்லக்கேட்டு இராசாபட்டணத்துக்
குவந்து பிள்ளைக்குப் பட்டங்கட்டிவிட்டுத் தான் ஏகாந்தஸ்தைத்தி
லிருந்து அந்த அநாச்சுலோகமும் பாராயணம்பண்ணித்தேக
நிஷ்டனாய் மோக்ஷமடைந்தான்.

பதினைந்தாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

பதினாறாவது அத்தியாய கதை.

உச்சரிதேசத்திலே கஷ்கபாதனனென்கின்ற இராசா அநேக
மர்ன கீர்த்திமான் வீரன் அரிமர்த்தனமென்கிற பட்டத்துயானை
பெரியமதயானை மதங்கொண்டு ஒருவனையுங் கிட்டவொட்டாமல்
அதிக்கிரமித்திருக்கிற சமையத்திலே ஒருபிராமணன் தெரியாமற்
சமீபத்தில் வந்தான். அவனை அந்தயானை யொன்றுஞ்செய்யவில்லை.
அந்தப்பிராமணனை யிராசா அழைப்பித்து உம்மிடத்தி லென்னமகி
மையிருக்கிறதென்று கேட்டான். அதற்குப்பிராமணன் கீதாபதி

ஞானமத்தியாயத்திற் சிறிது சுலோகம் வருமென்று சொல்ல ஆன
லைத யெனக்குபதேதசம்பண்ணுமென்றான். அப்படியே ஆகட்டுமெ
ன்றுபதேதசம்பண்ணினார். உடனே பிள்ளைக்குப் பட்டங்கட்டிவிட்
டித் தான் மதயானை சமீபத்திற் போக அது சும்மாவிருந்தது. அவ்
விசெடத்தை யறிந்து நிரந்தரம் பாராயணம்பண்ணி மேலாகத்தை
யடைந்தான்.

பதினாறுவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

பதினேழாவது அத்தியாய கதை.

முற்கதை யிற் கூறிய அந்த கஷ்டகபாதனமகன் சுஸகியானன்
பின்னும் இராசகுமாரர்களுடனே சபதம்பண்ணிக்கொண்டு யானை
க்குச் சமீபத்திற் போனான். அந்த யானை அவனைக் கொன்று விட்டது.
அந்த இராசகுமாரன் மானதேசத்திலே யானை யாய்ப்பிறன்று விருத்
தாய்ப்பியம் வந்து அந்தச் சமைமபத்தில விபாதிவந்து மாணகால சமீ
பத்திலே அந்தத்தேசத்து இராசா வந்துபார்த்து வைத்தியம் பண்
னச் சொல்ல அந்த யானை வைத்தியம்பண்ணவேண்டாம். கீதாபதி
னேழாமத்தியாயம் படித்தபேர்களை யழைப்பித்தாற் பிழைப்பே
னென்று சொல்ல, அப்படியே விசாரித்துப் பதினேழாமத்தியாயம்
படித்த பிராமணனை யழைப்பிக்க அவனைக் கண்டவுடனே யானை
தேகம்போய்ப் பழைய சுஸகியானனனாறி அப்போது விமானம்வர
அந்த இராசா நீயா என்று கேட்கப் பூருவசென்மவிருத்தாந்தமெ
ல்லாஞ்சொல்லி விமானத்திலேறிப் போனான். அந்த இராசனும் அந்
தப் பிராமணனிடத்தில் உபதேசம்பண்ணிக்கொண்டு முத்தியடைந்
தான்.

பதினேழாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது அத்தியாய கதை

மகாமேருவிலே, அமராபதிபட்டணத்திலே, தேவேந்திரன் சிங்காதனத்திலேயிருந்தான். அங்கேயொருவிஷ்ணு தாதன் ஒருதிந்திரனை யழைப்பித்துக்கொண்டுவந்தான். அவனைக் கண்டவுடனே இந்த இந்திரன் மூர்ச்சையாய்விழுந்தான். விஷ்ணு தாதன் இவனை அப்புறந்தள்ளிப்போட்டு அவனைச் சிங்காதனத்தில் வைத்துப் பட்டங்கட்டிவிட்டுத்தான் போய்விட்டான். பழைய தேந்திரன் மூர்ச்சை தெளிந்து பார்த்துப்பேசமாட்டாமல் விஷ்ணுவருகேபோய்த்தோத்திரம்பண்ணி யெனக்கு வேறாக நியமனஞ்செய்திருக்கிறவனார். என்னபண்ணியம் பண்ணினானென்று கேட்க விஷ்ணுவானவர் கீதா பதினெட்டாமத்தியாயத்தில் ஆறுசுளோகம் படித்தவனாதலால் அவனுக்கு அந்த மகத்துவம் வந்ததென்றார். அதைக்கேட்டவுடனே இந்திரன் கோதாவரிதீரத்திற் கானிகாபுரத்திற் காலேசுரனென்று ஒரு பிராமணன் அவரிடத்திற் பிராமணனும்ப்போய்ப் பிரமச்சரிய விரதமனுட்டித்து நமஸ்காரம்பண்ணிப் பதினெட்டாமத்தியாயம் உபதேசம்பெற்றுப்பாராயணம்பண்ணி விஷ்ணுசாரியுச்சியமடைந்தான்.

பதினெட்டாவது அத்தியாய கதை

முற்றிற்று.

பத்மபுராணத்திலுள்ள கீதாமான்மியம்

முற்றுப்பெற்றது.

இக்கலியுகத்தில் கொஞ்சகாலத்திற்குமுன்னே நடந்த சம்வாதரூபமாகிய ஓர் ஆச்சரியமான கீதாமான்மிய கதை.

இவ்வுலகின்கண் சிறந்த மந்திரிகளுக்குள் முழுமந்திரி சுமந்திரன், முக்கால்மந்திரி சத்தியகீர்த்தி, அகாமந்திரி பட்டி, கால்

மந்திரி அப்பாச்சி, இந்த நான்குதரத்தாரில் கலியுகத்தில் மிகுந்த மதியூகியாகவும், இராசதந்திரியாகவும், சர்வவிஷயானுபவ கைவல்லியராகவும், ஞானஞ்ஞரியராகவு மிகுந்த அப்பாச்சி யென்பவனா ஓப்பற்ற முக்கியமென்று கருதி அக்காலத்தில் அரசசெலுத்திவந்த ஒரு பாஷாவானவர் சர்வ சமயாங்கீகாரமாகவும் கியானபராளி ன் ஆட்சேப ரகிதமாகவும் சுத்தாத்வித சுயம்பிரகாச எதார்த்த ஆத்மஞான மோக்ஷ கைவல்லிய நிவ்வியக் கிரந்த மெதுவென்று விசாரணைசெய்து தமக்கு அனுப்பும்பொருட்டுத் தமது நகரத்திலிருந்து முஹூர்த்தசெய்த கடிதம் ஒன்றை அனுப்ப அதைக்கண்டு அப்பாச்சியானவர் இவ்வுலகத்தின் வேதாசமபுராண காவியாலங்கா ரஸ்மிருதிகளிலும் விசேஷமுள்ளதென்றும் சமயகோடிகளினுடைய தர்க்கரிவாரண சாஷிபூதமென்றும் இருவினையகற்றி சீவாத்மா பரமாத்மாவி லயிக்யமாகும் கதியென்றும் ஷே பாஷாவானவர் எழுதிய கடிதலட்சணத்திற்குக் குறைவில்லாத தென்றும், அதற்குமே லொருநூலுமின்றி ஒப்பற்ற வேதபரமரகசியமென்றும்வழங்காநின்ற ஸ்ரீமத் பகவற்கீதையை அரபிபாஷையில் மொழிபெயர்த்து பாஷா அவர்களுக்கு அனுப்பினார். அதன்கண்டுமேற்சொன்ன பாஷாவானவர் இந்த அத்விதகிரந்தத்தைத் தம்முடையசமுகத்தின்நாற்றிசைமந்திரிகளுக்குங்காட்ட அதைமுத்திசைமந்திரிகளுந் நிவ்வியமென்றங்கீகரிக்க, மற்றோர் திசை மந்திரிமாத்திரம் தம்மதத்தைச் சாராமலிருக்கிறதென்று அரசனுக்கறிவிக்க, அரசன் சீர்தாக்காமல் அப்பாச்சிக்குப்பதினுத்தரமெழுத ஆலசியப்பட்டதால் மதியூகியாகிய அப்பாச்சி நுட்பத்தைக் கிரகித்து மறுபடியும் ஒரு கடிதத்தில் இந்தப் பகவற்கீதையை அலட்சியஞ் செய்தவன் நீசபீஜமா யிருக்கவேண்டும், அவனது துராட்சேபத்தினால் தமது அங்கீகார கடிதம் வருகிறதற் காலசியமாயிற்றென் றுணர்ந்தேன். ஆதலால் அந்தச் சந்தேகத்தை நிவிர்த்திசெய்துகொள்ள வேண்டுமென்று எழுதினார். அதைக்கண்ட பாஷாவானவர் அம்மந்திரியின் தாயின் வாய்மொழியால் அவன் நீசபீஜமென்ற ஹண்மைதெரிந்து கொண்டு அவனைக் கண்டித்துப்போட்டு ஸ்ரீமத்

பகவற்கீதையைப் பிரதிகாலம் பாராயணஞ்செய்து வேனமுத்த
ரானார்.

கீதாமான்மியக் கதை முற்றுப்பெற்றது.

. இக்கீதாமான்மியத்துக்கு மூலசுலோகக்கிரந்தம் கிடைக்கா
மையினானும், தமிழ்நடையிலுள்ள செவ்விதான பலபிரதிகள் கிடை
க்காமையினானும், கிடைத்த பிரதியைக்கொண்டு இம்மான்மிய வி
சேஷம் யாவர்க்கும் புனப்படிஸ் ஸ்ரீபகவானிடத்திலும் அப்பிரதி
பாதகரூபமான கீதையாகிய கிரந்தத்தினிடத்திலும் அதிகாரத்தா
பத்தியுண்டா யெளிதில் மோட்சமண்டதற்கு ஏதுவாவென்றும்
அபிப்பிராயத்தால் சேர்த்து அச்சிடப்பட்டது. ஆகையால் இம்ம-
ன்மியப்பிரதிபாதகரூபமான புத்தகத்தில் சொற்சோர்வு பொருட்
சோர்வு வாக்கியச்சோர்வு முதலிய இருக்குமாயினும் திக்கிரந்தம்
பார்வையிடும் சாதுக்கள் ஷே சோர்வுகளை மன்னிக்கவேண்டியது.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

பரிசோதனபத்திரம்.

புத்தகப்பெயர்.	பக் கம்.	பா டல்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
[ஈசுரகீதை]	உ	ச	ந	தொண்டம்	தெண்டம்.
ஷெ	உ	ந	உ	யதிய	யரிய.
ஷெ	உ	அ	உ	ச முத்தி	மித்தி.
ஷெ	ச	௦	ச	ந வத்தவ	வத்தவு.
[பகவற்கீதை]	சு	உ	ரு	உ துணர்த	துணர்த.
ஷெ	உ	அ	உ	உ வெல்லா	வெல்லா.
ஷெ	உ	க	ந	உ வினை	வினை.
ஷெ	ந	ச	க	ச விபம்பு	விபம்பு.
ஷெ	ச	ரு	அ	உ முள	முள.
ஷெ	ரு	௦	ந	ச மென்னலாமே	மென்னலாமே.
ஷெ	சு	க	ந	க பொரு	பொரு.
ஷெ	,	க	ந	ச புலன்களை	புலன்களை.
ஷெ	சு	உ	க	உ மெய்ப்பொரு	மெய்ப்பொரு.
ஷெ	எ	௦	க	உ மேலமர்	மேலமர்.
ஷெ பாட்டுமுதற்	கூறிய				
ற்குறிப்பகராதி	ரு	உ	க	சு	க.
[பிரமகீதை]	ச	எ	க	பொருள்	பொருள்.
ஷெ	ச	௦			வேழ.
ஷெ	க	ரு	க	தைத்திரியவு	தைத்திரியவு.
ஷெ	ந	௦	உ	அ உள்ளசித்	உள்ளசித்.
ஷெ	ச	ரு	ந	௦ மத்தியா	மத்தியா.
ஷெ	ரு	ரு	ந	எ மீதோன்றும்	மீதோன்றும்.
ஷெ	ரு	அ	க	ந உகெனறு	கெனறு.
ஷெ	சு	௦	உ	அ பிரமமாயறி	பிரமமாயறி.
ஷெ	சு	ந	உ	மத்தியாபம்	மத்தியாபம்.
ஷெ	சு	எ	க	ச லிவ்வறிஞ	லிவ்வறிஞ.
ஷெ	சு	க	க	உ தன்மையே	தன்மையே.
ஷெ	எ	ச	ச	உ பகராலா	பகராலா.
ஷெ	எ	ரு	க	ந மொன்றதா	மொன்றதா.
ஷெ	,	க	ந	பகலனான்	பகலான்.
ஷெ	அ	௦	ந	ரு பரமாய்	பரமாய்.
ஷெ பாட்டுமுதற்	கூறிய				
ற்குறிப்பகராதி	உ	ந	உ	உ	
ஷெ	உ	ந	உ	௦ எரிகதிர்	எரிகதிர்.
ஷெ	ந	உ	ந	க சாற்றி (உக)	சாற்றி (உஉ)

பரிசோதன பத்திரம்.

ந சு ர கீ தை .

பக்கம், டாடல், வரி, பிழை, திருத்தம்.

சு	ஐசு	உ	யயமுற	...	யயமுற
கூ	உரு	சு	னிகரி	...	னிகரி
ஷை	உரு	உ	வீலா	...	வீலா
ஐக	ருள		உள	...	உள
ஷை	ருஅ	க	வேறென்	...	வேறென்
உக	ஐஉ		உக	...	உக
உகூ	ரு	க	சங்கர	..	சங்கர
சுஐஉ	உஉ	உ	மாமவ்வியா	..	மாமவ்வியா
ஷை	ஷை	ஷை	காரஞ்	...	கார
சுசு	சுரு	சு	கங்க	...	கங்கங்க
சுள	ருக	சு	வீல்	...	வீல்
ருக	அஐ	சு	கருளினான்	...	கருளினால்

ப க வ ற் கீ தை

உ	கூ	உ	மெய்ய்	...	மெய்ய்
கூ	உரு		உசு	...	உரு
ஐஅ	உசு	சு	செவியின்	...	செவியின்
உகூ	ருக	ரு	தத்	...	தித்.
ருக	ரு		உ	...	உ
ருசு	கூ	சு	வாமளர்	...	வாமளர்
சுஐ		உரு	கழி	...	கழித்
சுரு	ஐரு	உ	பெரு	...	பெரு
ருக	அ	க	னின்ன	...	னென்ன
ருகூ	உகூ	உ	சார்ந்த	...	சார்த
கூரு	ஐரு	ரு	ருவரந்	...	ருவரந்
எசு	ருஉ	க	தேறிலோ	...	தேறிலோ
எள	ருசு	ரு	வனை	...	வனை

ஷை முதல் மான்மிய டயிட்டல் டேஜ்

க உ சைவ பதினெண்
ஷை இரண்டவது மான்மியம்
க ரு சைவ பதினெண்

பிரமகீதை

கூஅ உசு உஉ வீனித்
எஐ அ ச யினித்
ஷை அட்டவணைப்பிழை திருத்தம்
ரு உஐ பிரகா பிரக